

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7897 *Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

ÍNDEX

Títol preliminar. Disposicions generals.

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Objecte i finalitat de la llei.

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Article 3. Àmbit objectiu d'aplicació.

Article 4. Activitats excloses.

Article 5. Operacions prohibides a les entitats asseguradores.

Capítol II. Definicions.

Article 6. Entitats.

Article 7. Autoritat de supervisió nacional.

Article 8. Estat membre d'origen, estat membre d'acollida i activitats en règim de dret d'establiment i de lliure prestació de servicis.

Article 9. Relacions de participació o control entre entitats.

Article 10. Mercats regulats.

Article 11. Grans riscos.

Article 12. Coassegurança comunitària.

Article 13. Sistema de govern i externalització de funcions.

Article 14. Riscos.

Article 15. Mesures de sanejament i procediments de liquidació.

Títol I. Òrgans de supervisió i competències.

Capítol I. Competències de l'Administració General de l'Estat.

Article 16. Competències de supervisió de l'Administració General de l'Estat.

Article 17. Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 18. Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Capítol II. Competències de les comunitats autònomes.

Article 19. Distribució de competències.

Títol II. Accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora.

Capítol I. Accés a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles.

- Secció 1a. Condicions d'accés a l'activitat.
- Article 20. Autorització administrativa.
- Article 21. Abast de l'autorització.
- Secció 2a. Requisits per a l'obtenció de l'autorització.
- Article 22. Requisits generals de l'autorització d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 23. Denegació de l'autorització.
- Article 24. Operacions realitzades sense autorització administrativa.
- Article 25. Organitzacions i agrupacions.
- Article 26. Consulta prèvia a autoritats de supervisió.
- Article 27. Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 28. Constitució.
- Article 29. Denominació.
- Article 30. Domicili social.
- Article 31. Objecte social.
- Article 32. Programa d'activitats.
- Article 33. Capital social.
- Article 34. Fons mutual.
- Article 35. Limitacions al repartiment de dividends, derrames o qualsevol altre tipus de retribució vinculada al capital social.
- Article 36. Socis.
- Article 37. Vincles estrets.
- Article 38. Honorabilitat i aptitud dels qui exercisquen la direcció efectiva o exercisquen funcions que integren el sistema de govern de l'entitat.
- Article 39. Responsabilitat i deures dels òrgans d'administració o direcció de les entitats asseguradores o reasseguradores.
- Article 40. Registre administratiu.
- Secció 3a. Mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social.
- Article 41. Mútues d'assegurances.
- Article 42. Cooperatives d'assegurances.
- Article 43. Mutualitats de previsió social.
- Article 44. Àmbit de cobertura i prestacions de les mutualitats de previsió social.
- Article 45. Mutualitats de previsió autoritzades per a operar per rams d'assegurança.
- Secció 4a. Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en règim de dret d'establiment i lliure prestació de servicis en la Unió Europea.
- Article 46. Entitats espanyoles que poden operar en la Unió Europea.
- Article 47. Condicions per a l'establiment de sucursals.
- Article 48. Comunicació per a operar en lliure prestació de servicis.
- Article 49. Informació estadística relativa a les activitats transfrontereres de les entitats asseguradores espanyoles.
- Secció 5a. Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en tercers països.
- Article 50. Creació d'entitats i altres operacions en tercers països.
- Capítol II. Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats de la Unió Europea.
- Secció 1a. Disposicions generals per a entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 51. Entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que poden operar a Espanya.

Article 52. Observança de les disposicions legals per part de les entitats asseguradores i reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.

Article 53. Tributs i recàrrecs.

Article 54. Assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

Secció 2a. Activitat en règim de dret d'establiment d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 55. Condicions d'accés a l'activitat en règim de dret d'establiment.

Article 56. Supervisió de sucursals a Espanya per les autoritats de l'estat d'origen.

Secció 3a. Activitat en lliure prestació de servicis d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 57. Condicions d'accés a l'activitat en règim de lliure prestació de servicis.

Article 58. Requisits específics per a l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

Article 59. Obligacions tributàries.

Article 60. Agències de subscripció.

Capítol III. Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països.

Secció 1a. Entitats asseguradores de tercers països.

Article 61. Autorització de sucursals d'entitats asseguradores de tercers països.

Article 62. Limitacions de l'activitat a Espanya de les entitats asseguradores de tercers països.

Secció 2a. Entitats reasseguradores de tercers països.

Article 63. Sucursals d'entitats reasseguradores de tercers països.

Article 64. Activitat a Espanya de les entitats reasseguradores de tercers països des del país d'origen.

Títol III. Exercici de l'activitat.

Capítol I. Sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 65. Requisits generals del sistema de govern.

Article 66. Sistema de gestió de riscos, avaluació interna de riscos i solvència, sistema de control intern i funcions del sistema de govern.

Article 67. Externalització de funcions.

Capítol II. Valoració d'actius i passius, garanties financeres i inversions.

Secció 1a. Valoració d'actius i passius, i normes sobre provisions tècniques.

Article 68. Valoració d'actius i passius.

Article 69. Provisions tècniques.

Article 70. Exigència i increment de l'import de les provisions tècniques.

Secció 2a. Fons propis.

Article 71. Determinació dels fons propis.

Article 72. Classificació dels fons propis en nivells.

Article 73. Admissibilitat de fons propis.

- Secció 3a. Capital de solvència obligatori.
- Article 74. Càlcul del capital de solvència obligatori.
- Article 75. Mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori.
- Article 76. Exigència de capital de solvència obligatori addicional.
- Article 77. Responsabilitat de l'òrgan d'administració en relació amb els models interns.
- Secció 4a. Capital mínim obligatori.
- Article 78. Capital mínim obligatori.
- Secció 5a. Inversions.
- Article 79. Normes sobre inversions de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Capítol III. Informació pública sobre la situació financera i de solvència.
- Article 80. Informe sobre la situació financera i de solvència.
- Article 81. Dispensa de divulgació d'informació en l'informe sobre la situació financera i de solvència.
- Article 82. Actualitzacions de l'informe sobre la situació financera i de solvència i informació voluntària addicional.
- Capítol IV. Obligacions comptables.
- Article 83. Comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 84. Formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Capítol V. Règim de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 85. Obligacions relatives a l'adquisició de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 86. Efectes de l'incompliment.
- Article 87. Obligacions relatives a la reducció d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora.
- Article 88. Obligacions d'informació addicionals.
- Capítol VI. Operacions societàries.
- Secció 1a. Cessió de cartera.
- Article 89. Cessió de cartera entre entitats asseguradores.
- Secció 2a. Modificacions estructurals.
- Article 90. Modificacions estructurals.
- Article 91. Supòsits excepcionals de modificacions estructurals.
- Secció 3a. Modificacions estatutàries.
- Article 92. Modificacions estatutàries.
- Secció 4a. Agrupacions i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.
- Article 93. Agrupacions d'interés econòmic i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.

- Capítol VII. Conductes de mercat.
- Secció 1a. Pòlisses i tarifes.
- Article 94. Tarifes de primes i bases tècniques.
- Article 95. Control de les pòlisses, tarifes i documentació tècnica de l'activitat.
- Secció 2a. Deure d'informació.
- Article 96. Deure general d'informació al prenedor d'assegurança.
- Secció 3a. Mecanismes de solució de conflictes. Altres disposicions.
- Article 97. Mecanismes de solució de conflictes.
- Article 98. Publicitat.
- Article 99. Protecció de dades de caràcter personal.
- Article 100. Lluita contra el frau en assegurances.
- Capítol VIII. Règim especial de solvència.
- Article 101. Àmbit d'aplicació.
- Article 102. Condicions d'exercici de les entitats sotmeses al règim especial.
- Capítol IX. Coassegurança comunitària. Reassegurança limitada.
- Article 103. Règim de la coassegurança comunitària.
- Article 104. Provisions tècniques de la coassegurança comunitària.
- Article 105. Reassegurança limitada.
- Capítol X. Condicions relatives a l'exercici de l'activitat per sucursals i filials d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països.
- Article 106. Garanties financeres de les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en tercers països.
- Article 107. Règim de les sucursals d'entitats domiciliades en tercers països autoritzades en diversos estats membres.
- Article 108. Equivalència del règim de solvència de les entitats reasseguradores de tercers països.
- Títol IV. Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- Capítol I. Principis generals.
- Article 109. Àmbit subjectiu i objectiu de la supervisió.
- Article 110. Proporcionalitat de les actuacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
- Article 111. Transparència de l'actuació supervisora.
- Article 112. Convergència de pràctiques supervisores.
- Article 113. Facultats generals de supervisió.
- Article 114. Informació que haurà de facilitar-se als efectes de supervisió, estadístics i comptables.
- Article 115. Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores de la Unió Europea que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.
- Article 116. Supervisió de sucursals espanyoles establides en un altre estat membre.
- Capítol II. Supervisió financera.
- Article 117. Contingut de la supervisió financera.

Capítol III. Supervisió de conductes de mercat.

Article 118. Contingut de la supervisió de conductes de mercat.

Article 119. Protecció administrativa.

Article 120. Prohibició de pòlisses i tarifes.

Capítol IV. Supervisió per inspecció.

Article 121. Actuacions d'inspecció.

Article 122. Subjectes de l'activitat inspectora.

Article 123. Personal inspector.

Article 124. Facultats inspectores.

Article 125. Documentació de les actuacions inspectores.

Article 126. Procediment de supervisió per inspecció.

Capítol V. Deure de secret professional i ús d'informació confidencial.

Article 127. Deure de secret professional.

Article 128. Intercanvi d'informació confidencial.

Article 129. Cooperació amb l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

Article 130. Acords de cooperació amb tercers països.

Títol V. Supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Capítol I. Disposicions generals sobre grups.

Article 131. Definicions i normes sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 132. Grups subjectes a supervisió.

Article 133. Àmbit d'aplicació de la supervisió de grup.

Capítol II. Exercici de la supervisió de grups.

Secció 1a. Funcions i facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup.

Article 134. Exercici de les funcions de supervisor de grup per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 135. Facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup. Col·legi de Supervisors.

Article 136. Accés a la informació i verificació.

Secció 2a. Col·laboració amb altres autoritats de supervisió.

Article 137. Convocatòria i consulta entre les autoritats de supervisió.

Article 138. Informació sol·licitada a altres autoritats supervisores.

Article 139. Cooperació amb les autoritats supervisores de les entitats de crèdit i d'empreses de servicis d'inversió.

Secció 3a. Nivells de supervisió.

Article 140. Entitat matriu última en la Unió Europea.

Article 141. Subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.

Article 142. Subgrup d'entitats que comprega subgrups nacionals de diversos estats membres.

- Capítol III. Situació financera de grup.
- Secció 1a. Solvència de grup.
- Article 143. Supervisió de la solvència de grup.
- Article 144. Informe sobre la situació financera i de solvència en el nivell de grup.
- Article 145. Càlcul de la solvència en el nivell de grup d'entitats participants.
- Article 146. Càlcul de la solvència del grup consolidat: mètode basat en la consolidació comptable.
- Article 147. Model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.
- Article 148. Exigència de capital de solvència obligatori adicional de grup consolidat.
- Article 149. Mètode de deducció i agregació.
- Article 150. Règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.
- Secció 2a. Concentració de risc i operacions intragrup.
- Article 151. Supervisió de la concentració de risc i de les operacions intragrup.
- Secció 3a. Gestió de riscos i control intern.
- Article 152. Supervisió del sistema de govern de grup.
- Secció 4a. Incompliment de la solvència de grup.
- Article 153. Mesures destinades a fer front a incompliments.
- Capítol IV. Grups amb entitats matrius fora de la Unió Europea.
- Article 154. Verificació de l'equivalència.
- Títol VI. Situacions de deteriorament financer. Mesures de control especial.
- Capítol I. Situacions de deteriorament financer.
- Article 155. Deteriorament financer de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- Article 156. Incompliment respecte al capital de solvència obligatori.
- Article 157. Incompliment respecte al capital mínim obligatori.
- Article 158. Contingut del pla.
- Capítol II. Mesures de control especial.
- Article 159. Situacions que donen lloc a l'adopció de mesures de control especial.
- Article 160. Mesures de control especial que poden adoptar-se.
- Article 161. Mesures addicionals de control especial.
- Article 162. Col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances en l'execució de les mesures de control especial adoptades.
- Article 163. Intervenció de l'entitat asseguradora.
- Article 164. Procediment d'adopció de mesures de control especial.
- Article 165. Substitució provisional dels òrgans d'administració.
- Article 166. Efectes de les mesures de control especial en altres estats membres.
- Article 167. Mesures adoptades respecte a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.
- Article 168. Procediments concursals.
- Títol VII. Revocació, dissolució i liquidació.
- Capítol I. Revocació de l'autorització administrativa.
- Article 169. Causes de revocació i els seus efectes.

Article 170. Revocació de l'autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 171. Revocació de l'autorització administrativa de les sucursals d'entitats domiciliades en tercers països.

Capítol II. Dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores.

Secció 1a. Dissolució.

Article 172. Causes de dissolució.

Article 173. Acord de dissolució.

Article 174. Dissolució administrativa.

Secció 2a. Liquidació.

Article 175. Normes generals de liquidació.

Article 176. Efectes en altres estats membres de la liquidació d'entitats espanyoles.

Article 177. Efectes a Espanya de la liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres i que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.

Article 178. Supervisió de la liquidació.

Article 179. Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.

Article 180. Règim jurídic dels liquidadors.

Article 181. Procés de liquidació.

Article 182. Efectes sobre les accions davant d'entitats asseguradores en liquidació.

Secció 3a. Liquidació pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 183. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 184. Normes generals substantives.

Article 185. Normes generals de procediment.

Article 186. Compra de crèdits amb càrrec a recursos del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 187. Pagaments amb càrrec als recursos de l'entitat.

Article 188. Junta general de creditors.

Article 189. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en els procediments concursals.

Títol VIII. Infraccions i sancions.

Capítol I. Infraccions.

Article 190. Subjectes infractors.

Article 191. Responsabilitat de partícips, liquidadors o càrrecs d'administració i direcció.

Article 192. Potestat sancionadora respecte d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.

Article 193. Classes d'infraccions.

Article 194. Infraccions molt greus.

Article 195. Infraccions greus.

Article 196. Infraccions lleus.

Article 197. Prescripció d'infraccions.

Capítol II. Sancions.

Article 198. Sancions administratives a les entitats per infraccions molt greus.

Article 199. Sancions administratives a les entitats per infraccions greus.

Article 200. Sancions administratives a les entitats per infraccions lleus.

Article 201. Responsabilitat en cas de fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió.
Article 202. Sancions per infraccions molt greus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Article 203. Sancions per infraccions greus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Article 204. Sancions per infraccions lleus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Article 205. Criteris de graduació de les sancions.

Article 206. Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.

Article 207. Concurrencia de procediments administratius i processos penals.

Article 208. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores i reasseguradores.

Article 209. Prescripció de les sancions.

Capítol III. Procediment sancionador.

Article 210. Regulació del procediment sancionador.

Article 211. Denúncia pública.

Article 212. Competències administratives.

Article 213. Terminis.

Disposició addicional primera. Règim aplicable als estats de l'Espai Econòmic Europeu que no formen part de la Unió Europea.

Disposició addicional segona. Establiment i informació sobre assegurances obligatòries.

Disposició addicional tercera. Validesa de l'autorització administrativa en tota la Unió Europea.

Disposició addicional quarta. Validesa de les autoritzacions d'ampliació de prestacions concedides a mutualitats de previsió social.

Disposició addicional cinquena. Informació a la Comissió Europea i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre dificultats de les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles.

Disposició addicional sexta. Entitats amb comesa especial.

Disposició addicional setèima. Revisió dels imports expressats en euros.

Disposició addicional octava. Obligacions dels auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Disposició addicional novena. Actuaris d'assegurances.

Disposició addicional deu. Pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries.

Disposició addicional onze. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional dotze. Comunicacions entre supervisors en matèria de sancions.

Disposició addicional tretze. Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.

Disposició addicional catorze. Obligacions addicionals d'informació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals.

Disposició addicional quinze. Bases tècniques i calibratge dels riscos de l'assegurança de decessos.

Disposició addicional setze. Introducció progressiva de les autoritzacions establides per esta llei i altres mesures d'adaptació a Solvència II.

Disposició addicional disset. Obligatorietat de la comunicació a través de mitjans electrònics.

Disposició addicional d'uit. Règim de càlcul de les provisions tècniques a efectes comptables.

Disposició addicional dènou. Remissions normatives.

Disposició addicional vint. Reassignació de recursos.

Disposició transitòria primera. Règim de les mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable.

Disposició transitòria segona. Règim transitori d'adaptació a les quanties mínimes de capital social i fons mutual.

Disposició transitòria tercera. Procediments administratius en curs.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori en les condicions d'exercici de les mutualitats de previsió social que no hagen obtingut autorització administrativa d'ampliació de prestacions.

Disposició transitòria cinquena. Règim de determinades operacions d'assegurança realitzades per mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. Excepció de límits a prestacions en forma de capital.

Disposició transitòria sisena. Auxiliars assessors inscrits l'1 de gener de 2016.

Disposició transitòria setèima. Règim de les prestacions socials autoritzades a les mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició transitòria octava. Règim transitori de l'activitat reasseguradora de les federacions de mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria novena. Règim transitori del capital mínim obligatori.

Disposició transitòria deu. Àmbit d'aplicació del règim especial de solvència.

Disposició transitòria onze. Entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriuen nous contractes.

Disposició transitòria dotze. Vigència temporal.

Disposició transitòria tretze. Règim transitori de les modificacions introduïdes en la Llei de Contracte d'Assegurança a través de la disposició final primera d'esta llei.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

Disposició final quarta. Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Disposició final sisena. Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Disposició final setèima. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final octava. Modificació del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final novena. Modificació del Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.

Disposició final deu. Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.

Disposició final onze. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.

Disposició final dotze. Modificació de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació.

Disposició final tretze. Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.

Disposició final catorze. Títol competencial.

Disposició final quinze. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final setze. Normes aplicables als procediments que regula esta llei.

Disposició final dèsset. Potestat reglamentària.

Disposició final díhuit. Mesura transitòria sobre els tipus d'interés sense risc.

Disposició final dènou. Mesura transitòria sobre les provisions tècniques.

Disposició final vint. Altres mesures transitòries.

Disposició final vint-i-u. Entrada en vigor.

Annex. Rams d'assegurança.

PREÀMBUL

I

El paper essencial en l'economia que juguen el sector financer i, en particular, el sector assegurador, ha justificat històricament una regulació i una intervenció pública més gran que en altres sectors. Des de la Llei de 14 de maig de 1908, que va iniciar a Espanya l'ordenació de l'assegurança privada, esta regulació s'ha caracteritzat històricament per la funció tutelar dels prenedors, assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats de contractes d'assegurança privada. L'activitat asseguradora suposa l'intercanvi d'una prestació present i certa, la prima, per una prestació futura i incerta, la indemnització. Esta situació exigix garantir que quan eventualment es produísca el sinistre que motive el pagament de la indemnització l'entitat asseguradora estiga en situació de poder fer front a la seua obligació. Això justifica que l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores pels poders públics siga una matèria d'interés públic, per a comprovar que mantenen una situació de solvència suficient que els permeta complir el seu objecte social.

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, vigent fins ara, va integrar de forma ordenada i harmonitzada en un únic text les disposicions contingudes en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i les reformes que posteriorment es van introduir en esta norma, motivades siga per la incorporació de normes de dret comunitari, siga per la necessitat d'adaptar-la a la constant evolució de l'activitat asseguradora.

Al seu torn, el text refós ha sigut modificat per successives lleis. En particular i de forma principal, per la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer; per la Llei 13/2007, de 2 de juliol, en matèria de supervisió de la reassegurança, i per la Llei 5/2009, de 29 de juny, sobre reforma del règim de participacions significatives en empreses de servicis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores.

Finalment, cal fer menció de les modificacions dutes a terme per la disposició final catorze de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, que continuen la línia de desplegament i consolidació de la regulació de les assegurances privades.

La necessitat d'incorporació del dret comunitari d'assegurances i l'adaptació normativa al desenvolupament del sector assegurador són també la raó de ser fonamental d'esta llei, que inclou aquelles disposicions de la Directiva 2009/138/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (d'ara en avant Directiva Solvència II), que requerixen ser incorporades a una norma de rang legal pel fet de tractar-se d'importantes modificacions en l'esquema de supervisió de l'activitat asseguradora. Esta directiva ha sigut modificada fonamentalment per la Directiva 2014/51/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat

Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats) (Directiva Òmnibus II).

La magnitud de tots estos canvis ha aconsellat substituir el text refós vigent per una nova llei que integre, de forma semblant a la refosa de normativa comunitària duta a terme per la Directiva Solvència II, les disposicions que continuen vigents, el nou sistema de solvència i altres normes que s'ha considerat necessari introduir-hi, tenint en compte l'evolució del mercat assegurador.

Ara bé, la transposició de la directiva no s'acaba en la llei, perquè algunes de les seues disposicions s'incorporaran a la normativa espanyola a través d'un reglament, en el qual es desplegaran, igualment, algunes previsions contingudes en esta llei, sense perjudi de les mesures d'execució que dicte la Comissió Europea.

II

La Directiva Solvència II suposa un notable exercici d'harmonització, que pretén facilitar l'accés i l'exercici de l'activitat asseguradora i reasseguradora en la Unió Europea per mitjà de l'eliminació de les diferències més importants entre les legislacions dels estats membres i, per tant, l'establiment d'un marc legal dins del qual les entitats asseguradores i reasseguradores puguen operar en un únic mercat interior.

La Directiva Solvència II articula una concepció de la solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores basada en tres pilars que es reforcen mútuament. El primer, constituït per regles uniformes sobre requeriments de capital determinats en funció dels riscos assumits per les entitats, en consonància amb els desplegaments aconseguits en matèria de gestió de riscos i amb l'evolució recent en altres sectors financers. S'adopta així per al sector assegurador europeu un enfocament basat en el risc, per mitjà de la introducció de normes específiques sobre el capital econòmic. El segon dels pilars està integrat per un nou sistema de supervisió amb l'objectiu de fomentar la millora de la gestió interna dels riscos per les entitats. El tercer es referix a les exigències d'informació i transparència cap al mercat sobre els aspectes clau dels riscos assumits per les entitats i la seua forma de gestió.

Adicionalment a la introducció del nou sistema de solvència basat en el risc i dels canvis que això requerix en la forma de gestió de les entitats i en l'actuació de les autoritats supervisores, la Directiva Solvència II efectua una consolidació, per refosa, de la resta de l'ordenament europeu en matèria d'assegurances privades, excepte pel que fa a l'assegurança d'automòbils, incorporant els continguts de les directives que ja s'havien transposat en el seu moment al dret espanyol d'assegurances, com per exemple la Directiva 2001/17/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març de 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les companyies d'assegurances.

L'esquema ha sigut completat amb els desplegaments normatius i la mesures d'execució derivades de la nova estructura de supervisió dissenyada en este camp en la Unió Europea per l'establiment de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, per mitjà del Reglament (CE) núm. 1094/2010, de 24 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació), es modifica la Decisió 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/79/CE de la Comissió, que li atribuïx importants facultats de coordinació i decisòries en matèria de supervisió i ordenació d'assegurances i reassegurances, amb la qual cosa s'aconsegueix una major harmonització reguladora i una millor coordinació internacional i intersectorial.

Les disposicions contingudes en esta llei i en el reglament que la desplegue, resultat de la transposició de la Directiva Solvència II, han de ser integrades amb els desplegaments normatius i les mesures d'execució dictades per la Comissió Europea i per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AESPJ) en un ampli conjunt de qüestions com la valoració d'actius i passius, les provisions tècniques, els fons propis, el càlcul del capital de solvència obligatori, els models interns, el capital mínim obligatori, les normes d'inversió, el sistema de govern, el capital addicional, la informació a l'efecte de la supervisió, la transparència de l'autoritat supervisora, la

solvència dels grups d'entitats així com la determinació de l'equivalència dels règims de tercers països amb les disposicions de la Directiva Solvència II.

III

La llei s'estructura en un títol preliminar i huit títols, vint disposicions addicionals, tretze disposicions transitòries, una disposició derogatòria, vint-i-una disposicions finals i un annex.

El títol preliminar estableix el seu objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions aplicables als efectes d'esta llei. S'identifica com a autoritat nacional de supervisió la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudi de les facultats supervisores i de regulació que s'atribuïxen expressament al ministre d'Economia i Competitivitat en esta llei i en la resta de l'ordenament jurídic, i de les competències que, si és el cas, corresponguen a les comunitats autònomes.

El títol I de la llei es referix a la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes. Es fixen determinades funcions que corresponen al ministre d'Economia i Competitivitat i es reconeix a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la capacitat normativa per a emetre circulars de compliment obligatori en l'àmbit de la supervisió d'assegurances i reassegurances.

A fi d'aconseguir els objectius de millor protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris, i a l'empara de l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, esta llei conté les bases de la supervisió de les assegurances i reassegurances privades. Això exigix una certa uniformitat de les normes reguladores de la supervisió de l'activitat asseguradora per a facilitar la relació d'unes entitats asseguradores espanyoles amb d'altres, d'estes amb les radicades en la Unió Europea i de totes estes amb els mercats internacionals. Per això, atesa la importància financera del sector assegurador en l'economia, les comunitats autònomes que hagen assumit competències en matèria de supervisió d'assegurances i reassegurances privades hauran de col·laborar de forma més estreta entre si i amb l'Administració General de l'Estat.

IV

El títol II de la llei regula les condicions per a l'obtenció de l'autorització administrativa com a requisit previ per a l'accés a l'exercici de l'activitat asseguradora o reasseguradora en termes semblants als del seu precedent legislatiu.

També regula el règim jurídic de les mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social. No obstant això, per a estes entitats es manté en vigor el règim contingut en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, fins que es mamprenja una regulació específica de les mútues i, en particular, del seu règim jurídic de dissolució, transformació, fusió, escissió i cessió global d'actiu i passiu.

En relació amb les condicions d'exercici, esta llei regula en el títol III l'exigència d'un sistema eficaç de govern de les entitats. Esta és una de les novetats de la Directiva Solvència II, que suposa el reconeixement que alguns riscos només poden tindre's degudament en compte a través d'exigències en matèria de govern de les entitats i no a través dels requisits quantitatius. El sistema de govern inclou les funcions fonamentals de gestió del risc, compliment, auditoria interna i actuarial. Esta enumeració de funcions i la seua regulació, que es desplegarà amb més detall reglamentàriament, no obsta perquè cada entitat decidisca lliurement la manera d'organitzar-les o decidisca articular altres funcions addicionals.

Dins de la gestió dels seus riscos, totes les entitats asseguradores i reasseguradores han d'assumir com a pràctica habitual, integrant-la en la seua estratègia de negoci, l'avaluació interna i periòdica de les seues necessitats globals de solvència atenent el seu perfil de risc específic. Així mateix, amb fins de transparència, les entitats asseguradores i reasseguradores han de donar a conèixer, per mitjà de la posada a disposició del públic, almenys una vegada a l'any, la informació essencial sobre la seua situació financera i de solvència.

V

L'avaluació de la situació financera de les entitats asseguradores i reasseguradores ha de basar-se en sòlids principis econòmics, incorporant en el procés la informació proporcionada pels mercats financers, així com les dades disponibles sobre els riscos assumits. D'acord amb este enfocament, els requisits de capital han d'estar coberts amb fons propis, que s'han de classificar segon criteris de qualitat, seguretat i disponibilitat.

El capital de solvència obligatori es calibrarà de tal manera que es garantisca que tots els riscos quantificables a què una empresa d'assegurances o de reassegurances està exposada es tinguen en compte i cobrirà les activitats existents i les noves activitats que s'esperen dur a terme en els dotze mesos següents. En relació amb l'activitat existent, haurà de cobrir exclusivament les pèrdues inesperades. El capital de solvència obligatori serà igual al valor en risc dels fons propis d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, amb un nivell de confiança del 99,5% a un horitzó temporal d'un any.

En l'àmbit de Solvència II, els requeriments de capital de solvència han de comportar dos nivells d'exigència. L'un, el capital de solvència obligatori, variable en funció del risc assumit per l'entitat i basat en un càlcul prospectiu; l'altre, el capital mínim obligatori, configurat com un nivell mínim de seguretat per davall del qual mai haurien de descendir els recursos financers. Els dos requisits de capital permeten delimitar la intervenció gradual del supervisor per a aconseguir un nivell uniforme de protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris. La situació de normalitat es complix quan l'entitat arribe amb fons propis al capital de solvència obligatori. No aconseguir el capital mínim obligatori implicarà l'expulsió del mercat. Per a les insuficiències del capital de solvència obligatori, la llei estableix una escala adequada i d'intensitat d'intervenció progressiva de l'autoritat supervisora.

Per al càlcul del capital de solvència obligatori s'estableix una fórmula estàndard que adopta un enfocament modular, en el qual s'avalua primer l'exposició individual a cada categoria de risc i posteriorment s'agreguen els valors resultants tenint en compte, si és el cas, l'efecte de les correlacions existents entre els diferents mòduls de riscos i preveient mètodes simplificats per al seu càlcul. La fórmula estàndard per a calcular el capital de solvència obligatori pretén reflectir el perfil de risc de la major part de les empreses d'assegurances i reassegurances. No obstant això, és possible que en alguns casos l'enfocament normalitzat no reflectisca adequadament el perfil de risc molt específic d'una empresa. Per a estos casos es preveu la possibilitat d'utilitzar, amb l'autorització prèvia administrativa, models interns, totals o parcials.

Adicionalment, la normativa preveu altres supòsits d'autorització administrativa com ara la utilització de paràmetres específics, fons propis complementaris i ajustos per casament en el càlcul de la provisió tècnica. Tot això suposa la necessitat de reforçar els recursos disponibles de l'autoritat de supervisió nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Es preveu un règim especial de solvència per a aquelles entitats que no superen els llindars que es regulen reglamentàriament. Estes entitats queden excloses del règim general de Solvència II, per la qual cosa se'ls apliquen determinades particularitats quant als requisits de solvència, sistema de govern i requisits d'informació al supervisor que es desplegaran per via reglamentària. A diferència de les entitats sotmeses al règim general, les entitats que s'acullen al règim especial de solvència només poden actuar dins del territori nacional. No obstant això, estes entitats poden sol·licitar voluntàriament acollir-se al règim general. A este règim especial de solvència es poden acollir també altres entitats asseguradores amb característiques molt concretes.

Entre les condicions d'exercici figuren diversos preceptes referents a les conductes de mercat que han de respectar les entitats asseguradores. Entre els quals, els que disciplinen les tarifes de primes, les bases tècniques i els servicis o departaments d'atenció al client. En el context del mercat únic d'assegurances, esta llei garanteix que es puguén comercialitzar a Espanya assegurances oferides per entitats d'altres estats membres, sempre que es complisquen les disposicions legals d'interés general.

En l'aplicació d'esta llei es tindrà en compte el principi de proporcionalitat, que graduarà l'establiment de requisits i la seua complexitat atenent el perfil de risc de les entitats i, en

particular, la naturalesa, l'escala i la complexitat de les operacions d'assegurança o reassegurança realitzades per les entitats, així com els riscos inherents al seu model de negoci.

VI

Perquè l'objectiu últim de la protecció dels prenedors, assegurats i beneficiaris pugua materialitzar-se de forma efectiva, les previsions legals sobre l'actuació de les entitats asseguradores i reasseguradores han de complementar-se adequadament amb una supervisió eficaç. D'esta manera, en el títol IV es regula el conjunt de potestats i facultats que permeten a l'autoritat supervisora espanyola d'assegurances vetlar per l'exercici ordenat de l'activitat, incloent-hi les funcions o les activitats externalitzades. Es regula en especial la supervisió per inspecció.

A fi de garantir l'eficàcia de la supervisió, les mesures adoptades han de ser proporcionades a la naturalesa, la complexitat i l'envergadura dels riscos inherents a l'activitat de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Les entitats asseguradores i reasseguradores individualment considerades constituïxen l'element essencial de la supervisió. Però a diferència de la legislació anterior, esta llei dóna un caràcter més substantiu, com a subjectes supervisats, als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores, regulats en el títol V.

Una novetat important en este àmbit és la possibilitat de creació de grups sense vinculació de capital, en particular els grups de mútues d'assegurances.

La supervisió del grup inclourà l'avaluació de la seua solvència, de les concentracions de risc i de les operacions intragrup. Les entitats asseguradores i reasseguradores pertanyents a un grup han de tindre, també individualment, un sistema de govern eficaç que ha d'estar subjecte a supervisió.

La llei fixa els supòsits en què correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ser el supervisor d'un grup internacional, així com les facultats de coordinació i decisió que li corresponen en este cas. Així mateix, es regulen els col·legis de supervisors que inclouen mecanismes de cooperació, intercanvi d'informació i consulta entre les autoritats de supervisió.

En tot cas, tant per a la supervisió d'entitats individuals com de grups d'entitats, la llei assumix com a principi rector la convergència de l'activitat supervisora europea en els instruments i les pràctiques de supervisió, atribuint a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AESPJ) un important paper en la seua articulació.

VII

El títol VI de la llei indica els mecanismes de què disposa l'autoritat supervisora per a afrontar situacions de deteriorament financer de les entitats, incloent-hi mesures de control especial; el títol VII, els procediments de revocació, dissolució i liquidació i, finalment, el títol VIII, el règim d'infraccions i sancions.

En matèria de liquidació d'entitats asseguradores s'aclarix que les normes són imperatives, es necessita el concepte de creditor per contracte d'assegurança amb privilegi especial i es reconeixen als mutualistes i cooperativistes els mateixos drets que als socis de les societats de capital, en especial el dret d'informació i participació en el patrimoni resultant de la liquidació.

La llei resol la possible confluència de les mesures de control especial amb els procediments concursals, establint que les entitats subjectes a les primeres no podran sol·licitar una declaració judicial de concurs. Addicionalment, el jutge, abans d'admetre el concurs, ha de sol·licitar un informe sobre la situació de l'entitat asseguradora a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

En les liquidacions del Consorci de Compensació d'Assegurances s'introdueixen certes modificacions respecte a la compra de crèdits amb càrrec als seus recursos, especialment en relació amb els crèdits laborals que pot anticipar, i també es regula la seua participació en els procediments concursals.

En relació amb el règim d'infraccions i sancions, s'ajusten els tipus infractors a les noves exigències d'accés i exercici de l'activitat, es fixen amb més precisió els límits de les sancions en forma de multa i s'incorporen precisions sobre el procediment sancionador.

VIII

Per mitjà de les disposicions addicionals s'establix, entre altres assumptes, que les assegurances obligatòries s'hauran de fixar per una norma amb rang de llei. S'inclou la possibilitat que les entitats amb comesa especial sol·liciten l'autorització administrativa per a l'exercici de les seues activitats a Espanya. Es fixen les obligacions dels auditors de comptes en relació amb les entitats asseguradores i reasseguradores. S'inclouen normes relatives a professions relacionades amb l'activitat asseguradora, com són les dels actuaris d'assegurances i els pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries. S'establixen els requisits perquè l'assegurança de caució siga admissible com a garantia davant de les administracions públiques. Així mateix, s'establix l'obligació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals de subministrar determinada informació a l'efecte de facilitar la liquidació i la recaptació de les taxes pel manteniment del servei de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o l'ampliació dels servicis d'extinció d'incendis. Es remet a regulació reglamentària el règim simplificat aplicable a les assegurances de decessos quant a bases tècniques, provisions i capital de solvència obligatori. S'establixen la data a partir de la qual les entitats asseguradores podran presentar davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sol·licituds sobre determinats aspectes que requereixen aprovació pel supervisor, i les facultats atribuïdes a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions relacionades amb la supervisió dels grups d'entitats. S'encomanen al Consorci de Compensació d'Assegurances dos noves funcions de caràcter informatiu: d'una banda, la gestió del nou registre d'assegurances obligatòries; d'una altra, la recopilació i el subministrament de la informació relativa a la cobertura del ram d'incendis a l'efecte de millorar la liquidació i la recaptació de les taxes per la prestació del servei d'extinció d'incendis i les contribucions especials per l'establiment o l'ampliació del servei d'extinció d'incendis. Finalment, s'establix que l'obligatorietat de comunicació amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a través de mitjans electrònics puga ser per mitjà d'una circular.

Quant a les disposicions finals, es realitzen, entre altres, modificacions que afecten la Llei de Contracte d'Assegurança per a especificar que, en les assegurances personals, l'assegurat o el prenedor no té obligació de comunicar la variació de les circumstàncies relatives a l'estat de salut de l'assegurat, les quals en cap cas es consideraran agreujament del risc. Es regulen per primera vegada en esta norma les assegurances de decessos i de dependència i es reforça la lliure elecció del prestador de servicis en les assegurances de decessos, assistència sanitària i dependència.

Es modifiquen la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, i la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, per a adequar-les al que establix la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, d'11 de desembre de 2014, en l'assumpte C-678/11, que ha declarat contrària a la normativa europea l'obligació de designar un representant a Espanya a efectes fiscals pels fons de pensions domiciliats en un altre estat membre de la Unió Europea que desenvolupen a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, i de les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre que operen a Espanya en règim de lliure prestació de servicis.

S'introduïx en la Llei d'ordenació de l'edificació, com a alternativa a la subscripció obligatòria d'una assegurança, l'obtenció d'una garantia financera que permeta cobrir el mateix risc. A més, es dota de més seguretat jurídica la posició de l'adquirent de la vivenda davant del promotor, eliminant, entre altres aspectes, el règim actual basat en un sistema dual de pòlisses (pòlisses col·lectives i certificats individuals d'assegurances de caució).

També s'introduïxen modificacions referides a la percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció de la Llei d'ordenació de l'edificació.

Es reforma el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions per a millorar la regulació dels fons de pensions oberts, i s'amplien les seues possibilitats operatives per a afavorir les economies d'escala i la diversificació de les polítiques d'inversió i de la gestió d'inversions. S'aborda la regulació de la comissió de control del fons obert d'ocupació, i finalment s'establix que en les mutualitats de previsió social que actuen com a sistema alternatiu a l'alta en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms no es podran fer efectius els drets econòmics dels productes o assegurances utilitzats per a eixa funció en els supòsits de liquiditat previstos.

Pel que fa al Consorci de Compensació d'Assegurances, s'introduïxen modificacions que afecten, en primer lloc, el seu estatut legal. Hi destaca l'ampliació del recàrrec de l'assegurança de riscos extraordinaris a les assegurances obligatòries de responsabilitat civil de vehicles automòbils, la qual cosa donarà lloc a la cobertura corresponent. Així mateix, s'habilita el Consorci per a informar els creditors per contracte d'assegurança en relació amb els processos de liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de la Unió Europea en allò que afecte exclusivament els contractes d'assegurança que hagen subscrit a Espanya. En matèria de liquidació d'entitats asseguradores pel Consorci de Compensació d'Assegurances, s'introduïxen modificacions en relació amb les normes substantives i de procediment per a reforçar els mecanismes de liquidació administrativa en benefici dels creditors per contracte d'assegurança. Finalment, s'actualitza la regulació de l'actuació del Consorci en els procediments concursals per a compassar-la amb les modificacions de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal. S'establix l'obligatorietat d'adhesió als convenis d'indemnització directa regulats pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, per als danys materials. Per a agilitar l'assistència als lesionats de trànsit, les entitats asseguradores es podran adherir a convenis sectorials d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit així com a convenis d'indemnització directa de danys personals.

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades. Se suprimeix el registre d'auxiliars assessors. S'unifica la terminologia de l'auxiliar, que passa a denominar-se «col·laborador», eliminant la diferència entre auxiliar assessor i auxiliar extern i establint que les funcions del col·laborador, així com el fet que assessore o no, es determinen en el contracte entre el mediador i el seu col·laborador. Per un altre costat, el corredor, per a fer una anàlisi objectiva, haurà de presentar un número suficient de contractes adequat a cada operació.

Finalment, es reforma la Llei 4/2014, de 1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, per a regular amb més amplitud els supòsits d'impossibilitat de funcionament normal de les cambres com a conseqüència d'un desequilibri financer.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte i finalitat de la llei.*

Esta llei té com a objecte la regulació i la supervisió de l'activitat asseguradora i reasseguradora privada, comprenent les condicions d'accés i exercici i el règim de solvència, sanejament i liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores, amb la

finalitat principal de protegir els drets dels prenedors, assegurats i beneficiaris, així com de promoure la transparència i la realització adequada de l'activitat asseguradora.

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Queden sotmeses als preceptes d'esta llei:

- a) Les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social a Espanya, així com les sucursals establides a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en tercers països.
- b) Els grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- c) Les persones físiques o jurídiques que, sota qualsevol títol, exercisquen càrrecs d'administració o direcció de les entitats asseguradores i reasseguradores.
- d) Els professionals i les entitats que exercisquen alguna de les funcions previstes en esta llei o en les seues disposicions complementàries de desplegament.
- e) Els liquidadors d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- f) Les organitzacions constituïdes amb ànim de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos o la prestació a les entitats asseguradores i reasseguradores de servicis comuns relacionats amb l'activitat asseguradora o reasseguradora, siga quina siga la seua naturalesa i forma jurídica.
- g) Les altres persones per a les quals s'establisca alguna prohibició o mandat en esta llei.

Article 3. Àmbit objectiu d'aplicació.

1. Queden sotmeses als preceptes d'esta llei:

- a) Les activitats d'assegurança directa de vida i d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.
- b) Les activitats de reassegurança.
- c) Les operacions preparatòries o complementàries de les d'assegurança que practiquen les entitats asseguradores i reasseguradores.
- d) Les activitats de prevenció de danys vinculades a l'activitat asseguradora.
- e) Qualsevol altra activitat quan s'establisca expressament en una norma amb rang de llei.

2. L'activitat asseguradora i reasseguradora s'ajustarà al que disposa esta llei:

- a) Quan siga realitzada per les entitats, grups i persones previstos en l'article 2.
- b) Quan siga realitzada a Espanya per entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en un altre estat membre de la Unió Europea (d'ara en avant, un altre estat membre).

Article 4. Activitats excloses.

1. Queden expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'esta llei el règim general i els règims especials que integren el sistema de la Seguretat Social obligatòria.

2. Tampoc queden sotmeses a esta llei les següents operacions i activitats:

- a) Les d'assegurança de crèdit a l'exportació per compte o amb la garantia de l'Estat, o quan l'Estat siga l'assegurador.
- b) Les de reassegurança exercides o plenament garantides pel govern d'un estat membre, quan per motius d'interés públic actue en qualitat de reassegurador d'últim recurs, incloent-hi aquelles circumstàncies en què esta actuació es requerisca per una situació tal en el mercat que no siga possible obtindre-hi cobertura adequada.
- c) Les de gestió de fons de pensions regides pel text refós de la Llei de regulació de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que estaran reservades a les entitats gestores de fons de pensions.

d) Les efectuades per organitzacions sense personalitat jurídica que tinguen com a objecte la garantia mútua dels seus membres, sense donar lloc al pagament de primes ni a la constitució de provisions tècniques.

e) Les realitzades pels organismes de previsió i d'assistència que concedisquen prestacions variables segons els recursos disponibles i que exigisquen als seus partícips una contribució a un tant alçat.

f) Les efectuades per organismes diferents d'entitats asseguradores l'objecte de les quals siga subministrar als treballadors per compte d'altri o per compte propi, agrupats en el marc d'una empresa o d'un grup d'empreses o d'un sector professional o interprofessional, prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o de reducció d'activitats, independentment que els compromisos que resulten d'estes operacions estiguen o no coberts íntegrament i en tot moment per provisions matemàtiques.

3. No estaran subjectes als títols I a V les entitats asseguradores i reasseguradores la liquidació de les quals s'haja encomanat al Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 5. *Operacions prohibides a les entitats asseguradores.*

1. Queden prohibides a les entitats asseguradores les operacions següents:

a) Les que no tinguen base tècnica actuarial.

b) Qualsevol altra activitat comercial i la prestació de garanties diferents de les pròpies de l'activitat asseguradora. No es considerarà inclosa en esta prohibició la col·laboració amb entitats no asseguradores per a la distribució dels servicis produïts per estes.

c) Les activitats de mediació en assegurances privades definides en la seua normativa específica.

2. La realització per una entitat asseguradora de les activitats previstes en este article determinarà la seua nul·litat de ple dret.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 6. *Entitats.*

Als efectes del que establixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es considerarà com a:

1. Entitat asseguradora: una entitat autoritzada per a realitzar, tal com disposen esta llei o la legislació d'un altre estat membre, activitats d'assegurança directa de vida o d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

2. Entitat asseguradora captiva: entitat asseguradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no siga una entitat asseguradora o reasseguradora o forme part d'un grup d'entitats asseguradores o reasseguradores, definit en l'article 131.1.f, i que té com a objecte oferir cobertura d'assegurança exclusivament per als riscos de l'entitat o les entitats a què pertany o d'una o diverses entitats del grup de què forma part.

3. Entitat asseguradora domiciliada en un tercer país: una entitat asseguradora que, si tinguera el domicili social en algun estat membre, estaria obligada, d'acord amb les disposicions d'eixe estat, a obtindre una autorització per a realitzar l'activitat asseguradora.

4. Entitat reasseguradora: una entitat que haja rebut autorització, d'acord amb el que disposa esta llei, o d'acord amb la legislació d'un altre estat membre, per a realitzar activitats de reassegurança.

5. Entitat reasseguradora captiva: entitat reasseguradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no siga una entitat asseguradora o reasseguradora

o forme part d'un grup d'entitats asseguradores o reasseguradores, definit en l'article 131.1.f, i que té com a objecte oferir cobertura de reassegurança exclusivament per als riscos de l'entitat o les entitats a què pertany o d'una o diverses entitats del grup de què forma part.

6. Entitat reasseguradora domiciliada en un tercer país: una entitat que, si tinguera el domicili social en un estat membre, estaria obligada, d'acord amb les disposicions d'eixe estat, a obtindre una autorització per a realitzar l'activitat reasseguradora.

7. Reassegurança: l'activitat consistent en l'acceptació de riscos cedits per una entitat asseguradora o per una entitat reasseguradora, incloses les entitats asseguradores o reasseguradores domiciliades en tercers països.

8. Reassegurança limitada: reassegurança en què el potencial màxim de pèrdua explícit, expressat en termes de risc econòmic màxim transferit, derivat tant d'un risc de subscripció significatiu com de la transferència d'un risc temporal, supera la prima durant la totalitat del període de vigència del contracte per una quantia limitada però significativa, juntament amb, almenys, una de les característiques següents:

- a) Consideració explícita i material del valor temporal dels diners.
- b) Disposicions contractuals que moderen l'equilibri de l'experiència econòmica entre les parts en el temps a fi d'aconseguir la transferència de risc prevista.

9. Entitat financera, qualsevol de les següents:

a) Una entitat de crèdit, una empresa financera o una empresa de servicis bancaris auxiliars, segons es regulen en la normativa d'entitats de crèdit.

b) Una entitat asseguradora, una entitat reasseguradora o una societat de cartera d'assegurances de les definides en l'article 131.1.i.

c) Una empresa de servicis d'inversió o una societat financera, segons es regulen en la normativa de servicis d'inversió.

d) Una societat financera mixta de cartera d'acord amb l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

10. Entitat amb comesa especial: entitat, dotada o no de personalitat jurídica, diferent d'una entitat asseguradora o reasseguradora existent, que assumisca riscos d'entitats asseguradores o reasseguradores i finance plenament la seua exposició als riscos a través d'una emissió de deute o d'algun altre mecanisme de finançament en què els drets de reemborsament dels proveïdors del dit deute o un altre mecanisme de finançament estiguen subordinats a les obligacions de reassegurança de la dita entitat.

11. Contrapart central autoritzada: una contrapart central que ha sigut autoritzada per l'autoritat competent de l'estat membre en què estiga establida o, quan es trobe establida en un tercer país, que ha sigut reconeguda per l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (AEVM).

12. Agència de qualificació creditícia externa: una agència de qualificació creditícia reconeguda, certificada i registrada com a tal o un banc central que emeta qualificacions creditícies.

13. Oficina nacional: organització professional que està constituïda d'acord amb la Recomanació núm. 5 adoptada el 25 de gener de 1949 pel Subcomité de Transports per Carretera del Comité de Transports Interiors de la Comissió Econòmica per a Europa de l'Organització de les Nacions Unides, i que agrupa les entitats asseguradores que hagen obtingut en un estat autorització per a operar en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

A Espanya és oficina nacional l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO).

14. Fons nacional de garantia: organisme creat per cada estat membre, d'acord amb les seues pròpies disposicions legals, reglamentàries i administratives, que té com a missió reparar, almenys fins als límits de l'obligació de l'assegurament, els danys materials o

corporals causats per un vehicle no identificat o pel qual no haja sigut satisfeta l'obligació d'assegurament.

A Espanya és fons nacional de garantia el Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 7. *Autoritat de supervisió nacional.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es considerarà com a autoritat de supervisió l'autoritat nacional facultada d'acord amb la legislació del seu estat per a supervisar entitats asseguradores i reasseguradores.

L'autoritat de supervisió nacional, facultada per a supervisar entitats asseguradores i reasseguradores en els termes d'esta llei és la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudi de les facultats atribuïdes directament al ministre d'Economia i Competitivitat, i de les competències que, si és el cas, corresponguen a les comunitats autònomes.

Article 8. *Estat membre d'origen, estat membre d'acollida i activitats en règim de dret d'establiment i de lliure prestació de servicis.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es considerarà com a:

1. Estat membre d'origen:

a) L'estat membre en què estiga situat el domicili social de l'entitat asseguradora que cobrisca el risc, en les assegurances diferents de l'assegurança de vida, o que contraiga el compromís, en les assegurances de vida.

b) L'estat membre en què estiga situat el domicili social de l'entitat reasseguradora, en el cas de la reassegurança.

2. Estat membre d'acollida:

a) L'estat membre diferent del d'origen en què estiga situada la sucursal que cobrisca el risc o contraiga el compromís.

b) L'estat membre diferent del d'origen en què l'entitat asseguradora o reasseguradora preste servicis; en cas d'assegurances de vida es considera com a estat membre de prestació de servicis aquell en què es contraiga el compromís, i en el cas d'assegurances diferents de la de vida, aquell en què estiga localitzat el risc.

3. Estat membre de localització del risc:

a) L'estat membre en què es troben els béns, quan l'assegurança es referisca a immobles, o a estos i al seu contingut, si este últim està cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança.

Quan l'assegurança es referisca a béns mobles que es troben en un immoble, i als efectes dels tributs i recàrrecs legalment exigibles, l'estat membre en què es trobe situat l'immoble, inclús si este i el seu contingut no estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, a excepció dels béns en trànsit comercial.

b) L'estat membre de matriculació, quan l'assegurança es referisca a vehicles de qualsevol naturalesa.

c) L'estat membre en què el prenedor de l'assegurança haja firmat el contracte si la seua duració és inferior o igual a quatre mesos i es referix a riscos que sobrevinguen durant un viatge o fora del domicili habitual del prenedor de l'assegurança, siga quin siga el ram afectat.

d) En tots els casos no expressament previstos en les lletres anteriors, aquell en què el prenedor de l'assegurança tinga la seua residència habitual o, si és una persona jurídica, aquell en què es trobe el seu domicili social o la sucursal a què es referix el contracte.

4. Estat membre del compromís: l'estat membre en què el prenedor de l'assegurança tinga la seua residència habitual si és una persona física, o el seu domicili social o una sucursal, en el cas que el contracte es referisca a esta última, si és una persona jurídica.

5. Establiment: el domicili social o la sucursal d'una entitat.

6. Sucursal: tot establiment d'una entitat asseguradora o reasseguradora que estiga situat en el territori d'un estat membre diferent del d'origen.

S'assimilarà a una sucursal tota presència permanent d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre, encara que esta presència no adopte la forma d'una sucursal i s'exercisca per mitjà d'una oficina administrada pel propi personal d'aquella o per una persona independent, però amb poders per a actuar permanentment per compte de l'entitat asseguradora com ho faria una sucursal.

7. Sucursals d'entitats asseguradores o reasseguradores de tercers països: tota presència permanent en el territori d'un estat membre d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada fora de la Unió Europea que estiga autoritzada i realitze operacions d'assegurances o reassegurances en eixe estat membre.

8. Règim de dret d'establiment: l'activitat exercida en un estat membre per una sucursal establida allí d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada en un altre estat membre.

9. Règim de lliure prestació de servicis: l'activitat exercida per una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada en un estat membre des del seu domicili social, o des d'una sucursal d'aquella en un altre estat membre, cobrint un risc, contraient un compromís o realitzant activitats de reassurance en un estat membre diferent.

Article 9. *Relacions de participació o control entre entitats.*

Als efectes d'esta llei i de les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, i sense perjudici del que estableix l'article 131.1, es considerarà com a:

1. Entitat matriu: aquella entitat que exercisca o puga exercir, directament o indirectament, el control d'una altra o unes altres entitats.

2. Entitat filial: aquella entitat sobre la qual una entitat matriu exercisca o puga exercir, directament o indirectament, el control.

3. Control: la relació existent entre una entitat matriu i una filial o una relació de la mateixa naturalesa entre qualsevol persona física o jurídica i una empresa, en les situacions previstes en l'article 42 del Codi de Comerç i en les seues disposicions de desplegament.

4. Participació: la possessió, de manera directa o per mitjà d'un vincle de control, d'un percentatge igual o superior al 20 per 100 dels drets de vot o del capital d'una empresa.

5. Participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora: la possessió en una entitat asseguradora o reasseguradora, de manera directa o indirecta, de com a mínim un 10 per 100 del capital o dels drets de vot o qualsevol altra possibilitat d'exercir una influència notable en la gestió de l'entitat.

6. Vincles estrets: tota relació entre dos o més persones físiques o jurídiques si estan unides a través d'una participació o per mitjà d'un vincle de control. Així mateix, la situació en què dos o més persones físiques o jurídiques entre les quals es trobe una entitat asseguradora o reasseguradora estiguen vinculades, de forma duradora, a una mateixa persona física o jurídica per un vincle de control.

7. Participacions en entitats financeres i de crèdit:

a) Les participacions que posseïsquen les empreses d'assegurances i de reassurances en:

1r. Entitats de crèdit i entitats financeres als efectes de l'article 1 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit;

2n. Empreses de servicis d'inversió als efectes de l'article 62 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

b) Els crèdits subordinats i els instruments previstos en la part segona, títol I, capítol 4, del Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, que posseïsquen les empreses d'assegurances i de reassurances davant de les entitats definides en l'anterior lletra a) en les quals tinguen participacions.

Article 10. *Mercats regulats.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es consideraran com a mercats regulats:

1. Els mercats secundaris oficials espanyols definits en l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i els reconeguts com a mercats regulats per la legislació d'un altre estat membre.

2. En el cas de mercats situats en un tercer país, els que satisfacen exigències comparables a les dels mercats regulats indicats en l'apartat anterior, i en els quals els instruments financers negociats tinguen una qualitat comparable a la dels instruments negociats en els mercats regulats situats en la Unió Europea.

Article 11. *Grans riscos.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es consideraran com a contractes d'assegurança de grans riscos els següents:

a) Els de vehicles ferroviaris, vehicles aeris, vehicles marítims, lacustres i fluvials; les mercaderies transportades (compresos els equipatges i la resta de béns transportats); la responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista) i la responsabilitat civil de vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat civil del transportista).

b) Els de crèdit i de caució quan el prenedor i l'assegurat exercisquen a títol professional una activitat industrial, comercial o liberal i el risc es referisca a la dita activitat.

c) Els de vehicles terrestres (no ferroviaris), incendi i elements naturals, altres danys als béns, responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista), responsabilitat civil en general i pèrdues pecuniàries diverses, sempre que el prenedor supere els límits d'almenys dos dels tres criteris següents:

Actiu total del balanç: 6.200.000 euros.

Import net del volum de negocis: 12.800.000 euros.

Nombre mitjà d'empleats durant l'exercici: 250 empleats.

Si el prenedor de l'assegurança forma part d'un grup de societats els comptes consolidats del qual s'estableixen d'acord amb el que disposen els articles 42 a 49 del Codi de Comerç, els criteris mencionats anteriorment s'aplicaran sobre la base dels comptes consolidats.

Article 12. *Coassegurança comunitària.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i la contractació de les assegurances privades, es consideraran com a operacions de coassegurança comunitària les que reunisquen les condicions següents:

1. Que donen lloc a la cobertura d'un o més riscos que puguen qualificar-se com a grans riscos.

2. Que participen en la cobertura del risc diverses entitats asseguradores, una de les quals serà l'entitat asseguradora obridora, de forma no solidària, en qualitat de coasseguradores, per mitjà d'un contracte únic, a través d'una prima global i per a una mateixa duració.

3. Que cobrisquen riscos localitzats en la Unió Europea.

4. Que a l'efecte de la cobertura del risc, l'entitat asseguradora obridora es trobe habilitada per a cobrir la totalitat del risc.

5. Que almenys una de les entitats coasseguradores participe en el contracte per mitjà del seu domicili social o d'una sucursal establida en un estat membre diferent de l'estat de l'entitat asseguradora obridora.

6. Que l'entitat asseguradora obridora assumisca plenament les funcions que li corresponen en la coassegurança i, en particular, determine les condicions d'assegurança i de tarificació.

Article 13. *Sistema de govern i externalització de funcions.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió de les assegurances privades, s'entendrà per:

1. Funció: en un sistema de govern la capacitat d'una entitat asseguradora o reasseguradora per a dur a terme determinades tasques del govern de l'entitat.

2. Sistema de govern de l'entitat: estructura organitzativa transparent i apropiada, amb una clara distribució i una adequada separació de funcions, un sistema eficaç per a garantir la transmissió d'informació, que garantisca la gestió sana i prudent de l'activitat i els mecanismes eficaços de control intern d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que inclouen les següents funcions fonamentals: la funció de gestió de riscos, la funció de verificació del compliment, la funció d'auditoria interna i la funció actuarial.

3. Externalització de funcions: qualsevol tipus d'acord subscrit entre una entitat asseguradora o reasseguradora i un tercer, siga o no una entitat subjecta a supervisió, en virtut del qual este, directament o per subcontractació, realitze una activitat o una funció que en altres circumstàncies hauria realitzat la mateixa entitat asseguradora o reasseguradora.

Article 14. *Riscos.*

Als efectes del que estableixen esta llei i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entendrà per:

1. Risc de subscripció: el risc de pèrdua o de modificació adversa del valor dels compromisos derivats de l'activitat asseguradora, a causa de la inadequació de les hipòtesis de tarificació i constitució de provisions.

2. Risc de mercat: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant, directament o indirectament, de fluctuacions en el nivell i en la volatilitat dels preus de mercat dels actius, passius i instruments financers.

3. Risc de crèdit: el risc de pèrdua o de modificació adversa de la situació financera resultant de fluctuacions en la solvència dels emissors de valors, les contraparts i qualssevol deutors a qui estan exposades les entitats asseguradores i reasseguradores, en forma de risc d'incompliment de la contrapart, risc de diferencial o concentració de risc de mercat.

4. Risc operacional: el risc de pèrdua derivat de la inadequació o la disfunció de processos interns, del personal o dels sistemes, o de successos externs.

5. Risc de liquiditat: el risc que les entitats asseguradores i reasseguradores no puguen fer les inversions i la resta d'actius a fi de fer front a les seues obligacions financeres al venciment.

6. Risc de concentració: tota exposició a riscos que comporte una pèrdua potencial prou important com per a posar en perill la solvència o la situació financera de les entitats asseguradores i reasseguradores.

7. Tècniques de reducció del risc: totes les que permeten a les entitats asseguradores i reasseguradores transferir una part o la totalitat dels seus riscos a tercers.

8. Efectes de diversificació: la reducció de l'exposició al risc de les entitats asseguradores i reasseguradores, i dels seus grups, relacionada amb la diversificació de les seues activitats, i resultant de la possibilitat de compensar el resultat negatiu d'un risc amb el resultat més favorable d'un altre risc, quan no hi haja una total correlació entre els esmentats riscos.

9. Previsió de distribució de probabilitat: una funció matemàtica que assigna a un conjunt exhaustiu de successos futurs mútuament excloents una probabilitat de realització.

10. Mesura del risc: una funció matemàtica que assigna un valor monetari a una determinada previsió de distribució de probabilitat i que creix monòtonament amb el nivell d'exposició al risc subjacent a eixa previsió de distribució de probabilitat.

Article 15. *Mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

Als efectes del que estableixen esta llei, i les altres disposicions reguladores de la supervisió i contractació de les assegurances privades, s'entendrà per:

1. Autoritats competents: les autoritats administratives o judicials dels estats membres competents en matèria de mesures de sanejament o de procediments de liquidació.

2. Mesures de sanejament: aquelles que implicant l'actuació de les autoritats competents, estiguen destinades a mantindre o restablir la situació financera de l'entitat asseguradora o reasseguradora i afecten els drets preexistents de tercers aliens a la mateixa entitat.

3. Mesures de control especial: aquelles que, implicant l'actuació de les autoritats competents, estiguen destinades a controlar i revertir la situació de deteriorament financer o de gestió de l'entitat i siguen necessàries per a salvaguardar les obligacions que es deriven dels contractes d'assegurança, de reassegurança, així com qualssevol altres interessos de la mateixa entitat que puguen afectar la seua solvència o viabilitat.

4. Procediment de liquidació: el procediment col·lectiu que supose la liquidació dels actius i la distribució del producte de la liquidació entre els creditors, accionistes o socis, segons siga procedent, i que implique algun tipus d'actuació de l'autoritat administrativa o judicial, estiga o no fonamentat en la insolvència i tinga caràcter voluntari o obligatori.

5. Administrador provisional: tota persona o òrgan nomenat per les autoritats competents d'un estat membre per a administrar les mesures de sanejament.

6. Liquidador: tota persona o òrgan nomenat per les autoritats competents o pels òrgans socials de l'entitat asseguradora per a gestionar els procediments de liquidació.

7. Compromís per contracte d'assegurança: tot compromís que una entitat asseguradora contraga amb assegurats, prenedors d'assegurances, beneficiaris o tercers perjudicats amb dret d'acció directa contra l'entitat asseguradora, i que tinga el seu origen en un contracte d'assegurança o en qualsevol operació prevista en l'annex B), lletra a), apartats 2, 3 i 4, d'esta llei, en l'àmbit de l'assegurança directa, incloent-hi aquells en què encara es desconeguen determinats elements del deute.

TÍTOL I

Òrgans de supervisió i competències

CAPÍTOL I

Competències de l'Administració General de l'Estat

Article 16. *Competències de supervisió de l'Administració General de l'Estat.*

1. Les competències de l'Administració General de l'Estat en la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores i en el desenvolupament ordenat dels mercats d'assegurances i reassegurances seran exercides pel ministre d'Economia i Competitivitat

i per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes fixats en esta llei i les seues normes de desplegament, sense perjudi de les funcions que corresponen a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències.

2. En matèria de regulació i supervisió de les assegurances privades li correspon al ministre d'Economia i Competitivitat:

- a) Autoritzar l'accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora, i la seua revocació.
- b) Autoritzar el càlcul del capital de solvència obligatori utilitzant un model intern.
- c) Autoritzar la constitució, modificació i dissolució de grups mutuels.
- d) Aprovar normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances.
- e) Acordar la dissolució administrativa de les entitats asseguradores i reasseguradores i, si és el cas, encomanar la seua liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.
- f) Imposar les sancions per infraccions molt greus en els termes disposats en el títol VIII.
- g) Autoritzar les cessions de cartera, les modificacions estructurals i, si és el cas, les agrupacions i unions temporals de les entitats asseguradores i reasseguradores, regulades en el capítol VI del títol III, sense perjudi del que preveuen la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència, en relació amb el control de concentracions econòmiques, i les disposicions comunitàries aplicables.
- h) L'exercici d'aquelles altres potestats que li atribuïska esta llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 17. *Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions formarà part, en la seua condició d'autoritat supervisora espanyola, de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AESPJ), d'acord amb el que disposa el Reglament núm. 1094/2010, de 24 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió.

En l'exercici de les funcions de supervisió encomanades per esta llei i les seues normes de desplegament, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions analitzarà i, si és el cas, prendrà en consideració les directrius i recomanacions emanades de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'aparte d'eixes directrius o recomanacions ho farà mitjançant una resolució motivada.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà dictar disposicions en desplegament de la normativa d'assegurances que estiga continguda en reials decrets o en ordes del ministre d'Economia i Competitivitat, sempre que estes normes l'habiliten de manera expressa per a això, amb un informe previ de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Estes disposicions rebran la denominació de circulars, es tramitaran pel procediment regulat en l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, seran publicades en el «Boletín Oficial del Estado» i entraran en vigor d'acord amb el que disposa l'apartat primer de l'article 2 del Codi Civil.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a través de la seua seu electrònica, promourà la difusió de tota la informació que siga necessària per a assegurar la consecució dels fins establits en esta llei, i la tramitació dels procediments que li competixen per via electrònica.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions elaborarà i donarà publicitat a un informe anual en què es reflectisca la seua activitat supervisora i la situació general dels mercats d'assegurances i fons de pensions.

5. Les resolucions que dicte la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en l'exercici de les potestats administratives que se li conferixen en esta llei seran recurribles davant del ministre d'Economia i Competitivitat, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 18. Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

1. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions és l'òrgan col·legiat administratiu assessor del Ministeri d'Economia i Competitivitat en els assumptes concernents a la regulació i supervisió de les assegurances privades, de la reassegurança, dels plans i fons de pensions i de la mediació en assegurances i reassegurances.

2. Correspon a la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions:

a) Emetre informes sobre els projectes de disposicions de caràcter general sobre matèries directament relacionades amb les assegurances privades, reassegurança, plans i fons de pensions i la mediació en assegurances i reassegurances amb l'objecte de fer efectiu el principi d'audiència dels sectors afectats en el procediment d'elaboració d'estes disposicions. L'informe que emeta no serà vinculant.

b) Fer els estudis i informes que el seu president li sol·licite.

c) Formular recomanacions generals o de caràcter particular en les matèries indicades en la lletra a) i en relació amb les assegurances obligatòries.

3. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions serà presidida pel director general d'Assegurances i Fons de Pensions i en formaran part, com a vocals, representants de l'Administració General de l'Estat, assegurats i usuaris, partícips de plans de pensions, entitats asseguradores, entitats gestores de fons de pensions, mediadors d'assegurances, organitzacions sindicals i empresarials, corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, actuaris, pèrits d'assegurances i comissaris d'avaries, en la forma i amb la composició que reglamentàriament es determine.

A més, el president podrà sol·licitar l'assistència d'altres persones o entitats en condició d'experts, segons la naturalesa dels assumptes que s'hagen de tractar.

4. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions serà convocada en els supòsits en què la llei preveu que se li consulte i quan així ho decidisca el seu president.

5. En defecte de les normes contingudes en esta llei i en el seu reglament de desplegament, així com d'altres que puguen establir-se per a complementar el seu règim i funcionament, la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions es regirà per les normes sobre funcionament dels òrgans col·legiats previstes en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i per les altres disposicions de dret administratiu comú aplicables a este tipus d'òrgans.

CAPÍTOL II**Competències de les comunitats autònomes****Article 19. Distribució de competències.**

1. Les comunitats autònomes que d'acord amb els seus estatuts d'autonomia hagen assumit competències en l'ordenació d'entitats asseguradores i reasseguradores, les tindran pel que fa a aquelles entitats el domicili social, àmbit d'operacions i localització dels riscos de les quals, en el cas d'assegurances diferents de les de vida, o assumptió dels compromisos, en el supòsit d'assegurances de vida, se circumscriuen al territori de la respectiva comunitat autònoma, d'acord amb els criteris següents:

a) En l'àmbit de competències normatives, els correspon el desplegament legislatiu de les bases de l'ordenació i supervisió, d'entitats asseguradores i reasseguradores contingudes en esta llei i en les disposicions reglamentàries bàsiques que la complementen. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, tindran, a més, competència exclusiva en la regulació de la seua organització i funcionament.

b) En l'àmbit de competències d'execució els corresponen les d'ordenació i supervisió, d'entitats asseguradores i reasseguradores que s'atorguen a l'Administració General de l'Estat en esta llei, excepte les competències d'atorgament de l'autorització

administrativa per a l'exercici de l'activitat asseguradora i la seua revocació, que quedaran en tot cas reservades a l'Estat, que comunicarà, si és el cas, a la respectiva comunitat autònoma. Les referències que en esta llei es contenen al Ministeri d'Economia i Competitivitat i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, es consideraran fetes a l'òrgan autonòmic competent, a excepció de les que es referixen a entitats espanyoles que actuen en l'àmbit de la Unió Europea o entitats europees que operen a Espanya.

També correspon a les comunitats autònomes l'autorització de l'accés a l'activitat asseguradora a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social així com la seua revocació, amb un informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els dos casos. El transcurs del termini màxim legal per a resoldre el procediment d'autorització o revocació quedarà suspès des de la sol·licitud fins a la recepció de l'esmentat informe. Este termini de suspensió no podrà excedir en cap cas els tres mesos. La comunitat autònoma comunicarà a l'esmentada Direcció General cada autorització que concedisca, així com la seua revocació.

2. Les comunitats autònomes que d'acord amb els seus estatuts d'autonomia hagen assumit competències en matèria d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores les tindran sobre les agències de subscripció que actuen exclusivament per compte d'estes.

3. A este efecte, els òrgans competents de les comunitats autònomes remetran, quan siga sol·licitada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i, en tot cas, anualment, la informació i documentació de cada entitat a què es referixen els articles 80 i 114 d'esta llei i el seu desplegament reglamentari. Així mateix, les comunitats autònomes facilitaran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'accés, a través de mitjans electrònics, a la informació relativa als seus registres administratius d'entitats asseguradores i reasseguradores.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i els òrgans competents de les comunitats autònomes mantindran la necessària cooperació a l'efecte d'homogeneïtzar la informació documental i coordinar les seues activitats de supervisió.

TÍTOL II

Accés a l'activitat asseguradora i reasseguradora

CAPÍTOL I

Accés a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles

Secció 1a. Condicions d'accés a l'activitat

Article 20. Autorització administrativa.

1. L'accés a les activitats definides en l'article 3.1 per entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a Espanya estarà supeditat a l'obtenció prèvia d'autorització administrativa del ministre d'Economia i Competitivitat.

2. També serà necessària autorització administrativa en els supòsits següents:

a) per a estendre l'activitat d'una entitat asseguradora a altres rams diferents dels autoritzats.

b) per a l'ampliació d'una autorització d'una entitat asseguradora que comprega només una part dels riscos inclosos en un ram.

c) per a permetre a una entitat asseguradora exercir la seua activitat en un territori d'àmbit superior a l'inicialment autoritzat.

d) per a l'ampliació de l'àmbit territorial d'actuació o de l'activitat exercida per una entitat reasseguradora.

3. La sol·licitud d'autorització es presentarà en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referixen l'article 22 d'esta llei i el seu reglament de desplegament. El termini màxim per a resoldre el procediment d'autorització i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense haver-se notificat resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud presentada.

4. L'autorització atorgada pel ministre d'Economia i Competitivitat serà vàlida en tota la Unió Europea sense perjudi del que estableix l'article 21.1.

5. L'autorització determinarà la inscripció en el registre administratiu regulat en l'article 40.

6. Tota autorització concedida a una entitat asseguradora o reasseguradora per a actuar en tot el territori nacional serà comunicada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació a fi que l'esmentada autoritat incloga la seua denominació social en la llista pública d'entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades i que mantinga actualitzada l'esmentada llista.

Article 21. *Abast de l'autorització.*

1. L'autorització a les entitats asseguradores es concedirà per rams, d'acord amb la classificació establida en l'annex d'esta llei. Comprendrà el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons siga procedent.

L'autorització permetrà a l'entitat asseguradora exercir activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis en la Unió Europea, llevat que el sol·licitant només desitge cobrir una part dels riscos corresponents al ram autoritzat, exercir la seua activitat en un territori d'àmbit menor al del territori nacional, o realitzar operacions compreses en l'article 46.2

Les entitats asseguradores així autoritzades podran acceptar operacions de reassegurança en els mateixos rams que comprega l'autorització.

2. L'autorització a les entitats reasseguradores es concedirà per a activitats de reassegurança de vida, activitats de reassegurança diferent de la de vida, o per a tot tipus d'activitats de reassegurança i permetrà a l'entitat reasseguradora exercir en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis en la Unió Europea.

L'activitat reasseguradora s'exercirà amb total separació respecte dels prenedors d'assegurança i dels assegurats.

Secció 2a. Requisits per a l'obtenció de l'autorització

Article 22. *Requisits generals de l'autorització d'entitats asseguradores i reasseguradores.*

Seran requisits necessaris perquè les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades a Espanya obtinguen i conserven l'autorització administrativa els següents:

1. Adoptar una de les formes jurídiques previstes en esta llei.
2. Limitar el seu objecte social a l'activitat asseguradora i reasseguradora.
3. Presentar i atindre's a un programa d'activitats.
4. Disposar del capital social o fons mutual mínim i dels fons propis bàsics admissibles per a cobrir el mínim absolut del capital mínim obligatori.
5. Mantindre fons propis bàsics admissibles per a cobrir en tot moment el capital mínim obligatori així com fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori.
6. Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual de tots els socis. Haurà de fer-se constar expressament quins socis tenen el control i quins socis tenen la condició d'entitat asseguradora, entitat de crèdit o empresa de servicis d'inversió, així com, si és el cas, les participacions, independentment de la seua quantia,

de les quals siga titular qualsevol soci en una entitat asseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió.

7. Informar sobre l'existència de vincles estrets amb altres persones o entitats.

8. Que els qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva de l'entitat o exercisquen les funcions que integren el seu sistema de govern, siguen persones que complisquen les exigències d'honorabilitat i les condicions necessàries de qualificació i experiència professionals a què es referix l'article 38.

9. Disposar d'un sistema eficaç de govern que reunisca els requisits previstos en l'article 65.

Article 23. *Denegació de l'autorització.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat denegarà l'autorització quan l'entitat asseguradora o reasseguradora no acredite el compliment dels requisits exigits en l'article 22.

2. La denegació es farà per orde ministerial que es notificarà a l'entitat interessada i posarà fi a la via administrativa.

Article 24. *Operacions realitzades sense autorització administrativa.*

1. Seran nuls de ple dret els contractes d'assegurança subscrits i la resta d'operacions sotmeses a esta llei realitzats per entitat no autoritzada, l'autorització administrativa de la qual haja sigut revocada, o que transgredisca els límits de l'autorització administrativa concedida.

2. Qui haja contractat amb esta no estarà obligat a complir la seua obligació de pagament de la prima i tindrà dret a la devolució de la prima pagada, llevat que, amb anterioritat, haja tingut lloc un sinistre. Si abans d'esta devolució succeïx un sinistre, emparat pel contracte si ha sigut vàlid, l'entitat que l'haja subscrit estarà obligada a satisfer una indemnització la quantia de la qual es fixarà d'acord amb les normes que regixen el pagament de la prestació conforme al contracte d'assegurança, sense perjuí del deure d'indemnitzar la resta de danys i perjuís que haja pogut ocasionar.

Esta obligació serà solidària entre l'entitat i els qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, hagen autoritzat o permés la subscripció d'estos contractes o operacions, tot això sense perjuí de la infracció administrativa en què hagen pogut incórrer tant l'entitat com els mencionats administradors o directors.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions requerirà qualsevol persona física o jurídica que, sense haver obtingut la preceptiva autorització o transgredint els seus límits, realitze operacions sotmeses a esta llei, perquè cesse immediatament l'exercici de l'esmentada activitat, i acordarà la publicitat que considere necessària per a informació del públic.

Article 25. *Organitzacions i agrupacions.*

1. No necessitaran autorització administrativa prèvia les organitzacions, dotades o no de personalitat jurídica, que es creen amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de servicis comuns relacionats amb la seua activitat, així com les agrupacions d'entitats asseguradores a què es referix l'article 93, però en l'un i l'altre cas hauran de notificar-ho a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb una antelació d'un mes a la iniciació de l'activitat organitzada o agrupada.

2. L'esmentada direcció general podrà suspendre les activitats a què es referix este article o requerir modificacions en estes, quan aprecie que no s'ajusten als preceptes d'esta llei.

Article 26. *Consulta prèvia a autoritats de supervisió.*

Haurà de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent estat membre, l'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora quan es done alguna de les circumstàncies següents:

1. Que la nova entitat haja d'estar controlada per una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre.

2. Que el seu control haja de ser exercit per l'empresa dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, d'una entitat de crèdit, d'una empresa de servicis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre.

3. Que el seu control haja de ser exercit per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlen una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre.

Eixa consulta comprendrà, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels socis i l'honorabilitat, qualificació i experiència dels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i dels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern de la nova entitat o de l'entitat dominant, i podrà reiterar-se per a l'avaluació continuada del compliment dels esmentats requisits per part de les entitats asseguradores espanyoles.

Article 27. *Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. L'activitat asseguradora únicament podrà ser realitzada per entitats privades que adopten alguna de les formes següents:

- a) societat anònima,
- b) societat anònima europea,
- c) mútua d'assegurances,
- d) societat cooperativa,
- e) societat cooperativa europea,
- f) mutualitat de previsió social.

Les mútues d'assegurances, les societats cooperatives i les mutualitats de previsió social únicament podran actuar a prima fixa.

2. Les entitats reasseguradores hauran d'adoptar la forma jurídica de societat anònima o societat anònima europea.

3. També podran realitzar l'activitat asseguradora i reasseguradora les entitats que adopten qualsevol forma de dret públic, sempre que tinguen per objecte la realització d'operacions d'assegurança o reassegurança en condicions equivalents a les de les entitats asseguradores o reasseguradores privades.

Les entitats a què es referix el paràgraf anterior s'ajustaran al que disposa esta llei, en defecte de regles especials contingudes en la seua normativa específica, i quedaran sotmeses també, en l'exercici de la seua activitat asseguradora, a la legislació del contracte d'assegurança i a la competència dels tribunals de l'orde civil.

Article 28. *Constitució.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores es constituïran per mitjà d'escriptura pública, que haurà de ser inscrita en el Registre Mercantil. Amb l'esmentada inscripció adquiriran la seua personalitat jurídica les societats anònimes, mútues d'assegurances i mutualitats de previsió social. Les cooperatives d'assegurances adquiriran la personalitat jurídica d'acord amb la seua normativa específica.

Article 29. Denominació.

En la denominació social de les entitats asseguradores i reasseguradores s'inclouran les paraules «assegurances» o «reassegurances», o les dos al mateix temps, d'acord amb el seu objecte social, que queden reservades en exclusiva per a les esmentades entitats. També queden reservades les expressions «mútues d'assegurances», «cooperatives d'assegurances» i «mutualitats de previsió social», que hauran de ser incloses en la seua denominació per les entitats d'eixa naturalesa.

Article 30. Domicili social.

1. El domicili social de les entitats asseguradores i reasseguradores haurà de situar-se dins del territori espanyol, quan es trobe a Espanya el centre de la seua efectiva administració i direcció, o el seu principal establiment o explotació.

2. El trasllat del domicili social d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada a Espanya a l'estranger haurà de ser autoritzat pel ministre d'Economia i Competitivitat, amb la publicació prèvia de l'acord de trasllat de domicili i el transcurs d'un mes des de la publicació de l'últim anunci advertint als prenedors del seu dret a comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les raons que, si és el cas, puguen tindre per a estar disconformes amb el trasllat. No obstant això, podrà prescindir-se de l'esmentada informació pública quan es denegue l'autorització per no reunir els requisits legalment exigibles.

3. El trasllat del domicili social d'una entitat asseguradora a l'estranger haurà de notificar-se individualment als prenedors de l'assegurança. En la notificació individual haurà d'informar-se sobre l'autoritat supervisora a què quedarà sotmesa l'entitat asseguradora una vegada fet el trasllat del domicili social i sobre el dret dels prenedors a resoldre els contractes de l'assegurança.

4. Reglamentàriament es regularà el procediment de trasllat de domicili previst en els apartats anteriors.

5. En el supòsit de trasllat a Espanya del domicili social d'una entitat asseguradora o reasseguradora domiciliada a l'estranger, serà aplicable el que disposa l'article 20.

Article 31. Objecte social.

1. L'objecte social de les entitats asseguradores serà exclusivament la pràctica de les operacions d'assegurança i la resta d'activitats definides en l'article 3.

2. L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguen operar en qualsevol modalitat del ram de vida serà la realització d'operacions del mencionat ram únicament i la cobertura de riscos complementaris del ram de vida. A més, l'obtenció prèvia de la pertinent autorització administrativa, podran fer operacions en els rams 1 (accidents) i 2 (malaltia), previstos en l'annex A).a) d'esta llei, sense sotmetre's, en este cas, a les limitacions i requisits exigibles a la cobertura de riscos complementaris.

3. L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguen operar en qualsevol dels rams de l'assegurança directa diferent del ram de vida no podrà comprendre la realització d'operacions del ram de vida. No obstant això, si només estan autoritzades per als riscos compresos en els rams 1 (accidents) i 2 (malaltia), previstos en l'annex A).a) d'esta llei, podran operar en el ram de vida, si obtenen la pertinent autorització administrativa.

4. L'objecte social de les entitats reasseguradores serà exclusivament l'activitat de reassegurança i operacions connexes. S'entendrà per operacions connexes la realització d'estudis estadístics o actuaries, anàlisi de riscos o investigacions per als seus clients, així com qualsevol altra activitat relacionada o derivada de l'activitat reasseguradora. Podran considerar-se també incloses en l'objecte social de les entitats reasseguradores, funcions de societat de cartera i les activitats relacionades amb el sector financer.

Article 32. *Programa d'activitats.*

El programa d'activitats és el document que arreplega el pla estratègic del projecte empresarial i haurà de contindre indicacions o justificacions completes i adequades relatives a tots aquells requisits, previsions, estimacions i condicions o polítiques que es determinen reglamentàriament.

Article 33. *Capital social.*

1. Les societats anònimes i cooperatives d'assegurances hauran de tindre els següents capitals socials mínims quan pretenguen operar en els rams que a continuació s'enumeren:

a) 9.015.000 euros en els rams de vida, caució, crèdit, qualsevol dels rams que cobrisquen el risc de responsabilitat civil i en l'activitat exclusivament reasseguradora.

b) 2.103.000 euros en els rams d'accidents, malaltia, defensa jurídica, assistència i decessos.

En cas d'entitats asseguradores que únicament executen l'assegurança de malaltia atorgant prestacions d'assistència sanitària i limiten la seua activitat a un àmbit territorial amb menys de dos milions d'habitants, n'hi haurà prou amb la mitat del capital o fons mutual previst en el paràgraf anterior.

c) 3.005.000 euros, en tots els altres.

2. El capital social mínim de les societats anònimes estarà totalment subscrit i desembossat almenys en un cinquanta per cent. Els desembossaments de capital per damunt del mínim s'ajustaran a la legislació mercantil general.

En tot cas, el capital estarà representat per títols nominatius o anotacions en compte nominatiu.

3. Les entitats que exercisquen la seua activitat en diversos rams d'assegurança directa diferents del de vida hauran de tindre el capital social corresponent al ram per al qual s'exigisca major quantia.

Si, d'acord amb l'article 31.2 o 3 exercixen activitat també en el ram de vida, el capital social serà el corresponent a la suma dels requerits per al ram de vida i per a un dels rams diferents del de vida dels rams que operen.

Article 34. *Fons mutual.*

1. Les mútues d'assegurances hauran d'acreditar fons mutuals permanents, aportats pels seus mutualistes o constituïts amb excedents dels exercicis socials, les quanties mínimes dels quals, segons els rams en què pretenguen operar, seran les indicades com a capital social desembossat de les societats anònimes.

No obstant això, per a les mútues amb règim de derrama passiva es requeriran les tres quartes parts de l'esmentada quantia.

2. Les mutualitats de previsió social que hagen obtingut l'autorització administrativa per a operar per rams hauran d'acreditar un fons mutual la quantia mínima del qual serà la que corresponga entre les indicades com a capital social desembossat de les societats anònimes en l'article 33.1, sense perjudici del que disposa l'article 45.2.c) per a les mutualitats que operen per rams i continuen fent operacions d'assegurança de l'article 44.1.

3. La resta de mutualitats de previsió social hauran d'acreditar un fons mutual de 30.050,61 euros. Així mateix, formaran amb el seu patrimoni un fons de maniobra que els permeta pagar els sinistres i gastos sense esperar al cobrament de les derrames.

4. Quan les mútues d'assegurances i les mutualitats de previsió social que operen per rams, exercisquen la seua activitat en diferents rams d'assegurança els serà aplicable el que s'ha indicat en l'article 33.3, i es consideraran fetes al fons mutual les referències al capital social.

5. El fons mutual ha d'estar sempre íntegrament subscrit i desembossat.

Article 35. Limitacions al repartiment de dividends, derrames o qualsevol altre tipus de retribució vinculada al capital social.

Les entitats asseguradores i reasseguradores no podran distribuir dividends, derrames o qualsevol altre tipus de retribució vinculada al capital social desembossat, a la prima d'emissió, al fons mutual desembossat o a qualssevol altres elements de capital equivalent dels fons propis bàsics per a mútues o mutualitats, en les circumstàncies següents:

- a) en cas que no s'arribe al capital de solvència obligatori o al capital mínim obligatori o,
- b) si el repartiment d'estos dividends, derrames o altres retribucions vinculades a estos elements de capital pot derivar en un incompliment del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori.

Article 36. Socis.

Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participen en l'entitat asseguradora o reasseguradora per mitjà d'una participació significativa en esta hauran de ser idònies perquè la seua gestió siga sana i prudent, de conformitat amb el que es disposa reglamentàriament.

Article 37. Vincles estrets.

Els vincles estrets entre l'entitat asseguradora o reasseguradora i altres persones físiques o jurídiques, en cas d'existir, no podran obstaculitzar l'adequat exercici de la supervisió de l'entitat.

Les disposicions d'un tercer país alié a la Unió Europea que regulen a una o diverses de les persones amb què l'entitat asseguradora o reasseguradora mantinga vincles estrets, o l'aplicació de les esmentades disposicions, tampoc podran obstaculitzar l'exercici adequat de la supervisió de l'entitat.

Article 38. Honorabilitat i aptitud dels qui exercisquen la direcció efectiva o exercisquen funcions que integren el sistema de govern de l'entitat.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores i les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores garantirán que totes les persones que exercisquen la direcció efectiva, sota qualsevol títol, i els qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern complisquen en tot moment els requisits següents:

- a) Ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional.
- b) Posseir coneixements i experiència adequats per a fer possible la gestió sana i prudent de l'entitat.

2. S'entendrà que exercixen la direcció efectiva d'una entitat asseguradora o reasseguradora els qui exercisquen càrrecs d'administració o direcció, i es consideren com a tals:

- a) Els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració. Podran exercir càrrecs d'administració les persones jurídiques, però, en este cas, hauran de designar en la seua representació una persona física que complisca igualment els requisits anteriorment mencionats.
- b) Els directors generals i assimilats, es consideren com a tals totes aquelles persones que exercisquen en l'entitat l'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores, comunicaran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nomenament així com tot canvi en la identitat de les persones que exercisquen la direcció efectiva de l'entitat o del grup, sota qualsevol títol, i els qui

exercisquen les funcions que integren el sistema de govern de l'entitat, junt amb tota la informació necessària per a avaluar si les persones que, si és el cas, s'han nomenat, complixen les exigències d'honorabilitat i aptitud. Igualment informaran la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan alguna de les persones previstes en els apartats anteriors haja sigut substituïda per no complir ja els requisits d'honorabilitat i aptitud. Les esmentades comunicacions es faran en un termini màxim de quinze dies hàbils a comptar del moment del nomenament.

4. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què s'entén que es complixen els requisits d'honorabilitat i aptitud dels qui porten la direcció efectiva o exercixen funcions que integren el sistema de govern de les entitats, així com els requisits d'informació que haurà de ser remesa a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a l'efecte d'avaluar el seu compliment.

Article 39. Responsabilitat i deures dels òrgans d'administració o direcció de les entitats asseguradores o reasseguradores.

1. L'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora assumirà la responsabilitat del compliment, per part d'esta, de les disposicions contingudes en esta llei i de les altres normes reguladores de les assegurances privades.

2. Serà aplicable als membres de l'òrgan d'administració de les entitats asseguradores, siga quina siga la seua forma jurídica, el que s'ha disposat sobre els deures dels administradors en el capítol III del títol VI del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

3. Els càrrecs de direcció assumiran la responsabilitat derivada del compliment de les funcions que tinguen atribuïdes d'acord amb l'estructura organitzativa de l'entitat i de les funcions que els hagen sigut delegades per l'òrgan d'administració.

Article 40. Registre administratiu.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions portarà un registre administratiu, en el qual s'inscriuran les entitats i persones següents:

a) Les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles, i els socis amb una participació significativa en l'entitat asseguradora o reasseguradora.

b) Els qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva de les entitats asseguradores i reasseguradores, de les societats de cartera d'assegurances, de les societats financeres mixtes de cartera, de les societats mixtes de cartera d'assegurances i de les societats de grup mutual que siguen cap d'un grup assegurador. En cas que siga designada una persona jurídica com a membre de l'òrgan d'administració, s'inscriurà a més la persona física que la represente.

c) Els grups i subgrups supervisats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb el que preveu el títol V d'esta llei.

d) Les entitats asseguradores de la Unió Europea que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o lliure prestació de servicis i els seus apoderats o representants, així com els qui porten la direcció efectiva d'estes sucursals i les sucursals d'entitats reasseguradores de la Unió Europea que voluntàriament ho sol·liciten.

e) Les sucursals d'entitats asseguradores o reasseguradores de tercers països autoritzades a Espanya, així com els seus apoderats o representants i les persones que porten la direcció efectiva d'estes sucursals.

f) Les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de servicis comuns relacionats amb la seua activitat, i els seus alts càrrecs.

2. Reglamentàriament es determinaran els actes inscriptibles i el règim d'inscripció.

3. El registre administratiu serà públic, i s'hi garantirà l'accés a través de l'ús de mitjans electrònics. Els interessats podran accedir a les dades inscrites, tenint en compte que l'accés a dades de caràcter personal es regirà pel que disposa la Llei 19/2013, de 9 de

desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i la resta de lleis que siguen aplicables.

4. Les comunitats autònomes que tinguen competències d'ordenació i supervisió conforme a l'article 19.1 portaran el corresponent registre administratiu. Cada inscripció que es realitze en el mencionat registre es comunicarà de forma telemàtica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Secció 3a. Mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social

Article 41. Mútues d'assegurances.

1. Les mútues d'assegurances són societats mercantils sense ànim de lucre, que tenen per objecte la cobertura als socis, siguen persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats per mitjà d'una prima fixa pagadora al començament del període del risc.

2. Les mútues podran constituir grups mutuels d'acord amb els requisits que s'establisquen reglamentàriament.

3. En els casos de dissolució de la mútua i en els de transformació, fusió i escissió en què l'entitat resultant de la transformació o fusió, o beneficiària de l'escissió siga una societat anònima, així com en els de cessió global d'actiu i passiu, els mutualistes actuals i els que ho hagen sigut en els cinc últims anys, o amb anterioritat si així ho preveuen els estatuts, percebran, almenys, la mitat del valor del patrimoni de la mútua.

Article 42. Cooperatives d'assegurances.

Les cooperatives d'assegurances, que tenen per objecte la cobertura als socis dels riscos assegurats per mitjà d'una prima fixa pagadora al començament del període del risc, es regiran per les disposicions següents:

a) La condició de soci cooperativista serà inseparable de la de prenedor de l'assegurança o d'assegurat, sempre que este últim siga el pagador final de la prima.

b) Excepte disposició contrària dels estatuts socials, els cooperativistes no respondran dels deutes de la societat. En el cas que, d'acord amb els estatuts socials, els cooperativistes responguen dels deutes de la societat, la seua responsabilitat es limitarà a una quantitat igual a l'import de la prima anual corresponent a cada un d'ells. La clàusula estatutària sobre responsabilitat personal del soci cooperativista pels deutes socials haurà de figurar en les pòlisses d'assegurança de manera destacada.

c) La inscripció en el registre mercantil i registre de societats cooperatives corresponent haurà de tindre lloc amb caràcter previ a l'autorització administrativa regulada en l'article 20.

d) En la resta, es regiran per les disposicions d'esta llei, el seu desplegament reglamentari, i pels preceptes del text refós de la Llei de Societats de Capital als quals es remet, així com per les disposicions reglamentàries que la despleguen i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

Les cooperatives sotmeses a ordenació i supervisió de les comunitats autònomes que hagen assumit competències en matèria asseguradora es regiran per les disposicions dictades per aquelles, per les disposicions d'esta llei i les normes que la despleguen i, supletòriament, pels preceptes del text refós de la Llei de Societats de Capital.

Article 43. Mutualitats de previsió social.

1. Les mutualitats de previsió social són entitats asseguradores que exercixen una modalitat asseguradora de caràcter voluntari complementària al sistema de Seguretat Social obligatòria, per mitjà d'aportacions dels mutualistes, persones físiques o jurídiques, o d'altres entitats o persones protectores. Aquelles mutualitats de previsió social que es troben reconegudes com a alternatives a la Seguretat Social en la disposició addicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances

privades, exercixen a més una modalitat asseguradora alternativa a l'alta en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms.

Quan en una mutualitat de previsió social tots els seus mutualistes siguen empleats, els seus socis protectors o promotors siguen les empreses, institucions o empresaris individuals en les quals presten els seus servicis i les prestacions que s'atorguen siguen únicament conseqüència d'acords de previsió entre estes i aquells, s'entendrà que la mutualitat actua com a instrument de previsió social empresarial.

2. Les mutualitats de previsió social hauran de complir els requisits següents:

- a) El que s'ha disposat per a les mútues d'assegurances en l'article 41.
- b) La condició de soci mutualista serà inseparable de la de prenedor de l'assegurança o d'assegurad, sempre que este últim siga el pagador final de la prima.
- c) Establir igualtat d'obligacions i drets per a tots els mutualistes, sense perjuí que les aportacions i prestacions guarden la relació estatutàriament establida amb les circumstàncies que concórreguen en cada un d'ells.
- d) Excepte disposició contrària en els estatuts socials, els mutualistes no respondran dels deutes de la mutualitat. En el cas que, d'acord amb el que preveuen els estatuts socials, els mutualistes respongueren dels esmentats deutes, la seua responsabilitat es limitarà a una quantitat inferior al terç de la suma de les quotes que hagen satisfet en els tres últims exercicis, amb independència de l'exercici corrent. La clàusula estatutària sobre responsabilitat personal del mutualista pels deutes socials haurà de figurar en els reglaments de prestacions i pòlisses d'assegurança de manera destacada.
- e) La incorporació dels mutualistes a la mutualitat de previsió social serà en tot cas voluntària i requerirà una declaració individual del sol·licitant, o bé de caràcter general derivada d'acords adoptats pels òrgans representatius d'una cooperativa o d'un col·legi professional, excepte oposició expressa del mutualista, sense que puguen posar-se límits per a ingressar en la mutualitat de previsió social diferents dels previstos en els seus estatuts per raons justificades.
- f) La incorporació dels mutualistes podrà ser feta directament per la mateixa mutualitat de previsió social o bé a través de l'activitat de mediació en assegurances, açò últim sempre que complisquen els requisits de fons mutual i garanties financeres que siguen exigibles. No obstant això, els mutualistes podran participar en la incorporació de nous socis i en la gestió de cobrament de les quotes; en este cas, podran percebre la compensació econòmica adequada fixada estatutàriament.
- g) Realitzar només les operacions asseguradores i atorgar les prestacions socials enumerades en l'article 44, sense perjuí del que disposa l'article 45 per a les mutualitats de previsió social autoritzades per a operar per rams.
- h) Assumir directament els riscos garantits als seus mutualistes, sense realitzar operacions de coassegurança ni d'acceptació en reassegurança, si bé podran realitzar operacions de cessió en reassegurança amb entitats autoritzades per a operar a Espanya. No obstant això, les mutualitats de previsió social que tinguen autorització per a operar per rams d'assegurança podran realitzar operacions de coassegurança i acceptar-ne en reassegurança.
- i) Les remuneracions i la resta d'ingressos dels administradors per desplaçament, allotjament i manutenció, percebuts per la seua gestió en la mutualitat formarà part dels gastos d'administració, que no podran excedir els límits fixats en la normativa corresponent. No obstant això, les mutualitats de previsió social autoritzades per a operar per rams no estaran subjectes a límits en els seus gastos d'administració.
- j) En cas que una mutualitat exercisca el control majoritari sobre altres entitats i abone als administradors d'estes últimes alguna quantia en concepte dels gastos fixats en l'apartat anterior, estos computaran com a gastos d'administració de la mutualitat.

3. Les mutualitats de previsió social podran constituir grups mutuels d'acord amb els mateixos requisits que s'establisquen reglamentàriament per als grups de mútues.

4. Reglamentàriament es regularà per a les mutualitats de previsió social les normes del règim jurídic de les mútues d'assegurances que els siguen aplicables.

Article 44. *Àmbit de cobertura i prestacions de les mutualitats de previsió social.*

1. En la previsió de riscos sobre les persones, les contingències que poden cobrir són les de mort, viudetat, orfanat, jubilació i dependència, i garantiran prestacions econòmiques en forma de capital o renda. Així mateix, podran atorgar prestacions per raó de matrimoni, maternitat, fills i defunció. I podran realitzar operacions d'assegurança d'accidents i invalidesa per al treball, malaltia, defensa jurídica i assistència, així com prestar ajudes familiars per a subvindre a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedisquen temporalment l'exercici de la professió.

Les prestacions econòmiques que es garantisquen no podran excedir els 30.000 euros com a renda anual ni el seu equivalent actuarial com a percepció única de capital, calculat d'acord amb la base tècnica establida per al càlcul de l'esmentada renda, amb el límit de 300.000 euros.

Els límits previstos en el paràgraf anterior es podran actualitzar per orde del ministre d'Economia i Competitivitat, considerant la suficiència de les garanties financeres per a atendre les prestacions actualitzades.

No obstant això, per a aquelles mutualitats que es troben incurses en alguna de les situacions previstes en els articles 159.1 i 172 d'esta llei, les noves prestacions econòmiques que es garantisquen no podran excedir els 18.000 euros com a renda anual ni els 78.000 euros com a percepció única de capital.

2. En la previsió de riscos sobre les coses, només podran garantir els que s'indiquen a continuació i dins de l'import quantitatiu dels esmentats béns:

a) Vivendes de protecció oficial i altres d'interés social, sempre que estiguen habitades pel mateix mutualista i la seua família.

b) Maquinària, béns i instruments de treball de mutualistes que siguen emprenedors i xicotets empresaris. A este efecte, s'entendrà per xicotets empresaris els treballadors autònoms per compte propi i els professionals i empresaris, incloent-hi els agrícoles, que no empren més de cinc treballadors.

c) Collites de finques cultivades directament i personalment per l'agricultor o per la seua família, sempre que no queden compreses en el pla anual d'assegurances agràries combinades, i els boscos, ramats, ruscos, vivers piscícoles i granges de cria d'animals per a consum que estiguen integrats en la unitat d'explotació familiar.

3. Cada mutualitat podrà atorgar la totalitat o part de les prestacions mencionades en els dos apartats anteriors.

4. A més del que preveuen els apartats 1 i 2, les mutualitats de previsió social que complisquen els requisits de fons mutual i garanties financeres podran atorgar prestacions socials vinculades a les esmentades operacions d'assegurances d'acord amb el següent:

a) Hauran de ser autoritzades específicament per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o per l'organisme de la comunitat autònoma competent.

b) L'atorgament de prestacions socials es farà amb absoluta separació economicofinancera i comptable respecte de les seues operacions d'assegurança.

c) Els recursos que dediquen a l'activitat de prestació social seran de la seua lliure disposició.

5. A les mutualitats de previsió social que no hagen obtingut l'autorització administrativa a què es referix l'article 45 els serà aplicable, en tot cas, el principi de proporcionalitat arrellegat en l'article 65.

Article 45. *Mutualitats de previsió social autoritzades per a operar per rams d'assegurança.*

1. Les mutualitats de previsió social podran operar per rams d'assegurança i no estaran subjectes als límits imposats en l'article 44, sempre que obtinguen l'autorització administrativa prèvia.

L'autorització podrà concedir-se per al ram de vida o per als següents rams d'assegurança diferent del de vida, previstos en l'annex A).a) d'esta llei: ram 1 (accidents), ram 2 (malaltia), ram 16 (pèrdues pecuniàries diverses), ram 17 (defensa jurídica), ram 18 (assistència) i ram 19 (decessos), tenint en compte el que estableix l'article 31

2. Són requisits necessaris perquè una mutualitat de previsió social pugua obtindre i conservar l'autorització administrativa per a operar per rams, els següents:

a) Haver transcorregut, almenys, un termini de cinc anys des de l'obtenció de l'autorització administrativa per a realitzar activitat asseguradora.

b) No haver estat subjecta a mesures de control especial, ni haver-se-li incoat un procediment administratiu de dissolució o de revocació de l'autorització administrativa durant els dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització.

c) Posseir el mínim de fons mutual, els fons propis bàsics admissibles per a cobrir el mínim absolut del capital mínim obligatori i els fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori, així com tindre constituïdes les provisions tècniques, tot això en els mateixos termes que esta llei estableix per a les mútues d'assegurances.

Quan una mutualitat de previsió social obtinga autorització administrativa per a operar en el ram de vida i continue realitzant operacions d'assegurances diferents de les de vida, haurà de disposar d'un fons mutual mínim corresponent a la suma del requerit a les mútues d'assegurances per al ram de vida i el mínim previst en l'article 34.3.

Quan una mutualitat de previsió social obtinga autorització administrativa per a operar en un o més rams d'assegurances diferents de les de vida i continue realitzant operacions d'assegurança de vida, haurà de disposar d'un fons mutual mínim corresponent a la suma del requerit a les mútues d'assegurances per al ram autoritzat per al qual s'exigisca major quantia i el mínim previst en l'article 34.3.

d) Tindre uns ingressos bruts anuals per primes i un import brut total de provisions tècniques superior als límits que s'establisquen reglamentàriament per al règim especial de solvència a què es referix l'article 101.

e) Presentar i atindre's a un programa d'activitats d'acord amb l'article 32 en relació amb aquells rams d'assegurança per als quals sol·licite l'autorització.

3. La sol·licitud d'autorització per a operar per rams serà tramitada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits exigits en l'apartat 2. L'autorització es concedirà per rams, i comprendrà el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons siga procedent.

En tota la resta, el procediment i la resolució administrativa s'ajustaran al que s'ha disposat amb caràcter general en els articles 20 a 22.

4. Si l'autorització administrativa s'obté en el ram de vida, la mutualitat de previsió social podrà continuar realitzant a més, si és el cas, operacions d'assegurança d'accidents, malaltia i decessos. Si l'autorització administrativa ho és en qualsevol dels rams diferents del de vida, la mutualitat de previsió social podrà, a més de realitzar les operacions d'assegurança corresponents al ram autoritzat, continuar realitzant les de l'article 44.1. En els dos casos estaran exemptes de les limitacions que imposa l'article 43.2, lletres g) i h), únicament en els rams d'assegurança en què hagen obtingut l'autorització administrativa.

5. La realització per una mutualitat de previsió social de les activitats que este article subjecta a una autorització administrativa per a operar per rams, sense haver-la obtinguda prèviament, serà considerada com a operació prohibida i quedarà subjecta als efectes i responsabilitats administratives previstos en l'article 5, a la regulació sobre les mesures de control especial del títol VI, i al règim d'infraccions i sancions del títol VIII.

6. Les mutualitats de previsió social podran renunciar a l'autorització concedida per a operar per rams, i tornar al règim de cobertura i prestacions regulat en l'article 44, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Secció 4a. Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en règim de dret d'establiment i lliure prestació de servicis en la Unió Europea

Article 46. Entitats espanyoles que poden operar en la Unió Europea.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles que hagen obtingut l'autorització vàlida en tota la Unió Europea d'acord amb l'article 20 podran exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seues activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis en tot el territori de la Unió Europea.

2. No serà aplicable el que disposa l'apartat anterior a:

a) Les operacions d'assegurança quan els riscos siguen coberts pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Les entitats asseguradores que s'acullen al règim especial de solvència, regulat en el capítol VIII del títol III d'esta llei.

c) Les següents operacions d'assegurança diferent de la de vida:

1a. Les realitzades per mútues d'assegurances que hagen concertat amb una altra mútua un acord sobre la reassegurança íntegra dels contractes d'assegurança que hagen subscrit o la substitució de la mútua cessionària per la cedent per a l'execució dels compromisos resultants dels esmentats contractes.

2a. Les del ram 19 (decessos) dels regulats en l'annex A.a) d'esta llei.

3. L'activitat en règim de dret d'establiment o lliure prestació de servicis en la Unió Europea de les entitats asseguradores espanyoles s'inscriurà en el registre regulat en l'article 40, fent constar les dades que es detallen en els articles següents i en les disposicions reglamentàries de desplegament.

Article 47. Condicions per a l'establiment de sucursals.

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es propose establir una sucursal al territori d'un altre estat membre ho comunicarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i adjuntarà la informació que es determine reglamentàriament.

2. En el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de la comunicació a què fa referència l'apartat anterior, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà d'este punt l'autoritat supervisora de l'estat membre de la sucursal i adjuntarà una certificació del fet que l'entitat asseguradora disposa del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori, calculat d'acord amb el que disposen esta llei i les seues normes de desplegament, i informarà de l'esmentada remissió l'entitat asseguradora.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà negar-se a remetre l'esmentada informació quan, a la vista de la documentació presentada per l'entitat asseguradora, tinga raons per a dubtar de la idoneïtat del seu sistema de govern, de la seua situació financera o de l'aptitud i honorabilitat de l'apoderat general, d'acord amb el que disposa l'article 38. La negativa a remetre la informació a l'estat membre de la sucursal haurà de ser notificada a l'entitat asseguradora, la qual podrà interposar el corresponent recurs contra esta. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver sigut notificada la resolució expressa, es considerarà denegada la comunicació d'informació.

4. Si l'autoritat supervisora de l'estat membre de la sucursal indica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les condicions en què, per raons d'interés general, han de ser exercides les esmentades activitats en el mencionat estat membre de la sucursal, l'esmentada direcció general ho comunicarà a l'entitat asseguradora interessada.

5. L'entitat asseguradora podrà establir la sucursal i començar les seues activitats des que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifique la conformitat de l'autoritat supervisora de l'estat membre de la sucursal o les condicions d'exercici per esta indicades. També podrà iniciar l'activitat transcorregut el termini de dos mesos des de la comunicació efectuada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es referix l'apartat 2.

6. La modificació del contingut d'algunes de les dades comunicades d'acord amb el que disposa l'apartat 1 s'ajustarà al procediment regulat en este article. L'entitat asseguradora ho comunicarà, a més, a l'autoritat supervisora de l'estat membre de la sucursal en què s'haja d'establir o estiga establida i, tant esta com la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, disposaran d'un termini comú d'un mes per a exercir les funcions que els atribuïx este article.

7. La sucursal conservarà la seua documentació en l'adreça de l'estat membre de la sucursal on poden reclamar-li i entregar-li els documents.

Article 48. *Comunicació per a operar en lliure prestació de servicis.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es propose exercir per primera vegada en un o més estats membres activitats en règim de lliure prestació de servicis haurà d'informar del seu projecte a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i indicar la naturalesa dels riscos o compromisos que es propose cobrir.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comunicarà la informació rebuda d'acord amb el que estableix l'apartat anterior en el termini màxim d'un mes, a partir de la seua recepció, a l'estat o estats membres en el territori del qual l'entitat asseguradora es propose desenrotllar les seues activitats en règim de lliure prestació de servicis. Reglamentàriament es regularà el contingut d'esta comunicació.

3. L'entitat asseguradora podrà iniciar la seua activitat a partir de la data certificada en què la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifique que ha cursat la comunicació a què es referix l'apartat 2.

4. Qualsevol modificació de la naturalesa dels riscos o compromisos, que l'entitat asseguradora pretenga cobrir en règim de lliure prestació de servicis, s'ajustarà al procediment i requisits establits en els apartats anteriors.

Article 49. *Informació estadística relativa a les activitats transfrontereres de les entitats asseguradores espanyoles.*

Les entitats asseguradores espanyoles que operen en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis hauran de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació estadística que reglamentàriament s'establisca, la qual podrà remetre-la, en un termini raonable, a les autoritats de supervisió dels estats membres interessats que ho sol·liciten.

Secció 5a. *Activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en tercers països*

Article 50. *Creació d'entitats i altres operacions en tercers països.*

1. La creació per entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles de societats dominades estrangeres, l'adquisició de la condició de dominant en societats estrangeres, l'establiment de sucursals i, si és el cas, l'activitat en règim de lliure prestació de servicis en països no membres de la Unió Europea exigirà la comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb un mes d'antelació.

Quan les activitats esmentades perjudiquen la situació financera i de solvència de l'entitat, la mencionada direcció general, en el termini d'un mes, podrà acordar motivadament la prohibició de les activitats esmentades o establir condicions per a la seua realització.

2. Si transcorregut el termini anterior no s'ha formulat oposició, caldrà comunicar la realització de l'operació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una vegada s'haja fet efectiva.

CAPÍTOL II

Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats de la Unió Europea

Secció 1a. Disposicions generals per a entitats asseguradores i reasseguradores

Article 51. *Entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que poden operar a Espanya.*

1. Les entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres que hagen obtingut l'autorització per a operar al seu estat d'origen podran exercir les seues activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

No podran acollir-se al que disposa el paràgraf anterior les entitats asseguradores excloses de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2009/138/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (Solvència II), d'acord amb el que s'ha disposat en els seus articles 4 i 7, ni els organismes de dret públic enumerats en els articles 8 i 10 de la mencionada directiva.

2. Les entitats asseguradores mencionades en el primer paràgraf de l'apartat 1 hauran de respectar les disposicions dictades per raons d'interés general i les del capítol VII del títol III, sobre conductes de mercat, que, si és el cas, siguen aplicables. Hauran de presentar, en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles, tots els documents que els exigisca la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a fi de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables.

3. Les entitats reasseguradores domiciliades en altres estats membres que hagen obtingut l'autorització per a operar en el seu estat d'origen podran exercir les seues activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis, sense que siga necessària autorització administrativa ni comunicació prèvia, si bé hauran de respectar les disposicions dictades per raons d'interés general i les de supervisió que, si és el cas, siguen aplicables. Hauran de presentar, en els mateixos termes que les entitats reasseguradores espanyoles, tots els documents que els exigisca la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a fi de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables.

4. Es presentarà en castellà la documentació contractual i la resta d'informació que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions té dret a exigir o haja de ser-li remesa per les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.

Article 52. *Observança de les disposicions legals per part de les entitats asseguradores i reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.*

1. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprova que una entitat asseguradora o reasseguradora que opere a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis no respecta les disposicions espanyoles que li són aplicables, la requerirà perquè acomode la seua actuació a l'ordenament jurídic espanyol. En defecte de la pertinent adequació per part de l'entitat, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions n'informarà l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen, a fi que adopte les mesures pertinents perquè l'entitat asseguradora o reasseguradora pose fi a eixa situació irregular i les notifique a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2. Si, per falta d'adopció de les mesures pertinents o perquè les adoptades són inadequades, persistix la infracció de l'ordenament jurídic espanyol, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, després d'informar d'això les autoritats supervisores de l'estat membre d'origen, les mesures de prohibició de pòlisses i tarifes

regulades en l'article 120 i les mesures de control especial del capítol II del títol VI que, en els dos casos, li siguen aplicables.

A més, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen, podrà remetre l'assumpte a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar la seua assistència.

3. En cas d'urgència, les mesures a què es referix l'apartat anterior podran ser adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sense necessitat del requeriment i de la informació exigits per l'apartat 1.

Article 53. *Tributs i recàrrecs.*

Els contractes d'assegurança subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis que cobrisquen riscos localitzats o assumisquen compromisos a Espanya estaran subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per a cobrir-ne les necessitats en l'exercici de les seues funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya, de fons nacional de garantia en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils i en la seua funció de liquidador d'entitats asseguradores, així com a la resta de recàrrecs i tributs legalment exigibles en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.

Article 54. *Assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.*

Les entitats asseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis en l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, hauran d'integrar-se en l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO).

Secció 2a. Activitat en règim de dret d'establiment d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres

Article 55. *Condicions d'accés a l'activitat en règim de dret d'establiment.*

1. Abans que una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre s'establisca i comence a exercir la seua activitat en règim de dret d'establiment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà indicar a l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen les condicions en què, per raons d'interés general, haurà de ser exercida l'activitat a Espanya.

L'esmentada direcció general disposarà per a això d'un termini de dos mesos, comptat des que rebu de l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen la comunicació a què fa referència l'article 47.2.

La sucursal podrà establir-se i començar la seua activitat a Espanya des que l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen li notifique la conformitat o les condicions indicades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. També podrà iniciar-la quan, transcorregut l'esmentat termini de dos mesos, no haja rebut la notificació esmentada.

2. Qualsevol modificació en la sucursal d'algun dels aspectes mencionats en l'article 47.1, estarà subjecta a un procediment idèntic, però el termini, que serà comú, es reduirà a un mes.

Article 56. *Supervisió de sucursals a Espanya per les autoritats de l'estat d'origen.*

Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre estat membre exercisca la seua activitat a Espanya a través d'una sucursal, les autoritats de supervisió de l'estat membre d'origen podran procedir, per si mateixes o per mitjà de persones designades per a això, amb la informació prèvia a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a la verificació de la informació necessària per a poder realitzar la supervisió financera de l'entitat.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions participarà en l'esmentada verificació en els termes que reglamentàriament es determinen.

L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació podrà participar en les verificacions que es realitzen de manera conjunta amb els altres supervisors intervinents.

Secció 3a. Activitat en lliure prestació de servicis d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en altres estats membres

Article 57. Condicions d'accés a l'activitat en règim de lliure prestació de servicis.

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat de la Unió Europea podran iniciar o, si és el cas, modificar la seua activitat a Espanya en règim de lliure prestació de servicis des que reben la comunicació que l'autoritat supervisora de l'estat membre d'origen ha remés a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la comunicació a què es referix l'article 48.2.

Article 58. Requisits específics per a l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat de la Unió Europea que pretenguen operar a Espanya en règim de lliure prestació de servicis cobrint els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, hauran de complir els requisits següents amb caràcter previ al començament de la seua activitat a Espanya:

a) Comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nom i domicili d'un representant persona física que residisca habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estiga establida, amb les facultats següents:

1a. Atendre les reclamacions que presenten els tercers perjudicats. A este efecte, hauran de tindre poders suficients per a representar l'entitat asseguradora, inclús per al pagament de les indemnitzacions, i per a defensar-la davant dels tribunals i autoritats administratives espanyoles.

2a. Representar l'entitat asseguradora davant de les autoritats judicials i administratives espanyoles competents en tot allò que concernix el control de l'existència i validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulte de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

b) Formular davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la declaració expressa responsable que l'entitat asseguradora s'ha integrat en l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO) i que aplicarà els recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

2. Si l'entitat asseguradora no ha designat el representant al qual es referix l'apartat 1.a), assumirà les seues funcions el representant designat a Espanya per a la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un altre estat membre, quan el perjudicat tinga la seua residència a Espanya.

Article 59. Obligacions tributàries.

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat de la Unió Europea que pretenguen operar a Espanya en règim de lliure prestació de servicis estaran obligades a fer retenció o ingrés a compte i ingressar l'import al Tresor, així com a informar l'Administració Tributària, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya, en els termes que preveu la normativa reguladora dels impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre la renda de no residents.

Article 60. *Agències de subscripció.*

1. Les entitats asseguradores podran subscriure contractes d'apoderament amb persones jurídiques espanyoles per a la subscripció de riscos en nom i per compte d'aquelles.

2. L'agència de subscripció a Espanya accedirà a la seua activitat després d'haver obtingut l'autorització administrativa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Reglamentàriament es regularan els requisits i el procediment per a obtenir i conservar l'autorització administrativa.

3. També serà necessària l'autorització administrativa perquè una agència de subscripció pugua operar per a altres entitats asseguradores diferents de les autoritzades i perquè pugua subscriure negoci en altres riscos diferents dels inicialment sol·licitats i autoritzats amb una determinada entitat amb la qual ja estiga autoritzada. Reglamentàriament es regularan els requisits i el procediment per a obtenir l'ampliació de l'autorització administrativa.

4. Seran aplicables a les agències de subscripció les normes sobre participacions significatives contingudes en els articles 85 a 88, entenent que les mencions que s'hi fan a les entitats asseguradores es referixen a les agències de subscripció, quan el transmetent o l'adquirent siguen una entitat asseguradora, o un mediador d'assegurances, o un corredor de reassegurances o una altra agència de subscripció.

5. La denominació «agència de subscripció» queda reservada a les societats definides en este article. En la documentació mercantil de subscripció d'assegurances i publicitat que les agències de subscripció realitzen amb caràcter general o a través de mitjans telemàtics hauran de mencionar la seua naturalesa d'agència de subscripció i a la o les entitats asseguradores amb què hagen subscrit un contracte d'apoderament.

6. Els departaments i servicis d'atenció al client de les entitats asseguradores atendran i resoldran les queixes i reclamacions que es presenten en relació amb l'actuació de les agències de subscripció en els termes que establisca la normativa sobre protecció del client de servicis financers.

7. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions revocarà l'autorització administrativa concedida a les agències de subscripció en els termes establits en l'apartat 3, lletres a) i b), apartat 4, lletres a), b), d), e) i f), i en els apartats 6 i 7 de l'article 169, entenent que les referències que s'hi contenen a les entitats asseguradores es fan a les agències de subscripció.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per falta efectiva d'activitat d'esta llei es referirà al fet que tots els poders concedits a l'agència de subscripció hagen sigut revocats.

8. Seran aplicables a les agències de subscripció les mesures de control especial contingudes en l'article 160 en tot allò que els siga aplicable.

9. El règim d'infraccions i sancions serà l'establert en el títol VIII d'esta llei.

CAPÍTOL III

Accés a l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països

Secció 1a. Entitats asseguradores de tercers països

Article 61. *Autorització de sucursals d'entitats asseguradores de tercers països.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat podrà autoritzar entitats asseguradores domiciliades en tercers països no membres de la Unió Europea per a establir sucursals a Espanya, sempre que complisquen els requisits que reglamentàriament s'establisquen.

2. El termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense haver-se notificat una resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

3. Atorgada l'autorització administrativa, la sucursal, el seu apoderat general i els que n'exercisquen la direcció efectiva s'inscriuran en el registre administratiu que regula l'article 40.

4. No s'exigiran en l'àmbit de les assegurances diferents de l'assegurança de vida a les sucursals establides a Espanya d'entitats asseguradores de nacionalitat suïssa els requisits que es determinen reglamentàriament.

Article 62. Limitacions a l'activitat a Espanya de les entitats asseguradores de tercers països.

Queda prohibit concertar a Espanya operacions d'assegurança directa amb entitats asseguradores de tercers països aliens a la Unió Europea o fer-ho a través de mediadors d'assegurances privats que realitzen la seua activitat per a aquelles. D'això s'exceptua el supòsit en què les esmentades entitats asseguradores contracten a través de sucursals legalment establides a Espanya.

Secció 2a. Entitats reasseguradores de tercers països

Article 63. Sucursals d'entitats reasseguradores de tercers països.

1. L'establiment de sucursals a Espanya d'entitats reasseguradores de tercers països requerirà l'autorització prèvia administrativa del ministre d'Economia i Competitivitat, que s'atorgarà d'acord amb el que preveu l'article 61, per a activitats de reassegurança de vida, activitats de reassegurança diferent de la de vida, o per a tot tipus d'activitats de reassegurança.

2. L'autorització de les sucursals determinarà la inscripció en el registre administratiu previst en l'article 40.

Article 64. Activitat a Espanya de les entitats reasseguradores de tercers països des del país d'origen.

Les entitats reasseguradores de tercers països podran exercir activitat a Espanya des del país on tinguen el seu domicili social, però no des de sucursals situades fora d'Espanya, encara que estiguen establides en la Unió Europea.

TÍTOL III

Exercici de l'activitat

CAPÍTOL I

Sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores

Article 65. Requisits generals del sistema de govern.

1. Totes les entitats asseguradores i reasseguradores disposaran d'un sistema eficaç de govern que garantisca la gestió sana i prudent de l'activitat i que siga proporcionat a la seua naturalesa, el volum i la complexitat de les seues operacions.

2. El sistema de govern comprendrà polítiques escrites de govern corporatiu que inclouran, entre altres, una estructura organitzativa transparent i apropiada, amb una clara distribució i una adequada separació de funcions, mecanismes eficaços per a garantir la transmissió de la informació, i polítiques i pràctiques de remuneració adequades a les característiques de les entitats.

3. El sistema de govern de l'entitat comprendrà les funcions següents: gestió de riscos, verificació del compliment, auditoria interna i actuarial.

El sistema de govern establirà mecanismes eficaços que garantisquen el compliment de les exigències d'aptitud i honorabilitat de les persones que dirigixen de manera efectiva

l'entitat o exercixen en l'entitat les funcions fonamentals que l'integren, previstes en l'article 38 i dels requisits establits en esta llei i en la normativa de desplegament en relació amb la gestió de riscos, l'avaluació interna prospectiva de riscos, el control intern i de compliment, l'auditoria interna, la funció actuarial i l'externalització de funcions o activitats.

4. El responsable últim del sistema de govern serà l'òrgan d'administració de les entitats asseguradores i reasseguradores.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions verificarà el sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores i avaluarà els riscos emergents identificats per les esmentades entitats que puguen afectar la seua solidesa financera, i podrà exigir-los que adopten les mesures necessàries per a millorar i consolidar el seu sistema de govern.

Article 66. Sistema de gestió de riscos, avaluació interna de riscos i solvència, sistema de control intern i funcions del sistema de govern.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores establiran un sistema eficaç de gestió de riscos que comprendrà les estratègies, els processos i els procediments d'informació necessaris per a identificar, mesurar, vigilar, gestionar i notificar de forma contínua els riscos a què, en l'àmbit individual i agregat, estiguen o puguen estar exposades, i les seues interdependències.

Eixe sistema de gestió de riscos serà eficaç i estarà degudament integrat en l'estructura organitzativa i en el procés de presa de decisions de l'entitat, i tindrà en compte com cal les persones que la dirigixen de forma efectiva o que exercixen les funcions que integren el sistema de govern.

Les entitats asseguradores i reasseguradores establiran una funció de gestió de riscos que facilite l'aplicació del sistema de gestió de riscos.

2. Com a part del seu sistema de gestió de riscos, les entitats asseguradores i reasseguradores realitzaran una avaluació interna de riscos i solvència amb caràcter periòdic i, en tot cas, immediatament després de qualsevol canvi significatiu del seu perfil de risc.

L'avaluació interna de riscos i solvència formarà part integrant de l'estratègia de negoci i es tindrà en compte de forma contínua en les decisions estratègiques de l'entitat.

Les entitats asseguradores i reasseguradores comunicaran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els resultats de cada avaluació interna de riscos i solvència, en els termes que es determinen reglamentàriament.

L'avaluació interna de riscos i solvència no servirà per a calcular ni ajustar el capital obligatori.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran d'establir, documentar i mantindre en tot moment un sistema de control intern apropiat a la seua organització.

Este sistema constarà, almenys, de procediments administratius i comptables, d'una estructura adequada, de mecanismes apropiats d'informació en tots els àmbits de l'entitat i d'una funció de verificació del compliment.

La funció de verificació del compliment comprendrà l'assessorament a l'òrgan d'administració sobre el compliment de les disposicions legals, reglamentàries i administratives que afecten l'entitat, així com sobre el compliment de la seua normativa interna; comportarà, així mateix, l'avaluació de l'impacte de qualsevol modificació de l'entorn legal en les operacions de l'entitat i la determinació i l'avaluació del risc de compliment.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores disposaran d'una funció eficaç d'auditoria interna que inclourà la comprovació de l'adequació i eficàcia del sistema de control intern i d'altres elements del sistema de govern de l'entitat, i que es desenrotllarà d'acord amb el que estableix la regulació d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores i de l'activitat d'auditoria de comptes.

La funció d'auditoria interna haurà de ser objectiva i independent de les funcions operatives.

Les conclusions i recomanacions derivades de l'auditoria interna es notificaran a l'òrgan d'administració, que determinarà quines accions s'hauran d'adoptar respecte a cada una d'estes i garantirà que eixes accions es duguen a terme.

5. Les entitats asseguradores i reasseguradores disposaran d'una funció actuarial efectiva.

La funció actuarial serà exercida per persones que tinguen coneixements suficients de matemàtica actuarial i financera concordes amb la naturalesa, el volum i la complexitat dels riscos inherents a l'activitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora, i que puguen acreditar l'oportuna experiència en relació amb les normes professionals i d'una altra índole aplicables.

6. Reglamentàriament es determinaran els riscos que haurà d'incloure el sistema de gestió de riscos, així com l'abast de l'avaluació interna i de la funció actuarial.

Article 67. *Externalització de funcions.*

1. Les entitats asseguradores o reasseguradores podran externalitzar les seues funcions o activitats operatives crítiques o importants, excepte quan concórreguen les circumstàncies següents:

- a) que es perjudique sensiblement la qualitat del seu sistema de govern;
- b) que augmente indegudament el risc operacional, menyscabe la capacitat de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a supervisar el compliment de les obligacions de l'entitat o afecte el servici continu i satisfactori per als prenedors d'assegurances.

2. Amb la finalitat d'evitar estos efectes negatius, s'haurà de designar dins de l'entitat una persona responsable de la funció o activitat externalitzada, que tinga l'experiència i els coneixements suficients per a comprovar l'actuació dels proveïdors de servicis.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores comunicaran prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'externalització de funcions o activitats crítiques o importants, així com qualsevol canvi posterior significatiu en relació amb eixes funcions o activitats. Esta Direcció General s'hi podrà oposar, en el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació, quan es donen algun dels supòsits establits en l'apartat 1.

Es consideraran significatius els canvis relatius al responsable de la funció, al proveïdor del servici o a l'abast de les activitats externalitzades.

4. En tot cas, les entitats asseguradores i reasseguradores que externalitzen part de les seues funcions continuaran responent del compliment de totes les obligacions establides en esta llei i en les normes que la despleguen.

CAPÍTOL II

Valoració d'actius i passius, garanties financeres i inversions

Secció 1a. Valoració d'actius i passius, i normes sobre provisions tècniques

Article 68. *Valoració d'actius i passius.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores valoraran els actius i passius d'acord amb les normes següents:

1. Els actius es valoraran per l'import pel qual es podrien intercanviar entre parts interessades i degudament informades que realitzen una transacció en condicions d'independència mútua.

2. Els passius es valoraran per l'import pel qual es podrien transferir o liquidar entre parts interessades i degudament informades que realitzen una transacció en condicions d'independència mútua.

3. Al valorar els passius d'acord amb l'apartat 2, no es farà cap ajust per a tindre en compte la solvència pròpia de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

Article 69. Provisions tècniques.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores computaran entre els seus deutes les provisions tècniques necessàries per a reflectir totes les obligacions derivades de contractes d'assegurança i de reassegurança.

2. El valor de les provisions tècniques es correspondrà amb l'import actual que les entitats asseguradores i reasseguradores haurien de pagar si transferiren les seues obligacions d'assegurança i reassegurança de manera immediata a una altra entitat asseguradora o reasseguradora.

3. Als efectes del càlcul de les provisions tècniques, s'utilitzarà la informació facilitada pels mercats financers i les dades generalment disponibles sobre riscos de subscripció, informació amb la qual haurà de ser coherent el càlcul esmentat.

4. Les provisions tècniques es valoraran de forma prudent, fiable i objectiva.

5. Reglamentàriament es determinaran les provisions tècniques que es computaran i les tècniques, els mètodes i la hipòtesi per a calcular-les, així com les condicions d'aplicació de l'ajust per casament a l'estructura temporal de tipus d'interés sense risc i de l'ajust per volatilitat a l'estructura temporal de tipus d'interés sense risc.

6. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora desitge aplicar l'ajust per casament a què es referix l'apartat anterior, haurà d'obtenir l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els termes i condicions que establisca la normativa de la Unió Europea de directa aplicació.

El termini màxim per a resoldre el procediment de l'autorització prèvia i notificació de la resolució és de sis mesos. Una vegada transcorregut este termini sense que s'haja notificat una resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

Article 70. Exigència d'increment de l'import de les provisions tècniques.

1. A requeriment de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de demostrar l'adequació del nivell de les seues provisions tècniques, així com l'aplicabilitat i pertinència dels mètodes empleats, i la idoneïtat de les dades estadístiques de base utilitzades.

2. En la mesura que l'import i el càlcul de les provisions tècniques no s'atinga al que preveuen les disposicions aplicables, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir a eixes entitats que incrementen l'import de les provisions tècniques fins a situar-les en el nivell exigít.

Els requeriments esmentats no constituïran una mesura de control especial de les regulades en el capítol II del títol VI. Les facultats de supervisió en relació amb les provisions tècniques dins d'un procediment de mesures de control especial seran aplicables sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior.

Secció 2a. Fons propis

Article 71. Determinació dels fons propis.

1. Els fons propis de les entitats asseguradores i reasseguradores estaran constituïts per la suma dels fons propis bàsics i els fons propis complementaris. Reglamentàriament es determinaran els elements que integren cada un d'estos.

L'import de cada element dels fons propis complementaris que l'entitat desitge incloure entre els fons propis, als efectes de solvència, reflectirà la seua capacitat d'absorció de pèrdues i es basarà en hipòtesis prudentes i realistes, i estarà subjecte a l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes i condicions que s'establisquen en la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

L'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions aprovarà l'import monetari de cada element dels fons propis complementaris, o el mètode per a calcular este import. En este últim cas, l'autorització s'estendrà a l'import determinat d'acord amb este mètode i, a més, haurà de fixar el termini de validesa.

El termini màxim per a resoldre el procediment de l'autorització prèvia i notificació de la resolució és de tres mesos, llevat que hi concórreguen circumstàncies excepcionals, i en este cas es podrà ampliar a sis. Transcorregut este termini sense haver-se notificat una resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

2. Reglamentàriament es podran establir els supòsits i les condicions en què els fons excedentaris constituïts pels beneficis acumulats que no s'han destinat a ser distribuïts als prenedors i als beneficiaris d'assegurances, i que complisquen els criteris que s'hi establixen per a ser classificats com a fons propis de nivell 1 d'acord amb l'article 72, no es consideraran obligacions derivades dels contractes d'assegurances o reassegurances.

Article 72. *Classificació dels fons propis en nivells.*

1. Els elements dels fons propis es classifiquen en tres nivells: nivell 1, nivell 2 i nivell 3. Els criteris de classificació en estos nivells seran determinats en la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores classificaran els seus fons propis d'acord amb els criteris mencionats. Amb este fi, es remetran a la llista dels elements dels fons propis regulats en la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

3. Reglamentàriament es determinaran els límits aplicables als nivells 1, 2 i 3, les obligacions de les entitats asseguradores respecte a les classificacions de fons i el procediment d'autorització per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a la inclusió d'elements no incorporats a la llista de l'apartat anterior, sense perjuí de la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 73. *Admissibilitat dels fons propis.*

1. Els fons propis bàsics seran computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori i del capital mínim obligatori.

2. Els fons propis complementaris només seran computables per a la cobertura del capital de solvència obligatori. Els fons propis complementaris no s'admetran per a cobrir el capital mínim obligatori.

Secció 3a. *Capital de solvència obligatori*

Article 74. *Càlcul del capital de solvència obligatori.*

1. El capital de solvència obligatori es calcularà partint del principi de continuïtat del negoci de l'entitat i serà igual al valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseguradora, amb un nivell de confiança del 99,5 per cent i un horitzó temporal d'un any.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores calcularan el capital de solvència obligatori amb una periodicitat mínima anual i comunicaran els resultats d'este càlcul a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de cobrir en tot moment el capital de solvència obligatori amb els fons propis, bàsics o complementaris, que siguen admissibles.

L'import admissible de fons propis per a la cobertura del capital de solvència obligatori serà igual a la suma de l'import del nivell 1, de l'import admissible del nivell 2 i de l'import admissible del nivell 3.

4. Reglamentàriament es regularà el càlcul del capital de solvència obligatori.

5. Addicionalment, l'entitat asseguradora o reasseguradora estarà obligada a remetre esta informació, en el termini d'un mes des que es detecten les variacions, quan el seu

perfil de risc o els seus fons propis es puguen haver apartat significativament de les hipòtesis en què es va basar l'última informació aportada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Sense perjudi d'esta obligació, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora que torne a elaborar i presentar nous càlculs, en relació amb la informació que s'ha de remetre, quan hi haja indicis que el perfil de risc de l'entitat haja variat significativament des de la data de referència de l'última informació presentada.

Article 75. *Mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori.*

1. El capital de solvència obligatori es podrà calcular d'acord amb els mètodes següents:

- a) Per mitjà de l'ús de la fórmula estàndard, i s'hi podran aplicar simplificacions i paràmetres específics, si és el cas.
- b) Per mitjà de l'ús de models interns complets o parcials.

2. La utilització de models interns o de paràmetres específics requerirà l'aprovació administrativa prèvia, a sol·licitud de l'entitat. El termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense que s'haja notificat la resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud.

3. Els mètodes de càlcul del capital de solvència obligatori, els procediments d'autorització i aplicació, i els efectes de l'incompliment d'açò es desplegaran reglamentàriament i per la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 76. *Exigència de capital de solvència obligatori addicional.*

Després de les actuacions de supervisió, i amb caràcter excepcional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora supervisada, mitjançant una resolució motivada, un capital addicional. Els supòsits d'exigència de capital addicional, el procediment aplicable i els terminis de revisió es desplegaran reglamentàriament i per la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

Article 77. *Responsabilitat de l'òrgan d'administració en relació amb els models interns.*

1. Els òrgans d'administració de les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de donar la conformitat expressa a la sol·licitud d'autorització del model intern dirigida a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i també pel que fa a la sol·licitud d'autorització de qualsevol modificació posterior d'eixe model.

2. És responsabilitat dels òrgans d'administració de les entitats implantar els sistemes necessaris que garantisquen el bon funcionament permanent del model intern.

En particular, hauran de vetlar perquè el disseny i el funcionament del model intern siguen sempre eficaços, i perquè eixe model continue reflectint apropiadament el perfil de risc de l'entitat.

Secció 4a. Capital mínim obligatori

Article 78. *Capital mínim obligatori.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de posseir fons propis bàsics admissibles per a cobrir el capital mínim obligatori, que es correspondrà amb l'import dels fons propis bàsics admissibles per davall del qual els prenedors i els beneficiaris, en cas de continuar les entitats la seua activitat, estarien exposats a un nivell de risc inacceptable.

L'import admissible de fons propis bàsics per a la cobertura del capital mínim obligatori serà igual a la suma de l'import del nivell 1 i de l'import admissible d'elements dels fons propis bàsics classificats en el nivell 2.

2. El capital mínim obligatori es calcularà com una funció lineal d'un conjunt o subconjunt de les variables netes de reasserança següents: les provisions tècniques, les primes meridades, els capitals en risc, els impostos diferits i els gastos d'administració de l'entitat. La funció lineal es calibrarà en funció del valor en risc dels fons propis bàsics d'una entitat asseguradora o reasseradora, amb un nivell de confiança del 85 per 100, amb un horitzó temporal d'un any.

3. El capital mínim obligatori no serà inferior al 25 per 100 ni excedirà el 45 per 100 del capital de solvència obligatori de l'entitat, inclòs qualsevol capital de solvència obligatori adicional exigít.

En tot cas, tindrà els imports mínims absoluts següents:

a) 2.500.000 euros, quan es tracte d'entitats asseguradores que operen en rams d'assegurança diferent de l'assegurança de vida, incloses les entitats asseguradores captives, excepte quan estiguen coberts tots els riscos, o alguns, de responsabilitat civil, crèdit i caució [rams 10 a 15 de l'annex A).a) d'esta llei], i en este cas no serà inferior a 3.700.000 euros;

b) 3.700.000 euros, en el cas de les entitats asseguradores que operen en el ram de vida, incloses les entitats asseguradores captives;

c) 3.600.000 euros, quan es tracte d'entitats reasseradores, excepte en el cas de les entitats reasseradores captives, per a les quals el capital mínim obligatori no serà inferior a 1.200.000 euros;

d) la suma dels imports fixats en les lletres a) i b), quan es tracte d'entitats asseguradores que realitzen simultàniament activitats d'assegurança de vida i d'assegurances diferents de la de vida.

4. Per a les mútues amb règim de derrama passiva i les cooperatives, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori serà de tres quartes parts de l'exigít per a les entitats restants.

Quan les entitats esmentades no operen en els rams de responsabilitat civil, crèdit o caució, ni realitzen activitat exclusivament reasseradora, i el seu import anual de primes o quotes no supere els cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, el capital mínim obligatori no podrà ser inferior a 800.000 euros si operen en el ram de vida; a 200.000 euros si operen en els rams d'altres danys als béns, defensa jurídica o decessos, i a 300.000 euros si operen en els restants. En el cas que l'entitat supere l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, amb efectes a partir del quart any, s'aplicarà l'import mínim prevíst en el paràgraf anterior.

No obstant això, estaran exemptes de l'import mínim absolut del capital mínim obligatori les mútues acollides al règim mencionat quan no operen en els rams de vida, responsabilitat civil, crèdit o caució, ni realitzen activitat exclusivament reasseradora, i el seu import anual de primes o quotes no excedisca els 750.000 euros.

5. Per a les mutualitats de previsió social que no hagen obtingut l'autorització administrativa per a operar per rams, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori serà les tres quartes parts de l'exigít en el paràgraf primer de l'apartat anterior.

No obstant això, per a les mutualitats que prevegen en els seus estatuts la possibilitat de realitzar derrames de quotes o de reduir les prestacions i l'import anual de quotes de les quals no supere els cinc milions d'euros durant tres exercicis consecutius, l'import mínim absolut del capital mínim obligatori serà el prevíst en el paràgraf segon de l'apartat anterior. En el cas que l'entitat supere l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, a partir del quart any els imports mínims seran els establits en el paràgraf anterior.

Estaran exemptes de l'import mínim absolut del capital mínim obligatori les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals siga atorgar prestacions o subsidis de docència o d'educació, i, en tot cas, aquelles mutualitats de previsió social que no operen

per rams, que prevegen en els seus estatuts la possibilitat de realitzar derrames de quotes o de reduir les prestacions, que no cobrisquen riscos de vida i l'import de quotes de les quals no excedisca els 750.000 euros.

Als efectes d'este apartat, s'assimilaran els riscos coberts per estes mutualitats de previsió social als rams d'assegurances en la forma prevista reglamentàriament per al capital de solvència obligatori.

6. Les entitats asseguradores i reasseguradores calcularan el capital mínim obligatori almenys trimestralment i comunicaran els resultats d'este càlcul a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. No obstant això, no serà necessari calcular trimestralment el capital de solvència obligatori per a l'aplicació dels límits previstos en el primer paràgraf de l'apartat 3.

Secció 5a. Inversions

Article 79. *Normes sobre inversions de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran d'invertir els seus recursos d'acord amb el principi de prudència. Invertiran només en actius i instruments els riscos dels quals puguen determinar, mesurar, vigilar, gestionar i controlar degudament, a més d'informar-ne adequadament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Els riscos esmentats es tindran en compte en l'avaluació de les necessitats globals de solvència dins de l'avaluació interna de riscos i solvència.

2. Reglamentàriament, i per mitjà de normativa de la Unió Europea d'aplicació directa, es despleguen les normes sobre inversions.

CAPÍTOL III

Informació pública sobre la situació financera i de solvència

Article 80. *Informe sobre la situació financera i de solvència.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores publicaran, amb caràcter anual, un informe sobre la seua situació financera i de solvència. Reglamentàriament es determinarà el contingut, la forma i els terminis per a la publicació d'este informe.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores disposaran de sistemes i estructures adequats per a complir els requisits exigits en relació amb les obligacions d'informació i publicació de l'informe sobre la situació financera i de solvència, i disposaran d'una política escrita que garantisca l'adequació permanent de tota informació publicada.

L'informe públic sobre la situació financera i de solvència serà aprovat per l'òrgan d'administració de l'entitat abans de ser publicat.

Article 81. *Dispensa de divulgació d'informació en l'informe sobre la situació financera i de solvència.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà autoritzar les entitats asseguradores i reasseguradores a no divulgar informació quan esta permeta als competidors de l'entitat adquirir indegudament un avantatge significatiu o quan els compromisos amb els prenedors d'assegurances o amb altres contraparts obliguen l'entitat al secret o a la confidencialitat.

En este cas, les entitats faran una declaració respecte d'això en el seu informe sobre la situació financera i de solvència, i n'indicaran les raons.

2. El que s'ha indicat en l'apartat anterior no s'aplicarà a la informació relativa a la gestió del capital el contingut de la qual es desplegarà reglamentàriament.

Article 82. *Actualitzacions de l'informe sobre la situació financera i de solvència, i informació voluntària addicional.*

1. Quan alguna circumstància important afecte de forma significativa la informació publicada en l'informe sobre la situació financera i de solvència, les entitats asseguradores i reasseguradores publicaran l'oportuna informació sobre la seua naturalesa i els seus efectes. Reglamentàriament es determinarà què es considera circumstància important i les mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar en estos casos.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores podran publicar, amb caràcter voluntari, qualsevol informació o explicació referida a la seua situació financera i de solvència la publicació de la qual no siga preceptiva d'acord amb els articles 80 i 81 d'esta llei, amb el reglament que la desplega i amb l'apartat 1 d'este article.

CAPÍTOL IV

Obligacions comptables

Article 83. *Comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. La comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores es regirà per les seues normes específiques, i a falta d'això, per les establides en el Codi de Comerç, en el Pla General de Comptabilitat i en les altres disposicions de la legislació mercantil en matèria comptable.

2. L'exercici econòmic de qualsevol classe d'entitats asseguradores i reasseguradores coincidirà amb l'any natural.

Reglamentàriament s'establiran les normes específiques de comptabilitat a què es referix l'apartat anterior, les obligacions comptables de les entitats asseguradores, els principis comptables d'aplicació obligatòria, les normes sobre formulació de comptes anuals, els criteris de valoració dels elements que les integren, així com el règim d'aprovació, verificació, depòsit i publicitat d'eixos comptes.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat, amb un informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, podrà dictar les normes específiques de comptabilitat a què es referix l'apartat 1, en particular el pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, així com les modificacions i normes complementàries.

El ministre d'Economia i Competitivitat podrà encomanar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el desplegament de les normes específiques de comptabilitat de les entitats asseguradores i reasseguradores, i l'adequació d'estes a les normes internacionals d'informació financera que hi siguen d'aplicació, amb un informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 84. *Formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. El que disposa l'article 43 bis del Codi de Comerç serà aplicable als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores definits en l'apartat 3 d'este article.

No obstant això, quan, d'acord amb el que disposa l'article esmentat, no s'hi apliquen les normes internacionals d'informació financera adoptades pels reglaments de la Unió Europea, la formulació dels comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores es regirà per les seues normes específiques, i a falta d'això, per les establides en el Codi de Comerç i en les disposicions que el despleguen.

2. La determinació de les normes específiques aplicables per a la formulació de comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores es farà d'acord amb el que preveu l'article 83.3. Esta determinació s'efectuarà respectant els principis que

sobre la presentació dels comptes dels grups de societats contenen el llibre I del Codi de Comerç i les disposicions que el despleguen, i s'hi podran introduir les adaptacions de compliment obligatori que siguen necessàries per als grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.

3. Als efectes d'este article, s'entendrà per grup d'entitats asseguradores i reasseguradores aquell en què es done alguna de les circumstàncies següents:

- a) La societat dominant és una entitat asseguradora o reasseguradora.
- b) La societat dominant és una entitat l'activitat principal de la qual consistix a tindre participacions en entitats asseguradores o reasseguradores.
- c) Quan estiga integrat per entitats asseguradores i reasseguradores i per entitats d'un altre tipus i l'activitat de les primeres siga la més important del grup.

El concepte de grup previst en este article als efectes de la formulació de comptes consolidats és independent del previst per a la supervisió de grups en el títol V d'esta llei.

CAPÍTOL V

Règim de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores

Article 85. Obligacions relatives a l'adquisició de participacions en entitats asseguradores i reasseguradores.

1. Tota persona física o jurídica que, per si sola o actuant de forma concertada amb altres, haja adquirit directament o indirectament una participació en una entitat asseguradora o reasseguradora, de manera que el seu percentatge de capital o de drets de vot siga igual o superior al cinc per cent, sempre que no hi siga aplicable l'apartat 2 següent, n'informarà, en un termini màxim de deu dies hàbils a comptar del moment de l'adquisició, per escrit, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i l'entitat participada, amb indicació de la quantia de la participació aconseguida.

2. Tota persona física o jurídica que, per si sola o actuant de forma concertada amb una altra, haja decidit adquirir, directament o indirectament, inclús en els supòsits d'augment o de reducció de capital, fusions i escissions, una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora, o bé incrementar-hi la seua participació significativa, de manera que la proporció dels seus drets de vot o de participació en el capital arribe a ser igual o superior als límits del vint per cent, trenta per cent o cinquanta per cent, i també quan, en virtut de l'adquisició, es puga arribar a controlar l'entitat asseguradora o reasseguradora, ho notificarà prèviament per escrit a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, farà constar la quantia de la participació, els termes i les condicions de l'adquisició i el termini màxim en què es pretén fer l'operació, i aportarà la documentació que s'establisca reglamentàriament.

Esta obligació correspon també a l'entitat asseguradora o reasseguradora de la qual s'adquirisca la participació significativa referida o en la qual s'augmente.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions avaluarà la idoneïtat de qui es proposa adquirir o incrementar la participació i la solidesa financera de l'adquisició o de l'increment proposat, d'acord amb els criteris i el procediment que es determinen reglamentàriament. La informació que se li subministre haurà de ser pertinent per a l'avaluació, i proporcional i adequada a la naturalesa de qui es proposa adquirir o incrementar la participació i a l'adquisició proposada. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es podrà oposar a l'adquisició o formular-hi objeccions.

3. A l'efecte de determinar si hi ha una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora, no s'hi tindran en compte els drets de vot ni el percentatge de capital resultant de l'assegurament d'una emissió o d'una col·locació d'instruments financers ni de la col·locació d'instruments financers basada en un compromís ferm, sempre que eixos drets no s'exercisquen per a intervindre en l'administració de l'emissor i se cedisquen en el termini d'un any des que van ser adquirits. Reglamentàriament es

regularan les accions, aportacions i drets de vot que caldrà integrar en el còmput d'una participació.

En tot cas, s'entén per influència notable la possibilitat de nomenar o de destituir algun membre de l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora.

4. El que disposa este article per a les entitats asseguradores i reasseguradores s'entendrà sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives contingudes en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i en les normes que la despleguen, i sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre control de concentracions econòmiques contingudes en la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Article 86. *Efectes de l'incompliment.*

1. Quan s'efectue una de les adquisicions o dels increments regulats en l'article 85 sense haver-ho notificat prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o, en el cas d'haver-ho notificat, no haguera transcorregut el termini previst reglamentàriament, o si mediara l'oposició expressa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, es produiran els efectes següents:

a) No es podran exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si arriben a exercir-se, els vots corresponents seran nuls i els acords seran impugnables d'acord amb el que preveu el capítol IX del títol V del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, per a la qual cosa està legitimada la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Si és necessari, s'adoptaran sobre l'entitat asseguradora o reasseguradora algunes de les mesures de control especial previstes en els articles 160 a 163.

c) A més, s'imposaran les sancions administratives que corresponguen d'acord amb el que disposa el capítol II del títol VIII.

2. Quan s'acredite que els titulars d'una participació significativa exercixen una influència que vaja en detriment de la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora o reasseguradora, que danye greument la seua situació financera, o que hagen deixat de ser idonis de forma sobrevinguda, es podran adoptar algunes de les mesures previstes en l'apartat anterior, si bé la suspensió dels drets de vot no podrà excedir els tres anys. Amb caràcter excepcional, el ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, podrà revocar l'autorització.

Article 87. *Obligacions relatives a la reducció d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora.*

1. Tota persona física o jurídica que haja decidit deixar de tindre, directament o indirectament, una participació significativa en alguna entitat asseguradora o reasseguradora, ho notificarà prèviament, per escrit, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i comunicarà la quantia prevista de la disminució de la seua participació. La mateixa persona també haurà de notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions si ha decidit reduir la seua participació significativa, de forma que el percentatge de drets de vot o de capital posseït siga inferior al vint, trenta o cinquanta per cent, o bé que podria arribar a perdre el control de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

Esta obligació correspon també a l'entitat asseguradora o reasseguradora de la qual es disminuïska o que deixe de tindre la participació significativa referida.

2. L'incompliment d'este deure d'informació serà sancionat segons el que preveu el capítol II del títol VIII.

Article 88. *Obligacions d'informació addicionals.*

Les entitats asseguradores comunicaran, en el moment de presentar la seua informació periòdica, i també quan siguen requerides a este efecte per la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions, la identitat dels accionistes o socis que posseïsquen participacions significatives, la quantia de les participacions i les alteracions que es produïsquen en l'accionariat. En particular, les dades sobre participació significativa s'obtidran de la junta general anual d'accionistes o de socis, o de la informació rebuda en virtut de les obligacions derivades de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

CAPÍTOL VI

Operacions societàries

Secció 1a. Cessió de cartera

Article 89. *Cessió de cartera entre entitats asseguradores.*

1. Correspondrà al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar l'operació de cessió de cartera entre entitats asseguradores.

2. La sol·licitud d'autorització haurà de ser resolta dins dels sis mesos següents a la recepció en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o al moment en què es complete la documentació exigible, i en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la recepció. Quan la sol·licitud no siga resolta en el termini anterior, es podrà entendre desestimada. Reglamentàriament s'establirà el procediment d'autorització i les conseqüències que produïska la cessió de cartera.

3. La cessió de cartera de contractes d'assegurança entre entitats asseguradores podrà ser:

a) Parcial, quan comprega un conjunt de pòlisses dins d'un o de més rams, agrupades atenent un criteri objectiu que haurà de quedar determinat clarament en el conveni de cessió amb les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

b) Total, quan comprega la totalitat de les pòlisses corresponents a un o més rams. En este cas, l'autorització de la cessió declararà la revocació a l'entitat cedent de l'autorització administrativa per a operar en el ram o rams cedits.

Secció 2a. Modificacions estructurals

Article 90. *Modificacions estructurals.*

1. Correspondrà al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar les operacions de transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió en les quals intervinga una entitat asseguradora, o qualsevol acord que tinga efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors. A estos efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, se sol·licitarà un informe al Banc d'Espanya, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els aspectes de la seua competència.

2. La sol·licitud d'autorització haurà de ser resolta dins dels sis mesos següents a la recepció en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o en el moment en què es complete la documentació exigible, i en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la recepció. Quan la sol·licitud no siga resolta en el termini anterior, es podrà entendre desestimada. Reglamentàriament s'establirà la resta dels termes del procediment d'autorització.

3. En tot allò no regulat expressament en esta llei i en el reglament que la desplega, i en la mesura que no s'hi opose, s'aplicarà a la transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu, i escissió d'entitats asseguradores, la normativa mercantil, i en concret, el que disposa la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, i en els supòsits que siga aplicable, la legislació de cooperatives.

4. En tot allò no regulat expressament en esta llei, i en la mesura que no s'hi opose, s'aplicarà a la fusió, cessió global d'actiu i passiu, i escissió d'entitats reasseguradores, la

normativa mercantil, i en concret, el que disposa la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

Article 91. Supòsits excepcionals de modificacions estructurals.

Excepcionalment, el ministre d'Economia i Competitivitat podrà autoritzar la transformació, fusió, cessió global d'actiu i passiu, i escissió d'entitats asseguradores en supòsits diferents dels previstos reglamentàriament quan, ateses les singulars circumstàncies que concórreguen en l'entitat asseguradora que ho sol·licite, s'obtinga un desenrotllament més adequat de l'activitat per l'entitat asseguradora afectada, sempre que això no menyscabe les seues garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

Secció 3a. Modificacions estatutàries

Article 92. Modificacions estatutàries.

Les modificacions dels estatuts que, pel seu objecte, hagen de constar en el registre administratiu especial, hauran de ser comunicades a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

La comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'haurà d'efectuar dins dels deu dies hàbils següents a l'adopció de l'acord de modificació estatutària.

Secció 4a. Agrupacions i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores

Article 93. Agrupacions d'interés econòmic i unions temporals d'entitats asseguradores o reasseguradores.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores podran constituir agrupacions d'interés econòmic i unions temporals d'empreses, en este últim cas exclusivament entre si, d'acord amb la legislació general que les regula i amb sotmetiment al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a més del que preveu la legislació esmentada.

2. Excepcionalment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà autoritzar unions temporals d'empreses en què s'integren entitats asseguradores o reasseguradores amb altres que no ho siguen quan, ateses les singulars circumstàncies que concórreguen en l'entitat asseguradora o reasseguradora que sol·licite la unió temporal, s'obtinga un desenrotllament més adequat de l'activitat per l'entitat, sempre que això no menyscabe les seues garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

CAPÍTOL VII

Conductes de mercat

Secció 1a. Pòlisses i tarifes

Article 94. Tarifes de primes i bases tècniques.

1. Les tarifes de primes s'hauran de fonamentar en bases tècniques i en informació estadística elaborada d'acord amb el que disposen esta llei i les normes que la despleguen. Les tarifes hauran de ser suficients, segons hipòtesis actuàries raonables, per a permetre

a l'entitat asseguradora satisfer el conjunt de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança, i en particular, constituir les provisions tècniques adequades.

En el càlcul de les tarifes, dins de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2004/113/CE, del Consell, per la qual s'aplica el principi d'igualtat de tracte entre hòmens i dones en l'accés a béns i servicis i el seu subministrament, no es podran establir diferències de tracte entre dones i hòmens en les primes i prestacions de les persones assegurades, quan estes consideren el sexe com a factor de càlcul. En cap cas, els costos relacionats amb l'embaràs i el part justificaran diferències en les primes i en les prestacions de les persones considerades individualment.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els contractes d'assegurança vinculats a una relació laboral, en els quals es permet la diferenciació en les primes i prestacions quan estiga justificada per factors actuàrials.

Així mateix, hauran de respectar els principis d'equitat, indivisibilitat i invariabilitat.

2. Les tarifes de primes respondran al règim de llibertat de competència en el mercat d'assegurances sense que, a estos efectes, tinga el caràcter de pràctica restrictiva de la competència la utilització d'estadística comuna, per part de les entitats asseguradores i reasseguradores, per a l'elaboració individual de les seues tarifes de primes de risc, sempre que eixes estadístiques s'elaboren de conformitat amb els reglaments de la Unió Europea dictats per a l'aplicació de l'article 101.3 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

Article 95. *Control de les pòlisses, tarifes i documentació tècnica de l'activitat.*

1. Les condicions contractuals i models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques no estaran subjectes a autorització administrativa ni hauran de ser objecte de remissió sistemàtica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

No obstant això, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir la presentació, sempre que ho considere pertinent, de les condicions contractuals, els models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques de les entitats asseguradores, així com dels models de contractes, primes i qualsevol altra documentació relacionada amb l'activitat reasseguradora, per a controlar si respecten els principis actuàrials, les disposicions contingudes en esta llei i en les normes que la despleguen i les reguladores del contracte d'assegurança.

L'exigència continguda en el paràgraf precedent no podrà constituir per a l'entitat asseguradora o reasseguradora condició prèvia per a l'exercici de la seua activitat.

2. Les entitats asseguradores i reasseguradores tindran a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació a què es referix este article en el seu domicili social.

Secció 2a. *Deure d'informació*

Article 96. *Deure general d'informació al prenedor d'assegurança.*

1. Abans de subscriure un contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora haurà d'informar per escrit el prenedor d'aquella sobre l'Estat membre i l'autoritat als quals correspon el control de l'activitat de l'entitat asseguradora, aspecte que haurà de figurar també en la pòlissa i en qualsevol altre document en què es formalitze tot contracte d'assegurança. Així mateix, s'haurà de subministrar al prenedor tota la informació establida en el reglament de desplegament de la llei.

2. Abans de subscriure un contracte d'assegurança diferent de l'assegurança de vida si el prenedor és una persona física, o qualsevol contracte d'assegurança de vida, l'entitat asseguradora haurà d'informar per escrit el prenedor d'aquella sobre la legislació aplicable al contracte, sobre les disposicions relatives a les reclamacions que es puguen formular i sobre la resta de qüestions que es determinen reglamentàriament.

3. En les assegurances de vida en què el prenedor assumix el risc de la inversió, s'informarà de forma clara i precisa sobre el fet que l'import que es percebrà depèn de

fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador i els resultats històrics dels quals no són indicadors de resultats futurs.

En aquelles modalitats d'assegurança de vida en què el prenedor no assumisca el risc de la inversió, s'informarà de la rendibilitat esperada de l'operació considerant tots els costos. Les modalitats a què siga aplicable i la metodologia de càlcul de la rendibilitat esperada es determinaran reglamentàriament.

4. Abans de la subscripció d'un contracte d'assegurança de decessos o d'una assegurança de malaltia, en qualsevol de les modalitats de cobertura, l'entitat asseguradora haurà d'informar per escrit el prenedor de l'assegurança sobre els criteris que s'aplicaran per a la renovació de la pòlissa i l'actualització de les primes en períodes successius, en els termes que es determinen reglamentàriament.

5. Durant tot el període de vigència del contracte d'assegurança sobre la vida, l'entitat asseguradora haurà d'informar el prenedor de les modificacions de la informació subministrada inicialment i, així mateix, sobre la situació de la seua participació en beneficis, en els termes i terminis que es determinen reglamentàriament.

6. Esta informació serà accessible i es facilitarà en els formats i pels canals adequats a les necessitats de les persones amb discapacitat, de manera que puguen accedir-ne efectivament al contingut sense discriminacions i en igualtat de condicions.

Secció 3a. Mecanismes de solució de conflictes. Altres disposicions

Article 97. Mecanismes de solució de conflictes.

1. Els conflictes que puguen sorgir entre prenedors d'assegurança, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'ells amb entitats asseguradores, seran resolts pels jutges i tribunals competents.

2. Així mateix, podran sotmetre voluntàriament les seues divergències a decisió arbitral en els termes dels articles 57 i 58 del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.

3. Igualment, podran sotmetre les seues divergències a un mediador en els termes que preveu la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils.

4. En tot cas, i excepte aquells supòsits en què la legislació de protecció dels consumidors i usuaris ho impedisca, també podran sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses, sorgides o que puguen sorgir, en matèria de lliure disposició d'acord amb dret, en els termes de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

5. En els termes que preveu la normativa vigent sobre protecció de clients de servicis financers, continguda en la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i en les normes que la despleguen, les entitats asseguradores estaran obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els prenedors, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'ells puguen presentar, relacionats amb els seus interessos i drets reconeguts legalment. A estos efectes, les entitats hauran de disposar d'un departament o servici d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

Article 98. Publicitat.

1. Les entitats asseguradores podran fer publicitat dels seus servicis a través de tots els mitjans de comunicació respectant sempre el que disposen la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, i les disposicions que la despleguen, així com les normes necessàries per a adaptar-les a les entitats asseguradores arreplegades en el reglament de desplegament d'esta llei.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà aprovar, per mitjà de circulars, d'acord amb allò que s'ha arreplegat en l'article 17.2, normes especials en matèria de publicitat de les activitats previstes en esta llei.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercirà les accions procedents a fi d'aconseguir la cessació o la rectificació de la publicitat que siga contrària a les disposicions a què es referixen els apartats anteriors, sense perjudi de les sancions que hi siguen aplicables d'acord amb el capítol II del títol VIII.

Article 99. Protecció de dades de caràcter personal.

1. Les entitats asseguradores podran tractar les dades dels prenedors, assegurats, beneficiaris o tercers perjudicats, així com dels seus drethavents, sense necessitat de disposar del seu consentiment, només a l'efecte de garantir el desenvolupament ple del contracte d'assegurança i el compliment de les obligacions establides en esta llei i en les disposicions que la despleguen.

El tractament de les dades de les persones indicades anteriorment per a qualsevol finalitat diferent de les especificades en el paràgraf anterior haurà de comptar amb el consentiment específic dels interessats.

2. Les entitats asseguradores podran tractar, sense el consentiment de l'interessat, les dades relacionades amb la seua salut en els supòsits següents:

a) Per a la determinació de l'assistència sanitària que hauria d'haver-se facilitat al perjudicat, així com la indemnització que, si és el cas, corresponga, quan estes hagen de ser satisfetes per l'entitat.

b) Per a l'adequat abonament als prestadors sanitaris o el reintegrament a l'assegurat o els seus beneficiaris dels gastos d'assistència sanitària que s'hagen dut a terme en l'àmbit d'un contracte d'assegurança d'assistència sanitària.

El tractament de les dades es limitarà en estos casos a aquelles que siguen imprescindible per a l'abonament de la indemnització o la prestació derivada del contracte d'assegurança. Les dades no podran ser objecte de tractament per a cap altra finalitat, sense perjudi de les obligacions d'informació establides en esta llei.

Les entitats asseguradores hauran d'informar l'assegurat, el beneficiari o el tercer perjudicat sobre el tractament i, si és el cas, la cessió de les dades de salut, en els termes que preveu l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, llevat que, quan se tracta d'assegurances col·lectives, esta obligació siga assumida contractualment pel prenedor.

3. Les entitats asseguradores que formen part d'un grup als efectes previstos en el títol V, podran intercanviar, sense necessitat de tindre el consentiment de l'interessat, les dades de caràcter personal necessàries per al compliment de les obligacions de supervisi establides en esta llei. Les dades no es podran utilitzar per a cap altra finalitat si no es disposa del consentiment específic de l'interessat per a això.

4. Les entitats asseguradores o, si és el cas, reasseguradores podran comunicar a les seues entitats reasseguradores, sense consentiment del prenedor de l'assegurança, assegurat, beneficiari o tercer perjudicat, les dades que siguen estrictament necessàries per a la subscripció del contracte de reassegurança en els termes que preveu l'article 77 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, o per a la realització de les operacions connexes; s'entén per això la realització d'estudis estadístics o actuàrials, l'anàlisi de riscos o les investigacions per als seus clients, així com qualsevol altra activitat relacionada amb l'activitat reasseguradora o derivada d'esta.

La cessió d'estes dades per a qualsevol finalitat diferent de les establides en el paràgraf anterior requerirà el consentiment de l'interessat.

5. Les entitats que duguen a terme per compte d'entitats asseguradores activitats objecte d'externalització, tindran la consideració d'encarregades del tractament i s'hauran de subjectar al règim previst per a estes en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i en la normativa que la desplega.

6. En els supòsits de cessió de cartera que preveu esta llei, així com en els de transformació, fusió o escissió d'entitats asseguradores a què esta es referix, no es

produirà cessió de dades, sense perjudici del compliment pel responsable del que disposa l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

7. Les entitats asseguradores podran establir fitxers comuns que continguen dades de caràcter personal per a la liquidació de sinistres i la col·laboració estadísticoactuarial, amb la finalitat de permetre la tarificació i selecció de riscos i l'elaboració d'estudis de tècnica asseguradora. La cessió de les dades esmentades no requerirà el consentiment previ de l'afectat, però sí la comunicació a este de la possible cessió de les seues dades personals a fitxers comuns per als fins assenyalats, amb expressa indicació del responsable, perquè es puguen exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició previstos en la llei.

També es podran establir fitxers comuns la finalitat dels quals siga previndre el frau en l'assegurança sense que siga necessari el consentiment de l'afectat. No obstant això, serà necessària en estos casos la comunicació a l'afectat, en la primera introducció de les seues dades, de qui siga el responsable del fitxer i de les formes d'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

En tot cas, les dades relatives a la salut només podran ser objecte de tractament amb el consentiment exprés de l'afectat.

8. En la informació que s'haurà de facilitar al prenedor de l'assegurança d'acord amb l'article 96 també caldrà incorporar la que, en relació amb el tractament de les seues dades personals, estableix l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

9. Les entitats asseguradores hauran de cancel·lar, en el termini de deu dies, les dades que els hagen sigut facilitades abans de la subscripció d'un contracte si este no s'arriba a subcriure, llevat que disposen del consentiment específic de l'interessat, que haurà de ser exprés si es tracta de dades relacionades amb la salut.

Article 100. *Lluita contra el frau en assegurances.*

Les entitats asseguradores hauran d'adoptar mesures efectives per a previndre, impedir, identificar, detectar, informar i remeiar conductes fraudulentament relatives a assegurances, s'adopten tant de forma individual com per mitjà de la seua participació en fitxers comuns als quals es referix l'article 99.7.

Les entitats asseguradores també podran subscriure convenis de col·laboració amb el Ministeri de l'Interior i els cossos i forces de seguretat de l'Estat, així com amb les conselleries i policies de les comunitats autònomes que tinguen funcions anàlogues, a fi de col·laborar, cada un en l'àmbit de les seues competències, en la prevenció i investigació del frau en l'assegurança. En tot cas, l'intercanvi d'informació que es puga realitzar a l'empara dels convenis esmentats respectarà el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

CAPÍTOL VIII

Règim especial de solvència

Article 101. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no realitzen activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis en uns altres estats membres ni en tercers països, es poden acollir a este règim especial de solvència si acrediten haver complit totes les condicions exigides reglamentàriament durant els tres anys immediatament anteriors a la sol·licitud i no prevegen superar els imports previstos en els cinc anys següents.

Quan les entitats asseguradores acollides a este règim especial superen algun dels imports enumerats reglamentàriament durant tres exercicis consecutius, quedaran automàticament sotmeses al règim general a partir del quart exercici.

2. Addicionalment, es podran acollir al règim especial de solvència, en la forma en què s'establisca reglamentàriament, les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no realitzen activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis en

uns altres estats membres ni en tercers països, que es troben en qualsevol de les situacions següents:

a) Les mutualitats de previsió social que no hagen obtingut autorització per a operar per rams i que tinguen reconegut en el seu reglament de cotitzacions i prestacions un sistema financeroactuarial a través del qual la prestació que ha d'obtindre el mutualista estiga en relació directa amb les cotitzacions efectivament realitzades i imputades i que els resultats totals al tancament de l'exercici, positius o negatius, una vegada cobertes les obligacions legals i de solvència de l'entitat, es traslladen a les provisions dels mutualistes actius.

b) Garantisquen exclusivament prestacions per al cas de mort, quan l'import d'estes prestacions no excedisca el valor mitjà dels gastos funeraris per una defunció o quan estes prestacions se servisquen en espècie.

3. Les entitats asseguradores que pertanyen a un grup només es podran acollir al règim especial de solvència si totes complixen, individualment, els requisits necessaris per a acollir-se a eixe règim.

4. La resolució que dicte la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions indicarà l'exercici a partir del qual l'entitat es pot acollir al règim especial de solvència.

5. Les entitats que sol·liciten autorització administrativa per a l'exercici de l'activitat no es podran acollir a este règim especial en el moment de l'autorització inicial per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

Article 102. *Condicions d'exercici de les entitats sotmeses al règim especial.*

Les entitats a què es referix este capítol ajustaran la seua actuació a les disposicions d'esta llei que els siguen aplicables i a les normes que la despleguen, amb les particularitats següents:

a) L'autorització administrativa no comprendrà l'exercici d'activitats en règim de dret d'establiment o lliure prestació de servicis en la Unió Europea.

b) El capital social serà el requerit en els articles 33 i 34.

c) El capital mínim obligatori s'ajustarà a allò que s'ha exigít en l'article 78.

d) Els requisits i règim aplicable a la valoració de provisions tècniques, inversions, fons propis i capital de solvència obligatori s'ajustarà al procediment que es determine reglamentàriament.

e) Reglamentàriament es determinaran els requisits del sistema de govern per a este tipus d'entitats.

f) Els requisits d'informació pública sobre la situació financera i de solvència d'estes entitats seran, en la mesura que els siga aplicable, els establits en el capítol III del títol III d'esta llei i en el desplegament reglamentari d'esta.

CAPÍTOL IX

Coassegurança comunitària. Reassegurança limitada

Article 103. *Règim de la coassegurança comunitària.*

1. Les entitats asseguradores que participen a Espanya en una operació de coassegurança comunitària en qualitat d'obridores i les seues activitats com a coasseguradores es regiran per les disposicions aplicables al contracte d'assegurança de grans riscos.

2. Quan un contracte d'assegurança es puga qualificar de coassegurança comunitària, les obligacions que s'imposen a les entitats asseguradores que operen en règim de lliure prestació de servicis segons el que disposen els articles 57 a 59 s'aplicaran únicament a l'entitat obridora de l'operació.

3. Les entitats espanyoles que participen en operacions de coassegurança comunitària hauran de disposar de dades estadístiques suficients sobre les operacions en què participen en cada un dels estats membres.

Article 104. *Provisions tècniques de la coassegurança comunitària.*

Si una entitat asseguradora espanyola participa en una operació de coassegurança comunitària, calcularà les provisions tècniques corresponents a la seua participació en l'operació d'acord amb les disposicions d'esta llei i les normes que la despleguen, si bé l'import de les provisions tècniques esmentades haurà de ser, com a mínim, igual a l'import calculat d'acord amb les normes a què estiga sotmesa l'entitat obridora de l'operació.

Article 105. *Reassegurança limitada.*

Les entitats asseguradores o reasseguradores que subscriuen contractes o realitzen activitats de reassegurança limitada, hauran de tindre mitjans suficients per a identificar, mesurar, vigilar, gestionar, controlar i notificar adequadament els riscos que deriven d'eixos contractes o activitats. Reglamentàriament es podran adoptar disposicions específiques respecte als requisits per a l'exercici d'activitats de reassegurança limitada.

CAPÍTOL X

Condicions relatives a l'exercici de l'activitat per sucursals i filials d'entitats asseguradores i reasseguradores de tercers països

Article 106. *Garanties financeres de les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en tercers països.*

1. Les sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en tercers països duran a terme la seua activitat amb sotmetiment a les disposicions establides en esta llei i en les normes que la despleguen, per a les entitats domiciliades a Espanya, excepte les relatives a l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis en la Unió Europea, que en cap cas els seran aplicables, de manera que els seus riscos sempre hauran d'estar localitzats i els seus compromisos assumits a Espanya.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, i sense perjudi dels acords subscrits per la Unió Europea amb tercers països, es tindran en compte les normes que reglamentàriament s'especifiquen.

Article 107. *Règim de les sucursals d'entitats domiciliades en tercers països autoritzades en diversos estats membres.*

1. No obstant el que disposa l'article 106, i sense perjudi dels acords subscrits per la Unió Europea amb tercers països, a les sucursals a Espanya d'entitats domiciliades en tercers països que, al seu torn, tinguen sucursals en altres estats membres, se'ls podrà aplicar el règim que es determine reglamentàriament.

2. Per a l'aplicació d'este règim, l'entitat haurà de sol·licitar-ho a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i a les autoritats supervisores dels altres estats membres en què tinga sucursals, i proposarà motivadament l'autoritat supervisora a què es desitja sotmetre, la qual s'encarregarà, en endavant, de verificar la solvència de totes les sucursals autoritzades en la Unió Europea per al conjunt de les seues operacions.

L'aprovació de la sol·licitud requerirà l'acord de totes les autoritats de supervisió implicades, i el règim només es podrà aplicar des de la data en què l'autoritat de supervisió triada, en cas que no siga l'espanyola, notifique a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el seu compromís de comprovar la solvència de totes les sucursals establides en la Unió Europea per al conjunt de les seues operacions.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haurà de proporcionar a l'autoritat de supervisió encarregada de controlar la solvència, la informació necessària

respecte de la sucursal establida a Espanya, a fi que esta puga comprovar la solvència global.

4. L'aplicació d'este règim podrà concloure per decisió de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o de qualsevol de les altres autoritats de supervisió implicades. La terminació de l'aplicació del règim afectarà totes les sucursals autoritzades en la Unió Europea. A estos efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comunicarà la seua decisió a la resta d'autoritats de supervisió implicades, i en cas d'haver-se adoptat la decisió per una altra de les autoritats de supervisió implicades, la terminació en l'aplicació del règim es produirà des de la data en què la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions reba la comunicació de l'autoritat supervisora que haja adoptat la decisió.

5. Als efectes de l'aplicació dels articles 156, 157 i 160.1.a), l'autoritat de supervisió encarregada de comprovar la solvència global serà equiparada, quant a les seues facultats per al conjunt de les sucursals, a les autoritats de supervisió d'entitats domiciliades en la Unió Europea.

6. En cas de revocació de l'autorització concedida a la sucursal establida a Espanya, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà d'això les autoritats de supervisió dels altres estats membres.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, una vegada rebuda la comunicació de revocació de l'autorització concedida a una sucursal establida en un altre estat membre, adoptarà les mesures apropiades, i si la revocació és motivada per insuficiència de la solvència global, revocarà l'autorització concedida a la sucursal a Espanya.

Article 108. Equivalència del règim de solvència de les entitats reasseguradores de tercers països.

1. S'haurà d'avaluar si el règim de solvència que un tercer país aplica a les activitats de reassegurança d'entitats el domicili social de les quals radica en eixe tercer país és equivalent a l'establert en la Unió Europea, d'acord amb els apartats següents:

a) Esta equivalència serà determinada per la Comissió Europea d'acord amb els criteris que esta especifique, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El llistat de règims prudencials equivalents serà publicat per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i es mantindrà actualitzat. Les decisions de la Comissió es revisaran periòdicament a fi de mantindre-les actualitzades per a atendre qualsevol modificació substancial del règim de supervisió de la Unió Europea i del règim de supervisió del tercer país.

b) Quan no es complisquen tots els criteris establerts en l'apartat a), l'equivalència pot ser determinada de forma temporal per la Comissió Europea, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, d'acord amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

El llistat dels tercers països per als quals s'ha determinat un règim de solvència temporalment equivalent, serà publicat per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i el mantindrà actualitzat. Les decisions de la Comissió es revisaran regularment a fi de mantindre-les actualitzades amb els informes dels progressos realitzats pel tercer país, que seran presentats a la Comissió anualment per a avaluar-los amb l'ajuda de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El règim d'equivalència temporal serà de cinc anys a partir de l'1 de gener de 2016 o conclourà en la data en què, de conformitat amb l'apartat a), el règim prudencial d'eixe tercer país es considere equivalent, si esta última data és anterior. El període esmentat es podrà prorrogar, com a màxim, un any més quan siga necessari perquè l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i la Comissió duguen a terme l'avaluació de l'equivalència als efectes de l'apartat a).

2. En el cas que el règim de solvència d'un tercer país siga considerat equivalent, els contractes de reassurança subscrits amb entitats reasseguradores el domicili social de les quals radique en eixe tercer país tindran la mateixa consideració que els contractes de reassurança subscrits amb una entitat reasseguradora autoritzada d'acord amb el que disposa esta llei.

TÍTOL IV

Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 109. *Àmbit subjectiu i objectiu de la supervisió.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercirà les seues funcions de supervisió sobre les entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades per a operar a Espanya, incloses les activitats que realitzen a través de sucursals i en règim de lliure prestació de servicis, així com sobre la resta d'entitats i subjectes previstos en l'article 2.

2. La supervisió consistirà en la verificació contínua de l'exercici correcte de l'activitat d'assegurança o de reassurança, de la situació financera, de les conductes de mercat i del compliment de la normativa de supervisió per part de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Article 110. *Proporcionalitat de les actuacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. Sense perjudi de la finalitat principal d'esta llei, establida en l'article 1, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions considerarà degudament els efectes de les seues decisions en l'estabilitat del sistema financer, en particular en situacions d'emergència, tenint en compte la informació disponible en el moment oportú. En períodes de gran inestabilitat, tindrà en compte, a més, els possibles efectes procíclics de les seues decisions.

2. Les actuacions de supervisió es duran a terme de forma proporcionada a la naturalesa, complexitat i envergadura dels riscos inherents a l'activitat de les entitats asseguradores o reasseguradores.

Article 111. *Transparència de l'actuació supervisora.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercirà la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores de forma transparent i garantint degudament la protecció de la informació confidencial.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà elaborar guies tècniques, adreçades a les entitats sotmeses a la seua supervisió, amb indicació dels criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Estes guies, que s'hauran de fer públiques, podran incloure els criteris que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

Amb este fi, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà fer seues, i transmetre com a tals, així com desenvolupar, complementar o adaptar les directrius que, dirigides als subjectes sotmesos a la seua supervisió, aproven els organismes o comités internacionals actius en la regulació o la supervisió d'assegurances o de plans de pensions.

Article 112. *Convergència de pràctiques supervisores.*

En el marc de les polítiques comunitàries d'estabilitat i integració financera, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions tindrà en compte, de manera adequada, la dimensió europea de la supervisió de les entitats asseguradores i reasseguradores per mitjà de la convergència en els instruments i pràctiques de supervisió.

A estos efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions participarà en les activitats de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

Article 113. *Facultats generals de supervisió.*

1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores i en els termes establits en esta llei i en les altres normes reguladores de les assegurances privades, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions tindrà les facultats següents:

- a) Requerir tota la informació que siga necessària als efectes supervisors, estadístics i comptables, de conformitat amb l'article 114.
- b) Accedir a qualsevol document sota qualsevol forma i rebre'n una còpia.
- c) Requerir de qualsevol persona la remissió d'informació en el termini que raonablement fixe la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i, si és necessari, citar una persona per a obtindre informació i prendre-li declaració.
- d) Fer les inspeccions i comprovacions necessàries.
- e) Requerir els registres telefònics i de trànsit de dades de què disposen.
- f) Exigir a les entitats asseguradores i reasseguradores i als membres dels seus òrgans d'administració o de direcció o a les persones que els controlen, l'aportació d'informes d'experts independents, auditors dels seus òrgans de control intern o de verificació del compliment normatiu.
- g) Desenrotllar, amb caràcter complementari al càlcul del capital de solvència obligatori i quan siga oportú, els instruments quantitatius necessaris en el marc del procés de supervisió, a fi d'avaluar la capacitat de les entitats asseguradores i reasseguradores per a fer front a possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques que puguen incidir negativament en la seua situació financera global. També podrà exigir que les entitats duguen a terme les proves corresponents.
- h) Adoptar les mesures preventives i correctores que siguen necessàries a fi de garantir que les entitats asseguradores i reasseguradores s'atinguen a les normes reguladores de la seua activitat que han de complir.
- i) Fer pública qualsevol mesura adoptada com a conseqüència de l'incompliment de les normes aplicables, llevat que la divulgació pugua posar en greu risc el mercat assegurador o causar un perjudici desproporcionat a les persones afectades.
- j) Totes les altres funcions que siguen necessàries per a l'exercici de la supervisió financera, de la supervisió de conductes de mercat i de la supervisió per inspecció en l'àmbit de les entitats i dels grups.

2. Les facultats anteriors es podran exercir també respecte a les activitats externalitzades de les entitats asseguradores i reasseguradores, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament i en la normativa de la Unió Europea d'aplicació directa.

3. Les actuacions de supervisió seran exercides per funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat, amb la col·laboració de funcionaris que pertanyen als cossos tècnics de l'Administració General de l'Estat, així com de funcionaris experts informàtics.

4. Sense perjudici de les facultats de supervisió enumerades en els apartats anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà iniciar el procediment de supervisió per inspecció en els termes establits en el capítol IV d'este títol.

5. En defecte de normes especials de procediment, serà aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 114. *Informació que haurà de facilitar-se als efectes de supervisió, estadístics i comptables.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores subministraran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i la informació que siguen necessàries als efectes de l'exercici de la funció supervisora. Esta documentació i informació inclourà, almenys, la que siga necessària per a les actuacions en el marc del procés de supervisió previst en l'article 117.2.

Adicionalment, les entitats asseguradores i reasseguradores subministraran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions documentació i informació a efectes estadístics i comptables.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà determinar la naturalesa, l'abast i el format de la informació indicada en l'apartat 1, la presentació de la qual s'exigisca, bé periòdicament, bé en aquells casos en què es donen situacions definides per endavant, bé per mitjà de requeriments individualitzats, o bé en el transcurs d'actuacions inspectores.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir, a més, qualsevol informació relativa als contractes en poder d'intermediaris o als contractes subscrits amb tercers. Així mateix, podrà sol·licitar informació a auditors de comptes, de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes, actuaris i altres experts externs de les entitats.

3. La informació a què es referixen els apartats 1 i 2 comprendrà dades qualitatives o quantitatives, ja siguen dades històriques, actuals o previstes, i procedisquen de fonts internes o externes, o qualsevol combinació adequada d'estes, i s'ajustarà als principis determinats reglamentàriament.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de disposar de sistemes i estructures apropiats per a complir els requisits establits en este article, així com d'una política escrita, aprovada per l'òrgan d'administració de l'entitat, que garantisca l'adequació contínua de la informació presentada.

Article 115. *Supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores de la Unió Europea que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions supervisarà l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores d'altres estats membres que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis, quant al compliment de les disposicions que els siguen aplicables per raó d'interés general i de les del capítol VII del títol III. A estos efectes, estaran subjectes al procediment de supervisió per inspecció del capítol IV d'este títol.

2. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions té motius per a considerar que les activitats d'una entitat asseguradora o reasseguradora que opere per mitjà d'una sucursal o en lliure prestació de servicis a Espanya poden afectar la seua solidesa financera, informarà d'això les autoritats de supervisió de l'estat membre d'origen.

3. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en un altre estat membre exercisca la seua activitat a Espanya a través d'una sucursal, l'autoritat de supervisió de l'estat membre d'origen podrà verificar in situ la informació necessària per a poder realitzar la supervisió financera de l'entitat, i això ho farà per si mateixa o per mitjà de les persones designades per a això, després d'informar-ne la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions,.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà participar en la verificació esmentada.

Article 116. *Supervisió de sucursals espanyoles establides en un altre estat membre.*

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada a Espanya exercisca la seua activitat en un altre estat membre a través d'una sucursal, la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions podrà verificar in situ la informació necessària per a poder realitzar la supervisió financera de l'entitat, i ho farà per si mateixa o per mitjà de les persones designades per a això, prèvia informació a l'autoritat supervisora de l'estat membre d'acollida.

Les autoritats de l'estat membre d'acollida interessat podran participar en la verificació esmentada.

Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comuniqui a les autoritats de supervisió de l'estat membre d'acollida que té la intenció de fer una inspecció d'acord amb este article, i quan en la pràctica se li prohibisca exercir el seu dret a realitzar eixa inspecció, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà remetre l'assumpte a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar la seua assistència. Esta autoritat tindrà dret a participar en les inspeccions quan siguen efectuades de forma conjunta per dos o més autoritats de supervisió.

2. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és informada per l'autoritat de supervisió d'un altre estat membre que una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola que opere en eixe estat per mitjà d'una sucursal o en lliure prestació de servicis, realitza activitats que poden afectar la seua solidesa financera, comprovarà que l'entitat observa els principis prudencials que li són exigibles.

CAPÍTOL II

Supervisió financera

Article 117. *Contingut de la supervisió financera.*

1. La supervisió financera consistirà, en particular, en la comprovació, per al conjunt d'activitats de l'entitat supervisada, del sistema de govern, de la solvència, de la constitució de provisions tècniques, dels actius i dels fons propis admissibles, d'acord amb les normes que siguen aplicables, així com en la verificació del compliment de la resta d'obligacions imposades en esta llei i en les normes que la despleguen.

A més, quan es tracte d'entitats asseguradores que garantisquen la prestació d'un servici, la supervisió s'estendrà també als mitjans tècnics de què disposen les entitats per a dur a terme les operacions que s'hagen compromés a efectuar.

La supervisió de la situació financera es basarà en un plantejament prospectiu i orientat al risc.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions revisarà i avaluarà les estratègies, els processos i els procediments d'informació establits per les entitats asseguradores i reasseguradores a fi de complir les disposicions contingudes en esta llei i en les altres normes reguladores de les assegurances privades.

La revisió i l'avaluació comprendran l'anàlisi de la situació legal, tècnica i economicofinancera de l'entitat, i en particular, el compliment dels requisits establits en el reglament de desplegament d'esta llei sobre solvència, provisions tècniques, capital, normes d'inversió, fons propis i models interns quan s'utilitzen.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions avaluarà l'adequació dels mètodes i pràctiques de les entitats asseguradores i reasseguradores destinats a determinar possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques que puguen incidir negativament en la situació financera global de l'entitat considerada. Així mateix, avaluarà la capacitat de les entitats per a resistir eixos possibles successos o futures alteracions de les condicions econòmiques.

4. Les entitats asseguradores i reasseguradores hauran d'esmenar les carències o deficiències detectades en el desenrotllament de la supervisió.

5. Les revisions i les avaluacions es duran a terme amb regularitat. Reglamentàriament s'establirà l'abast mínim de les revisions i avaluacions atenent la naturalesa, l'envergadura i la complexitat de les activitats de l'entitat asseguradora o reasseguradora considerada.

CAPÍTOL III

Supervisió de conductes de mercat

Article 118. *Contingut de la supervisió de conductes de mercat.*

La supervisió de les conductes de mercat vetlarà per la transparència i el desenrotllament ordenat del mercat d'assegurances, la llibertat dels prenedors per a decidir la contractació de les assegurances i l'asseguradora amb la qual la contracten i, en general, la protecció de prenedors, assegurats i beneficiaris promovent la difusió de tota la informació que siga necessària per a assegurar la consecució d'eixos fins, de conformitat amb el que disposa esta llei i amb les seues normes de desplegament.

L'actuació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'entendrà sense perjudi de la possible qualificació d'estes pràctiques com a restrictives de la competència per les autoritats de competència, d'acord amb el que preveuen els articles 1, 2 i 3 la Llei 2007/15, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Article 119. *Protecció administrativa.*

1. La protecció dels usuaris en l'àmbit de les assegurances privades serà exercida per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els termes que preveuen esta llei, la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i les seues normes de desplegament.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions resoldrà les queixes i reclamacions que presenten els prenedors, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats i associacions, que estiguen relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts i que deriven de presumptes incompliments per les entitats reclamades de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques en el mercat d'assegurances.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions resoldrà les queixes i reclamacions presentades per mitjà d'informes motivats, que no tindran en cap cas caràcter d'acte administratiu recurrible.

3. La desatenció dels requeriments efectuats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions derivats dels informes emesos pel servici de reclamacions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions donarà lloc, segons els casos, a la imposició de les sancions administratives corresponents a les infraccions tipificades en el títol VIII o a la prohibició regulada en l'article 120.

4. Quan s'aprecien indicis d'incompliments reiterats o greus de les normes de transparència i protecció a la clientela o de les bones pràctiques en el mercat d'assegurances per part d'una entitat asseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions adoptarà les mesures que corresponguen en el marc d'un procediment de supervisió.

Article 120. *Prohibició de pòlisses i tarifes.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà prohibir mitjançant una resolució la utilització de les pòlisses i tarifes de primes que no complisquen el que disposen els articles 94 i 95. A este efecte, s'instruirà el corresponent procediment administratiu en què es podrà acordar, com a mesura provisional, la suspensió de la utilització de les pòlisses o les tarifes de primes.

Prèviament a la iniciació del procediment administratiu en què s'acorde la prohibició, l'esmentada direcció general podrà requerir l'entitat asseguradora perquè acomode les seues pòlisses o tarifes de primes al que disposen els esmentats articles.

CAPÍTOL IV

Supervisió per inspecció

Article 121. *Actuacions d'inspecció.*

1. Per a l'adequat exercici de les funcions de supervisió que té atribuïdes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exercir la facultat inspectora en els termes previstos per este capítol. La supervisió es podrà desenrotllar per mitjà del procediment d'inspecció.

2. La inspecció podrà versar sobre pràctiques de mercat, la situació legal, tècnica, economicofinancera i de solvència, així com sobre les condicions en què exercixen la seua activitat i les pràctiques de comercialització, a fi que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pugua exercir adequadament les competències que té atribuïdes. Es podrà realitzar amb caràcter general o referit a qüestions determinades.

Article 122. *Subjectes de l'activitat inspectora.*

Podran ser objecte d'inspecció les entitats i persones següents:

- a) Les entitats asseguradores i reasseguradores autoritzades per a operar a Espanya, incloent-hi les activitats que realitzen a través de sucursals i en règim de lliure prestació de servicis.
- b) La resta d'entitats i subjectes previstos en l'article 2.
- c) Les entitats que es presumisca que formen part d'un grup d'entitats asseguradores.
- d) Els qui realitzen operacions que es puguen qualificar, en principi, com d'assegurances, per a comprovar si exercixen l'activitat sense l'autorització administrativa prèvia.
- e) Els qui exercisquen funcions externalitzades d'entitats d'assegurances i reasseguradores.

Article 123. *Personal inspector.*

1. Les actuacions inspectores les duran a terme els funcionaris del cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat. En l'exercici de les seues funcions tindran la condició d'autoritat pública.

2. Els funcionaris pertanyents als cossos tècnics de l'Administració General de l'Estat, així com els funcionaris experts informàtics, només podran col·laborar en les actuacions inspectores en els termes que es determinen en el reglament de desplegament d'esta llei.

Article 124. *Facultats inspectores.*

1. Per al correcte exercici de les seues funcions, el personal inspector podrà examinar els llibres, registres i documents, siga quin siga el seu suport, incloent-hi els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe, relatius a les operacions de l'entitat, en els termes en què es desplegue reglamentàriament.

2. Així mateix podran demanar que els en siga presentada o entregada una còpia als efectes de la seua incorporació en l'acta d'inspecció, i l'entitat asseguradora estarà obligada a això i a donar-los les màximes facilitats per a l'exercici de la seua comesa. Si la persona o entitat inspeccionada té motius fundats, es podrà oposar a l'entrega d'una còpia de la documentació adduint les seues raons per escrit per a la seua incorporació en l'acta d'inspecció.

3. Les actuacions d'inspecció es podran dur a terme indistintament en el domicili social del subjecte inspeccionat, en qualsevol de les seues sucursals, on realitze totalment o parcialment la seua activitat, en els locals des d'on presten els servicis, funcions o activitats d'assegurances i reassegurances quan estos estiguen externalitzats, i en les

oficines de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan els elements sobre els quals s'haja de realitzar puguen ser-hi examinats.

Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances de l'Estat tindran accés al domicili social i a les sucursals, locals i oficines on realitze activitats la persona inspeccionada, l'entitat o les entitats que es presumisca que formen grup. Tractant-se del domicili constitucionalment protegit, i en cas d'oposició, necessitaran la pertinent autorització judicial i, en el cas d'altres dependències, la de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. La inspecció de pràctiques de mercat es podrà iniciar sense la notificació ni la identificació prèvia dels funcionaris actuants, assumint estos la condició de mers usuaris o interessats en els productes o servicis oferits, amb la finalitat de conèixer així el més fidelment possible les condicions reals de les esmentades pràctiques la qual cosa es farà constar en l'informe corresponent.

Article 125. *Documentació de les actuacions inspectores.*

1. Les actuacions d'inspecció es documentaran en actes d'inspecció, que podran ser definitives o prèvies.

S'estendran actes d'inspecció prèvies quan de les actuacions inspectores resulten elements suficients per a tramitar el procediment de supervisió per inspecció, si l'espera fins a la formulació de l'acta definitiva posa en perill la tutela dels interessos dels assegurats o si l'actitud de l'entitat o persona inspeccionada o altres circumstàncies concurrents en la instrucció de la inspecció ho aconsellen.

2. Amb independència del contingut i forma que es determine reglamentàriament, en les actes d'inspecció es reflectirà, si és el cas:

a) Els fets constatats per l'inspector actuant que siguen rellevants a l'efecte de la qualificació jurídica de la conducta o activitat inspeccionada.

b) La situació legal, tècnica, economicofinancera i de solvència derivada de les actuacions realitzades per la inspecció.

c) Les causes que puguen determinar la revocació de l'autorització, la dissolució administrativa, l'adopció de mesures de control especial, l'adopció d'un pla de recuperació o del pla de finançament a curt termini, l'increment de l'import de les provisions tècniques, l'exigència de capital de solvència obligatori adicional, així com la imposició de sancions administratives.

d) La proposta de revocació de l'autorització, de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, d'adopció de mesures de control especial, d'un pla de recuperació o de finançament a curt termini en supòsits de deteriorament financer o l'increment de l'import de les provisions tècniques o l'exigència de capital de solvència obligatori adicional.

3. Formaran part de l'acta d'inspecció, a tots els efectes, els seus annexos i diligències esteses per l'inspector durant la seua activitat comprovadora.

4. Les actes d'inspecció tenen naturalesa de documents públics i faran prova dels fets consignats en estes i comprovats per l'inspector actuant, llevat que s'acredite el contrari.

Article 126. *Procediment de supervisió per inspecció.*

1. El procediment administratiu de supervisió per inspecció s'ajustarà als tràmits següents:

a) S'iniciarà per acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en què es determinaran els aspectes que han de ser objecte d'inspecció.

b) Les actuacions inspectores prèvies a l'alçament de l'acta tindran, des de l'acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pel qual s'ordene la inspecció, la duració que siga necessària per a l'adequat compliment del mandat contingut en l'orde d'inspecció.

c) L'acta d'inspecció serà notificada a la persona interessada, la qual disposarà de quinze dies per a formular les al·legacions i proposar les proves que considere pertinents en defensa del seu dret davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Si es proposen proves i estes són admeses, s'hauran de practicar en un termini no superior a deu dies.

d) Si després de les al·legacions de l'entitat interessada i, si és el cas, la pràctica de la prova, es realitzen noves actuacions d'instrucció del procediment administratiu de supervisió per inspecció, es recolliran en una acta complementària i es donarà a aquella nou tràmit d'audiència pel termini de huit dies.

e) A la vista del que s'ha fet, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions dictarà una resolució que posarà fi al procediment.

f) En cas que l'acta d'inspecció continga una proposta d'increment de l'import de les provisions tècniques, de l'exigència de capital de solvència obligatori addicional, d'adopció de mesures de control especial, d'un pla de recuperació o de finançament a curt termini en supòsits de deteriorament financer, de revocació de l'autorització o de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, la resolució adoptarà, si pertoca, les mesures d'increment o de control especial pertinents, el pla de recuperació o de finançament a curt termini, iniciarà el procediment de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, o de revocació de l'autorització administrativa.

2. El termini per a dictar una resolució serà de sis mesos des de la notificació de l'acta. En el cas previst en la lletra d) de l'apartat 1, este termini es computarà a partir de la notificació de l'acta complementària.

CAPÍTOL V

Deure de secret professional i ús d'informació confidencial

Article 127. *Deure de secret professional.*

1. Excepte les dades inscripcions en el registre administratiu a què es referix l'article 40, les dades, documents i informacions que estiguen en poder de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en virtut de totes les funcions que li encomana esta llei tindran caràcter reservat.

2. Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores i reasseguradores, així com aquelles a les quals s'hagen encomanat funcions respecte de les esmentades entitats, tindran obligació de guardar secret professional sobre les informacions confidencials que reben a títol professional en l'exercici d'esta funció. L'incompliment d'esta obligació determinarà les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Estes persones no podran prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servici, excepte permís exprés atorgat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que en cap cas es podrà referir a les dades de caràcter personal. Si el mencionat permís no és concedit, la persona afectada mantindrà el secret i quedarà exempta de la responsabilitat que d'això emane.

3. S'exceptuen de l'obligació de secret establida en l'apartat anterior els supòsits següents:

a) Quan l'interessat consenta expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguen ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments concursals a què es trobe sotmesa una entitat asseguradora o reasseguradora, siguen requerides per les autoritats judicials, sempre que no versen sobre tercers interessats en la rehabilitació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o contenciosos administratius en què s'impugnen resolucions administratives dictades en l'exercici de les potestats de supervisió de l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores, siguen requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions requerides per les comissions parlamentàries d'investigació, en els termes establits pels reglaments parlamentaris. A este efecte, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la cambra la celebració de sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

Les autoritats judicials, així com els membres d'una comissió parlamentària d'investigació que reben la informació de caràcter reservat, estaran obligades a adoptar les mesures pertinents que garantisquen la seua reserva.

4. El que disposa este article se entén sense perjudi de les facultats d'investigació conferides al Parlament Europeu en l'article 226 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

Article 128. *Intercanvi d'informació confidencial.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, les informacions confidencials podran ser subministrades a les persones i entitats que s'enumeren a continuació per a facilitar el compliment de les seues respectives funcions, les quals estaran al seu torn obligades al deure de secret professional d'acord amb el que s'ha disposat en el mencionat article:

a) Les autoritats competents per a la supervisió de les entitats asseguradores i les altres entitats financeres en la resta d'estats membres.

b) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i els altres ens o òrgans encarregats de la supervisió dels comptes i de la solvència d'entitats financeres.

c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en l'exercici de les seues funcions de liquidador d'entitats asseguradores i de fons de garantia així com en relació amb la informació necessària per a la comprovació dels recàrrecs previstos en l'article 18 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals.

e) Els auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores i els seus grups, i l'Institut de Comptabilitat i auditoria de comptes.

2. Les informacions confidencials també es podran subministrar a l'Administració Tributària d'acord amb el que disposen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, amb l'autorització prèvia indelegable del ministre d'Economia i Competitivitat.

3. Així mateix, les informacions confidencials podran ser rebudes de les persones i entitats mencionades en l'apartat 1 anterior. Les informacions confidencials així rebudes, així com les obtingudes per la inspecció de sucursals d'entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles establides en altres estats membres, no podran ser objecte de la comunicació a què es referix el mencionat apartat, excepte acord exprés de l'autoritat competent que haja comunicat les informacions o de l'autoritat competent de l'estat membre de la sucursal, respectivament.

Article 129. *Cooperació amb l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions proporcionarà sense demora a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació tota la informació necessària perquè esta complisca les seues obligacions.

Article 130. *Acords de cooperació amb tercers països.*

1. Els acords de cooperació en què es preveja l'intercanvi d'informació amb les autoritats de tercers països competents per a la supervisió de les entitats asseguradores, reasseguradores i la resta d'entitats financeres o amb altres autoritats, òrgans, persones físiques o jurídiques, de tercers països, requeriran que la informació subministrada quede protegida per garanties de secret professional almenys equivalents a les previstes en l'article 127, que hi haja reciprocitat i que l'intercanvi d'informació tinga per objecte el compliment de les labors de supervisió de les esmentades autoritats, òrgans, persones físiques o jurídiques.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà transferir dades personals a tercers països de conformitat amb el títol V de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Quan la informació tinga el seu origen en un altre estat membre no podrà ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagen facilitada i, si és el cas, únicament amb la finalitat per a la qual les esmentades autoritats hagen donat la seua conformitat.

4. Sense perjudi del que disposen els apartats anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es podrà negar a facilitar informació a les autoritats competents de tercers països quan el subministrament d'esta informació perjudique la sobirania, la seguretat o l'orde públic, o s'hagen iniciat davant de les autoritats espanyoles procediments judicials o dictat per les esmentades autoritats sentència ferma en els mencionats procediments sobre els mateixos fets i contra els mateixos responsables respecte dels quals se sol·licite la informació.

TÍTOL V

Supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores

CAPÍTOL I

Disposicions generals sobre grups

Article 131. *Definicions i normes sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores.*

1. Als efectes del que disposa este títol, es considerarà com a:

a) Entitat matriu: la definida com a tal en l'article 9, així com qualsevol entitat que, segons el parer de les autoritats de supervisió, exercisca de manera efectiva una influència dominant en una altra entitat.

b) Entitat filial: la definida com a tal en l'article 9, així com qualsevol entitat sobre la qual, segons el parer de les autoritats de supervisió, una entitat matriu exercisca de manera efectiva una influència dominant.

c) Participació: la definida com a tal en l'article 9, així com la possessió, directa o indirecta, de drets de vot o de capital en una entitat sobre la qual, segons el parer de les autoritats de supervisió, s'exercix de manera efectiva una influència notable.

d) Entitat participant: una entitat matriu o una altra entitat que posseïsca una participació, o bé tota entitat vinculada a una altra per trobar-se subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control, es componguen majoritàriament de les mateixes persones.

e) Entitat vinculada: una entitat que siga filial o una altra entitat en la qual es posseïsca una participació o que estiga vinculada a una altra per trobar-se subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control, es componguen majoritàriament de les mateixes persones.

f) Grup: tot conjunt d'entitats que:

1r. Estiga integrat per una entitat participant, les seues filials i les entitats en les quals la participant o les seues filials posseïsquen una participació, així com les entitats vinculades entre si per trobar-se subjectes a una direcció única o perquè els seus òrgans d'administració, de direcció o de control, es componguen majoritàriament de les mateixes persones; o

2n. es base en un reconeixement, contractual o d'un altre tipus, de vincles financers sòlids i sostenibles entre eixes entitats, que pot incloure mútues i mutualitats de previsió social, sempre que:

i. Una d'eixes entitats, que serà considerada l'entitat matriu, exercisca efectivament, per mitjà d'una coordinació centralitzada, una influència dominant en les decisions, incloent-hi les decisions financeres, de totes les entitats que formen part del grup, que es consideraran entitats filials;

ii. l'establiment i dissolució de l'esmentada relació, als efectes del present títol, estiguen sotmesos a l'autorització del supervisor del grup; i

iii. en el cas de tractar-se de grups de mútues o de mutualitats de previsió social, s'ajusten al que es determine reglamentàriament.

g) Supervisor de grup: L'autoritat de supervisió responsable de la supervisió de grup, determinada d'acord amb el que disposa l'article 134.

h) Col·legi de supervisors: estructura permanent i flexible de cooperació i coordinació, per a facilitar la presa de decisions relatives a la supervisió d'un grup.

i) Societat de cartera d'asseguradores: una entitat matriu l'activitat principal de la qual consistisca a adquirir i posseir participacions en filials que siguen exclusivament o principalment entitats asseguradores o reasseguradores, incloent-hi entitats domiciliades en tercers països quan en este cas almenys una de les filials estiga domiciliada en la Unió Europea, i que no siga una societat financera mixta de cartera.

j) Societat mixta de cartera d'asseguradores: una entitat matriu, diferent d'una entitat asseguradora, d'una entitat asseguradora d'un tercer país, d'una entitat reasseguradora, d'una entitat reasseguradora d'un tercer país, d'una societat de cartera d'asseguradores o d'una societat financera mixta de cartera entre les filials de la qual hi haja almenys una entitat asseguradora o reasseguradora.

k) Societat financera mixta de cartera: la definida com a tal en l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

l) Operacions intragrup: totes les operacions que relacionen directament o indirectament una entitat asseguradora amb altres entitats del mateix grup o amb qualsevol persona física o jurídica estretament vinculada a les entitats d'eixe grup per al compliment d'una obligació, siga contractual o no, i tinga o no per objecte un pagament.

m) Entitats regulades: les definides com a tals en l'article 2.3 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

2. Les disposicions d'esta llei sobre la supervisió de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores s'aplicaran sense perjudi de les obligacions que es deriven de les normes de supervisió per a les entitats considerades individualment.

Article 132. Grups subjectes a supervisió.

1. Estaran subjectes a supervisió els grups formats per:

a) Entitats asseguradores o reasseguradores que siguen entitat participant en, almenys, una entitat asseguradora o reasseguradora, fins i tot en una entitat asseguradora o reasseguradora d'un tercer país;

b) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals siga una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera amb domicili social en la Unió Europea;

c) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals siga una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera que tinga el seu domicili social fora de la Unió Europea, o una entitat asseguradora o reasseguradora d'un tercer país;

d) entitats asseguradores o reasseguradores la matriu de les quals siga una societat mixta de cartera d'assegurances.

2. Quan una societat financera mixta de cartera estiga subjecta a disposicions equivalents de conformitat amb esta llei i amb la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular pel que fa als requisits de supervisió en funció dels riscos, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan siga el supervisor de grup, amb la consulta prèvia a les altres autoritats de supervisió afectades, podrà decidir aplicar únicament les disposicions pertinents de l'esmentada Llei 5/2005 a eixa societat financera mixta de cartera.

3. Quan una societat financera mixta de cartera estiga subjecta a disposicions equivalents de conformitat amb esta llei i amb la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i les seues respectives disposicions de desplegament, en particular pel que fa als requisits de supervisió en funció dels riscos, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan siga el supervisor de grup, amb la consulta prèvia a les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a l'esmentada societat únicament les disposicions de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, o de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, informarà l'autoritat bancària de supervisió i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, de les decisions adoptades en virtut dels apartats 2 i 3.

Article 133. Àmbit d'aplicació de la supervisió de grup.

1. La supervisió de grup no implicarà obligatòriament l'exercici de funcions de supervisió sobre les entitats asseguradores o reasseguradores d'un tercer país, sobre societats de cartera d'assegurances i societats financeres mixtes de cartera, sense perjudici del que es dispose reglamentàriament, o sobre societats mixtes de cartera d'assegurances, totes estes considerades individualment.

2. En cas que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions siga el supervisor de grup podrà acordar que no s'inclouga una entitat en la supervisió de grup, quan es trobe en algun dels supòsits següents:

a) L'entitat estiga domiciliada en un tercer país on hi haja impediments legals per a la remissió de la informació necessària, sense perjudici del que es dispose reglamentàriament;

b) l'entitat presente un interès poc significatiu en atenció als objectius de la supervisió de grup; o

c) la inclusió de l'entitat siga inadequada o induïska a error en relació amb els objectius de la supervisió de grup.

No obstant això, encara que, individualment considerades, diverses entitats del mateix grup se'n puguen excloure a l'empara del que preveu la lletra b), les esmentades entitats s'hi hauran d'incloure si conjuntament presenten interès significatiu quant als objectius de la supervisió de grup.

En els supòsits de les lletres b) i c), la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, abans d'acordar la no inclusió de l'entitat en l'àmbit de la supervisió de grup, consultarà les altres autoritats de supervisió afectades.

Acordada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la no inclusió en la supervisió de grup d'una entitat asseguradora o reasseguradora que tinga el seu domicili social en un altre estat membre, en virtut dels supòsits de les lletres b) o c), les autoritats de supervisió de l'estat membre on estiga domiciliada l'entitat no inclosa podran sol·licitar a l'entitat espanyola que figure al capdavant del grup tota la informació necessària per a la supervisió de l'entitat asseguradora o reasseguradora considerada.

3. Quan l'autoritat de supervisió d'un altre estat membre, que siga supervisor de grup, acorde la no inclusió d'una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola en la supervisió de grup en virtut de supòsits anàlegs als previstos en les lletres b) o c) de l'apartat anterior, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar a l'entitat que figure al capdavant del grup tota la informació que puga facilitar la supervisió de l'entitat asseguradora o reasseguradora espanyola que no ha sigut inclosa en la supervisió de grup.

CAPÍTOL II

Exercici de la supervisió de grups

Secció 1a. Funcions i facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup

Article 134. *Exercici de les funcions de supervisor de grup per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercirà les funcions de supervisor de grup quan totes les entitats del grup tinguen el seu domicili social a Espanya.

2. En cas que no totes les entitats del grup tinguen el seu domicili social a Espanya, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercirà les funcions de supervisor de grup quan es trobe en algun dels supòsits següents:

a) Al capdavant del grup figura una entitat asseguradora o reasseguradora que té el seu domicili social a Espanya.

b) Al capdavant del grup figura una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera, si totes les entitats asseguradores o reasseguradores filials de la societat de cartera d'assegurances tenen el seu domicili social a Espanya.

c) Al capdavant del grup figura una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que té el seu domicili social a Espanya, si alguna de les entitats asseguradores o reasseguradores filials de la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera té també el seu domicili social a Espanya.

d) Al capdavant del grup figuren diverses societats de cartera d'assegurances o societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya i en altres estats membres, si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual siga el major de totes les entitats asseguradores i reasseguradores amb domicili social en la Unió Europea.

e) Diverses entitats asseguradores o reasseguradores amb domicili social en diferents estats membres tenen com a matriu una mateixa societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que no té domicili social a Espanya ni en un altre estat membre on hi haja una filial, si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual siga major.

f) El grup no té matriu, o en qualsevol altra circumstància no prevista en les lletres a) a e), si té el seu domicili social a Espanya l'entitat asseguradora o reasseguradora el balanç total de la qual siga major.

3. Reglamentàriament es determinaran els casos en què fins i tot no donant-se les circumstàncies indicades en l'apartat 2, li correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions assumir les funcions de supervisor de grup, així com

els casos que concorrent eixes circumstàncies, l'esmentada direcció general no assumisca les funcions de supervisor de grup.

Article 135. Facultats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions com a supervisor de grup. Col·legi de Supervisors.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan siga supervisor de grup tindrà les facultats següents:

- a) La coordinació de la recopilació i la difusió d'informació pertinent o necessària per a les situacions corrents i d'emergència, incloent-hi la difusió d'informació que tinga importància per a la funció de les autoritats de supervisió.
- b) La supervisió i avaluació de la situació financera de grup.
- c) La comprovació que el grup complix les disposicions sobre la solvència i la concentració de risc, i sobre les operacions intragrup.
- d) L'examen del sistema de govern del grup i de si els membres de l'òrgan d'administració o direcció de l'entitat participant complixen els requisits establits en l'article 38 i la resta que s'establisquen reglamentàriament.
- e) La planificació i coordinació, per mitjà de reunions celebrades almenys amb periodicitat anual o per mitjà d'altres mitjans apropiats, de les activitats de supervisió en les situacions corrents i d'emergència, en cooperació amb les autoritats de supervisió afectades i tenint en compte el caràcter, la dimensió i la complexitat dels riscos inherents a l'activitat de totes les entitats que formen part del grup.
- f) La direcció del procés de validació dels models interns utilitzats en l'àmbit de grup, d'acord amb el que disposa l'article 147, i del procés destinat a autoritzar l'aplicació del règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.
- g) Les altres funcions, mesures i decisions assignades al supervisor de grup en esta llei i en les altres normes que hi siguen aplicables.

2. Serà aplicable a la supervisió de grups, el que disposen els capítols I, IV i V del títol IV, en relació amb la supervisió d'entitats asseguradores o reasseguradores.

3. A fi de facilitar l'exercici de les tasques de supervisió de grup, s'establirà un col·legi de supervisors. Reglamentàriament es desenvoluparan els aspectes relatius als membres i al funcionament dels col·legis de supervisors, així com el contingut dels acords de coordinació celebrats entre la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i altres autoritats de supervisió.

Article 136. Accés a la informació i verificació.

1. Les persones físiques i jurídiques incloses en l'àmbit de la supervisió de grup, i les seues entitats vinculades i participants, hauran d'intercanviar tota la informació que siga pertinent als efectes de la supervisió de grup.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, tindrà accés a tota informació que siga pertinent a l'efecte de l'exercici de la supervisió de grup i això amb independència de la naturalesa de l'entitat afectada, en els termes establits per a la supervisió d'entitats individuals en els articles 113 i 114.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions només es podrà dirigir directament per a sol·licitar informació a entitats del grup diferents de l'entitat asseguradora o reasseguradora subjecta a supervisió de grup, si la informació els ha sigut sol·licitada i no l'han facilitada en el termini requerit.

3. Quan de les relacions econòmiques, financeres o de gestió d'una entitat asseguradora o reasseguradora amb altres entitats es puga presumir l'existència d'un grup d'entitats asseguradores subjecte a supervisió segons el que disposa esta llei, sense que les entitats hagen procedit a calcular el capital de solvència obligatori del grup, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar informació a estes entitats, o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència d'este càlcul.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà verificar la informació sol·licitada, d'acord amb l'apartat 2 d'este article, als locals de l'entitat asseguradora o reasseguradora subjecta a supervisió de grup, així com als locals de les seues entitats vinculades, als de la seua entitat matriu, als d'altres entitats vinculades amb l'entitat matriu i als de les entitats de les quals es presumisca que formen grup.

5. Reglamentàriament es regularà el procediment de verificació d'informació per part de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'entitats que formen part d'un grup i estiguen domiciliades en altres estats membres, així com el procediment de verificació d'informació d'entitats que formen part d'un grup i estiguen domiciliades a Espanya per part de l'autoritat supervisora d'un altre estat membre.

Secció 2a. Col·laboració amb altres autoritats de supervisió

Article 137. Convocatòria i consulta entre les autoritats de supervisió.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, siga o no supervisor de grup, convocarà totes les autoritats de supervisió que participen en la supervisió de grup com a mínim quan tinga constància de la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

- a) Un incompliment important respecte del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori d'una entitat asseguradora o reasseguradora individual.
- b) Un incompliment important respecte del capital de solvència obligatori en l'àmbit de grup calculat sobre la base de dades consolidades, o del capital de solvència obligatori agregat del grup, siga quin siga el mètode de càlcul que s'utilitze.
- c) Altres circumstàncies excepcionals.

2. Sense perjuí del que disposa l'article 135, sempre que una decisió revestisca importància per a la labor supervisora d'altres autoritats de supervisió, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions consultarà les altres autoritats supervisoras del Col·legi de Supervisors que es puguen veure afectades, amb caràcter previ a l'adopció d'una decisió, en relació amb:

- a) La modificació de l'estructura accionarial, organitzativa o directiva de les entitats asseguradores i reasseguradores d'un grup subjecta a autorització prèvia per part del supervisor.
- b) La decisió sobre la pròrroga del període de recuperació d'acord amb l'article 156.
- c) Les sancions importants o les mesures extraordinàries adoptades com ara l'exigència d'un capital addicional al capital de solvència obligatori, la imposició de límits en l'ús d'un model intern per al càlcul del capital de solvència obligatori, o altres mesures extraordinàries.

En relació amb el que estableixen les lletres b) i c), es consultarà sempre el supervisor de grup.

A més, sempre que una decisió es base en informació rebuda d'altres autoritats supervisoras, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions consultarà les autoritats de supervisió afectades abans d'adoptar l'esmentada decisió.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà no fer eixa consulta en casos d'urgència o si considera que l'esmentada consulta podria posar en perill l'eficàcia de la decisió. En este supòsit, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà les altres autoritats de supervisió afectades.

Article 138. Informació sol·licitada a altres autoritats supervisoras.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, podrà demanar a les autoritats supervisoras de l'estat membre en què l'entitat matriu tinga el seu domicili social que sol·liciten a eixa entitat tota informació que siga

pertinent per a l'exercici dels seus drets i deures de coordinació de la supervisió de grup, i li faciliten l'esmentada informació.

2. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, com a supervisor de grup, necessite qualsevol informació que haja sigut facilitada ja a altres autoritats supervisoras, sol·licitarà inicialment d'estes l'esmentada informació.

Article 139. Cooperació amb les autoritats supervisoras de les entitats de crèdit i d'empreses de servicis d'inversió.

Si una entitat asseguradora o reasseguradora i una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió, o ambdós, estan directament o indirectament vinculades o compten amb una entitat participant comuna, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions cooperarà estretament amb les autoritats de supervisió d'estes últimes, subministrant-los i requerint d'estes, sense perjudi de les seues competències respectives, tota informació que puga simplificar la seua labor.

Secció 3a. Nivells de supervisió

Article 140. Entitat matriu última en la Unió Europea.

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora participant o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera, que tinguen domicili social a Espanya, siga al seu torn filial d'una altra entitat asseguradora o reasseguradora o d'una altra societat de cartera d'assegurances o d'una altra societat financera mixta de cartera matriu que tinga el seu domicili social en un altre estat membre, la supervisió de grup es farà exclusivament al nivell de l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o de la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última amb domicili social en eixe altre estat membre.

2. La supervisió de grup sobre una entitat asseguradora o reasseguradora matriu o una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que tinguen el seu domicili social a Espanya i siga matriu última en l'àmbit de la Unió Europea comprendrà la totalitat de les entitats que formen part del grup.

Article 141. Subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.

1. Quan una entitat asseguradora o reasseguradora participant o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera que tinguen el seu domicili social a Espanya formen part al seu torn d'un grup la matriu última del qual tinga el seu domicili social en un altre estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà acordar que quede subjecta a la supervisió de grup l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última amb domicili social a Espanya, que serà considerada a este efecte com a matriu d'un subgrup nacional d'entitats asseguradores o reasseguradores.

La supervisió del subgrup nacional requerirà una resolució motivada de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, prèvia consulta al supervisor de grup i a l'entitat matriu última en l'àmbit de la Unió Europea.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions justificarà la decisió adoptada tant davant del supervisor de grup com davant de l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última en l'àmbit de la Unió Europea. El supervisor de grup n'informarà el Col·legi de Supervisors.

No es podrà acordar ni mantindre la supervisió del subgrup nacional quan l'entitat matriu última en l'àmbit de la Unió Europea haja sigut autoritzada pel supervisor de grup a sotmetre la seua filial amb domicili social a Espanya al règim de supervisió de la solvència de grups amb gestió centralitzada de riscos.

2. La supervisió del subgrup nacional s'ajustarà al que es disposa per a la supervisió de grup, amb les particularitats següents:

a) La supervisió del subgrup nacional es podrà estendre a totes les àrees objecte de la supervisió de grup o només a una o dos, bé siga la supervisió de la solvència, la de concentració de risc i operacions intragrup, o la de gestió de riscos i control intern.

b) La supervisió de la solvència del subgrup nacional s'ajustarà, al seu torn, als criteris següents:

1r. El mètode per a supervisar la solvència del subgrup serà el triat pel supervisor de grup per a analitzar la solvència de l'entitat matriu última en l'àmbit de la Unió Europea.

2n. Si l'entitat matriu última en l'àmbit de la Unió Europea ha obtingut autorització del supervisor de grup per a calcular el capital de solvència obligatori del grup i el de les entitats asseguradores i reasseguradores que formen part d'este d'acord amb un model intern, este mètode s'utilitzarà per al càlcul del capital de solvència obligatori del subgrup nacional i de les entitats asseguradores i reasseguradores que el formen.

3r. Si el perfil de risc de l'entitat matriu última en l'àmbit nacional s'aparta significativament del model intern aprovat en l'àmbit de la Unió Europea, i l'entitat considerada no respon adequadament als requeriments que a este efecte se li facen, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir, mitjançant una resolució motivada, un capital addicional al capital de solvència obligatori del subgrup nacional que es derive de l'aplicació del mencionat model, o, en circumstàncies excepcionals en què siga inapropiada esta exigència, podrà exigir a l'entitat que calcule el capital de solvència obligatori del subgrup nacional d'acord amb la fórmula estàndard. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions donarà compte de la resolució anterior tant a l'entitat com al supervisor de grup. El supervisor de grup n'informarà el Col·legi de Supervisors.

4t. L'entitat matriu última en l'àmbit nacional no podrà sol·licitar autorització per a sotmetre a qualsevol de les seues filials al règim de supervisió de la solvència de grups amb gestió centralitzada de riscos.

Article 142. Subgrup d'entitats que comprega subgrups nacionals de diversos estats membres.

1. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haja acordat, d'acord amb el que disposa l'article 141, sotmetre a la supervisió de grup un subgrup nacional, podrà subscriure un acord amb les autoritats de supervisió dels estats membres en els quals estiguen presents altres entitats vinculades a la mateixa matriu última en l'àmbit comunitari, i que siguen matriu última d'un subgrup nacional en eixos estats, que la supervisió es realitze en l'àmbit d'un subgrup més gran que comprega diversos subgrups nacionals. En este cas la supervisió de grup al nivell de subgrup únicament l'exercirà el supervisor designat en l'acord.

Les autoritats de supervisió nacionals implicades en l'acord justificaran la decisió adoptada tant davant del supervisor de grup com davant de l'entitat asseguradora o reasseguradora matriu o societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera última en l'àmbit de la Unió Europea. El supervisor de grup n'informarà el Col·legi de Supervisors.

La supervisió del subgrup que comprega diversos estats membres no podrà incloure entitats que siguen matriu última d'un subgrup nacional en altres estats membres diferents dels de les autoritats de supervisió amb les quals s'haja arribat a l'esmentat acord.

2. En l'exercici de la supervisió del subgrup que comprega diversos estats membres s'aplicaran les normes previstes per a la supervisió d'un subgrup nacional.

CAPÍTOL III

Situació financera de grup

Secció 1a. Solvència de grup

Article 143. *Supervisió de la solvència de grup.*

1. Les entitats asseguradores o reasseguradores participants hauran d'assegurar que el grup disposa en tot moment dels fons propis admissibles en quantia, com a mínim, igual al capital de solvència obligatori de grup calculat d'acord amb el que preveuen esta llei i les altres normes que hi siguen aplicables.

Quan l'entitat matriu del grup siga una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera, les entitats asseguradores i reasseguradores que formen part del grup hauran d'assegurar el compliment de l'obligació que disposa el paràgraf anterior.

2. Les entitats obligades conforme a l'apartat 1 hauran d'assegurar que el grup disposa en tot moment de fons propis bàsics admissibles per a cobrir el capital mínim obligatori del grup, determinat d'acord amb les normes que hi siguen aplicables, quan siga exigible.

Article 144. *Informe sobre la situació financera i de solvència en el nivell de grup.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores participants, les societats de cartera d'assegurances o les societats financeres mixtes de cartera, publicaran anualment un informe sobre la situació financera i de solvència al nivell de grup. A este efecte s'aplicarà el que disposen els articles 80 a 82 per a l'informe sobre la situació financera i de solvència de les entitats individuals.

2. Les entitats obligades conforme a l'apartat 1 podran, amb la conformitat prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, elaborar un sol informe sobre la situació financera i de solvència, que comprendrà la informació al nivell de grup que s'haja de fer pública i la informació sobre qualsevol de les filials integrants del grup que ha de ser identificable individualment i que s'haja de fer pública d'acord amb el que es preveu en els articles 80 a 82.

Article 145. *Càlcul de la solvència en el nivell de grup d'entitats participants.*

El càlcul de la solvència en el nivell de grup d'entitats asseguradores o reasseguradores participants s'efectuarà de conformitat amb el mètode basat en la consolidació comptable.

No obstant això, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, podrà acordar, amb la consulta prèvia amb les altres autoritats de supervisió afectades i al mateix grup, l'aplicació del mètode de deducció i agregació, o una combinació dels dos mètodes quan l'aplicació exclusiva del mètode basat en la consolidació comptable no siga apropiada.

Article 146. *Càlcul de la solvència del grup consolidat: mètode basat en la consolidació comptable.*

1. El càlcul de la solvència de grup s'efectuarà a partir dels comptes consolidats.

2. El capital de solvència obligatori de grup consolidat es calcularà d'acord amb la fórmula estàndard o amb un model intern, aprovat de manera coherent amb els principis i requisits exigits a nivell individual. El termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense que s'haja notificat resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud.

3. Reglamentàriament es desenvoluparà el sistema de càlcul d'este mètode.

Article 147. Model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores participants i les seues entitats vinculades, o bé conjuntament les entitats vinculades a una societat de cartera d'assegurances o a una societat financera mixta de cartera, podran presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, la sol·licitud d'autorització per a utilitzar un model intern en el càlcul del capital de solvència obligatori de grup consolidat i del capital de solvència obligatori de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup.

2. Quan cap de les entitats asseguradores o reasseguradores del grup estiguen situades en un altre estat membre diferent d'Espanya, l'aprovació del model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup es farà de manera coherent amb els principis i requisits exigits a nivell individual. El termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense que s'haja notificat una resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud.

3. Reglamentàriament es desplegarà el procediment d'autorització d'un model intern de grup consolidat i de les entitats asseguradores i reasseguradores del grup quan alguna entitat del grup estiga situada en un altre estat membre diferent d'Espanya. En tot cas, el termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense que s'haja notificat una resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud.

4. Les mesures a adoptar quan el perfil de risc d'una entitat asseguradora o reasseguradora s'aparte significativament de les hipòtesis en què es basa el model intern que haja sigut autoritzat al nivell de grup, s'arreglaran reglamentàriament.

Article 148. Exigència de capital de solvència obligatori addicional de grup consolidat.

En cas que el perfil de risc del grup no quede adequadament reflectit, es podrà exigir un capital addicional sobre el capital de solvència obligatori de grup consolidat.

Article 149. Mètode de deducció i agregació.

1. D'acord amb l'article 145, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, podrà autoritzar l'ocupació del mètode de deducció agregació en els casos en què s'establisca en la normativa de la Unió Europea de directa aplicació.

2. Reglamentàriament es desenvoluparà el sistema de càlcul d'este mètode.

Article 150. Règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.

Les entitats matrius podran presentar una sol·licitud d'autorització perquè les seues filials es puguen acollir al règim de grups amb gestió centralitzada de riscos.

Reglamentàriament es determinaran els requisits per a acollir-se a este règim, així com el seu procediment d'autorització.

Secció 2a. Concentració de risc i operacions intragrup

Article 151. Supervisió de la concentració de risc i de les operacions intragrup.

Les entitats asseguradores i reasseguradores, les societats de cartera d'assegurances i les societats financeres mixtes de cartera estan obligades a notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, amb la periodicitat que s'establisca reglamentàriament i, com a mínim, una vegada a l'any, tota possible concentració de risc significativa al nivell de grup així com totes les operacions significatives que duguen a terme dins del grup, incloent-hi les realitzades amb una persona física vinculada a qualsevol entitat del grup per mitjà de vincles estrets.

Secció 3a. Gestió de riscos i control intern

Article 152. Supervisió del sistema de govern de grup.

1. Els sistemes de gestió de riscos i de control intern i els procediments d'informació s'implantaràn coherentment en totes les entitats que formen part d'un grup, de manera que eixos sistemes i procediments d'informació puguen ser objecte de supervisió al nivell de grup.

El que disposa esta llei en relació amb el sistema de govern de les entitats asseguradores i reasseguradores individualment considerades serà aplicable al nivell de grup.

2. L'entitat asseguradora o reasseguradora participant o la societat de cartera d'assegurances o la societat financera mixta de cartera faran al nivell de grup l'avaluació interna de riscos i solvència a què es referix l'article 66. Esta avaluació interna de riscos i solvència de grup estarà subjecta a revisió per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan siga el supervisor de grup.

3. L'entitat asseguradora o reasseguradora participant o la societat de cartera d'assegurances implantaran procediments dirigits a detectar el deteriorament de la situació financera del grup i notificaran en el termini màxim de deu dies a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, el deteriorament que s'hi haja pogut produir.

Secció 4a. Incompliment de la solvència de grup

Article 153. Mesures destinades a fer front a incompliments.

1. Si les entitats asseguradores o reasseguradores d'un grup no complixen les exigències sobre la solvència del grup, la concentració de risc i operacions intragrup, i la gestió de riscos i control intern, establides en el capítol III d'este títol o, a pesar de complir les esmentades exigències, està en risc la seua solvència, o les operacions intragrup i les concentracions de risc posen en perill la situació financera de l'entitat asseguradora o reasseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan siga el supervisor de grup, exigirà a les esmentades entitats que adopten les mesures necessàries per a resoldre la situació. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora tinga el seu domicili social en un altre estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà l'autoritat supervisora de l'estat membre del domicili de l'entitat d'esta decisió a fi que puga adoptar les mesures necessàries.

Igualment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, com a supervisor de grup, podrà exigir, si és el cas, l'adopció de mesures correctores a una societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera matriu. Quan la societat de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera matriu tinga el seu domicili social en un altre estat membre, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà l'autoritat supervisora de l'estat del domicili de la societat de cartera d'assegurances a fi que puga adoptar les mesures necessàries.

2. Les societats de cartera d'assegurances o societat financera mixta de cartera que infringisquen les disposicions legals, reglamentàries o administratives adoptades en aplicació del present títol, i les persones que dirigisquen eixes societats de manera efectiva estaran sotmeses al règim d'infraccions i sancions establert en el títol VIII d'esta llei.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions cooperarà amb la resta d'autoritats de supervisió afectades amb la finalitat de garantir que les sancions que es puguen imposar es facen efectives, especialment quan l'administració central o l'establiment principal d'una societat de cartera d'assegurances no coincideixen amb el seu domicili social.

CAPÍTOL IV

Grups amb entitats matrius fora de la unió europea

Article 154. *Verificació de l'equivalència.*

1. En cas que l'entitat matriu d'un grup siga una entitat asseguradora o reasseguradora o una societat de cartera d'assegurances o una societat financera mixta de cartera, que tinguen el seu domicili social en un tercer país, les autoritats de supervisió afectades verificaran l'equivalència del règim prudencial per a la supervisió de grups d'este tercer país amb el que es preveu en este títol, d'acord amb les regles següents:

a) Esta equivalència serà determinada per la Comissió Europea d'acord amb els criteris que esta especifique, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El llistat de règims prudencials equivalents serà publicat per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i es mantindrà actualitzat. Les decisions de la Comissió es revisaran periòdicament a fi de mantindre's actualitzades per a atendre qualsevol modificació substancial del règim de supervisió de la Unió Europea i del règim de supervisió del tercer país.

b) Quan no es complisquen tots els criteris establits en la lletra a), l'equivalència pot ser determinada de manera temporal per la Comissió Europea, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, d'acord amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

El llistat dels tercers països per als quals s'ha determinat un règim de solvència temporalment equivalent, serà publicat per l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació en el seu lloc web i es mantindrà actualitzat. Les decisions de la Comissió es revisaran regularment a fi de mantindre's actualitzades amb els informes dels progressos fets pel tercer país, que seran presentats a la Comissió anualment per a la seua avaluació amb l'ajuda de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

El règim d'equivalència temporal serà de cinc anys a partir de l'1 de gener de 2016 o conclourà en la data en què, de conformitat amb la lletra a), el règim prudencial d'eixe tercer país es considere equivalent, si esta última data és anterior. El mencionat període es podrà prorrogar com a màxim un any més quan siga necessari perquè l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i la Comissió duguen a terme l'avaluació de l'equivalència als efectes de la lletra a).

No s'aplicarà l'equivalència temporal en el cas que hi haja una entitat asseguradora o reasseguradora situada en un estat membre el balanç total de la qual siga superior al balanç total de l'empresa matriu situada en un tercer país. En este cas, la funció de supervisor de grup serà exercida pel supervisor de grup determinat d'acord amb els criteris previstos en l'article 134.2.

c) Quan no s'haja adoptat cap decisió d'acord amb les lletres a) i b) anteriors, correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan segons els criteris previstos en l'article 134.2 siga el supervisor de grup, verificar, d'ofici o a instància de l'entitat matriu o de qualsevol de les entitats asseguradores o reasseguradores del grup autoritzades en la Unió Europea, l'equivalència del règim prudencial per a la supervisió de grups del tercer país. L'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació assistirà el supervisor de grup en això.

Al procedir a l'esmentada verificació, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions consultarà, amb l'assistència de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, les altres autoritats de supervisió afectades, abans d'adoptar una decisió quant a l'equivalència. Esta decisió es prendrà d'acord amb els criteris adoptats per la Comissió Europea d'acord amb la lletra a), així com amb les decisions adoptades prèviament bilateralment respecte a eixe tercer país, excepte quan siga necessari atendre

modificacions substancials introduïdes en el règim de supervisió espanyol o en el règim de supervisió d'eixe tercer país.

En cas de desacord entre les autoritats de supervisió quant a la decisió sobre l'equivalència adoptada, es podrà remetre l'assumpte a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i sol·licitar la seua assistència en un termini de tres mesos a partir de la notificació de la decisió per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan actue com a supervisor de grup.

2. En cas que la supervisió de grup en el tercer país siga considerada equivalent, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions recorrerà a la supervisió equivalent exercida per les autoritats supervisors del tercer país, aplicant-se el que preveuen les seccions 1a i 2a del capítol II d'este títol i els articles 144, 148 i el que es determine reglamentàriament, mutatis mutandis, a la cooperació amb les autoritats de supervisió del tercer país.

3. Reglamentàriament es determinaran les normes aplicables quan la supervisió de grups en tercers països no siga considerada equivalent.

TÍTOL VI

Situacions de deteriorament financer. Mesures de control especial

CAPÍTOL I

Situacions de deteriorament financer

Article 155. *Deteriorament financer de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

Les entitats asseguradores i reasseguradores implantaran procediments dirigits a detectar el deteriorament de la seua situació financera i informaran en el termini màxim de deu dies la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de la producció d'este deteriorament, de qualsevol insuficiència respecte al capital de solvència obligatori o respecte al capital mínim obligatori, així com quan s'observe risc que esta insuficiència es puga produir en els tres mesos següents.

Article 156. *Incompliment respecte al capital de solvència obligatori.*

1. Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora observe un incompliment respecte al capital de solvència obligatori o el risc que es produïsca en els tres mesos següents, estarà obligada a sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de recuperació en el termini de dos mesos des que s'haja observat l'incompliment o el risc d'incompliment.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions requerirà l'entitat perquè adopte i execute, en el termini de sis mesos des que es va observar l'incompliment o el risc que es produïsca, les mesures necessàries per a restablir el nivell de fons propis admissibles corresponents a la cobertura del capital de solvència obligatori o per a reduir el seu perfil de risc de manera que es cobrisca el capital de solvència obligatori. El termini podrà ser ampliat per tres mesos més.

3. Reglamentàriament es regularan els supòsits i les mesures a adoptar en el cas que situacions adverses excepcionals afecten entitats d'assegurances i de reassegurances que representen una quota significativa del mercat o dels rams afectats.

Article 157. *Incompliment respecte al capital mínim obligatori.*

Quan l'entitat asseguradora o reasseguradora observe un incompliment en el capital mínim obligatori o el risc que es produïsca en els tres mesos següents, estarà obligada a sotmetre a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, dins del mes següent, un pla de finançament a curt termini dirigit a restablir en un període de tres mesos, a comptar des que s'haja observat l'incompliment o el risc que es produïsca, els

fons propis bàsics admissibles, almenys, fins al nivell del capital mínim obligatori, o reduir el perfil de risc de manera que se satisfaga el capital mínim obligatori.

Article 158. *Contingut del pla.*

El contingut del pla de recuperació i de les mesures de finançament a curt termini previstes en este capítol es regularan reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Mesures de control especial

Article 159. *Situacions que poden donar lloc a l'adopció de mesures de control especial.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar mesures de control especial quan les entitats asseguradores o reasseguradores es troben en alguna de les situacions següents:

- a) Insuficiència dels fons propis admissibles per a cobrir el capital mínim obligatori.
- b) Insuficiència dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori.
- c) Dèficit superior al 20 per 100 en el càlcul del capital de solvència obligatori.
- d) Incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloent-hi les provisions tècniques, de manera que es produïska una desviació superior al 20 per 100 en el càlcul dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori. Així com un incompliment respecte a les provisions tècniques, quan no s'arribe al nivell exigít una vegada requerida l'entitat per a incrementar-lo en els termes de l'article 70.2.
- e) Dificultats financeres o de liquiditat que hagen determinat demora o incompliment en els seus pagaments.
- f) Deficiències rellevants en el sistema de govern o en el sistema de control intern, que impedisquen la gestió de l'activitat i, en especial, el compliment de les obligacions en matèria de gestió de riscos, compliment, auditoria interna i actuarial o en l'externalització de funcions o activitats.
- g) Dificultat manifesta de realitzar el fi social, o paralització dels òrgans socials de manera que dificulte el seu funcionament.
- h) Situacions de fet, deduïdes de comprovacions efectuades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que posen en perill la solvència de l'entitat, els interessos dels assegurats o el compliment de les obligacions contretes, així com la falta d'adequació de la comptabilitat al pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, o la irregularitat de la comptabilitat o administració en termes tals que impedisquen o dificulten notablement conèixer la verdadera situació patrimonial de l'entitat.

2. Les mesures de control especial es podran adoptar sobre les entitats dominants de grups d'entitats asseguradores i reasseguradores, i sobre les pròpies entitats asseguradores i reasseguradores que formen part del grup quan este es trobe en alguna de les situacions descrites en l'apartat 1.

Article 160. *Mesures de control especial que poden adoptar-se.*

1. Amb independència de les sancions administratives que es puguen imposar, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar les mesures de control especial següents:

- a) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de finançament a curt termini.
- b) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de recuperació per a restablir la seua situació financera.

c) Prohibir la disposició dels béns que es determinen de l'entitat i de les seues filials, llevat que siguen entitats financeres sotmeses a supervisió. Esta mesura es podrà completar amb les següents:

1a. El depòsit dels valors i la resta de béns mobles o l'administració dels béns immobles per persona acceptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2a. La notificació de la mesura a les entitats de crèdit depositàries d'efectiu o de valors.

3a. L'anotació preventiva de la prohibició de disposar en els registres públics corresponents, per a la qual cosa serà títol suficient la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en què s'acorde la referida prohibició de disposar. Durant la vigència de l'anotació preventiva no es podran inscriure en els registres públics drets reals de garantia ni anotar-se manaments judicials o providències administratives d'embargament, ni les entitats de crèdit podran carregar o fer efectiu cap pagament per manaments judicials o de constrenyiment o per qualsevol altre concepte, sense l'autorització prèvia i expressa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

d) Prohibir a l'entitat i a les seues filials, llevat que estes últimes siguen entitats financeres sotmeses a supervisió que, sense autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pugan realitzar els actes de gestió i disposició que es determinen, assumir nous deutes, distribuir dividends, derrames actives i retorns, contractar noves assegurances o admetre nous socis.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions realitzarà per compte i amb càrrec a l'entitat les comunicacions que, com a conseqüència de les mesures de control especial adoptades, s'hagen d'efectuar als registres públics.

Article 161. *Mesures addicionals de control especial.*

Si el dèficit de fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori fora superior al vint per cent, quan la insuficiència afecte el capital mínim obligatori i en la resta de situacions descrites en l'article 159.1, lletres c) a h), i a fi de salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, conjuntament o separatament, qualsevol de les mesures següents:

a) La prohibició de disposició de béns.

b) La prohibició dels actes enumerats en l'article 160.1.d).

c) Suspendre la contractació de noves assegurances o l'acceptació de reassegurança.

d) Prohibir la pròrroga dels contractes d'assegurança subscrits per l'entitat asseguradora en tots o en alguns dels rams. A estos efectes, l'entitat asseguradora haurà de comunicar per escrit als assegurats la prohibició de la pròrroga del contracte en el termini de quinze dies naturals des que reba la notificació d'esta mesura de control especial; en este cas, el termini previst en el paràgraf segon de l'article 22 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, quedarà reduït a quinze dies naturals. Amb independència de la comunicació per escrit als assegurats, la resolució per la qual s'adopte tal mesura es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

e) Prohibir l'exercici de l'activitat asseguradora o reasseguradora en l'estranger.

f) Exigir a l'entitat asseguradora o reasseguradora que propose mesures organitzatives, financeres o d'un altre orde que siguen adequades, formule una previsió dels seus resultats i fixe els terminis per a la seua execució, a fi de superar la situació que va donar origen a esta exigència. Les mesures esmentades hauran de ser sotmeses a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

g) Ordenar el conseller delegat o càrrec semblant d'administració que done a conèixer als altres òrgans d'administració la resolució administrativa adoptada i, si és el

cas, l'Acta de la inspecció d'assegurances, així com als òrgans d'administració de les filials.

h) Convocar els òrgans d'administració o la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora així com designar la persona que haja de presidir la reunió i donar compte de la situació.

i) Substituir provisionalment els òrgans d'administració de l'entitat.

j) La realització de revisions de qüestions específiques per l'auditor de comptes de l'entitat o per un altre auditor de comptes, sempre que no suposen una vulneració del règim d'independència al qual estos es troben subjectes, d'acord amb la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes.

Article 162. Col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances en l'execució de les mesures de control especial adoptades.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà demanar la col·laboració del Consorci de Compensació d'Assegurances perquè, en relació amb les mesures de control especial adoptades, duga a terme les funcions que es determinen reglamentàriament.

Article 163. Intervenció de l'entitat asseguradora.

1. Com a mesura de control especial complementària de les previstes en els articles 160 i 161, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà acordar la intervenció de l'entitat asseguradora o reasseguradora per a garantir el seu correcte compliment.

2. Els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat asseguradora o reasseguradora que s'adopten a partir de la data de la notificació de la resolució que acorde la intervenció administrativa i que afecten o tinguen relació amb les mesures de control especial citades anteriorment no seran vàlids ni es podran dur a terme sense l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'esta aprovació l'exercici d'accions o recursos per l'entitat intervinguda contra els actes administratius de supervisió o en relació amb l'actuació dels interventors.

3. Els interventors designats estaran facultats per a revocar els poders o delegacions que hagen sigut conferits per l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora, o pels seus apoderats, amb anterioritat a la data de publicació de l'acord. Quan s'adopti esta mesura, els interventors procediran a exigir la devolució dels documents on consten els apoderaments, així com a promoure la inscripció de la seua revocació en els registres públics corresponents.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà demanar el suport del Consorci de Compensació d'Assegurances per a la realització de les funcions que tenen assignades els interventors.

Article 164. Procediment d'adopció de mesures de control especial.

L'adopció de mesures de control especial es durà a terme per mitjà d'un procediment administratiu tramitat d'acord amb les normes del procediment de supervisió per inspecció, amb les peculiaritats que s'establisquen reglamentàriament.

Article 165. Substitució provisional dels òrgans d'administració.

La substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora o reasseguradora s'ajustarà a les regles següents:

1. La resolució administrativa, de caràcter immediatament executiu, designarà la persona o les persones que hagen d'actuar com a administradors provisionals i indicarà si han de fer-ho mancomunadament o solidàriament.

El nomenament es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i s'inscriurà en els registres públics corresponents, inclosos, si és el cas, els existents en la resta d'estats membres, publicació que determinarà la seua eficàcia davant de tercers. A idèntics requisits i efectes se subjectarà la substitució d'administradors provisionals quan siga necessari realitzar-la.

2. Els administradors provisionals hauran de reunir els requisits exigits per l'article 38.

3. Els administradors provisionals tindran, a més, el caràcter d'interventors, amb les facultats exposades en l'article 163, dels actes i acords de la junta o l'assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora.

4. L'obligació de formular els comptes anuals de l'entitat asseguradora o reasseguradora i l'aprovació d'estes i de la gestió social podran quedar en suspens, per un termini no superior a un any a comptar del venciment del termini legalment establert a este efecte, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions estima, a sol·licitud dels administradors provisionals, que no hi ha dades o documents fiables i complets per a això. En este cas podrà quedaren suspens, igualment, la celebració de juntes o assemblees ordinàries d'accionistes o mutualistes per a l'aprovació d'estes.

5. Acordat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el cessament de la mesura de substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat, els administradors provisionals procediran a convocar immediatament la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora o reasseguradora, en la qual es nomenarà el nou òrgan d'administració. Fins a la presa de possessió d'este, els administradors provisionals continuaran exercint les seues funcions.

6. Els administradors provisionals podran dur a terme la seua actuació en el territori de tots els estats membres i podran exercir-hi les mateixes funcions i poders que a Espanya. A estos efectes, serà títol suficient per a acreditar la condició d'administrador una certificació de la resolució per la qual s'acorde el seu nomenament. Només podran atorgar poders de representació o sol·licitar assistència quan siga necessari per a dur a terme l'execució de les mesures en el territori d'altres estats membres i, en particular, per a resoldre les dificultats que puguen trobar els creditors que hi residisquen.

Les persones que els assistisquen o representen han de tindre reconeguda honorabilitat i reunir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per a exercir les seues funcions, en els termes de l'article 38.

Article 166. *Efectes de les mesures de control especial en altres estats membres.*

1. Adoptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sobre una entitat asseguradora alguna de les mesures previstes en els articles 160.1.a), b), c) i d), 161.d), e), f) i i) i 163, aquella produirà efectes, de conformitat amb el que estiga previst en la seua legislació, en tots els estats membres. A estos efectes i sense perjudici del que preveu l'apartat següent, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà les autoritats supervisores de la resta d'estats membres de l'acord pel qual s'adopte la mesura i els seus efectes en el termini de deu dies a comptar de la seua adopció.

2. A més, si s'adopta la mesura de control especial de prohibició de disposar dels béns sobre una entitat asseguradora espanyola que opere en altres estats membres en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sol·licitarà, si és el cas, a les autoritats supervisores corresponents que adopten sobre els béns situats en el seu territori les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haja adoptat.

Estes mesures es regiran pel que disposen esta llei i les seues normes de desplegament.

Article 167. *Mesures adoptades respecte a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.*

1. Quan, sobre una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre, l'autoritat supervisora del mencionat estat membre haja adoptat la mesura de control

especial de prohibició de disposar i sol·licite de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que impose idèntica mesura sobre els béns de l'entitat situats en territori espanyol, amb indicació dels que hagen de ser objecte d'ella, l'esmentada Direcció General imposarà tal mesura.

2. Quan respecte a una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre, incloses les seues sucursals a Espanya o en altres estats membres, s'haja adoptat una mesura de sanejament o un procediment de liquidació, esta mesura o procediment produirà efectes a Espanya tan prompte com com ho faça en l'estat membre en què s'haja adoptat la mesura o incoat el procediment.

3. Una vegada siga notificada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'adopció de la mesura o la incoació del procediment, esta publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» un extracte de l'acord o resolució que motiva la mesura o procediment; en tot cas, en el mencionat extracte constarà l'autoritat competent de l'estat membre que haja adoptat la mesura o procediment, la legislació que hi siga aplicable, així com, si és el cas, la identificació del liquidador o liquidadors designats.

4. Els administradors provisionals i liquidadors designats per l'autoritat competent d'un altre estat membre podran exercir la seua funció a Espanya; a este efecte, serà títol suficient per a acreditar la seua condició una certificació de la resolució o còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectue el seu nomenament o designació, traduïda al castellà.

5. Tals mesures adoptades per altres estats i els procediments d'adopció es regiran per la legislació de l'estat membre d'adopció de la mesura sense perjudi que per als supòsits que a continuació es mencionen calga observar les normes següents i respectant el que es puga preveure en els tractats internacionals:

a) Els efectes de les referides mesures i procediments en els contractes de treball sotmesos a la legislació espanyola es regiran per esta.

b) Els drets de l'entitat asseguradora sobre un immoble, barco o aeronau que estiguen subjectes a inscripció en un registre públic espanyol es regiran per la legislació espanyola.

c) Sense perjudi del que estableix l'apartat 1, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació del procediment de liquidació no afectarà els drets reals dels creditors o de tercers respecte d'actius materials o immaterials, mobles o immobles, tant actius específics com conjunts d'actius indeterminats, la composició dels quals està subjecta a modificació, pertanyents a l'entitat asseguradora que es troben situats a Espanya en el moment de l'adopció de les esmentades mesures o la incoació del mencionat procediment, ni al dret exclusiu a cobrar un crèdit, en particular, el dret garantit per una peça de la qual siga objecte el crèdit o per la cessió del mencionat crèdit a títol de garantia, quan les esmentades garanties es regisquen per la llei espanyola.

d) L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora compradora d'un bé no afectarà els drets del venedor basats en una reserva de domini quan el bé es trobe, en el moment de l'adopció de la mesura o de la incoació del procediment, en territori espanyol.

L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora venedora d'un bé, després que este haja sigut entregat, no constituirà causa de resolució o rescissió de la venda i no impedirà al comprador l'adquisició de la propietat del bé venut quan este es trobe, en el moment de l'adopció de les mesures o la incoació del procediment, en territori espanyol.

e) L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació no afectarà el dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el crèdit de l'entitat asseguradora quan la llei que regisca la liquidació permet la compensació.

f) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en els drets i obligacions dels participants en un mercat regulat espanyol es regiran exclusivament per la llei espanyola.

g) La nul·litat, anul·lació o inoposabilitat dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors es regirà per la legislació de l'estat membre d'origen, llevat que la persona que es va beneficiar de l'acte perjudicial per al conjunt dels creditors prove que l'esmentat

acte està subjecte a la legislació espanyola i que esta legislació no permet de cap manera la seua impugnació.

h) La validesa de la transmissió a títol oneros per part d'una entitat asseguradora efectuada després de l'adopció d'una mesura de sanejament o incoació d'un procediment de liquidació d'un immoble situat a Espanya, barco o aeronau subjectes a inscripció en un registre públic espanyol o de valors negociables o altres títols l'existència i transferència dels quals supose una inscripció en un registre o en un compte prevista per la legislació espanyola o estiguen col·locats en un sistema de depòsit central regulat per la legislació espanyola, es regirà per la legislació espanyola.

i) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en una causa pendent seguida a Espanya relativa a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'asseguradora es regiran exclusivament per la legislació espanyola.

Article 168. *Procediments concursals.*

1. Les entitats asseguradores subjectes a un procediment de mesures de control especial no podran sol·licitar judicialment la declaració de concurs ni acollir-se a les mesures previstes en l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. El jutge, en el supòsit de sol·licitud de concurs, abans d'acordar la seua declaració sol·licitarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, informe sobre la situació de l'entitat i les mesures adoptades. En el cas que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, informe que l'entitat està sotmesa a alguna mesura de control especial, haurà d'inadmetre la sol·licitud de concurs o del mediador concursal.

3. El jutge, en declarar en concurs una entitat asseguradora, procedirà immediatament a la notificació de la resolució a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent. En el cas de les entitats autoritzades per a operar en tot el territori nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà, en els deu dies següents, les autoritats supervisors de la resta d'estats membres sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions procedirà a la publicació en el «Diari Oficial de la Unió Europea» d'un extracte de la mencionada resolució en el qual s'indicarà, en tot cas, l'òrgan jurisdiccional competent i l'aplicació al procediment de la legislació espanyola.

4. La declaració en concurs d'una entitat asseguradora no impedeix l'adopció de mesures de control especial, o la seua modificació, mantenint la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, totes les facultats de revocació i dissolució previstes en els articles 169 a 174. L'acord de dissolució d'una entitat en concurs suposa l'obertura de la fase de liquidació, la qual es regirà per la legislació concursal.

L'adopció de qualsevol de les mesures mencionades es notificarà al jutge del concurs, de forma immediata, per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, per l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent.

Rebuda la proposta de conveni, i abans de traslladar-la a l'administració concursal, el jutge sol·licitarà informe a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, a l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, a fi que es pronuncie sobre la viabilitat de la continuïtat de l'activitat asseguradora i el compliment de totes les garanties de solvència i d'exercici de l'activitat asseguradora legalment exigibles.

Rebut el mencionat informe o transcorregut el termini atorgat sense que s'haja emés, el jutge ho posarà en coneixement de l'administració concursal junt amb la proposta de conveni als efectes del que preveuen els articles 107 i 115 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

L'alienació d'actius subjectes a la mesura de prohibició de disposició, siga quina siga la fase del procediment concursal en què tinga lloc, necessitarà l'autorització expressa de

la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, de l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent.

5. Tractant-se de creditors coneguts que tinguen el seu domicili en un altre estat membre, hauran de ser informats sobre la forma en què han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits i podran presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a estos en la forma que es determine reglamentàriament.

6. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, l'organisme supervisor de la comunitat autònoma competent, serà part en tots els procediments concursals que afecten entitats asseguradores.

TÍTOL VII

Revocació, dissolució i liquidació

CAPÍTOL I

Revocació de l'autorització administrativa

Article 169. *Causas de revocació i els seus efectes.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat la revocació de l'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores i reasseguradores, sense perjudici del que disposa l'article 19.1.

2. La revocació de l'autorització administrativa d'una entitat asseguradora podrà ser parcial, quan afecte un o més rams, o total, quan s'estenga a tots els rams en què estiga autoritzada l'entitat.

Igualment, la revocació de l'autorització administrativa d'una entitat reasseguradora podrà ser parcial quan afecte l'activitat de reassegurança de vida o l'activitat de reassegurança diferent de l'assegurança de vida, o total, quan s'estenga a les dos activitats.

3. Correspon la revocació de l'autorització d'un ram o rams o d'una activitat en els supòsits següents:

a) Si l'entitat hi renuncia expressament.

b) Quan l'entitat no haja iniciat la seua activitat en el termini d'un any o cesse d'exercir-la durant un període superior a sis mesos. A esta inactivitat s'equipararà la falta d'activitat efectiva per l'entitat asseguradora en el ram o rams, en els termes que es determinen reglamentàriament. Per a les entitats reasseguradores, a la inactivitat per falta d'iniciació o cessament d'exercici, s'equipararà la falta d'activitat efectiva en la reassegurança de vida o en la reassegurança diferent de vida.

c) Quan es produísca la cessió total de la cartera de l'entitat asseguradora en un o més rams o la cessió total de la cartera de l'entitat reasseguradora en una de les activitats.

4. Correspon la revocació total de l'autorització administrativa en els supòsits següents:

a) Els indicats en l'apartat 3, quan afecten tots els rams en què està autoritzada l'entitat asseguradora o la totalitat de l'activitat de l'entitat reasseguradora.

b) Quan l'entitat deixe de complir algun dels requisits establits per esta llei per a l'atorgament de l'autorització administrativa o quan haja obtingut l'autorització mitjançant declaracions falses o inexactes.

c) Quan l'entitat no complisca les exigències de capital mínim obligatori i el pla de finançament presentat siga manifestament inadequat, o quan no aplique o no haja pogut complir el pla aprovat en els tres mesos següents al moment en què s'observe la insuficiència respecte al capital mínim obligatori.

d) Quan s'acorde la dissolució.

e) Quan s'haja imposat a l'entitat la sanció administrativa de revocació de l'autorització.

f) Quan s'acredite que els titulars d'una participació significativa exercixen una influència que vaja en detriment de la gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora o reasseguradora, que danye greument la seua situació financera o aquells hagen deixat de ser idonis de forma sobrevinguda.

5. El Govern podrà revocar totalment l'autorització concedida a entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles amb participació estrangera majoritària en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellen circumstàncies extraordinàries d'interés nacional. En cap cas serà aplicable esta causa de revocació a les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en què la participació estrangera majoritària procedisca de països de la Unió Europea.

6. Quan concórrega alguna de les causes de revocació previstes en l'apartat 3.b) o en l'apartat 4, lletres b) i c), el ministre d'Economia i Competitivitat, abans d'acordar la revocació de l'autorització administrativa, podrà concedir un termini, que no excedirà els sis mesos, perquè l'entitat que ho haja sol·licitat procedisca a esmenar-la.

7. La resolució de revocació de l'autorització administrativa s'haurà de notificar en el termini màxim de sis mesos. Quedarà en suspens el dit termini durant el temps que, si és el cas, es concedisca a l'entitat per a superar la causa de revocació.

8. La revocació de l'autorització administrativa determinarà, en tots els casos, la prohibició immediata de subscriure nous contractes d'assegurança o de reassegurança per l'entitat, així com la liquidació de les operacions d'assegurança dels rams afectats per la revocació, amb sotmetiment al que disposa la secció 2a del capítol II d'este títol.

En cas de revocació total de l'autorització, correspondrà la dissolució administrativa de l'entitat asseguradora o reasseguradora, sense necessitat de subjectar-se al que disposen els articles 173 i 174.1, excepte en els casos a què es referix l'article 172.1 i 2.

9. En cas de revocació de l'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada per a actuar en tot el territori nacional, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà les autoritats de supervisió dels restants estats membres perquè adopten les mesures oportunes per a impedir que l'entitat asseguradora o reasseguradora inicié noves operacions en el seu territori.

Així mateix, en col·laboració amb les mencionades autoritats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions adoptarà les mesures que siguen oportunes per a salvaguardar els interessos dels assegurats i, en particular, podrà prohibir la lliure disposició dels actius de l'entitat asseguradora.

10. Tota revocació d'autorització d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada per a actuar en tot el territori nacional serà notificada a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, a fi que l'esmentada autoritat mantinga actualitzada la llista pública d'entitats asseguradores autoritzades a la qual fa referència l'article 20.6.

Així mateix, la resolució per la qual s'adopte la revocació es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

Article 170. *Revocació de l'autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.*

Quan l'autoritat supervisora d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre, que opere a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, li revoque l'autorització administrativa, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions prohibirà a l'esmentada entitat asseguradora la contractació de noves assegurances en els dos règims.

En este cas, i amb l'objecte de salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, en col·laboració amb l'esmentada autoritat, les mesures de control especial regulades en els articles 160 i 161.

Article 171. *Revocació de l'autorització administrativa de les sucursals d'entitats domiciliades en tercers països.*

1. Serà causa de revocació de l'autorització administrativa concedida a la sucursal d'una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de la Unió Europea, a més de les enumerades en l'article 169, apartats 3 i 4, que concórrega en l'esmentada sucursal qualsevol de les circumstàncies que, en una entitat asseguradora espanyola són causa de dissolució. A més, el Govern podrà revocar l'autorització a estes sucursals quan ho aconsellen circumstàncies extraordinàries d'interés nacional.

En cas que una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de la Unió Europea tinga sucursals establides a Espanya i en altres estats membres, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informará la resta d'autoritats supervidores implicades i coordinarà amb estes les seues actuacions.

2. La necessitat de salvaguarda dels interessos dels assegurats, beneficiaris, perjudicats o d'altres entitats asseguradores exigida per esta llei per a acordar la intervenció de la liquidació d'una entitat asseguradora, es presumix, en tot cas, en la liquidació que afecte sucursals d'entitats estrangeres domiciliades en països no membres de la Unió Europea les seus centrals de la qual hagen sigut dissoltes.

CAPÍTOL II

Dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores

Secció 1a. Dissolució

Article 172. *Causas de dissolució.*

Són causes de dissolució de les entitats asseguradores i reasseguradores:

1. La revocació de l'autorització administrativa que afecte tots els rams o les activitats en què opera l'entitat. No obstant això, la revocació no serà causa de dissolució quan l'entitat renuncie a l'autorització administrativa i esta renúncia estiga únicament motivada per la modificació del seu objecte social per a realitzar una activitat diferent de les enumerades en l'article 3.1.

2. La cessió total de la cartera de contractes d'assegurança quan afecte tots els rams en què opera l'entitat. No obstant això, estes cessions de cartera o activitat no seran causa de dissolució quan en l'escriptura pública de cessió la cedent manifeste la modificació del seu objecte social per a realitzar una activitat diferent de les enumerades en l'article 3.1, o en el cas de mútues d'assegurances i mutualitats de previsió social que es transformen en una societat de capital amb activitat diferent de l'asseguradora.

3. Haver quedat reduït el nombre de socis en les mútues d'assegurances, cooperatives d'assegurances i mutualitats de previsió social a una xifra inferior al mínim reglamentàriament establert.

4. No realitzar les derrames passives.

5. Les causes de dissolució enumerades en l'article 363 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, tenint en compte el següent:

a) Tractant-se de mútues d'assegurances i de mutualitats de previsió social, les referències que en este precepte es fan al capital social s'hauran d'entendre fetes al fons mutual.

b) S'entendrà per patrimoni net el definit en l'article 36.1.c) del Codi de Comerç.

6. Per a les cooperatives d'assegurances, les causes de dissolució arrellegades en la seua legislació específica.

Article 173. Acord de dissolució.

1. La dissolució, excepte en el supòsit de compliment del terme fixat en els estatuts, requerirà l'acord de la junta o assemblea general. A estos efectes, els administradors hauran de convocar-la perquè se celebre en el termini de dos mesos des de la concurrència de la causa de dissolució i qualsevol soci podrà requerir als administradors perquè convoquen la junta o assemblea si, al seu parer, hi ha causa legítima per a la dissolució.

2. En l'acord de dissolució s'haurà d'incloure la relació de béns i drets que representen els actius assignats a les provisions tècniques en el registre d'inversions i els que cobrisquen els requeriments de capital obligatori de l'entitat asseguradora.

Article 174. Dissolució administrativa.

1. En cas que hi haja causa legal de dissolució i la junta o assemblea no siga convocada o, si ho és, no se celebre, no es puga aconseguir l'acord, o este siga contrari a la dissolució, els administradors estaran obligats a sol·licitar la dissolució administrativa de l'entitat en el termini de deu dies naturals, a comptar de la data en què s'hauria d'haver convocat la junta o assemblea d'acord amb l'article 173, quan no fóra convocada; o, des de la data prevista per a la seua celebració, quan aquella no s'haguera constituït; o, finalment, des del dia de la celebració, quan l'acord de dissolució no s'haja pogut aconseguir o este haja sigut contrari a la dissolució.

2. Coneguda per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la concurrència d'una causa de dissolució, així com l'incompliment pels òrgans socials del que disposa l'apartat anterior, es procedirà a la dissolució administrativa de l'entitat.

*Secció 2a. Liquidació**Article 175. Normes generals de liquidació.*

1. La liquidació de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles que tinguen adoptada forma de societat anònima, mútua d'assegurances o mutualitat de previsió social es regirà pel que disposen esta llei i la seua normativa de desplegament i, en el que no estiga disposat en esta, per les normes aplicables a les societats de capital.

La liquidació de les cooperatives d'assegurances es regix pel que disposa la legislació de cooperatives que siga aplicable en tot el que no disposen esta llei i la seua normativa de desplegament.

2. La liquidació garantirà als mutualistes i cooperativistes els mateixos drets que tenen els socis de les societats de capital i, en especial, el dret d'informació i el dret a participar en el patrimoni resultant de la liquidació.

3. Durant el període de liquidació, no es podran celebrar les operacions definides en l'article 3.1, però els contractes d'assegurança vigents en el moment de la dissolució conservaran la seua eficàcia fins a la conclusió del període de l'assegurança en curs i venceran en el dit moment sense possibilitat de pròrroga, sense perjudi de la declaració de venciment anticipat.

4. La liquidació d'una entitat espanyola comprendrà també la de totes les seues sucursals.

Les obligacions derivades dels contractes celebrats en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis tindran el mateix tractament que les obligacions que resulten dels altres contractes d'assegurança de l'entitat en liquidació, sense distinció de nacionalitat dels creditors per contracte d'assegurança.

Quan una entitat reasseguradora espanyola siga liquidada, les obligacions derivades dels contractes de reassegurança celebrats en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis tindran el mateix tractament que les obligacions que resulten dels altres contractes de reassegurança de l'entitat en liquidació.

Article 176. *Efectes en altres estats membres de la liquidació d'entitats espanyoles.*

1. La resolució administrativa o l'acord que motive la liquidació serà reconegut en el territori dels altres estats membres, de conformitat amb el que preveja la seua legislació, i hi produirà efectes tan prompte com ho faça a Espanya.

A estos efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la data en què es dicte la resolució o tinga coneixement de l'acord, informarà les autoritats supervidores dels restants estats membres sobre l'existència del procediment i els seus efectes.

Així mateix, publicarà en el «Diari Oficial de la Unió Europea» un extracte de l'esmentada resolució o acord que, en tot cas, indicarà la competència de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sobre el procediment, que la legislació aplicable al dit procediment de liquidació és la continguda en esta llei i en les seues normes de desplegament, així com la identificació del liquidador o liquidadors nomenats.

2. Els liquidadors podran realitzar la seua actuació en el territori de tots els estats membres i podran exercir-hi les mateixes funcions i poders que a Espanya. A estos efectes, resultarà títol suficient per a acreditar la condició de liquidador una certificació de la resolució o una còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectue el seu nomenament.

Igualment, podran atorgar poders de representació o sol·licitar assistència quan siga necessari per a dur a terme el procés de liquidació en el territori d'altres estats membres i, en particular, per a resoldre les dificultats que puguen trobar els creditors residents en estos.

En tot cas, les persones que els assistisquen o representen han de tindre reconeguda honorabilitat i reunir les condicions necessàries de qualificació i experiència professional per a exercir les seues funcions, en els mateixos termes que els liquidadors.

Article 177. *Efectes a Espanya de la liquidació d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres i que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir les autoritats supervidores d'altres estats membres informació sobre l'estat i desenvolupament dels procediments de liquidació que es duguen a terme respecte a les entitats sotmeses a la supervisió de les esmentades autoritats i que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis i donarà publicitat a esta.

Tota decisió relativa a la incoació d'un procediment de liquidació d'una entitat asseguradora o reasseguradora, incloent-hi les sucursals que posseïska en altres estats membres, adoptada de conformitat amb la legislació de l'estat membre d'origen, una vegada comunicada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, es reconeixerà sense més tràmits i produirà efecte a Espanya quan ho faça en l'estat membre d'incoació del procediment.

Article 178. *Supervisió de la liquidació.*

1. Les entitats en liquidació estan subjectes a supervisió fins a la cancel·lació de la inscripció en el registre administratiu.

2. La liquidació no afectarà la vigència de les mesures que en l'exercici de la funció supervisora s'hagen adoptat, i podran, a més, adoptar-se les següents:

a) La intervenció de la liquidació, subjectant a esta les actuacions dels liquidadors en els termes definits en este article, en l'article 163 i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament.

b) La separació, nomenament de liquidadors o comanda de la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances en els supòsits enumerats en l'article 14 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

c) Disposar, d'ofici o a petició dels liquidadors, la cessió de la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat per a facilitar la seua liquidació.

d) Determinar la data de venciment anticipat del període de duració dels contractes d'assegurança que integren la cartera de l'entitat en liquidació per a evitar perjudis als creditors per contracte d'assegurança. Esta determinació respectarà l'equilibri econòmic de les prestacions en els contractes afectats i haurà de tindre lloc amb la necessària publicitat, amb una antelació de quinze dies naturals a la data en què haja de tindre efecte i, llevat que concórreguen circumstàncies excepcionals que aconsellen no demorar la data de venciment, simultàniament al compliment pels liquidadors del deure d'informar que es determine reglamentàriament.

e) Requerir informació als liquidadors sobre la marxa de la liquidació.

Article 179. *Protecció dels crèdits per contracte d'assegurança.*

1. En els processos de liquidació tindran la consideració de crèdits per contracte d'assegurança, els següents:

a) Els dels prenedors, assegurats i beneficiaris d'un contracte d'assegurança i els dels tercers perjudicats als quals es referix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança. S'inclouen els crèdits derivats de la prestació del servei de reparació o de reposició del bé sinistrat o de l'assistència o la prestació en espècie a què s'haja obligat l'entitat asseguradora en el contracte d'assegurança.

b) Els dels qui hagen celebrat amb les entitats asseguradores contractes afectats pel que disposa l'article 24 per a les operacions realitzades sense autorització administrativa, o bé realitzats en incompliment de les mesures de control especial de suspensió de la contractació de noves assegurances o de l'acceptació de reassegurança i de prohibició de la pròrroga dels contractes d'assegurança subscrits, previstes respectivament en l'article 161, lletres c) i d).

c) Els crèdits satisfets pel Consorci de Compensació d'Assegurances en virtut del que preveu l'article 11.e) del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

2. Els crèdits per contracte d'assegurança tindran la consideració de crèdits amb privilegi especial sobre els béns i drets següents:

a) Els actius assignats a les provisions tècniques en el registre especial d'actius a l'efecte de liquidació i els assignats als requeriments de capital obligatori de l'entitat asseguradora. També tenen tal consideració este tipus d'actius de l'entitat asseguradora que, incomplint la normativa aplicable, no figuren en el registre degudament assignats.

b) Els béns respecte dels quals s'haja adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar, encara que esta mesura no haja sigut objecte d'inscripció registral.

3. A l'efecte de la liquidació, les entitats mantindran actualitzat un registre especial dels actius que representen les provisions tècniques calculades i invertides de conformitat amb el que preveu la normativa aplicable. Mitjançant un reglament es regularan els requisits del dit registre especial d'actius.

4. El pagament dels crèdits per contracte d'assegurances es farà amb càrrec als béns i drets afectes, i se satisfarà a prorrata, amb preferència sobre qualsevol altre crèdit.

Respecte dels crèdits contra l'entitat asseguradora que no gaudisquen de la prioritat a què es referix l'apartat 2, serà aplicable el sistema de prelació establert per la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Article 180. *Règim jurídic dels liquidadors.*

1. L'honorabilitat, qualificació i experiència professional dels liquidadors s'ajustaran als criteris previstos en l'article 38 per als administradors.

2. Els liquidadors estaran subjectes al mateix règim de responsabilitat administrativa que els administradors d'una entitat asseguradora.

Article 181. *Procés de liquidació.*

1. Els liquidadors subscriuran, en unió dels administradors, l'inventari, un cens dels socis o mutualistes que ho siguen en el moment de la dissolució i el balanç de l'entitat, i hauran de sotmetre'ls, en un termini no superior a un mes des del seu nomenament, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si la liquidació és intervinguda, a l'interventor.

2. Els liquidadors adoptaran les mesures necessàries per a ultimar la liquidació en el termini més breu possible, i podran cedir la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat de forma parcial, total o global, amb l'autorització prèvia, així com pactar el rescat o la resolució dels contractes d'assegurança.

3. L'alienació dels immobles podrà tindre lloc sense subhasta pública quan la liquidació siga intervinguda o quan, havent sigut taxats a estos efectes per societats de taxació autoritzades i inscrites en el Registre del Banc d'Espanya, el preu d'alienació no siga inferior al de taxació. Requerirà, en tot cas, l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Quan el valor de realització d'un actiu siga menor que el seu valor estimat en el registre especial d'actius als efectes de liquidació, els liquidadors hauran de justificar esta situació davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. Una vegada abonats tots els crèdits, els liquidadors procediran al repartiment de l'haver líquid resultant entre els socis o, si és el cas, entre els mutualistes en els termes que preveu esta llei. Quan es tracte d'una cooperativa d'assegurances, el repartiment de l'haver líquid resultant es regirà per la legislació de cooperatives que s'hi aplique.

6. Una vegada concloses les operacions de liquidació i, si és el cas, la divisió del patrimoni resultant de la liquidació, el ministre d'Economia i Competitivitat declararà extingida l'entitat en liquidació i es procedirà a cancel·lar els assentaments en el registre administratiu. Esta resolució es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado».

La cancel·lació en el registre administratiu determinarà, en els supòsits de declaració d'extinció de l'entitat, la posterior cancel·lació al seu torn en el Registre Mercantil i en el Registre de Societats Cooperatives quan esta siga la forma jurídica.

Per excepció, correspondrà la cancel·lació dels assentaments en el dit registre administratiu sense declaració d'extinció de l'entitat, i en este moment podrà iniciar l'activitat d'acord amb l'objecte social modificat quan tinga lloc la cessió general de la cartera o la revocació de l'autorització, sempre que, en els dos casos, s'haja procedit a modificar l'objecte social de l'entitat sense dissolució d'esta, i prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprove que s'ha executat la cessió de cartera o s'han liquidat les operacions d'assegurança, respectivament.

7. Durant el període de liquidació, l'entitat podrà oferir al ministre d'Economia i Competitivitat la remoció de la causa de dissolució i sol·licitar d'este la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada. L'esmentada rehabilitació només es podrà concedir quan l'entitat complisca tots els requisits exigits durant el funcionament normal i garantisca la totalitat dels drets d'assegurats i creditors, inclús els d'aquells els contractes de d'assegurança dels quals hagen sigut declarats vençuts durant el període de liquidació. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, s'entendrà remoguda de ple dret la causa de dissolució, es cancel·larà la inscripció practicada en el Registre Mercantil i es donarà a l'acord de rehabilitació la mateixa publicitat que el dit precepte imposa per a l'acord de dissolució.

Article 182. *Efectes sobre les accions davant d'entitats asseguradores en liquidació.*

1. En els supòsits de liquidació intervinguda o assumida pel Consorci de Compensació d'Assegurances, i respecte dels béns sobre els quals s'haja adoptat la mesura de prohibició de disposició de l'article 160.1.c), no es podran inscriure en els registres públics drets reals

de garantia ni anotar-se manaments judicials o providències administratives d'embargament des de la data de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de l'orde ministerial de dissolució, sense perjudi de l'efectivitat dels crèdits que, si és el cas, es pretenguen garantir amb les esmentades inscripcions o anotacions.

Els encarregats dels registres faran constar per una nota marginal el fet de la dissolució i el tancament del foli registral als actes a què es referix el paràgraf anterior. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, es cancel·larà l'esmentada nota marginal.

2. En els supòsits de liquidació intervinguda pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, les accions individuals exercitades pels creditors, abans del començament de la liquidació o durant esta, podran continuar fins al pronunciament d'una sentència ferma, però la seua execució quedarà suspesa i el crèdit que, si és el cas, declare l'esmentada sentència a favor seu es liquidarà amb els dels altres creditors. No obstant això, transcorregut un any des que la sentència adquireisca fermesa, la suspensió quedarà alçada automàticament sense necessitat de declaració ni resolució respecte d'això, siga quin siga l'estat en què es trobe la liquidació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les accions en l'exercici de drets reals sobre béns situats fora del territori espanyol, que es regiran per la seua legislació específica, ni a les accions en l'exercici d'un dret real de garantia que es regisca per una llei diferent a l'espanyola.

Secció 3a. Liquidació pel Consorci de Compensació d'Assegurances

Article 183. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores i reasseguradores.

El Consorci de Compensació d'Assegurances, d'ara en avant el Consorci, assumirà la condició de liquidador de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles, siga quina en siga la forma o naturalesa jurídica, en els supòsits que preveu esta llei i en el text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Article 184. Normes generals substantives.

1. El Consorci substituirà tots els òrgans socials de l'entitat la liquidació dels quals se li haja encomanat. En conseqüència, no hi haurà lloc a la celebració de les juntes o assemblees ordinàries o extraordinàries d'accionistes, mutualistes o cooperativistes de l'entitat.

No obstant això, els recursos administratius i contenciosos administratius interposats per l'entitat asseguradora o reasseguradora contra els actes de supervisió del Ministeri d'Economia i Competitivitat amb anterioritat a l'assumpció de la liquidació pel Consorci podran ser continuats pels administradors en el seu propi nom, si es personaren a estos efectes davant de l'òrgan administratiu o jurisdiccional en el termini d'un mes des de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la comanda de la liquidació al Consorci.

2. El Consorci, com a òrgan liquidador, en representació dels creditors i en defensa dels seus drets, instarà, quan calga, l'exigència de responsabilitats de tota índole, civils o penals, sense obligació de prestar cap fiança, en què hagen pogut incórrer els qui van exercir càrrecs d'administració o direcció de l'entitat en liquidació.

Quan, com a conseqüència d'estes accions, els tribunals assenyalen indemnitzacions o qualssevol altres compensacions econòmiques a favor de l'entitat i haja finalitzat la seua liquidació, el Consorci, si així s'ha acordat en el pla de liquidació aprovat per la junta de creditors, distribuirà l'import obtingut entre els creditors que no hagen recuperat la totalitat dels seus crèdits, d'acord amb els criteris establits en el citat pla de liquidació, i en el cas d'entitats solvents, entre els socis o mutualistes de l'entitat.

3. En cap cas, el Consorci, els seus òrgans, representants o apoderats seran considerats deutors ni responsables de les obligacions i responsabilitats que incumbisquen l'entitat la liquidació de la qual se'ls encomana, o els seus administradors.

4. En les liquidacions intervingudes, la intervenció de la liquidació cessarà en el moment que esta s'encomane al Consorci.

5. En cas que existisquen entitats filials participades majoritàriament per l'entitat asseguradora o reasseguradora en liquidació i l'objecte social de la qual siga la gestió d'actius per compte de l'entitat en liquidació, la comanda al Consorci de la liquidació de l'entitat asseguradora o reasseguradora implicarà el nomenament d'este com a liquidador de les esmentades entitats filials, amb substitució de tots els òrgans socials. Serà suficient per a la inscripció del nomenament en el Registre Mercantil la resolució administrativa corresponent, en la qual es declare la liquidació conjunta del grup de societats.

La liquidació de les entitats filials es durà a terme d'acord amb les normes del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Si la filial és insolvent, el Consorci estarà exempt de sol·licitar el concurs, i totes les liquidacions es tramitaran de forma coordinada.

6. La comanda de la liquidació d'una entitat asseguradora o reasseguradora al Consorci suposarà el canvi del seu domicili social, a tots els efectes legals, al domicili que designe el Consorci. El canvi de domicili afectarà també les entitats filials controlades majoritàriament per l'entitat en liquidació l'objecte social de la qual siga la gestió d'actius per compte de l'esmentada entitat en liquidació.

Per a la inscripció del canvi de domicili social en el Registre Mercantil i en els registres administratius serà suficient la certificació de l'acord adoptat, expedida pel president del Consorci.

El canvi de domicili i les seues modificacions posteriors es notificaran en la forma i amb la publicitat que la legislació mercantil determine per a les modificacions estatutàries.

Article 185. *Normes generals de procediment.*

El procediment de liquidació pel Consorci s'ajustarà a les especialitats següents:

1. Encomanada la liquidació al Consorci, tots els creditors estaran subjectes al procediment de liquidació per este i no podrà ser sol·licitada pels creditors ni per l'entitat asseguradora la declaració de concurs, sense perjudici que les accions de tota índole exercides davant dels tribunals contra l'esmentada asseguradora, anteriors a la dissolució o durant el període de liquidació, continuen la seua tramitació fins a l'obtenció de sentència o resolució judicial ferma. Però l'execució de la sentència, dels embargaments preventius, administracions judicialment acordades i la resta de mesures cautelars adoptades per l'autoritat judicial, la de la interlocutòria que despatxe l'execució en el procediment executiu, els procediments judicials sumaris i executius extrajudicials sobre béns hipotecats o pignorats que es troben en territori espanyol, així com l'execució de les providències administratives de constrenyiment, quedaran en suspens des de la comanda de la liquidació al Consorci i durant la tramitació per este del procediment liquidador.

2. Es tindran per vençuts, a la data de publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la resolució administrativa per la qual s'encomana la liquidació al Consorci, els deutes pendents de l'asseguradora, sense perjudici del descompte corresponent si el pagament d'aquells es verifica abans del temps prefixat en l'obligació, i deixaran de meritar interessos tots els deutes de l'asseguradora, excepte els crèdits hipotecaris i pignoratius, fins on abaste la respectiva garantia.

3. Els administradors o liquidadors, quan siguen nomenats, entregaran al Consorci l'inventari, el cens de socis i mutualistes, i el balanç de l'entitat en el termini d'un mes des que haja assumit la liquidació, sense que el Consorci haja de sotmetre-ho a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ni a l'interventor, ni estar subjecte a les obligacions que imposen els articles 383 i 388 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Si no es rep dels administradors o liquidadors la documentació i informació necessàries, el Consorci formularà un inventari dels béns de l'entitat, un cens de socis i mutualistes i una relació de deutes a la data de l'assumpció de la liquidació, i utilitzarà a este efecte els antecedents i les dades al seu abast, que serviran de base per a formular la documentació necessària per al compliment de les obligacions comptables i tributàries legalment exigibles, sense que assumisca cap responsabilitat en cas d'error o omissió sobre dades que no figuren en la documentació o antecedents trobats.

4. En el compliment del deure d'informació als creditors, es farà constar expressament l'especial circumstància que la liquidació ha sigut assumida pel Consorci. Així mateix, des del moment que tinga coneixement de l'existència de crèdits laborals o presumisca la possibilitat de la seua existència, ho comunicarà al Fons de Garantia Salarial, comunicació que tindrà els efectes de la citació a què es referix l'article 33.3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

5. Quan la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acorde d'ofici la cessió de cartera d'una entitat en liquidació, no hi serà aplicable el que preveu el reglament de desplegament d'esta llei en el que fa referència a la informació pública i al dret d'oposició.

6. L'alienació dels immobles de l'entitat asseguradora en liquidació podrà tindre lloc sense subhasta pública i no necessitarà autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, sense perjudici que en l'alienació d'estos actius s'observen les normes de transparència degudes i de la necessitat de sol·licitar l'alçament de la mesura cautelar en els béns cautelats.

7. En el que no regula expressament esta llei, seran aplicables les normes sobre liquidació i extinció del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Serà d'aplicació supletòria la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Article 186. *Compra de crèdits amb càrrec a recursos del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

1. Amb càrrec als recursos del Consorci afectes a la seua activitat liquidadora i amb la finalitat de millorar i aconseguir una més ràpida satisfacció dels drets dels creditors per contracte d'assegurança, de conformitat amb l'article 179, incloent-hi les administracions públiques que tinguen esta condició, el Consorci podrà oferir l'adquisició per cessió dels seus crèdits, per l'import que els correspondria en proporció al previsible haver líquid resultant, tenint en compte, només a este efecte, les normes següents:

a) S'incorporaran a l'actiu la totalitat dels béns, drets i crèdits, incloent-hi, si és el cas, els interessos, dels quals siga titular l'asseguradora, encara que sobre estos estiguen pendents o s'hagen d'iniciar actuacions judicials o extrajudicials per al seu manteniment en el patrimoni de l'entitat o reintegració a este. Els crèdits a favor de l'entitat es computaran pel seu valor comptabilitzat, incrementat en els interessos, si és procedent, i sense deduir a estos efectes les correccions de valor que s'hagen de constituir en funció de la possible insolvència dels deutors.

b) Les inversions materials i financeres es valoraran per la quantia que resulte superior de les dos següents: el preu d'adquisició més l'import de les millores efectuades sobre aquelles, incrementats en les regularitzacions i actualitzacions legalment possibles; o el valor de realització.

c) No es tindrà en compte, als efectes de fixar el percentatge a oferir als creditors per contracte d'assegurança als quals es referix l'article 179.1, l'orde de prelación de crèdits ni els gastos de liquidació anticipats pel Consorci.

Així mateix, també amb càrrec als seus propis recursos, el Consorci podrà adquirir els crèdits dels treballadors derivats de salaris i, si és el cas, les indemnitzacions degudes a aquells com a conseqüència de l'extinció de les relacions laborals, amb els límits previstos en l'article 53.1.b) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial

Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, per als supòsits d'acomiadaments col·lectius o d'extinció per causes objectives de l'article 52.c) del dit text refós, i que siguen per causa exclusivament de la liquidació, subrogant-se en la posició d'eixos creditors en el pla de liquidació de l'entitat.

El Consorci podrà adquirir la part de salaris i indemnització per extinció de la relació laboral que correspon abonar al Fons de Garantia Salarial, subrogant-se en la posició del treballador davant del dit organisme.

La resolució administrativa per la qual s'encomana la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances serà suficient per a tindre els efectes previstos en els apartats 6 i 7 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, en relació amb les prestacions a abonar pel Fons de Garantia Salarial.

Als efectes del que preveu l'article 51, apartats 9 i 10, del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, l'acomiadament col·lectiu en una entitat insolvent la liquidació de la qual s'haja encomanat al Consorci tindrà el mateix tractament que les empreses incurses en un procediment concursal.

El Consorci podrà adquirir, pels seus valors reals i sempre que siga convenient per al més eficaç desenvolupament de la seua funció liquidadora, qualsevol classe de crèdits contra les entitats en liquidació, subrogant-se en els drets dels perceptors, amb manteniment del rang que tinguen els crèdits adquirits. Així mateix, podrà realitzar tots els convenis que estime convenients per a un millor desenvolupament del procés de liquidació.

2. L'adquisició per cessió dels crèdits a què es referix l'apartat 1 no suposarà, en cap cas, l'assumpció dels deutes de l'entitat asseguradora en liquidació per part del Consorci.

La cessió dels crèdits mencionats, siga quina en siga la quantitat satisfeta, arribarà a l'import total d'aquells i en l'ídem orde de preferència que els corresponga. Els seus titulars no podran formular cap reclamació per este concepte; tampoc podran efectuar cap reclamació contra el Consorci els titulars d'estos crèdits que opten per no acceptar l'oferta formulada pel Consorci, els quals mantindran la titularitat dels seus crèdits i hauran d'estar a les resultes de la liquidació.

Article 187. *Pagaments amb càrrec als recursos de l'entitat.*

El Consorci podrà satisfer anticipadament, amb càrrec als recursos de l'entitat asseguradora en liquidació, els crèdits dels creditors amb dret real en els termes que planteja la legislació hipotecària i per l'orde establert per esta. Si no s'aconsegueix la satisfacció dels mencionats crèdits, els creditors esmentats tindran en la liquidació, per a cobrar l'import no satisfet, la preferència que els corresponga segons la naturalesa del seu crèdit.

Article 188. *Junta general de creditors.*

1. Simultàniament a la formulació del pla de liquidació, el Consorci convocarà la junta general de creditors amb una antelació no inferior a un mes ni superior a dos. Els citarà mitjançant una notificació personal i donarà a la convocatòria la publicitat que, d'acord amb les circumstàncies del cas, estime pertinent. Fins al dia assenyalat per a la realització de la junta, els creditors o els seus representants podran examinar el pla de liquidació. Fins als quinze dies abans de l'assenyalat per a la junta es podrà sol·licitar l'exclusió o inclusió de crèdits, així com la impugnació de la quantia dels inclosos, per mitjà d'un escrit dirigit al Consorci o per compareixença davant d'este organisme, designant els documents de la liquidació o presentant la documentació de què vulga valdre's el sol·licitant en justificació del seu dret. El Consorci resoldrà sobre cada reclamació sense ulterior recurs, sense perjudici del dret d'impugnació a què es referix l'apartat 4, i formularà la llista definitiva de creditors.

2. La junta se celebrarà en el dia, hora i lloc assenyalats en la convocatòria, i podrà continuar en els dies consecutius que calguen, i serà presidida per un representant del Consorci. Podran concórrer, personalment o per mitjà de representant, tots els creditors

inclosos en la llista definitiva. La junta de creditors quedarà legalment constituïda si els crèdits dels concurrents i representats sumen, almenys, tres quints del passiu del deutor en primera convocatòria i siga quin siga el nombre dels crèdits concurrents i representats, en segona convocatòria; entre l'una i l'altra hauran de mediar, almenys, vint-i-quatre hores.

3. Declarada legalment constituïda la junta pel representant del Consorci, començarà la sessió per la lectura del pla de liquidació i es procedirà al debat i ulterior votació sobre este. El pla de liquidació s'entendrà aprovat sempre que voten a favor del pla creditors els crèdits dels quals sumen més de la meitat de l'import dels crèdits presents i representats, tant en primera com en segona convocatòria, i quedaran obligats tots els creditors per aquell, sense que cap d'ells tinga dret d'abstenció. S'aplicarà a la Hisenda Pública creditora el que disposa l'article 10.3 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Si el pla de liquidació no és aprovat pels creditors, el Consorci sol·licitarà la declaració de concurs.

4. Dins dels huit dies següents a la celebració de la junta, els creditors que no hi hagen concorregut o que, concurrent, hagen discrepat del vot de la majoria o que hagen sigut eliminats pel Consorci de la llista definitiva a què es referix l'apartat 1, podran impugnar judicialment el pla de liquidació. La impugnació únicament es podrà fundar en les causes següents:

a) Defectes en les formes prescrites per a la convocatòria, celebració, deliberació i adopció d'acords de la junta de creditors.

b) Falta de capacitat o representació en algun dels votants, inclusió o exclusió indeguda de crèdits o figurar en la llista definitiva de creditors amb quantitat major o menor de la que s'estime justa, sempre que en qualsevol d'estos casos l'estimació de la pretensió influísca decisivament en la formació de la majoria.

c) Error en l'estimació de l'actiu o en la prelatió de crèdits patit pel Consorci.

En tota la resta, la impugnació del pla de liquidació s'ajustarà al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, per a l'oposició a l'aprovació del conveni.

5. Transcorregut el termini assenyalat en l'apartat 4 sense que s'haja formulat oposició, o una vegada dictada la sentència ferma que la resolga, el Consorci ratificarà el pla de liquidació i l'ajustarà a les possibles modificacions que hagen pogut resultar de la votació en la junta de creditors o, si és el cas, a les introduïdes per la sentència definitiva que haja resolt la impugnació i a les variacions sobrevingudes en els actius.

6. El Consorci pagarà els crèdits en execució del pla de liquidació ratificat. Els crèdits no reclamats es consignaran en depòsit en el Consorci a disposició dels seus propietaris legítims durant un termini de vint anys, transcorregut el qual sense haver sigut reclamats s'ingressaran en el Tresor Públic. Executat el pla de liquidació, es procedirà a l'extinció de l'entitat i a la cancel·lació en els registres en la forma prevista en l'article 181.6. Serà d'aplicació el que disposa l'article 400 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

7. Si, com a conseqüència del desfasament temporal, diferent del cas d'impugnació del pla de liquidació previst en l'apartat 5 d'este mateix article, entre l'aprovació en junta general de creditors del pla de liquidació i el pagament efectiu dels crèdits als creditors, i si és el cas, la divisió de l'haver social entre els socis, resulta un romanent o apareixen actius sobrevinguts, estos s'incorporaran al patrimoni del Consorci als efectes previstos en l'apartat següent.

8. Els crèdits reconeguts per sentència ferma notificada al creditor en una data posterior a la celebració de la junta general de creditors, així com aquells que el Consorci reconega, per constatar que són ajustats a dret, després de l'esmentada junta seran satisfets pel Consorci amb el romanent a què es referix l'apartat anterior i, si no, amb els seus propis recursos en els mateixos termes que els haja correspost si hagueren estat inclosos en el pla de liquidació. En el cas de crèdits per contracte d'assegurança als quals es referix l'article 179, el percentatge a abonar serà, si és el cas, l'aprovat per aplicació dels beneficis de liquidació de l'article 186, si fóra superior al que resulte del pla de liquidació.

9. Quan l'entitat asseguradora en liquidació es trobe en situació d'insolvència, si la junta de creditors aprova el pla de liquidació, la recuperació pel Consorci dels gastos de liquidació quedarà condicionada al fet que siguen totalment satisfets els altres reconeguts en la liquidació.

Article 189. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en els procediments concursals.

1. El jutge, a la vista de l'informe emés per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que disposa l'article 168.2, podrà acordar d'ofici l'obertura de la fase de liquidació sense més tràmits, amb els efectes previstos en els articles 143 i següents de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, i amb les especialitats previstes en esta llei. En este cas, l'administració concursal presentarà, simultàniament amb l'informe previst en l'article 74 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, el pla de liquidació conforme a l'article 148 de la mateixa llei.

2. L'administració concursal d'una entitat asseguradora serà exercida exclusivament pel Consorci de Compensació d'Assegurances. Igualment, en cas de sol·licitud de mediador concursal, d'acord amb el que preveu l'article 5 bis de l'esmentada llei, el nomenament recaurà en el Consorci de Compensació d'Assegurances.

3. En tot cas, en els supòsits de declaració judicial de concurs d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribuïx l'article 14.2 del text refós del seu estatut legal, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, serà procedent, si és el cas, liquidar l'import dels béns a què es referix l'article 179.2 al sol efecte de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats, sense perjudi dels drets que continuen corresponent-los en el procediment concursal.

Dins del concurs, els creditors per contracte d'assegurança tindran la consideració de creditors especialment privilegiats en els termes que preveu l'article 179.

4. Si l'entitat asseguradora concursada no té la liquiditat necessària, el Consorci podrà anticipar els gastos que siguen necessaris, amb càrrec als seus propis recursos, per a l'adequat desenvolupament del procediment concursal. No obstant això, el pagament dels drets de procuradors i honoraris de lletrats intervinents en la sol·licitud o oposició al concurs, així com en els incidents i recursos que se'n puguen derivar, seran per compte de les parts que els designen, sense que corresponga la seua bestreta pel Consorci.

5. Els crèdits amb privilegi especial dels creditors per contracte d'assegurança als quals es referix l'article 179 podran ser satisfets durant la fase comuna del concurs si ho estima convenient l'administració concursal, amb càrrec als béns a què es referix l'article 186, tant si el pagament es pot fer sense necessitat de la seua alienació com si esta és necessària, alienació que durà a terme el Consorci de Compensació d'Assegurances d'acord amb el que disposa l'apartat 3.

6. El Consorci podrà aplicar els beneficis de liquidació de l'article 186, sense perjudi de portar a efecte la liquidació dels béns afectes en la forma prevista en l'apartat 3.

7. L'informe sobre la qualificació previst en el número 3 de l'article 175 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, serà emés pel Consorci com a òrgan de liquidació de l'entitat, que serà part interessada en l'incident en representació dels creditors. Este es remetrà tan prompte com el Consorci haja tingut possibilitat de conèixer suficientment els antecedents i la situació de l'entitat, per a determinar l'inventari d'actiu i la relació de creditors i poder emetre un informe raonat sobre les causes de la insolvència i la qualificació corresponent. A estos efectes, el jutge deixarà en suspens l'obertura de la secció autònoma de qualificació prevista en l'article 174 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, fins que l'òrgan liquidador li notifique que ja s'està en condicions d'emetre el referit informe, que en tot cas haurà de ser sempre abans de la convocatòria de la Junta de Creditors.

8. Finalitzat el concurs, si este s'ha resolt finalment liquidant l'entitat, serà d'aplicació el que disposa l'article 188.8.

TÍTOL VIII

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 190. *Subjectes infractors.*

1. Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que incórreguen en les accions o omissions tipificades com a infracció en esta llei, i en particular, les següents:

- a) Les entitats asseguradores o reasseguradores.
- b) Les societats de cartera d'assegurances, les societats financeres mixtes de cartera i les societats mixtes de cartera d'assegurances, quan siguen matrius d'un grup d'entitats asseguradores subjecte a supervisió i les societats de grup mutual, d'acord amb el que preveu el títol III.
- c) Les entitats que, si és el cas, hagen de formular i aprovar els comptes consolidats dels grups d'entitats asseguradores i reasseguradores previstos en l'article 84.
- d) Les entitats obligades dels conglomerats financers quan es tracte d'una entitat asseguradora o una societat financera mixta de cartera, sempre que en este últim cas corresponga a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del dit conglomerat financer.
- e) Les persones físiques o entitats que siguen titulars de participacions significatives en entitats asseguradores o reasseguradores.
- f) Les persones que exercisquen la direcció efectiva, sota qualsevol títol, en qualsevol de les entitats descrites en les lletres anteriors o hi exercisquen alguna de les funcions del sistema de govern previstes en l'article 65.3.
- g) Les persones per les quals legalment s'establisca alguna prohibició o mandat en relació amb l'àmbit objectiu d'esta llei.
- h) Els liquidadors d'entitats asseguradores o reasseguradores.

2. En relació amb la lletra f) de l'apartat anterior, es considerarà que n'exercixen la direcció efectiva, sota qualsevol títol, els qui tinguen càrrecs d'administració i direcció en l'entitat en els termes de l'article 38.2, així com els qui, sense haver sigut designats formalment, exercisquen de facto estes responsabilitats.

Article 191. *Responsabilitat de partícips, liquidadors o càrrecs d'administració i direcció.*

1. Els subjectes infractors previstos en l'article 190.1, lletres e) a h), quan estos siguen els responsables de les infraccions comeses per les entitats, podran ser els únics sancionats per la comissió d'estes.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, no seran considerats responsables de les infraccions comeses per les entitats enumerades en les lletres a), b) i c) de l'article 190.1, els qui exercisquen càrrecs d'administració, en els casos següents:

- a) Quan els qui, formant part d'òrgans col·legiats d'administració, no hagen assistit per una causa justificada a les reunions corresponents o hagen votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o acords que hagen donat lloc a les infraccions.
- b) Quan les esmentades infraccions siguen exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions previstes en l'article 65.

L'absència de responsabilitat no eximirà de l'obligació de reposició de la situació alterada al seu estat original, prevista en l'article 206.1, en cas que hagen obtingut guanys derivats de les decisions o acords que hagen donat lloc a les infraccions.

Article 192. *Potestat sancionadora respecte d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres.*

Les entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis estan subjectes a la potestat sancionadora del Ministeri d'Economia i Competitivitat en els termes que preveu este títol en allò que s'aplique i amb les precisions següents:

- a) La sanció de revocació de l'autorització s'entendrà substituïda per la prohibició que inicié noves operacions en el territori espanyol així com per la prohibició de renovació de les pòlisses vigents.
- b) La iniciació del procediment es comunicarà a les autoritats supervisores de l'estat membre d'origen perquè, sense perjudi de les sancions que corresponguen d'acord amb esta llei, adopten les mesures que consideren apropiades perquè, si és el cas, l'entitat pose fi a la seua actuació infractora o evite la seua reiteració en el futur. Ultimat el procediment, el Ministeri d'Economia i Competitivitat notificarà la decisió adoptada a les esmentades autoritats.
- c) Es consideren càrrecs d'administració i direcció de les sucursals l'apoderat general i la resta de persones que dirigisquen de forma efectiva l'esmentada sucursal.

Article 193. *Classes d'infraccions.*

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 194. *Infraccions molt greus.*

Tindran la consideració d'infraccions molt greus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar del capital mínim obligatori.
2. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori, quan d'este incompliment es derive una desviació igual o superior al 20 per cent.
3. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloent-hi les provisions tècniques, de manera que es produísca una desviació superior al 20 per cent en el càlcul dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori.
4. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'este incompliment es derive una desviació igual o superior al 20 per cent.
5. No tindre la comptabilitat exigida legalment, així com l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent.
6. L'exercici d'activitats alienes a l'objecte social que tinguen legalment determinat amb caràcter exclusiu o la realització d'operacions prohibides per normes d'ordenació o supervisió amb rang de llei o amb incompliment dels requisits establits en estes, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.
7. En cas d'insuficiència del capital mínim obligatori o del capital de solvència obligatori, no realitzar la comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els supòsits i terminis establits en els articles 156 i 157 o no presentar el pla de finançament o de recuperació previstos en els articles esmentats.
8. L'incompliment de l'obligació de comunicar en termini l'existència de la causa de dissolució.
9. L'incompliment reiterat de les mesures de control especial previstes en els articles 160 i 161. A estos efectes, s'entén que l'incompliment té el caràcter de reiterat quan s'incomplisca la resolució d'adopció de les mesures i no s'atenga en el termini concedit el requeriment que a este efecte li formule la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
10. Presentar deficiències en el sistema de govern, especialment quant a les funcions de gestió de riscos, control intern, verificació del compliment i actuarial, així com en

l'externalització de funcions o activitats, quan estes deficiències disminuïsquen la solvència o posen en perill la viabilitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora o la del grup definit en l'article 131.1.f), o conglomerat financer a què pertanga.

11. La falta de remissió de les dades o documents que hagen de ser subministrats a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la falta de veracitat dels remesos, quan amb això es pose en perill la gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora o reasseguradora o la del grup definit en l'article 131.1.f), o del conglomerat financer a què pertanga, o es dificulte l'apreciació de la seua solvència, i quan, si s'haguera presentat correctament es deduïra que l'entitat o el grup o conglomerat financer estarien incursos en causa d'adopció de mesures de control especial, en situacions de deteriorament financer o en situacions que donen lloc a l'exigència d'un capital de solvència obligatori adicional.

12. L'adquisició o increment d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora incomplint el que disposa l'article 85, quan esta operació implique la transmissió de control en esta.

13. La cessió de cartera, la transformació, fusió, escissió i extinció d'entitats asseguradores o reasseguradores sense la preceptiva autorització o, quan siga atorgada sense ajustar-se a esta.

14. L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que medie requeriment exprés i per escrit respecte d'això. Es considerarà excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora tota acció o omissió de l'entitat o de persones amb les quals s'entenguen les actuacions que tendisquen a dilatar indegudament, entorpir o impedir estes.

15. L'incompliment del deure de publicar l'informe sobre la situació financera i de solvència.

16. La falta de remissió per les entitats asseguradores que operen en el ram 8 de l'annex A).a): Incendi i elements naturals, de la informació a subministrar als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servici de prevenció i extinció d'incendis de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servici de prevenció i extinció d'incendis, en compliment de l'obligació establida per la disposició adicional catorze, quan esta conducta tinga caràcter reincident.

17. La realització d'actes o operacions que siguen contràries a les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets de les persones usuàries en l'àmbit de les assegurances, sempre que pel nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer estos incompliments es puguen estimar com a especialment rellevants.

18. Retindre indegudament, sense ingressar-los dins de termini, els recàrrecs obligatoris recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

19. L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, així com la falta de veracitat de la informació remesa, quan esta conducta tinga caràcter reincident.

20. La falta de remissió de la informació a què es referix l'article 2.2 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre i les seues normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulte el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjuís ocasionats en un accident de circulació, sempre que estes conductes tinguen caràcter reincident.

21. L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats i al públic en general, així com l'incompliment o compliment defectuós de les obligacions d'informació als assegurats i mutualistes dels futurs drets estimats derivats d'instruments de caràcter complementari o alternatiu a la Seguretat Social que contempnen compromisos per jubilació, sempre que pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, este incompliment es pugua estimar com a especialment rellevant.

Article 195. *Infraccions greus.*

Tindran la consideració d'infraccions greus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori, quan d'este incompliment es derive una desviació igual o superior al 10 per cent, no constituïska una infracció molt greu.

2. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloent-hi les provisions tècniques, de manera que es produïska una desviació igual o superior al 10 per cent en el càlcul dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori quan no constituïska una infracció molt greu.

3. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'eixe incompliment es derive una desviació igual o superior al 10 per cent i no constituïska infracció molt greu.

4. L'incompliment de les normes sobre comptabilització d'operacions i formulació dels comptes anuals, sempre que no constituïska una infracció molt greu, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers d'obligada comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. La realització merament ocasional o aïllada d'activitats alienes a l'objecte social exclusiu o d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió o amb incompliment dels requisits establits en estes.

6. L'incompliment de l'obligació de comunicar en termini l'acord de dissolució o la sol·licitud de dissolució administrativa.

7. Presentar deficiències en el sistema de govern, especialment quant a les funcions de gestió de riscos, control intern, auditoria interna, actuarial, així com en l'externalització de funcions o activitats i sempre que això no constituïska una infracció molt greu.

8. La falta de remissió de les dades o documents que hagen de ser subministrats a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la falta de veracitat dels remesos, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora o reasseguradora o del grup definit en l'article 131.1.f), o conglomerat financer a què pertanga, i quan si s'haguera presentat correctament es deduïra una disminució en les ràtios de solvència declarades.

9. El reiterat incompliment dels acords o resolucions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A estos efectes, s'entén que l'incompliment té el caràcter de reiterat quan s'incomplisca un acord o una resolució i no s'atenga el requeriment que a este efecte li formule la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

10. L'adquisició o l'increment d'una participació significativa en una entitat asseguradora o reasseguradora incomplint el que disposa l'article 85.

11. L'incompliment pels liquidadors, o pels qui van exercir càrrecs d'administració o direcció en els cinc anys anteriors a la data de dissolució, de les obligacions que els imposa l'article 180.

12. No recaptar en la forma i el termini procedents, fer-ho indegudament de manera insuficient i, en general, incomplir les seues obligacions de recaptació dels recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

13. L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, mutualistes, assegurats o al públic en general, així com la realització de qualssevol actes o operacions amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i el deure d'informació de les entitats asseguradores o reasseguradores.

14. La falta de substitució, d'acord amb el que preveu l'article 38.3, d'aquells en els quals concórrega una causa d'incapacitat o prohibició, així com la falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de la informació necessària per a l'avaluació de les exigències d'honorabilitat i aptitud, i la seua remissió incompleta o la falta de veracitat en la informació remesa.

15. L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives de la legislació específica sobre contracte d'assegurança, quan durant els dos anys anteriors a

la seua comissió s'hagen desatés més de deu requeriments de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini concedit a este efecte, per haver-se entés fundades les queixes i reclamacions plantejades en el procediment de protecció administrativa dels clients de servicis financers, quan no siga considerat com a infracció molt greu.

16. La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, sempre que això no supose la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior, llevat que tinga caràcter ocasional o aïllat.

17. Les conductes discriminatòries per raó de sexe contra els prenedors, assegurats, beneficiaris o tercers perjudicats, quan hagen sigut així declarades per una sentència judicial, d'acord amb la normativa sobre la igualtat efectiva d'hòmens i dones.

18. L'absència o mal funcionament dels departaments o servicis d'atenció al client, una vegada que, transcorregut el termini concedit a este efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, no s'haja procedit a l'esmena de les deficiències detectades per esta.

19. L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legislació reguladora del Registre de Contractes d'Assegurances de Cobertura de Defunció, així com la falta de veracitat de la informació remesa.

20. L'incompliment de les mesures de control especial quan no siga considerat molt greu.

21. La falta de remissió per les entitats asseguradores que operen en el ram 8 de l'annex A).a): Incendi i elements naturals, de la informació a subministrar als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servici de prevenció i extinció d'incendis o de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servici de prevenció i extinció d'incendis, en compliment de l'obligació establida per la disposició addicional catorze.

22. La falta de remissió de la informació a què es referix l'article 2.2 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre i les seues normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulte el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjuís ocasionats en un accident de circulació.

23. L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es referixen els articles 7 i 22.3 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan esta conducta tinga caràcter reincident.

Article 196. *Infraccions lleus.*

Tindran la consideració d'infraccions lleus:

1. L'incompliment de l'obligació de disposar dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori quan d'este incompliment es derive una desviació inferior al 10 per cent.

2. L'incompliment de les normes relatives a la valoració d'actius i passius, incloent-hi les provisions tècniques, de manera que es produísca una desviació en el càlcul dels fons propis admissibles per a cobrir el capital de solvència obligatori inferior al 10 per cent.

3. L'incompliment de les normes relatives al càlcul del capital de solvència obligatori quan d'este incompliment es derive una desviació inferior al 10 per cent.

4. La remissió fora de termini de totes les dades o documents que hagen de ser subministrats a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o la seua falta de veracitat quan no constituísca una infracció greu o molt greu. En particular, la remissió, fora dels terminis i forma determinats reglamentàriament, de la documentació i informació

necessàries per a permetre l'administració actualitzada del registre administratiu regulat en l'article 40.

5. L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives de la legislació específica sobre contracte d'assegurança, si no atén en el termini d'un mes el requeriment que a este efecte li formule la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan entenga fundades les queixes i reclamacions plantejades en el procediment de protecció administrativa dels clients de servicis financers.

6. Deixar de tindre una participació significativa incomplint el que disposa l'article 85.

7. Presentar de forma incompleta o inexacta els estats financers d'obligada comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

8. L'incompliment dels acords o resolucions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan no constituïska una infracció greu.

9. La realització d'actes o operacions que siguen contraris a les normes sobre transparència de mercat i protecció dels drets dels usuaris en l'àmbit de les assegurances, quan no constituïsquen una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

10. L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es referixen els articles 7 i 22.3 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan no constituïska una infracció greu.

11. L'incompliment de la decisió emesa pel defensor del client d'una entitat asseguradora quan siga favorable a la reclamació plantejada per un prenedor d'assegurança, assegurat, beneficiari o tercer perjudicat.

12. Ingressar fora de termini els recàrrecs recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

13. En general, els incompliments de preceptes d'obligada observança per a les entitats asseguradores compresos en normes amb rang de llei de supervisió de les assegurances privades, sempre que no constituïsquen una infracció greu o molt greu. A estos efectes, s'entendran per normes de supervisió de les assegurances privades, les compreses en esta llei i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figuren en normes que continguen preceptes d'obligada observança referits a l'àmbit objectiu d'esta llei.

Article 197. *Prescripció d'infraccions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de cinc anys; les greus, als quatre, i les lleus, als dos anys.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consumix.

3. Interromprà la prescripció la iniciació del procediment sancionador amb coneixement de l'interessat, i es reprendrà si l'expedient sancionador està paralytat més de dos mesos per una causa no imputable al presumpte responsable.

També interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'inspecció en què es pose de manifest la comissió de la infracció, i es reprendrà una vegada dictada la resolució que pose fi al dit procediment.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 198. *Sancions administratives a les entitats per infraccions molt greus.*

Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposarà a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

- a) Revocació de l'autorització administrativa.
- b) Suspensió de l'autorització administrativa per a operar en un o més rams en què estiga autoritzada l'entitat asseguradora o per a operar en una o diverses de les activitats en què estiga autoritzada l'entitat reasseguradora per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc.
- c) Multa per un import màxim de l'1 per cent del seu volum de negoci i superior a 240.001 euros. A estos efectes, s'entendrà per volum de negoci les primes periodificades, enteses com les primes meridades corregides amb la variació de la provisió per a primes no consumides, en l'últim exercici econòmic tancat amb anterioritat a la comissió de la infracció. Per a aquelles entitats que operen en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis, esta xifra es referirà al volum de negoci a Espanya.
Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a), b) i d).
- d) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado».
Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a), b) i c).

Article 199. *Sancions administratives a les entitats per infraccions greus.*

Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

- a) Suspensió de l'autorització administrativa per a operar en un o més rams en què estiga autoritzada l'entitat asseguradora o per a operar en una o diverses de les activitats en què estiga autoritzada l'entitat reasseguradora, per un període de fins a cinc anys.
- b) Multa per import màxim de 240.000 euros i superior a 60.000 euros.
Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a) i c).
- c) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado».
Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a) i b).

Article 200. *Sancions administratives a les entitats per infraccions lleus.*

Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà a l'entitat infractora una o diverses de les sancions següents:

- a) Multa per un import màxim de 60.000 euros.
- b) Amonestació privada.

Article 201. *Responsabilitat en cas de fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió.*

En el cas d'entitats extingides per fusió, cessió global d'actiu i passiu o escissió, la responsabilitat administrativa d'estes per les sancions de multa en l'àmbit de la supervisió de les assegurances privades serà exigible a l'entitat absorbent o de nova creació, tenint en compte, per al cas de l'escissió, el percentatge del patrimoni adquirít.

Article 202. Sancions per infraccions molt greus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions molt greus es podran imposar una o diverses de les sancions següents a cada subjecte infractor:

- a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració, direcció, liquidació i exercici de les funcions previstes en l'article 66 en qualsevol entitat asseguradora o reasseguradora, per un termini màxim de deu anys.
- b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.
- c) Multa per un import màxim de 500.000 euros i superior a 150.000 euros. Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a) i b).
- d) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado». Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a), b) i c).

Article 203. Sancions per infraccions greus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions greus es podran imposar una o diverses de les sancions següents, a cada subjecte infractor:

- a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.
- b) Multa per un import màxim de 150.000 euros i superior a 30.000 euros. Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb la sanció prevista en la lletra a).
- c) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado». Esta sanció es podrà imposar simultàniament amb les sancions previstes en les lletres a) i b).

Article 204. Sancions per infraccions lleus comeses per partícips, per liquidadors, pels qui, sota qualsevol títol, exercisquen la direcció efectiva i pels qui exercisquen les funcions que integren el sistema de govern.

Per la comissió d'infraccions lleus es podran imposar una o diverses de les sancions següents a cada subjecte infractor:

- a) Multa per un import màxim de 30.000 euros.
- b) Amonestació privada.

Article 205. Criteris de graduació de les sancions.

1. En la imposició de sancions es tindran en compte els factors d'agreujament o atenuació que hi puguen concórrer.

2. Es consideraran agreujants o atenuants, segons els casos, les circumstàncies següents:

- a) La naturalesa i el nombre de fets constitutius de la infracció, així com el grau d'intencionalitat en la seua comissió.
- b) La gravetat del perill creat o dels perjudis causats.
- c) Els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- d) La conducta desenvolupada amb anterioritat pel subjecte infractor en relació amb la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa previstes en els articles 194, 195 i 196, que no hagen prescrit i hagen sigut declarades per resolució ferma.
- e) El grau de responsabilitat en els fets que concórrega en l'infractor.
- f) La rellevància del lloc ocupat o de les funcions exercides pel responsable en l'estructura organitzativa de l'entitat.

g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sector assegurador, el sistema financer o l'economia nacional.

h) Haver procedit voluntàriament a la reparació dels danys o perjudicats causats.

i) La dimensió de l'entitat infractora mesurada en funció de l'import total del seu balanç i el volum de negoci, mesurat en funció de l'import del seu volum de primes en l'últim exercici econòmic acabat amb anterioritat a la comissió de la infracció.

j) Les conseqüències que la quantia de la sanció a imposar puguen tindre en la continuïtat o viabilitat de l'entitat infractora.

k) En el cas d'insuficiència del capital de solvència obligatori o del capital mínim obligatori, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre el nivell legalment exigít.

l) Les remuneracions obtingudes pel subjecte infractor en l'exercici del seu càrrec, així com la seua situació econòmica i la resta de circumstàncies personals d'este.

m) El nivell de cooperació dels subjectes infractors en l'aclariment i la tramitació dels expedients sancionadors.

3. Les circumstàncies agreujants o atenuants de les infraccions s'aplicaran per cada subjecte infractor i per cada infracció comesa, i podran ser considerades com a molt qualificades en atenció a la seua especial rellevància.

4. Les sancions a imposar es dividiran en tres graus, mínim, mitjà i màxim. Cada grau comprendrà el resultat de dividir l'import màxim del temps o de la quantia pecuniària prevista en la sanció a imposar en tres trams. Atenent la concurrència o no de circumstàncies atenuants o agreujants, es fixarà la sanció segons les regles següents:

a) Quan en les infraccions molt greus concórreguen més de dues circumstàncies d'agreujament i, almenys, dues d'estes siguen molt qualificades, s'imposarà la sanció prevista en l'article 198.a) i, si és el cas, en l'article 202.a). Per a la graduació en esta última, caldrà ajustar-se a la concurrència d'altres circumstàncies diferents de les dos d'agreujament molt qualificades determinants de la imposició d'esta sanció.

b) Quan en les infraccions molt greus i greus concórreguen circumstàncies d'agreujament i, almenys, una d'estes siga molt qualificada, s'imposaran les sancions previstes en l'article 198.b) o l'article 199.a) i, si és el cas, les de l'article 202.b) o 203.a), respectivament, sempre que en les infraccions molt greus no concórreguen les circumstàncies determinants de l'aplicació del que disposa la lletra a) anterior. A més, per a la graduació de la sanció caldrà ajustar-se, en tots els casos i d'acord amb els criteris de l'apartat 2, a la concurrència d'altres circumstàncies diferents de la d'agreujament molt qualificada determinant de la imposició d'estes sancions.

c) Quan concórreguen circumstàncies d'agreujament i atenuació per a una mateixa infracció, es compensaran racionalment per a la determinació de la sanció, graduant el valor de les unes i de les altres, i aplicant al que resulte els criteris següents:

1r. Quan concórrega una sola circumstància d'agreujament, la sanció s'imposarà en el grau mitjà.

2n. Quan concórreguen diverses circumstàncies d'agreujament, o una sola de molt qualificada, la sanció s'imposarà en el grau màxim.

d) Quan no concórreguen circumstàncies d'atenuació ni d'agreujament, o estes queden compensades, s'imposarà la sanció en el grau mínim.

e) Amb caràcter general, dins dels límits de cada grau, la quantia de la sanció se situarà en la mitat del grau que li corresponga. En cas contrari s'haurà de motivar, i tindre en compte que si concorren circumstàncies d'atenuació, la sanció a aplicar serà la resultant de multiplicar l'import de la mitat del grau per 0,5 tantes vegades com circumstàncies d'atenuació concórreguen. Si una circumstància d'atenuació és considerada com a molt qualificada, es computarà com si es tracta de dues circumstàncies d'atenuació que no tenen esta consideració.

f) Quan s'imposen simultàniament diverses sancions per una mateixa infracció, les circumstàncies agreujants o atenuants existents s'aplicaran per a la graduació de totes les sancions corresponents a eixa infracció.

Article 206. Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.

1. L'òrgan que impose la sanció podrà exigir a l'infractor el cessament de la conducta i la reposició al seu estat originari de la situació alterada per ell en el termini que a este efecte es determine.

2. Així mateix, en cas que, pel nombre i la classe de les persones afectades per les sancions de separació o suspensió, siga necessari per a assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat, l'òrgan que impose la sanció podrà disposar el nomenament, amb caràcter provisional, d'un o més administradors o dels membres que es necessiten perquè l'òrgan col·legiat d'administració pugua adoptar acords, assenyalant les seues funcions en els dos casos. El nomenament dels administradors provisionals es regirà pel que disposen les normes generals d'esta llei i exerciran els seus càrrecs fins que, per l'òrgan competent de l'entitat, que haurà de ser convocat de manera immediata, es proveïsquen els corresponents nomenaments i prenguen possessió els designats o, si és el cas, fins que transcórrega el termini de separació o suspensió.

3. La imposició de les sancions, excepte la consistent en amonestació privada, es farà constar en el registre administratiu d'entitats asseguradores i reasseguradores i en el dels alts càrrecs d'entitats asseguradores i reasseguradores i, una vegada siguen executives, hauran de ser objecte de comunicació a la immediata junta o assemblea general que es realitze amb posterioritat.

Les sancions de separació del càrrec i suspensió, una vegada siguen executives, es faran constar, a més, en el Registre Mercantil i, si és el cas, en el Registre de Cooperatives.

4. Igualment, les sancions, excepte la consistent en amonestació privada, una vegada siguen executives, es comunicaran a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya.

5. La cancel·lació dels antecedents per sancions en el registre administratiu es podrà fer d'ofici o a instància de les persones interessades, sempre que haja transcorregut, sense haver sigut sancionat novament, el termini d'un any per a les sancions per infraccions lleus, tres anys per a les sancions per infraccions greus i cinc anys per a les sancions per infraccions molt greus. Este termini es comptarà des de l'endemà del dia en què haja quedat complida la sanció.

Article 207. Concurrencia de procediments administratius i processos penals.

L'exercici de la potestat sancionadora serà independent de l'eventual concurrència de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan es considere que els fets puguen ser constitutius de delicte s'informarà l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal i quedarà suspès el procediment administratiu sancionador fins que hi haja un pronunciament judicial ferm. També s'acordarà la suspensió del procediment administratiu sancionador fins que hi haja un pronunciament judicial ferm quan es tinga coneixement que es tramita un procés penal pels mateixos fets o per altres fets que, d'acord amb esta llei, no es puguen separar dels sancionables d'una manera racional.

No cal imposar una sanció administrativa quan s'haja produït una sanció penal i existisca identitat de subjecte, fet, i fonament. Si cal reprendre el procediment administratiu sancionador, la resolució administrativa que es dicte haurà de respectar l'apreciació dels fets que continga el pronunciament judicial.

Article 208. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores i reasseguradores.

1. Les persones o entitats, així com els qui, de fet o de dret, exercisquen càrrecs d'administració o direcció en estes, que realitzen operacions d'assegurança o

reassegurança sense comptar amb la preceptiva autorització administrativa o que utilitzen les denominacions pròpies de les entitats asseguradores o reasseguradores, sense ser-ho, seran sancionades amb una multa per un import de fins a 500.000 euros, a més de donar-se publicitat a la conducta constitutiva de la infracció. Si, requerides perquè cessen immediatament en la realització d'activitats o en la utilització de les denominacions, continuen realitzant-les o utilitzant-les, seran sancionades amb una multa per un import de fins a 1.000.000 d'euros, que podrà ser reiterada en ocasió de posteriors requeriments.

2. Serà competent per a la imposició de les sancions i per a la formulació dels requeriments regulats en l'apartat anterior el director general d'Assegurances i Fons de Pensions. Els requeriments es formularan amb audiència prèvia de la persona o entitat afectada i les multes s'imposaran d'acord amb el procediment aplicable per a la imposició de les sancions a les entitats asseguradores o reasseguradores.

3. El que disposa este article s'entendrà sense perjudi de les altres responsabilitats, inclús de tipus penal, que puguen ser exigibles.

Article 209. Prescripció de les sancions.

1. Les sancions per infraccions molt greus prescriuran al cap de cinc anys; les sancions per infraccions greus, als quatre, i les sancions per infraccions lleus ho faran als dos anys.

2. El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció o, si és el cas, des del trencament de la sanció imposada, si esta ha començat a complir-se.

3. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, de l'execució de la sanció, i reiniciarà el termini si l'esmentada execució està paralitzada durant més de tres mesos per una causa no imputable a l'infractor.

CAPÍTOL III

Procediment sancionador

Article 210. Regulació del procediment sancionador.

1. El procediment sancionador es regularà:

a) Per les normes especials establides en esta llei i la normativa reglamentària dictada per a desplegar-la.

b) A falta d'això, caldrà ajustar-se al que preveuen el Reial Decret 2119/1993, de 3 de desembre, sobre procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, i el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora. Així mateix, s'aplicarà supletòriament el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Reglamentàriament, es regularà un procediment simplificat quan es tracte d'infraccions lleus o, inclús sent greus, quan els fets estiguen clarament determinats per haver-se provat en altres actuacions sancionadores o consignat en actes de la Inspecció d'Assegurances, per haver-se reconegut o declarat pels mateixos interessats, per constar en registres administratius o per altres circumstàncies justificades.

Article 211. Denúncia pública.

Mitjançant la denúncia pública es podrà informar l'Administració de fets o situacions que puguen ser constitutius d'infraccions de normes de supervisió de les assegurances privades.

Rebuda una denúncia, es remetrà a l'òrgan competent per a realitzar les actuacions que corresponguen. Este òrgan podrà acordar l'arxiu de la denúncia quan es considere

infundada o quan no es concreten o identifiquen prou els fets o les persones denunciades. Es podran iniciar les actuacions que corresponguen si hi ha indicis suficients de veracitat en els fets imputats i estos són desconeguts per a l'Administració. En este cas, la denúncia no formarà part de l'expedient administratiu.

No es considerarà el denunciant interessat en les actuacions administratives que s'inicien com a conseqüència de la denúncia ni se l'informarà del seu resultat. Tampoc estarà legitimat per a la interposició de recursos o reclamacions en relació amb els resultats de les esmentades actuacions.

Article 212. *Competències administratives.*

1. L'inici dels procediments sancionadors correspondrà al director general d'Assegurances i Fons de Pensions, que designarà com a instructor un funcionari destinat en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2. La resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i lleus correspondrà al director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

En el cas d'infraccions molt greus, la resolució correspondrà al ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. L'execució de les sancions correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 213. *Terminis.*

1. El termini per a resoldre i notificar la resolució en el procediment sancionador serà d'un any a comptar de l'adopció de l'acord d'iniciació. En el cas de seguir-se el procediment simplificat, el termini per a resoldre i notificar la resolució serà de sis mesos.

2. Tant el termini per a dictar una resolució com els terminis per a la realització dels tràmits previstos en este capítol podran ser ampliat segons el que preveuen els articles 42.6 i 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Caldrà notificar la decisió adoptada als interessats.

Disposició addicional primera. *Règim aplicable als estats de l'Espai Econòmic Europeu que no formen part de la Unió Europea.*

Les disposicions d'esta llei que fan referència als estats membres de la Unió Europea, a les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en estos o a l'activitat en estos de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles seran també aplicables als estats part de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu que no són membres de la Unió Europea, a les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en estos i a l'activitat de les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles en eixos estats.

Disposició addicional segona. *Establiment i informació sobre assegurances obligatòries.*

1. Es podrà exigir als qui exercisquen determinades activitats que presenten un risc directe i concret per a la salut o per a la seguretat de les persones, incloent-hi la seguretat financera, la subscripció d'una assegurança o una altra garantia equivalent que cobrisca els danys i perjudis que puguen provocar i dels quals siguen responsables.

La garantia exigida haurà de ser proporcionada a la naturalesa i l'abast del risc cobert.

2. L'obligació de subscripció d'assegurances s'haurà d'establir mitjançant normes amb rang de llei que hauran de comptar amb un informe preceptiu de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o de l'òrgan competent de les comunitats autònomes, a fi que puguen formular observacions en matèria de tècnica asseguradora.

La realització d'activitats no tenint la corresponent assegurança obligatòria constituirà una infracció administrativa molt greu, excepte allò que s'ha disposat en la seua normativa específica.

Serà subjecte infractor la persona física o jurídica que estiga obligada a subscriure l'assegurança, i per això podrà ser sancionat amb una multa de 1.000 a 20.000 euros.

La instrucció i resolució del procediment sancionador correspondrà a l'Administració pública competent en la matèria la regulació de la qual imposa la subscripció de l'assegurança obligatòria.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comunicarà a la Comissió Europea, d'acord amb el registre que es desplegue reglamentàriament i que gestionarà el Consorci de Compensació d'Assegurances, les assegurances obligatòries existents a Espanya, indicant les disposicions específiques que regulen l'assegurança obligatòria.

4. A este efecte, els òrgans competents de les comunitats autònomes comunicaran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, les assegurances obligatòries existents en la seua respectiva comunitat, i en el termini d'un mes des de la seua aprovació, les assegurances obligatòries que s'establisquen amb posterioritat, indicant les especificacions de l'apartat anterior.

Disposició addicional tercera. *Validesa de l'autorització administrativa en tota la Unió Europea.*

L'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores i reasseguradores espanyoles a l'empara de la legislació anterior a esta llei, quan s'estenga a tot el territori espanyol, serà vàlida en tota la Unió Europea en els termes del que disposa l'article 21, excepte en el cas de les mutualitats de previsió social que no estiguen autoritzades per a operar per rams d'assegurança i de les entitats asseguradores acollides al règim especial de solvència.

Disposició addicional quarta. *Validesa de les autoritzacions d'ampliació de prestacions concedides a mutualitats de previsió social.*

Les mutualitats de previsió social que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei hagen obtingut l'autorització administrativa per a l'ampliació de prestacions però complixen els requisits per a acollir-se al règim especial de solvència podran continuar operant per rams.

Disposició addicional quinta. *Informació a la Comissió Europea i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre dificultats de les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà la Comissió Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació de les dificultats de caràcter general que troben les entitats asseguradores o reasseguradores espanyoles per a establir-se i exercir la seua activitat en un tercer país.

Disposició addicional sexta. *Entitats amb comesa especial.*

Les entitats amb comesa especial domiciliades a Espanya que complisquen les condicions establides en la normativa específica que els siga aplicable podran sol·licitar a Espanya autorització administrativa per a l'exercici de les seues activitats, que atorgarà el ministre d'Economia i Competitivitat conforme al procediment que es determine reglamentàriament, tenint en compte la normativa de la Unió Europea de directa aplicació. El termini màxim per a resoldre i notificar la resolució és de sis mesos. Transcorregut este termini sense haver-se notificat una resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud.

Disposició addicional setima. *Revisió dels imports expressats en euros.*

Els imports expressats en euros en els articles 11 i 78 es revisaran cada cinc anys; el seu import inicial en euros es modificarà en el canvi percentual dels índexs harmonitzats

de preus del consum de tots els estats membres de la Unió Europea d'acord amb allò que ha publicat Eurostat, a partir del 31 de desembre de 2015 fins a la data de la revisió, arrodonits a l'alça a un múltiple de 100.000 euros. Si el canvi percentual des de la revisió prèvia és inferior al cinc per cent, no s'efectuarà cap revisió dels imports.

Els imports revisats seran publicats per la Comissió Europea en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i s'aplicaran en el termini de dotze mesos a partir de l'esmentada publicació.

Per a facilitar el seu coneixement i aplicació, les esmentades actualitzacions es faran públiques, igualment, mitjançant una resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició addicional octava. *Obligacions dels auditors de comptes de les entitats asseguradores i reasseguradores.*

Els auditors de comptes de les entitats asseguradores o reasseguradores tindran l'obligació de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini establert en la normativa reguladora d'auditoria de comptes, qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora o reasseguradora del que hagen tingut coneixement en l'exercici de la seua funció d'auditoria practicada a esta o a una altra entitat amb què l'esmentada entitat asseguradora o reasseguradora tinga un vincle estret resultant d'una relació de control, quan el mencionat fet o decisió puga:

- a) Constituir una violació greu de la normativa de supervisió de les assegurances privades;
- b) perjudicar la continuïtat de l'exercici de l'activitat de l'entitat asseguradora o reasseguradora;
- c) implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor de comptes, o una opinió desfavorable o amb excepcions, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria;
- d) suposar un incompliment respecte al capital de solvència obligatori; o
- e) suposar un incompliment respecte al capital mínim obligatori.

Disposició addicional novena. *Actuaris d'assegurances.*

Els actuaris d'assegurances podran exercir, en tot cas, la funció actuarial a què es referix l'article 66.5 i el seu desplegament reglamentari.

En qualsevol cas, són actuaris els qui hagen obtingut un títol superior universitari de caràcter avançat i especialitzat en ciències actuàries i financeres.

Disposició addicional deu. *Pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries.*

Són pèrits d'assegurances els qui dictaminen sobre les causes del sinistre, la valoració dels danys i les altres circumstàncies que influeixen en la determinació de la indemnització derivada d'un contracte d'assegurança i formulen la proposta d'import líquid de la indemnització.

Són comissaris i liquidadors d'avaries els qui desenvolupen les funcions que els atribueix la Llei 14/2014, de 24 de juliol, de Navegació Marítima.

Els pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries que intervinguen en el procediment de taxació pericial contradictòria hauran de tindre coneixement tècnic suficient de la legislació sobre contracte d'assegurança i, si es tracta de professions regulades, estar en possessió de titulació en la matèria sobre la qual s'ha de dictaminar, amb l'abast que s'establisca reglamentàriament.

Disposició addicional onze. *Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.*

Sense perjudi del que estableixen els articles 77 i 199 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i esta llei, les

normes de supervisió de les assegurances privades seran aplicables a les garanties financeres, bases tècniques i tarifes de primes que corresponguen a les obligacions que assumisquen les entitats asseguradores en virtut dels concerts que, si és el cas i amb un informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o de l'òrgan competent de les comunitats autònomes, establisquen amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social, o amb entitats de dret públic que tinguen encomanada, de conformitat amb la seua legislació específica, la gestió d'alguns dels règims especials de la Seguretat Social.

Els models de pòlisses d'assegurances establits en virtut dels concerts a què es referix el paràgraf anterior hauran d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o dels òrgans competents de les comunitats autònomes.

Disposició addicional dotze. *Comunicacions entre supervisors en matèria de sancions.*

En cas que el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió Nacional dels Mercats i Competència o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions inicien un procediment sancionador a una entitat financera sotmesa al control d'un altre dels supervisors, comunicarà esta circumstància al supervisor corresponent, el qual podrà demanar la informació que considere rellevant als efectes de les seues competències de supervisió.

Disposició addicional tretze. *Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.*

El contracte d'assegurança de caució subscrit amb una entitat asseguradora autoritzada per a operar en el ram de caució serà admissible com a forma de garantia davant de les administracions públiques en tots els supòsits que la legislació vigent exigisca o permeta a les entitats de crèdit o als establiments financers de crèdit constituir garanties davant de les esmentades administracions. Són requisits perquè el contracte d'assegurança de caució pugua servir com a forma de garantia davant de les administracions públiques els següents:

- a) Tindrà la condició de prenedor de l'assegurança qui haja de prestar la garantia davant de l'Administració pública, i tindrà la condició d'assegurat l'esmentada administració.
- b) La falta de pagament de la prima, siga única, primera o següents, no donarà dret a l'assegurador a resoldre el contracte, ni este quedarà extingit, ni la cobertura de l'assegurador suspesa ni este lliurat de la seua obligació en cas que es produïska el sinistre consistent en el concurs de les circumstàncies en virtut de les quals haja de fer efectiva la garantia.
- c) L'assegurador no podrà oposar a l'assegurat les excepcions que puguen correspondre-li contra el beneficiari de l'assegurança.
- d) La pòlissa en què es formalitze el contracte d'assegurança de caució s'ajustarà al model aprovat per una orde del ministre d'Economia i Competitivitat.

Disposició addicional catorze. *Obligacions addicionals d'informació de les entitats asseguradores que operen en el ram d'incendi i elements naturals.*

1. Les entitats asseguradores que operen en el ram 8 (incendi i elements naturals), previst en l'annex A).a) d'esta llei, hauran de remetre al Consorci de Compensació d'Assegurances, amb la periodicitat i mitjançant el procediment que es determine per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la informació següent:

- a) Dades identificatives de l'entitat asseguradora: denominació social, domicili i clau administrativa amb què figura inscrita en el registre administratiu d'entitats asseguradores i reasseguradores.
- b) Primes cobrades en l'exercici per contractes d'assegurança d'incendis, distribuïdes per termes municipals en funció dels riscos assumits per béns situats en cada un d'estos.

A estos efectes, les primes a considerar seran el 100 per 100 de les corresponents a l'assegurança d'incendi i el 50 per 100 de les corresponents a les assegurances multiriscs que incloguen el risc d'incendis.

En cas d'existència de coassegurança, l'obligació recaurà en cada entitat coasseguradora en funció a la seua quota de participació.

2. Esta obligació serà aplicable tant a les entitats asseguradores espanyoles com a les domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que exercisquen la seua activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

La informació serà objecte de tractament automatitzat.

3. El Consorci de Compensació d'Assegurances facilitarà, a sol·licitud dels òrgans competents per a la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servici de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació del servici d'extinció d'incendis, informació desglossada per termes municipals i entitats asseguradores, de manera que es puga determinar el percentatge que el volum de primes de l'assegurança d'incendis d'una entitat asseguradora representa sobre la suma del volum de primes de totes les entitats asseguradores que cobrixen el risc d'incendis de béns situats en un municipi.

La informació anterior se subministrarà directament o a través de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en els terminis i mitjançant el procediment que determine la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A estos efectes, el Consorci de Compensació d'Assegurances i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies podran subscriure els acords de col·laboració que siguen necessaris.

Igualment, el Consorci de Compensació d'Assegurances subministrarà la informació a la Gestora de Concerts per a la Contribució als Servicis d'Extinció d'Incendis AIE, com a organització més representativa de les entitats asseguradores per a la subscripció dels convenis de col·laboració per al compliment de les obligacions tributàries.

4. L'obligació prevista en l'apartat 1 té la consideració de norma d'ordenació i supervisió de les assegurances privades i el seu incompliment constituirà una infracció administrativa d'acord amb el que disposa esta llei.

El Consorci de Compensació d'Assegurances remetrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una relació de les entitats asseguradores que, estant autoritzades per a operar en el ram mencionat, no hagen remés la informació a què es referix l'apartat 1. Així mateix, el Consorci de Compensació d'Assegurances comunicarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les incidències significatives que es puguen produir en el compliment d'esta obligació.

Sense perjuí de les infraccions administratives derivades de l'incompliment de l'obligació i a la vista de les comunicacions del Consorci de Compensació d'Assegurances, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà formular requeriments a les entitats asseguradores o exigir la realització d'auditories informàtiques o l'aplicació d'altres mesures conduents a garantir la veracitat de la informació subministrada.

5. El format del fitxer de dades per a la remissió de la informació de primes cobrades per les entitats asseguradores s'establirà per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició addicional quinze. Bases tècniques i calibratge dels riscos de l'asegurança de decessos.

Reglamentàriament es determinarà el règim simplificat aplicable a les assegurances de decessos, pel que fa a bases tècniques, provisions i capital de solvència obligatori, en funció dels riscos específics d'este tipus d'assegurances.

Disposició addicional setze. *Introducció progressiva de les autoritzacions establides per esta llei i altres mesures d'adaptació a Solvència II.*

1. A partir de la publicació d'esta llei, les entitats asseguradores i reasseguradores podran presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les sol·licituds d'aprovació relatives a un model intern complet o parcial, de conformitat amb l'article 75.1.b), o a un model intern de grup, de conformitat amb els articles 146 i 147. Serà competència del ministre d'Economia i Competitivitat la decisió sobre estes autoritzacions.

2. Així mateix, a partir d'eixa data, les entitats asseguradores i reasseguradores podran sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una autorització per als aspectes següents:

- a) Els fons propis complementaris als quals es referix l'article 71.
- b) La classificació dels elements de fons propis a què es referix l'article 72.
- c) La utilització de paràmetres específics a què es referix l'article 75.1 a).
- d) La creació d'entitats amb comesa especial, de conformitat amb la disposició addicional sisena.
- e) Els fons propis complementaris d'una societat de cartera d'assegurances intermèdies, de conformitat amb el que es dispose reglamentàriament.
- f) L'ús del submòdul de risc de renda variable basat en la duració regulada reglamentàriament.
- g) L'ús de l'ajust per casament de l'estructura temporal pertinent de tipus d'interés sense risc, de conformitat amb l'article 69.5.
- h) L'ús de la mesura transitòria sobre els tipus d'interés sense risc a què es referix la disposició final d'íhuit.
- i) L'ús de la mesura transitòria sobre les provisions tècniques a què es referix la disposició final d'ènou.

3. A partir de l'1 de setembre de 2015, les entitats asseguradores que complisquen allò que s'ha assenyalat en l'article 101 podran sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'aplicació del règim especial de solvència regulat en el capítol VIII del títol III.

4. En relació amb la supervisió en l'àmbit de grup de les entitats asseguradores i reasseguradores, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és competent per a:

- a) Determinar el nivell i l'àmbit d'aplicació de la supervisió de grup, de conformitat amb els articles 133 i 140 a 142.
- b) Identificar el supervisor de grup, de conformitat amb l'article 134.
- c) Establir un col·legi de supervisors, de conformitat amb l'article 135.
- d) Autoritzar el que disposa l'apartat 2, lletres c), h) i i), en l'àmbit de grup, de conformitat amb el que s'establisca en la normativa de la Unió Europea de directa aplicació.
- e) Decidir la deducció de qualsevol participació en entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió i institucions financeres vinculades, tal com es desplega reglamentàriament.
- f) Autoritzar l'elecció del mètode per a calcular la solvència de grup, de conformitat amb el que es dispose reglamentàriament.
- g) Realitzar la valoració sobre l'equivalència, si és el cas, de conformitat amb l'article 154.
- h) Autoritzar l'aplicació del règim de gestió centralitzada de riscos, de conformitat amb l'article 150.
- i) Determinar els mètodes que garantixen una adequada supervisió de grups de tercers països no equivalents i determinar el nivell de verificació d'equivalència, de conformitat amb allò disposat reglamentàriament.

5. Les resolucions que posen fi als procediments tramitats d'acord amb esta disposició no produiran efectes fins a l'1 de gener de 2016, sempre que s'hagen dictat abans d'esta data.

Disposició addicional dèsset. *Obligatorietat de la comunicació a través de mitjans electrònics.*

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà establir mitjançant una circular l'obligatorietat de comunicar-se amb esta per mitjans electrònics, en els supòsits previstos en l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

Disposició addicional díhuit. *Règim de càlcul de les provisions tècniques a efectes comptables.*

Fins que no es modifique el Reial Decret 1317/2008, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, a efectes comptables continuaran aplicant-se els articles que es determinen reglamentàriament del Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i de la seua normativa de desplegament.

Disposició addicional dènou. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions al text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, s'entendran efectuades als preceptes corresponents d'esta llei.

Disposició addicional vint. *Reassignació de recursos.*

Les obligacions derivades del compliment d'esta llei s'atendran mitjançant reassignació dels recursos ordinaris del Ministeri d'Economia i Competitivitat sense requerir dotacions addicionals.

Disposició transitòria primera. *Règim de les mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable.*

Les mútues d'assegurances a prima variable i les mutualitats de previsió social a prima variable que a l'entrada en vigor d'esta llei estiguen autoritzades per a l'exercici de l'activitat asseguradora d'acord amb el que preveu el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, així com les mutualitats de previsió social i cooperatives a prima variable que, de conformitat amb el que preveu l'article 69.2 b) del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, hagen sigut autoritzades per a l'exercici de l'activitat asseguradora en alguna de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències, no podran continuar exercint l'activitat asseguradora amb eixa forma jurídica.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, les mútues d'assegurança a prima variable s'hauran de transformar en mútues d'assegurances a prima fixa, en societats anònimes o bé acordar la seua dissolució i liquidació. Les mutualitats de previsió social i les cooperatives a prima variable es podran transformar addicionalment en mutualitats de previsió social a prima fixa i en cooperatives a prima fixa, respectivament.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori d'adaptació a les quanties mínimes de capital social i fons mutual.*

1. Les entitats asseguradores que a l'entrada en vigor d'esta llei continuen acollides al règim previst en la disposició addicional sexta del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, podran continuar mantenint el dit règim, sempre que tinguen adequadament calculades, comptabilitzades i invertides les provisions tècniques, disposen del capital de

solvència obligatori i del capital mínim obligatori legalment exigible i no estiguen incurses en un procediment de mesures de control especial, ni es troben incurses en causes de dissolució o revocació de l'autorització administrativa.

2. Les entitats que hagen optat pel que disposa l'apartat anterior i deixen de complir algun dels requisits exigits en este, hauran de sotmetre a autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de viabilitat des del moment que deixen de complir els mencionats requisits. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions autoritza el pla de viabilitat, fixarà les condicions i el termini, que no podrà ser superior a dos anys, en què les esmentades entitats hauran d'aconseguir, en tot cas, el capital social o el fons mutual mínims exigits pels articles 33 o 34 d'esta llei, segons siga procedent. L'incompliment del termini previst, en relació amb el pla de viabilitat, serà causa de dissolució.

3. Les entitats asseguradores que hagen optat pel que disposa l'apartat 1 podran mantindre l'activitat en els rams en què estiguen autoritzades, però sense ampliar-la a altres rams diferents.

Disposició transitòria tercera. *Procediments administratius en curs.*

Els procediments administratius iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei estaran regits per la normativa anterior.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori en les condicions d'exercici de les mutualitats de previsió social que no hagen obtingut autorització administrativa d'ampliació de prestacions.*

1. Des de l'1 de setembre fins al 31 de desembre de 2015, les mutualitats de previsió social que no tinguen autorització per a ampliació de prestacions podran sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acollir-se al règim especial previst en l'article 102 d'esta llei. El termini màxim de vigència d'este règim transitori serà de tres anys des de l'entrada en vigor d'esta llei.

2. Per a acollir-se a este règim especial hauran de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, junt amb la sol·licitud, un pla d'adaptació al Règim General de Solvència II.

Disposició transitòria quinta. *Règim de determinades operacions d'assegurança realitzades per mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. Excepció de límits a prestacions en forma de capital.*

1. Les mutualitats de previsió social autoritzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei que, sense tindre autorització per a ampliació de prestacions, van realitzar operacions d'assegurança de defensa jurídica o assistència, o presten ajudes familiars per a subvenir a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedisquen temporalment l'exercici de la professió, podran continuar realitzant estes operacions amb caràcter indefinit.

Les cobertures de riscos que es realitzen incomplint el que disposa el paràgraf anterior tindran la consideració d'operacions prohibides conformement amb el que disposa l'article 5 d'esta llei.

2. Les mutualitats de previsió social que, a l'empara de la legislació anterior a esta llei, van garantir legalment prestacions a les persones en quantia superior als límits fixats en l'article 44.1 d'esta llei podran continuar garantint les prestacions que tinguen establides, però no podran adoptar acords d'augment o revaloració de les prestacions mentres continuen sent superiors als límits mencionats en l'esmentat precepte, ni incorporar nous mutualistes a eixes pòlisses o reglaments de prestacions.

Disposició transitòria sexta. *Auxiliars assessors inscrits l'1 de gener de 2016.*

Els auxiliars assessors que l'1 de gener de 2016 figuren inscrits en el registre previst en l'article 52 de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades, seran donats de baixa d'ofici, per haver desaparegut l'obligació legal d'inscripció.

Disposició transitòria setèima. *Règim de les prestacions socials autoritzades a les mutualitats de previsió social a l'empara del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

1. Les mutualitats de previsió social que a l'entrada en vigor d'esta llei tinguen autorització per a atorgar prestacions socials, d'acord amb el que disposa l'article 64.2 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, podran continuar atorgant-les, encara que les prestacions socials per a les quals hagen sigut autoritzades no estiguen vinculades a les operacions d'assegurances a què es referix l'article 44.1 d'esta llei, complint les condicions que s'hi establixen, així com les següents:

a) Des de l'entrada en vigor d'esta llei, els òrgans socials de la mutualitat de previsió social no podran acordar l'atorgament de noves prestacions socials a favor dels seus mutualistes que no complisquen el que disposa l'article 44.4 d'esta llei.

b) Les que ja hagen sigut acordades pels òrgans socials amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei es podran seguir atorgant fins a la seua total extinció, sense possibilitat de pròrroga.

c) Les prestacions socials que s'acorden, incomplint el que disposen les lletres a) i b) d'este apartat, tindran la consideració d'operacions prohibides conformement amb el que disposa l'article 5 d'esta llei.

2. Les mutualitats de previsió social que a l'entrada en vigor d'esta llei tinguen autorització per a atorgar prestacions socials a l'empara del que disposa l'article 64.2 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i sempre que les prestacions socials per a les quals hagen sigut autoritzades s'ajusten al que disposa l'article 44.1 d'esta llei, podran seguir atorgant-les en els termes exigits per este últim precepte.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori de l'activitat reasseguradora de les federacions de mutualitats de previsió social.*

Els contractes de reassegurança subscrits entre les mutualitats de previsió social i les federacions de mutualitats de previsió social, a l'empara del que s'ha disposat en legislacions anteriors, que es troben vigents a l'entrada en vigor d'esta llei, es podran mantindre fins al seu venciment, sense possibilitat de renovació o pròrroga.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori del capital mínim obligatori.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores que a l'entrada en vigor d'esta llei complisquen el marge de solvència establert en l'article 17 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i per la seua normativa de desplegament, però no disposen de fons propis bàsics admissibles suficients per a cobrir el capital mínim obligatori conformement amb l'article 78 d'esta llei, estaran obligades a complir el que establix este últim precepte abans del 31 de desembre de 2016. En cas contrari, es revocarà l'autorització administrativa per a desenvolupar l'activitat asseguradora o reasseguradora.

El que s'ha exposat anteriorment no impedirà l'aplicació, quan siga procedent, de les mesures de control especial que siguen pertinents.

2. Fins al 31 de desembre de 2017, els percentatges previstos en el primer paràgraf de l'article 78.3 d'esta llei per al càlcul del límit del capital mínim obligatori s'aplicaran exclusivament al capital de solvència obligatori, sense incloure qualsevol capital de solvència obligatori adicional exigít.

Disposició transitòria deu. *Àmbit d'aplicació del règim especial de solvència.*

Des de l'1 de setembre fins al 31 de desembre de 2015, les entitats asseguradores domiciliades a Espanya que no realitzen activitats en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis en altres estats membres ni en tercers països es podran acollir al règim especial de solvència regulat en el capítol VIII del títol III, quan ho sol·liciten a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acreditant que complixen totes les condicions que reglamentàriament s'establisquen durant l'exercici anterior a la sol·licitud.

Disposició transitòria onze. *Entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriuen nous contractes.*

1. Les entitats asseguradores i reasseguradores que a partir de l'1 de gener de 2016 no subscriuen nous contractes d'assegurança o reassegurança i gestionen exclusivament la seua cartera de contractes existent per a posar fi a les seues activitats, no estaran subjectes als títols I a V d'esta llei sempre que complisquen alguna de les condicions següents:

a) L'entitat haja comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que cessarà la seua activitat abans de l'1 de gener de 2019.

b) L'entitat siga objecte de mesures de reorganització previstes en el títol VI d'esta llei i s'haja nomenat un administrador.

2. Les entitats a què es referix l'apartat 1, estaran subjectes al que disposen els títols I a V d'esta llei a partir de les dates següents:

a) Per a les de l'apartat 1.a), a partir de l'1 de gener de 2019 o a partir d'una data anterior si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no està satisfeta dels progressos realitzats amb vista a la cessació de l'activitat de l'entitat.

b) Per a les de l'apartat 1.b), a partir de l'1 de gener de 2021 o a partir d'una data anterior si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no està satisfeta dels progressos realitzats amb vista a la cessació de l'activitat de l'entitat.

3. Per a poder-se acollir a esta mesura transitòria, les entitats asseguradores i reasseguradores hauran de complir els requisits següents:

a) Si l'entitat forma part d'un grup, totes les entitats que en formen part han de deixar de subscriure nous contractes d'assegurances o de reassegurances.

b) Presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un informe anual en què establisca els progressos realitzats amb vista al cessament de la seua activitat.

c) Notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'aplicació d'esta mesura transitòria.

4. Esta mesura transitòria no impedirà que cap entitat puga operar d'acord amb esta llei i el seu reglament de desplegament.

Disposició transitòria dotze. *Vigència temporal.*

Sense perjuí del que establix la disposició adicional d'fhuit, fins que es dicten les disposicions reglamentàries de desplegament d'esta llei, mantindran la seua vigència el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 desembre; el Reglament de mutualitats de previsió social, aprovat pel

Reial Decret 1430/2002, de 27 de desembre; el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial Decret 1317/2008, de 24 de juliol, i les altres disposicions de caràcter general dictades en desplegament del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en tot el que no s'oposen a esta llei.

Disposició transitòria tretze. *Règim transitori de les modificacions introduïdes en la Llei de Contracte d'Assegurança a través de la disposició final primera d'esta llei.*

Les entitats asseguradores disposaran d'un termini de sis mesos per a adaptar les pòlisses que es comercialitzen a partir de l'entrada en vigor d'esta llei a les modificacions introduïdes a través de la disposició final primera d'esta en la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança. Transcorregut este i durant un termini màxim d'un any, les entitats d'assegurances adaptaran, a la seua renovació, les pòlisses corresponents als contractes vigents. No obstant això, seran aplicables directament aquells preceptes que tinguen caràcter imperatiu des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix esta llei i, en particular, les següents:

- a) Els articles 33.a), 75 i la definició de grans riscos de l'article 107.2 de la Llei 50/1980, de Contracte d'Assegurança.
- b) El Reial Decret 2020/1986, de 22 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de Funcionament de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.
- c) El Reial Decret 2226/1986, de 12 de setembre, pel qual es confia a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores les funcions atribuïdes a la comissió creada pel Reial Decret Llei 11/1981, de 20 d'agost.
- d) El Reial Decret 731/1987, de 15 de maig, pel qual s'aprova el Reglament del Consorci de Compensació d'Assegurances, quan pugua estar en vigor.
- e) L'Orde de 25 de març de 1988, per la qual es complementa el Reial Decret 2020/1986, de 22 d'agost.
- f) El Reial Decret 312/1988, de 30 de març, pel qual s'encomana a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores la liquidació de les entitats de previsió social.
- g) El Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, excepte els seus articles 9, 10 i 24 pel que fa a les mútues, mutualitats de previsió social i cooperatives d'assegurances; la disposició addicional sexta; la disposició addicional setèima, i la referència continguda en la disposició derogatòria del Reial Decret Legislatiu, lletra a).8a, per la qual es manté en vigor la disposició addicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que han de seguir vigents.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.*

Es modifica la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article huit queda redactat com segueix:

«3. Naturalesa del risc cobert, descrivint, de manera clara i comprensible, les garanties i cobertures atorgades en el contracte, així com respecte a cada una d'estes, les exclusions i limitacions que els afecten destacades tipogràficament.»

Dos. L'article onze queda redactat com segueix:

«1. El prenedor de l'assegurança o l'assegurat, durant la vigència del contracte, hauran de comunicar a l'assegurador, tan prompte com li siga possible, l'alteració

dels factors i les circumstàncies declarades en el qüestionari previst en l'article anterior que agreugen el risc i siguen de tal naturalesa que si les haguera conegudes en el moment de la perfecció del contracte no l'hauria subscrit o l'hauria conclòs en condicions més oneroses.

2. En les assegurances de persones el prenedor o l'assegurat no tenen obligació de comunicar la variació de les circumstàncies relatives a l'estat de salut de l'assegurat, que en cap cas es consideraran agreujament del risc.»

Tres. L'article vint-i-dos queda redactat com segueix:

«1. La duració del contracte serà determinada en la pòlissa, la qual no podrà fixar un termini superior a deu anys. No obstant això, es podrà establir que es prorrogue una o més vegades per un període no superior a un any cada vegada.

2. Les parts es poden oposar a la pròrroga del contracte per mitjà d'una notificació escrita a l'altra part, efectuada amb un termini d'almenys un mes d'anticipació a la conclusió del període de l'assegurança en curs quan qui s'opose a la pròrroga siga el prenedor, i de dos mesos quan siga l'assegurador.

3. L'assegurador haurà de comunicar al prenedor, almenys amb dos mesos d'antelació a la conclusió del període en curs, qualsevol modificació del contracte d'assegurança.

4. Les condicions i terminis de l'oposició a la pròrroga de cada part, o la seua inoposabilitat, s'hauran de destacar en la pòlissa.

5. El que disposen els apartats precedents no serà aplicable quan siga incompatible amb la regulació de l'assegurança sobre la vida.»

Quatre. S'afegirà una secció quinta, dins del títol III denominada «Assegurances de decessos i dependència», amb els articles següents:

«Article cent sis bis.

1. Per l'assegurança de decessos l'assegurador s'obliga, dins dels límits establits en este títol i en el contracte, a prestar els servicis funeraris pactats en la pòlissa per al cas en què es produísca la defunció de l'assegurat.

L'excés de la suma assegurada sobre el cost del servici prestat per l'assegurador correspondrà al prenedor o, a falta d'això, als hereus.

2. En cas que l'assegurador no haja pogut proporcionar la prestació per causes alienes a la seua voluntat, força major o per haver-se realitzat el servici a través d'altres mitjans diferents dels oferits per l'asseguradora, l'assegurador quedarà obligat a satisfer la suma assegurada als hereus de l'assegurat mort, i no serà responsable de la qualitat dels servicis prestats.

3. En cas de concurrència d'assegurances de decessos en una mateixa asseguradora, l'assegurador estarà obligat a tornar, a petició del prenedor, les primes pagades de la pòlissa que haja decidit anul·lar des que es va produir la concurrència.

4. En cas de defunció, si s'ha produït la concurrència d'assegurances de decessos en més d'una asseguradora, l'assegurador que no haja pogut complir la seua obligació de prestar el servici funerari en els termes i condicions previstos en el contracte estarà obligat al pagament de la suma assegurada als hereus de l'assegurat mort.

5. L'oposició a la pròrroga del contracte només podrà ser exercida pel prenedor.

Article cent sis ter.

1. Per l'assegurança de dependència l'assegurador s'obliga, dins dels límits establits en este títol i en el contracte, per al cas que es produísca la situació de dependència, al compliment de la prestació convinguda amb la finalitat d'atendre,

totalment o parcialment, directament o indirectament, les conseqüències perjudicials per a l'assegurat que es deriven de l'esmentada situació.

2. Als efectes d'este article, s'entén per situació de dependència la prevista en la normativa reguladora de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

3. La prestació d'assegurador podrà consistir en:

- a) Abonar a l'assegurat el capital o la renda convinguda.
- b) Reembossar a l'assegurat els gastos derivats de l'assistència.
- c) Garantir a l'assegurat la prestació dels servicis d'assistència, i l'assegurador haurà de posar a disposició de l'assegurat els mencionats servicis i assumir directament el seu cost.

4. L'oposició a la pròrroga del contracte només podrà ser exercida pel prenedor.

Article cent sis quater.

En les assegurances d'assistència sanitària, dependència i de decessos, les entitats asseguradores garantiran als assegurats la llibertat d'elecció del prestador del servici, dins dels límits i condicions establits en el contracte. En estos casos l'entitat asseguradora haurà de posar a disposició de l'assegurat, de forma fàcilment accessible, una relació de prestadors de servicis que garantisca una efectiva llibertat d'elecció, excepte en aquells contractes en què expressament es preveja un únic prestador.

En les assegurances de decessos serà aplicable el que disposa l'article 106 bis.2 quan els hereus contracten els servicis per mitjans diferents dels oferits per l'asseguradora de conformitat amb el paràgraf anterior.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social:

- U. Se suprimeix el número 2 de l'apartat nou de l'article 12.
- Dos. Se suprimeix l'apartat catorze de l'article 12.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

Es modifica la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, en els termes següents:

- U. L'apartat 1 de l'article 19 queda redactat com següent:

«1. El règim de garanties exigibles per a les obres d'edificació compreses en l'article 2 d'esta llei es farà efectiu d'acord amb l'obligatorietat que s'establisca en aplicació de la disposició adicional segona, tenint com a referent les garanties següents:

- a) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per a garantir, durant un any, el rescabament dels danys materials per vicis o defectes d'execució que afecten elements de terminació o acabat de les obres, que podrà ser substituït per la retenció pel promotor d'un 5 per 100 de l'import de l'execució material de l'obra.
- b) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per a garantir, durant tres anys, el rescabament dels danys causats per

vicis o defectes dels elements constructius o de les instal·lacions que ocasionen l'incompliment dels requisits d'habitabilitat de l'apartat 1, lletra c), de l'article 3.

c) Assegurança de danys materials, assegurança de caució o garantia financera, per a garantir, durant deu anys, el rescabament dels danys materials causats en l'edifici per vicis o defectes que tinguen el seu origen o afecten la fonamentació, els suports, les bigues, els forjats, els murs de càrrega o altres elements estructurals, i que comprometen directament la resistència mecànica i estabilitat de l'edifici.»

Dos. Es modifica la disposició addicional primera, que queda redactada com seguix:

«Disposició addicional primera. *Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció.*

U. Obligacions dels promotors que perceben quantitats anticipades.

1. Les persones físiques i jurídiques que promoguen la construcció de qualsevol classe de vivendes, incloent-hi les que es realitzen en règim de comunitat de propietaris o societat cooperativa, i que pretenguen obtindre dels adquirents entregues de diners per a la seua construcció, hauran de complir les condicions següents:

a) Garantir, des de l'obtenció de la llicència d'edificació, la devolució de les quantitats entregades més els interessos legals, per mitjà de contracte d'assegurança de caució subscrit amb entitats asseguradores degudament autoritzades per a operar a Espanya, o per mitjà d'aval solidari emés per entitats de crèdit degudament autoritzades, per al cas que la construcció no s'inicie o no arribe a bon fi en el termini convingut per a l'entrega de la vivenda.

b) Percebre les quantitats anticipades pels adquirents a través d'entitats de crèdit en què s'hauran de depositar en compte especial, amb separació de qualsevol altra classe de fons pertanyents al promotor, incloent-hi el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, i de les que únicament podrà disposar per a les atencions derivades de la construcció de les vivendes. Per a l'obertura d'estos comptes o depòsits l'entitat de crèdit, sota la seua responsabilitat, exigirà la garantia a què es referix la condició anterior.

2. La garantia s'estendrà a les quantitats aportades pels adquirents, incloent-hi els impostos aplicables, més l'interés legal dels diners.

Dos. Requisits de les garanties.

1. Perquè un contracte d'assegurança de caució puga servir com a garantia de les quantitats anticipades en la construcció i venda de vivendes haurà de complir els requisits següents:

a) Se subscriurà una pòlissa d'assegurança individual per cada adquirent, en la qual s'identifique l'immoble per a l'adquisició del qual s'entreguen de forma anticipada les quantitats o els efectes comercials.

b) La suma assegurada inclourà la quantia total de les quantitats anticipades en el contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent, incloent-hi els impostos aplicables, incrementada en l'interés legal dels diners des de l'entrega efectiva de la bestreta fins a la data prevista de l'entrega de la vivenda pel promotor.

c) Serà prenedor de l'assegurança el promotor, a qui li correspondrà el pagament de la prima per tot el període d'assegurança fins a l'elevació a escriptura pública del contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent.

d) Correspon la condició d'assegurat a l'adquirent o adquirents que figuren en el contracte de compravenda.

e) L'assegurador no podrà oposar a l'assegurat les excepcions que puguen correspondre-li contra el beneficiari de l'assegurança. La falta de pagament de la prima pel promotor no serà, en cap cas, excepció oposable.

f) La duració del contracte no podrà ser inferior a la del compromís per a la construcció i entrega de les vivendes. En cas que es concedisca pròrroga per a l'entrega de les vivendes, el promotor podrà prorrogar el contracte d'assegurança per mitjà del pagament de la corresponent prima, i haurà d'informar l'assegurat de l'esmentada pròrroga.

g) L'entitat asseguradora podrà comprovar durant la vigència de l'assegurança els documents i dades del promotor prenedor que tinguen relació amb les obligacions concretes davant dels assegurats.

h) En cas que la construcció no s'inicie o no arribe a bon fi en el termini convingut, l'assegurat, sempre que haja requerit de manera fefaent el promotor per a la devolució de les quantitats aportades a compte, incloent-hi els impostos aplicables i els seus interessos, i este en el termini de trenta dies no haja procedit a la devolució, podrà reclamar a l'assegurador l'abonament de la indemnització corresponent. Igualment, l'assegurat podrà reclamar directament a l'assegurador quan no siga possible la reclamació prèvia al promotor.

L'assegurador haurà d'indemnitzar l'assegurat en el termini de trenta dies a comptar des que formule la reclamació.

i) En cap cas seran indemnitzables les quantitats que no s'acredite que van ser aportades per l'assegurat, encara que s'hagen inclòs en la suma assegurada del contracte d'assegurança, per haver-se pactat la seua entrega ajornada en el contracte de cessió.

j) L'assegurador podrà reclamar al promotor-prenedor les quantitats satisfetes als assegurats, als efectes de les quals se subrogarà en els drets que corresponguen a estos.

k) En cas que l'entitat asseguradora haja satisfet la indemnització a l'assegurat com a conseqüència del sinistre cobert pel contracte d'assegurança, el promotor no podrà alienar la vivenda sense haver rescabalat prèviament l'entitat asseguradora per la quantitat indemnitzada.

l) En tot el que no s'ha disposat específicament, li serà aplicable la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

2. Perquè un aval pugua servir com a garantia de les quantitats anticipades en la construcció i venda de vivendes haurà de complir els requisits següents:

a) Haurà d'emetre's i mantindre's en vigor per l'entitat de crèdit, per la quantia total de les quantitats anticipades en el contracte de compravenda, d'adhesió a la promoció o fase de la cooperativa o instrument jurídic equivalent, incloent-hi els impostos aplicables, incrementada en l'interés legal dels diners des de l'entrega efectiva de la bestreta fins a la data prevista de l'entrega de la vivenda pel promotor.

b) En cas que la construcció no s'inicie o no arribe a bon fi en el termini convingut, el beneficiari, sempre que haja requerit de manera fefaent el promotor per a la devolució de les quantitats entregades a compte, incloent-hi els impostos aplicables i els seus interessos, i este en el termini de trenta dies no haja procedit a la devolució, podrà exigir a l'avalador l'abonament de les esmentades quantitats. Igualment, el beneficiari podrà reclamar directament a l'avalador quan no siga possible la reclamació prèvia al promotor.

c) Transcorregut un termini de dos anys, a comptar de l'incompliment pel promotor de l'obligació garantida sense que haja sigut requerit per l'adquirent per a la rescissió del contracte i la devolució de les quantitats anticipades, es produirà la caducitat de l'aval.

Tres. Informació contractual.

En els contractes per a l'adquisició de vivendes en què es pacte l'entrega de quantitats anticipades al promotor, incloent-hi el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, s'haurà de fer constar expressament:

a) Que el promotor s'obliga a la devolució a l'adquirent de les quantitats percebudes a compte, incloent-hi els impostos aplicables, més els interessos legals en cas que la construcció no s'inicie o acabe en els terminis convinguts que es determinen en el contracte, o no s'obtinga la cèdula d'habitabilitat, llicència de primera ocupació o el document equivalent que faculden per a l'ocupació de la vivenda.

b) Referència al contracte d'assegurança o aval bancari a què fa referència l'apartat u.1.a) d'esta disposició, amb indicació de la denominació de l'entitat asseguradora o de l'entitat avaladora.

c) Designació de l'entitat de crèdit i del compte a través del qual ha de fer entrega l'adquirent de les quantitats que s'haja compromés a anticipar com a conseqüència del contracte subscrit.

En el moment de l'atorgament del contracte de compravenda, el promotor, incloent-hi el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, farà entrega a l'adquirent del document que acredite la garantia, referida i individualitzada a les quantitats que han de ser anticipades a compte del preu.

Quatre. Execució de la garantia.

Si la construcció no s'ha arribat a iniciar o la vivenda no ha sigut entregada, l'adquirent podrà optar entre la rescissió del contracte amb devolució de les quantitats entregades a compte, incloent-hi els impostos aplicables, incrementades en els interessos legals, o concedir al promotor pròrroga, que es farà constar en una clàusula addicional del contracte atorgat, especificant el nou període amb la data de terminació de la construcció i entrega de la vivenda.

Cinc. Cancel·lació de la garantia.

Expedida la cèdula d'habitabilitat, la llicència de primera ocupació o el document equivalent que faculden per a l'ocupació de la vivenda per l'òrgan administratiu competent i acreditada pel promotor l'entrega de la vivenda a l'adquirent, es cancel·laran les garanties atorgades per l'entitat asseguradora o avaladora. Complides les condicions anteriors, es produirà el mateix efecte si l'adquirent refusa rebre la vivenda.

Sis. Publicitat de la promoció de vivendes.

En la publicitat de la promoció de vivendes amb percepció de quantitats a compte amb anterioritat a la iniciació de les obres o durant el període de construcció, serà obligatori fer constar que el promotor ajustarà la seua actuació i contractació al compliment dels requisits establits en la present llei, fent menció expressa de l'entitat asseguradora o avaladora garant, així com de l'entitat de crèdit en què figura obert el compte especial en què s'hauran d'ingressar les quantitats anticipades.

Set. Infraccions i sancions.

L'incompliment de les obligacions imposades en esta disposició constituïx infracció en matèria de consum, i s'aplica el que disposa el règim sancionador general sobre protecció dels consumidors i usuaris previst en la legislació general i en la normativa autonòmica corresponent, sense perjudi de les competències atribuïdes per la normativa vigent a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

L'incompliment de l'obligació de constituir garantia a què es referix l'apartat u.1 d'esta disposició donarà lloc a una sanció de fins al 25 per 100 de les quantitats de devolució de les quals haja de ser assegurada o la que corresponga segons el que disposa la normativa pròpia de les comunitats autònomes.

A més del que s'ha exposat anteriorment, s'imposaran al promotor, incloent-hi el supòsit de comunitats de propietaris o societat cooperativa, les infraccions i sancions que puguen correspondre d'acord amb la legislació específica en matèria d'ordenació de l'edificació.

Huit. Desplegament reglamentari.

Reglamentàriament, es podran determinar els organismes públics de promoció de vivendes que s'exceptuen dels requisits establits en esta disposició adicional.

El Govern podrà dictar les disposicions complementàries per al desplegament del que disposa esta disposició adicional.»

Tres. S'afig una disposició transitòria tercera, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tercera. *Adaptació al règim introduït per la disposició adicional primera «Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció», en la seua redacció feta per la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, que modifica la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

Les entitats asseguradores, abans de l'1 de juliol de 2016 i per a les quantitats que s'entreguen a compte a partir d'eixa data, hauran d'adaptar les pòlisses vigents l'1 de gener de 2016 al règim introduït per la disposició final tercera.dos de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, per la qual es modifica la disposició adicional primera «Percepció de quantitats a compte del preu durant la construcció» de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.»

Quatre. S'afig una disposició derogatòria tercera amb la redacció següent:

«Disposició derogatòria tercera.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que establixen esta llei i, en particular, les següents:

- a) La Llei 57/1968, de 27 de juliol, sobre percepció de quantitats anticipades en la construcció i venda de vivendes.
- b) El Decret 3114/1968, de 12 de desembre, sobre aplicació de la Llei 57/1968, de 27 de juliol, a les comunitats i cooperatives de vivendes.
- c) L'Orde de 29 de novembre de 1968 sobre l'assegurança de consolidació de quantitats anticipades per a vivendes, en el que puga estar en vigor.»

Disposició final quarta. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes següents:

U. L'article 2 queda redactat com seguix:

«Article 2. *Naturalesa dels fons de pensions.*

Els fons de pensions són patrimonis creats amb l'exclusiu objecte de complir plans de pensions, la gestió, custòdia i control dels quals es faran d'acord amb la present llei.

També es podran crear fons de pensions oberts amb l'objecte de canalitzar les inversions d'altres fons de pensions, segons el que preveu l'article 11 ter.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat com segueix:

«2. Reglamentàriament es fixaran les condicions a què se subjectaran les relacions entre el pla i el fons de pensions, i en particular les referents al traspàs del compte de posició del pla des d'un fons de pensions a un altre, així com a la liquidació del pla. Reglamentàriament es podran establir les condicions i requisits en què la comissió de control d'un pla de pensions adscrit a un fons pot canalitzar recursos del seu compte de posició a altres fons de pensions o adscriure-se'n a diversos, gestionats, si és el cas, per diferents entitats gestores.»

Tres. Els apartats 9 i 10 de l'article 11 queden redactats com segueix:

«9. En relació amb els processos d'inversió desenvolupats, els fons de pensions es podran enquadrar dins de dos tipus:

a) Fons tancat, que instrumenta exclusivament les inversions del pla o plans de pensions integrats en este.

b) Fons obert, caracteritzat per poder canalitzar les inversions d'altres fons de pensions i de plans de pensions adscrits a altres fons d'acord amb el que preveu l'article 11 ter.

10. En els fons de pensions que integren plans de pensions de prestació definida es podrà requerir la constitució d'un patrimoni inicial mínim, segons nivells fixats reglamentàriament, quant a les garanties exigides per al seu correcte desenvolupament financer.»

Quatre. S'introdueix un nou article 11 ter amb la redacció següent:

«Article 11 ter. *Fons de pensions oberts.*

1. Es podran constituir fons de pensions oberts amb l'objecte de canalitzar inversions d'altres fons de pensions i de plans de pensions adscrits a altres fons de pensions d'acord amb el que preveu este article.

Els fons de pensions oberts s'enquadraran necessàriament en una de les categories següents:

a) Fons de pensions oberts d'ocupació, destinats a canalitzar inversions de fons de pensions d'ocupació. En els termes que s'establisquen reglamentàriament, els plans de pensions del sistema d'ocupació també podran canalitzar recursos del seu compte de posició a fons de pensions oberts d'ocupació.

b) Fons de pensions oberts personals, destinats a canalitzar inversions de fons de pensions personals. En els termes que s'establisquen reglamentàriament, els plans de pensions del sistema individual i associat també podran canalitzar recursos del seu compte de posició a fons de pensions oberts personals.

Cada un dels fons de pensions inversors i dels plans de pensions inversors tindrà un compte de participació en el fons obert.

La integració directa de plans de pensions en fons de pensions oberts serà potestativa, i haurà de ser en tot cas de la mateixa categoria d'ocupació o personal.

2. En els fons de pensions oberts d'ocupació es constituirà una comissió de control del fons formada per representants dels fons i plans de pensions inversors, i, si és el cas, dels plans integrats directament, que seran designats per les comissions de control dels mencionats fons i plans entre els seus membres. Mentre hi haja un únic fons inversor o un únic pla de pensions inversor o integrat, la comissió de control d'este exercirà com a comissió de control del fons de pensions obert.

En els fons de pensions oberts personals no serà necessària la constitució d'una comissió de control del fons obert, i correspondrà, si és el cas, a l'entitat gestora les funcions que la normativa atribueix a aquella.

La comissió de control del fons de pensions obert es regirà pel que disposen l'article 14 i les normes que el despleguen reglamentàriament, i es consideraran, si és el cas, realitzades a fons de pensions inversors o plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.

Els gastos de funcionament de la comissió de control del fons de pensions obert se suportaran pel fons, si bé, es podrà acordar la seua assumpció total o parcial per les entitats gestores o depositàries o promotores dels plans de pensions.

3. Per a la constitució d'un fons de pensions obert es necessitarà l'acord de les entitats gestora i depositària.

Els fons de pensions oberts es constituïran, amb l'autorització prèvia administrativa, d'acord amb el procediment regulat en els articles 11 i 11 bis amb les especificacions que, si és el cas, s'establisquen reglamentàriament. La seua denominació haurà d'anar seguida, en tot cas, de l'expressió «fons de pensions obert».

L'escriptura pública de constitució del fons de pensions obert haurà d'incloure les seues normes de funcionament en què s'especificarà el seu àmbit d'actuació expressant el seu objecte com a fons obert, la seua categoria d'ocupació o personal i els continguts mínims previstos en l'article 11.2.c), en el que siguen aplicables, i es considerarà, si és el cas, realitzada a comptes de participació la referència a comptes de posició.

Un fons de pensions tancat d'ocupació o personal es podrà convertir en fons de pensions obert, en els termes establits reglamentàriament.

4. Els fons de pensions oberts es regiran per les disposicions d'esta llei i les seues normes de desplegament relatives a fons de pensions que no siguen específiques dels fons d'ocupació o personals destinats exclusivament a integrar plans de pensions, i es consideraran, si és el cas, realitzades a fons de pensions inversors o plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.

Reglamentàriament, es podran regular requisits i condicions específics per a l'activitat i funcionament dels fons de pensions oberts i, en particular, es podrà exigir un patrimoni mínim.

Seràn aplicables als fons de pensions oberts les disposicions del capítol IX, i es consideraran realitzades, si és el cas, als fons de pensions inversors i plans de pensions inversors les referències a plans de pensions.»

Cinc. La lletra g) de l'apartat 1 de l'article 20 queda redactada com següent:

«Als socis i a les persones físiques membres del consell d'administració, així com als directors generals i assimilats a estos últims de les entitats gestores de fons de pensions, els serà aplicable el que disposen els articles 36 i 38 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, sense perjudici de la seua concreció reglamentària.»

Sis. L'apartat 6 de l'article 20 queda redactat com següent:

«6. Serà causa de dissolució de les entitats gestores de fons de pensions, a més de les enumerades en l'article 363 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, la revocació de l'autorització administrativa, llevat que la mateixa entitat renunciï a l'esmentada autorització, i esta renúncia únicament estarà motivada per la modificació del seu objecte social per a dur a terme una activitat diferent de l'objecte social exclusiu d'administració de fons de pensions a què es referix la lletra c) de l'apartat 1 precedent.

L'acord de dissolució, a més de la publicitat que preveu l'article de 369 la Llei de Societats de Capital, s'inscriurà en el Registre Administratiu i es publicarà en el "Boletín Oficial del Estado" i l'entitat extingida es cancel·larà en el Registre

Administratiu, a més de complir el que preceptua l'article 396 de la Llei de Societats de Capital.

No obstant això, la dissolució, liquidació i extinció de les entitats asseguradores autoritzades com a gestores de fons de pensions es regirà per la normativa específica de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Set. Els apartats 1 i 2 de l'article 24 queden redactats com segueix:

«1. Correspon al Ministeri d'Economia i Competitivitat l'ordenació i supervisió administrativa del compliment de les normes de la present llei, i es podrà demanar a les entitats gestores i depositàries, a les entitats o persones en què hagen delegat o externalitzat funcions, als comercialitzadors de plans de pensions individuals, als promotors dels plans de pensions, a les comissions de control, als actuaris, així com als representants dels fons de pensions d'altres estats membres, tota la informació que siga necessària per a comprovar el correcte compliment de les disposicions legals i reglamentàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions formarà part, en la seua condició d'autoritat supervisora espanyola en matèria de fons de pensions, de l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació (AESPJ), d'acord amb el que disposa el Reglament núm. 1094/2010, de 24 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió, i s'aplica en matèria de fons de pensions el que estableix l'article 17 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

2. Serà aplicable a la inspecció d'entitats gestores i de plans i fons de pensions allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en el capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

A falta de menció expressa en contra en les especificacions dels plans de pensions o en les normes de funcionament dels fons de pensions, totes les actuacions derivades de la inspecció dels plans i fons de pensions, excepte les que es referisquen a les persones físiques, es consideraran notificades quan la comunicació s'efectue davant de l'entitat gestora corresponent.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà ordenar la inspecció de les entitats depositàries de fons de pensions per a comprovar el correcte compliment de la normativa relativa als plans i fons de pensions. En este cas s'informarà de l'orde d'inspecció l'ens o òrgan administratiu al qual, si és el cas, corresponga el control i supervisió de l'entitat, i es podrà sol·licitar d'aquell la seua actuació o assistència en els supòsits que siga necessari, sent aplicable igualment allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en l'esmentat capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Huit. Els apartats 4 i 5 de l'article 24 queden redactats com segueix:

«4. Les dades, documents i informacions que estiguen en poder del Ministeri d'Economia i Competitivitat en l'exercici de les seues funcions d'ordenació i supervisió dels fons de pensions, excepte els continguts en els registres administratius de caràcter públic, tindran caràcter reservat.

Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat d'ordenació i supervisió en matèria de fons de pensions, així com aquelles a les quals el Ministeri d'Economia i Competitivitat haja encomanat funcions respecte d'estes, estan sotmeses al deure de secret professional en els mateixos termes i amb les mateixes responsabilitats i excepcions establides en el capítol V del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà ordenar la inspecció de les funcions transferides a un tercer, així com les de comercialització de plans de pensions, per a comprovar si es desenrotllen de conformitat amb la normativa de plans i fons de pensions. En este cas s'informarà de l'orde d'inspecció l'ens o òrgan administratiu al qual, si és el cas, corresponga el control i supervisió del prestador del servei, i es podrà sol·licitar d'aquell la seua actuació o assistència en els supòsits en què siga necessari, sent aplicable allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en l'esmentat capítol IV del títol IV de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Nou. S'afig una nova lletra d) en l'apartat 2 de l'article 31 amb la redacció següent:

«d) Quan transcórrega un any sense que el fons de pensions obert canalitze cap inversió d'altres fons de pensions ni de plans de pensions ni integre cap pla de pensions, o quan s'aprecie la falta efectiva d'activitat en els termes que reglamentàriament es determinen.»

Deu. Els apartats 2 i 3 de l'article 34 queden redactats com segueix:

«2. Amb independència de la sanció administrativa que, si és el cas, siga procedent imposar, les mesures de control especial, d'acord amb les característiques de la situació, podran consistir en:

1r. Respecte de les entitats gestores es podran adoptar qualsevol de les mesures que per a les entitats asseguradores es regulen en els articles 160 i 161 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, en la mesura que els siguen aplicables, amb la peculiaritat que la referència que en els mencionats preceptes es fa a la suspensió de la contractació de noves assegurances per l'entitat asseguradora o l'acceptació de reassegurança i la prohibició de pròrroga dels contractes d'assegurança ja subscrits s'ha d'entendre com la suspensió de la gestió i administració de nous fons de pensions per l'entitat gestora.

A més, es podrà adoptar la mesura de suspendre l'entitat gestora en les seues funcions d'administració del fons o fons de pensions, i en este cas la comissió de control del fons haurà de designar una entitat que substituïska l'anterior, amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que podrà designar-la si aquella no ho fa.

2n. Respecte dels plans i fons de pensions, es podran adoptar així mateix les mesures regulades en els articles 160 i 161 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, en la mesura que els siguen aplicables, amb les peculiaritats següents: que el pla de finançament o de recuperació han de ser aprovats per la comissió de control del pla de pensions o fons de pensions, que la suspensió de la contractació de noves assegurances o d'acceptació de reassegurança i la prohibició de pròrroga dels contractes d'assegurança ja subscrits queda substituïda per la mesura de suspensió de la integració de nous plans de pensions o de nous partícips en els plans de pensions, i que les referències que en els mencionats preceptes es fan a l'entitat asseguradora o als seus òrgans d'administració s'han de considerar fetes, respectivament, al pla o fons de pensions o, segons els casos, a les entitats gestores o depositàries o a les comissions de control del fons o dels plans de pensions.

3r. Així mateix, com a mesura de control especial complementària de les previstes en els números anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà acordar la intervenció de l'entitat gestora i del fons o fons de pensions per a garantir el seu correcte compliment de conformitat amb el que estableix l'article 163 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

3. En tota la resta, serà aplicable en matèria de mesures de control especial a adoptar sobre entitats gestores i plans i fons de pensions el que disposen els articles 164 i 165 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores sobre procediment administratiu d'adopció de mesures de control especial i substitució provisional dels òrgans d'administració, però considerant-se fetes a la comissió de control o, si és el cas, a l'entitat gestora les referències als òrgans d'administració de l'entitat asseguradora, quan les mesures a adoptar siguen sobre plans i fons de pensions.

El jutge que declare en concurs una entitat gestora o depositària de fons de pensions procedirà immediatament a la notificació de la resolució a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Esta última podrà sol·licitar als jutges dels concursos informació sobre l'estat i evolució dels procediments concursals que afecten entitats gestores i depositàries de fons de pensions.»

Onze. L'article 36 queda redactat com segueix:

«Article 36. *Sancions administratives.*

1. A les entitats i persones esmentades en l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, excepte les mencionades en els apartats 2, 3 i 4 següents, els seran aplicables les sancions administratives previstes en els articles 198, 199 i 200 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, si bé, les de suspensió de l'autorització administrativa efectiva es referirà a l'exercici d'activitat com a gestora o depositària de qualsevol fons de pensions o a l'habilitació per a ser promotor de plans de pensions del sistema individual. En la multa per infracció molt greu prevista en la lletra c) de l'article 198 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, s'entendrà per volum de negoci les aportacions a plans de pensions de l'últim exercici tancat amb anterioritat a la comissió de la infracció. A este efecte, es computaran les aportacions següents: en cas de les entitats gestores i depositàries, la totalitat d'aportacions als plans de pensions sota la seua gestió i custòdia, respectivament; en cas de promotors de plans diferents de les entitats gestores i depositàries, la totalitat de les aportacions als plans de pensions dels quals són promotors; en cas de persones o entitats en què s'hagen delegat funcions, la totalitat de les aportacions als plans de pensions adscrits als fons de pensions a què afecte eixa delegació, i en cas de liquidadors diferents d'entitats gestores o depositàries, la totalitat de les aportacions a plans de pensions adscrits als fons de pensions als quals afecte la liquidació.

2. Els experts actuaris i les entitats en què exercixen la seua activitat, per les seues actuacions en relació amb els plans i fons de pensions, seran sancionats per la comissió d'infraccions molt greus amb una de les sancions següents: prohibició d'emetre els seus dictàmens en la matèria per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc o multa per import des de 150.253,02 euros fins a 300.506,05 euros. Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà als actuaris una de les sancions següents: prohibició d'emetre dictàmens en la matèria en un període de fins a cinc anys o multa per import des de 30.050,61 euros fins a 150.253,02 euros. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà a l'actuari la sanció de multa, que podrà arribar fins a l'import de 30.050,61 euros. Si l'actuari actua en nom d'una societat, les mateixes sancions seran aplicables, a més, a l'esmentada societat.

3. Serà aplicable als càrrecs d'administració i direcció de les entitats mencionades en l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, excepte als que exercixen la seua activitat en entitats comercialitzadores, el règim de responsabilitat que per als càrrecs d'administració o de direcció d'entitats asseguradores regulen els articles 191, 202, 203 i 204 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores, si bé la inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció a què es referix la lletra a) de l'article 202

ho serà, segons els casos, en qualsevol entitat gestora o depositària, en qualsevol entitat en què els actuaris exercixen la seua activitat, o, finalment, en qualsevol comissió o subcomissió de control dels plans i dels fons de pensions.

Igualment, serà aplicable el règim dels articles 191, 202, 203 i 204 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores als càrrecs d'administració i direcció de les entitats promotores de plans de pensions, i als d'entitats en què s'hagen delegat funcions de la gestora o depositària.

En estos supòsits la inhabilitació es referirà, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les esmentades entitats per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

4. Seran aplicables les sancions administratives previstes en els articles 56.1, lletres b), c) i d); 56.2 i 56.3 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, a les persones o entitats comercialitzadores, si bé la suspensió temporal es considerarà referida a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions.

Així mateix, seran aplicables les sancions administratives previstes en els articles 57.3, lletres b) i c), i 57.4 de la Llei 26/2006, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats comercialitzadores. En estos supòsits, la suspensió temporal es referirà, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les esmentades entitats per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

Les sancions a què es referixen els paràgrafs anteriors s'imposaran en els termes indicats en els esmentats articles 56 i 57.

5. La inobservança pel partícip del límit d'aportació previst en l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés d'este límit siga retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, serà sancionada amb una multa equivalent al 50 per cent del mencionat excés, sense perjuí de la immediata retirada de l'esmentat excés del pla o plans de pensions corresponents. L'esmentada sanció serà imposada, en tot cas, a qui realitze l'aportació, siga o no partícip, si bé el partícip quedarà exonerat quan s'haja realitzat sense el seu coneixement.

6. Als efectes de l'exercici de la potestat sancionadora a què es referixen este article i l'anterior, seran aplicables les normes contingudes en els articles 197, 201 i 205 a 213, ambdós inclosos, de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.

Quan l'infractor siga entitat de crèdit o entitat o persona a qui s'hagen transferit o que exercisca com a comercialitzador de plans de pensions, o càrrecs d'administració i direcció de les anteriors, per a la imposició de la sanció serà preceptiu l'informe de l'ens o òrgan administratiu a què corresponga el control i la supervisió de les esmentades entitats o persones.

7. Les persones o entitats, així com els que de fet o de dret hi exercisquen càrrecs d'administració o direcció, que exercisquen l'activitat pròpia dels fons de pensions o de les entitats gestores de fons de pensions sense comptar amb la preceptiva autorització administrativa o que utilitzen les denominacions «pla de pensions», «fons de pensions», «entitat gestora de fons de pensions» o «entitat depositària de fons de pensions», sense ser-ho, seran sancionades d'acord amb el que disposa l'article 208 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Dotze. L'article 46 queda redactat com següix:

«Article 46. *Representants a Espanya dels fons de pensions d'ocupació d'altres estats membres.*

Els fons de pensions domiciliats en altres estats membres que pretenguen desenvolupar a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació

espanyola estaran obligats a designar un representant, persona física amb residència habitual a Espanya o persona jurídica establida en esta, amb les facultats següents:

a) Atendre les reclamacions que presenten les comissions de control, partícips i beneficiaris dels plans subjectes a la legislació espanyola adscrits al fons. A este efecte, haurà de tindre poders suficients per a representar el fons de pensions, inclús per a ordenar l'abonament de prestacions.

b) Representar el fons de pensions davant de les autoritats judicials i administratives espanyoles en tot el que concernix a la realització dels plans i a les activitats del fons a Espanya.

El ministre d'Economia i Competitivitat podrà dictar normes detallades relatives al contingut, forma i terminis de les obligacions previstes en este article.»

Tretze. La disposició adicional segona queda redactada com seguix:

«Disposició adicional segona. *Termini de resolució de les sol·licituds d'autorització administrativa i inscripció.*

Les peticions d'autoritzacions administratives i d'inscripció regulades en la present llei hauran de ser resoltes dins dels tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud. El silenci administratiu tindrà caràcter positiu.»

Catorze. La disposició adicional octava queda redactada com seguix:

«Disposició adicional octava. *Disposició anticipada dels drets econòmics en els sistemes de previsió social complementària anàlegs als plans de pensions.*

Els drets econòmics dels assegurats o mutualistes derivats de primes, aportacions i contribucions abonades a plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social previstos en l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, es podran fer efectius anticipadament en els supòsits excepcionals de liquiditat i de disposició anticipada previstos per als plans de pensions en l'apartat 8 de l'article 8 d'esta llei, en els termes i condicions establits en el mencionat precepte i en les normes que el despleguen reglamentàriament.

En el cas dels plans de previsió social empresarial i els concertats amb mutualitats de previsió social per als treballadors de les empreses, la disposició anticipada de drets derivats de primes, aportacions o contribucions realitzades amb almenys deu anys d'antiguitat serà possible si ho permet el compromís i es preveu en la corresponent pòlissa d'assegurança o reglament de prestacions. En cas que l'entitat asseguradora compte amb inversions destinades al dret de disposició anticipada es valorarà pel valor de mercat dels actius assignats.

En les mutualitats de previsió social que, en virtut del que estableix la disposició adicional quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuen com a sistema alternatiu a l'alta en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms, no es podran fer efectius els drets econòmics dels productes o assegurances utilitzats per a complir l'esmentada funció alternativa en els supòsits de liquiditat previstos en els paràgrafs primer i segon de l'apartat 8 de l'article 8 d'esta llei.»

Quinze. S'afig una disposició transitòria octava nova amb la redacció següent:

«Disposició transitòria octava. *Fons de pensions oberts existents amb anterioritat a l'1 de gener de 2016.*

Els fons de pensions d'ocupació o personals inscrits en el Registre Administratiu de Fons de Pensions que, el 31 de desembre de 2015, operaven com a fons de pensions oberts podran continuar l'esmentada activitat, així com continuar aplicant el seu règim anterior de composició de la comissió de control del fons mentres mantinguen plans de pensions directament integrats.»

Disposició final quinta. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

Es modifica la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en els termes següents:

U. S'afig un nou apartat a l'article 233.

«5. En el cas d'entitats asseguradores, el mediador designat haurà de ser el Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Dos. En la disposició addicional segona «Règim especial aplicable a entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió i entitats asseguradores», Es fa una redacció nova de l'apartat 2.h):

«h) Els títols VI i VII de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, i el text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004 de, 29 d'octubre.»

Disposició final sexta. *Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

S'afig una nova disposició addicional dèsset al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, en els termes que s'indiquen a continuació:

«Disposició addicional dèsset. *Obtenció d'informació als efectes de la liquidació i recaptació de les taxes pel manteniment del servici de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació dels servicis d'extinció d'incendis.*

Les entitats locals demanaran a les entitats asseguradores la informació necessària per a la liquidació i recaptació de les taxes per la prestació del servici de prevenció i extinció d'incendis i de les contribucions especials per l'establiment o ampliació dels servicis d'extinció d'incendis, de conformitat amb el procediment que s'establix en la disposició addicional catorze de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores.»

Disposició final setètima. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, es modifica la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 31 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«e) Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.»

Disposició final octava. *Modificació del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica el text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 6 queda redactat com següix:

«1. El Consorci, en matèria de riscos extraordinaris, tindrà per objecte indemnitzar, en la forma establida en este estatut legal, en règim de compensació, les pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya i que afecten riscos situats en esta.

Igualment, seran indemnitzables pel Consorci els danys personals derivats d'esdeveniments extraordinaris succeïts en l'estranger quan l'assegurat de la pòlissa tinga la seua residència habitual a Espanya.

A este efecte, seran pèrdues els danys directes en les persones i en els béns, així com, en els termes i amb els límits que reglamentàriament es determinen, les pèrdues pecuniàries com a conseqüència d'aquells. S'entendran, igualment en els termes que reglamentàriament es determinen, per esdeveniments extraordinaris:

a) Els següents fenòmens de la naturalesa: terratrèmols i sismes submarins, les inundacions extraordinàries, les erupcions volcàniques, la tempestat ciclònica atípica i les caigudes de cossos siderals i aeròlits.

b) Els ocasionats violentament com a conseqüència de terrorisme, rebel·lió, sedició, motí i tumult popular.

c) Fets o actuacions de les Forces Armades o de les forces i cossos de seguretat en temps de pau.»

Dos. La lletra b) de l'article 7 queda redactada com següix:

«b) Pel que es referix a assegurances de coses, els rams de vehicles terrestres, vehicles ferroviaris, incendi i elements naturals, altres danys als béns, i pèrdues pecuniàries diverses, així com les modalitats combinades d'estos, o quan es contracten de manera complementària. També en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils.

No obstant això, serà obligatori un únic recàrrec en el ram de responsabilitat civil de vehicles terrestres automòbils, si a més de la cobertura d'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria de l'automòbil s'ha contractat amb caràcter voluntari una assegurança de responsabilitat civil o una assegurança de danys en relació amb el mateix vehicle de motor.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 8 queda redactat com següix:

«5. En les assegurances contra danys i responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, el Ministeri d'Economia i Competitivitat, a proposta del Consorci, podrà fixar una franquícia a càrrec de l'assegurat per als supòsits en què el Consorci tinga obligació d'indemnitzar.»

Quatre. L'article 14 queda redactat com següix:

«Article 14. *En relació amb la liquidació d'entitats asseguradores.*

1. El Consorci assumirà la condició de liquidador de les entitats asseguradores espanyoles indicades en l'article 27.1 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, subjectes a la competència d'execució de l'Estat o de les comunitats autònomes, quan li encomane la seua liquidació el ministre d'Economia i Competitivitat o l'òrgan competent de la respectiva comunitat autònoma.

Podrà encomanar-se-li la liquidació en els supòsits següents:

- a) Simultàniament a la dissolució de l'entitat asseguradora si s'ha procedit a esta administrativament.
- b) Si, dissolta una entitat, esta no ha nomenat els liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'eixe termini no complisca els requisits legals i estatutaris.
- c) Quan els liquidadors incomplisquen les normes que per a la protecció dels assegurats s'establixen en la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, les que regixen la liquidació o la dificulden. També quan, per retardar-se la liquidació o per concórrer circumstàncies que ho aconsellen, l'Administració entenga que la liquidació s'ha d'encomanar al Consorci. En cas que la liquidació siga intervinguda, la comanda al Consorci s'acordarà amb un informe previ de l'interventor.
- d) Per mitjà d'acceptació de la petició de la mateixa entitat asseguradora, si s'aprecia causa justificada.

2. Corresponen al Consorci, en els termes que preveu la legislació concursal, la condició i funcions pròpies de l'administració concursal en els procediments de concurs a què es trobe sotmesa qualsevol entitat asseguradora, i això sense que siga necessària l'acceptació del càrrec. La seua actuació en els mencionats procediments no serà retribuïda.

El Consorci haurà de comunicar al jutjat la identitat de la persona física que haja de representar-lo en l'exercici del seu càrrec, al qual seran aplicables les normes contingudes en l'article 28 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, amb les excepcions que s'hi establixen.

A més exercirà les funcions de mediador concursal quan ho sol·licite una entitat asseguradora d'acord amb el que disposa l'article 5 bis de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

3. Si és el cas, porta a efecte la liquidació separada dels béns a què es referix l'article 175 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores.

4. En els termes que reglamentàriament es determinen i amb l'acord previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, el Consorci podrà dur a terme activitats d'informació als creditors per contracte d'assegurança en relació amb els processos de liquidació d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre de la Unió Europea en allò que afecte exclusivament els contractes d'assegurança que l'esmentada entitat haja subscrit a Espanya en règim de dret d'establiment o en lliure prestació de servicis.

El Consorci podrà subscriure convenis amb els òrgans administratius o judicials als quals, d'acord amb la normativa de l'estat membre d'origen, s'haja encomanat la liquidació de l'entitat, amb la finalitat de facilitar als creditors per contracte d'assegurança residents a Espanya la presentació i tramitació de les seues reclamacions davant dels òrgans de liquidació.

La realització de les activitats indicades en este apartat no implicarà l'assumpció pel Consorci de funcions de liquidació d'entitats asseguradores d'altres estats membres de la Unió Europea ni de les seues sucursals a Espanya, ni, per tant, comportarà la realització de pagaments per raó de contracte d'assegurança ni bestretes a compte dels mencionats pagaments, i no serà aplicable, en cap cas, el que disposen els articles 179 a 185 de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores.»

Cinc. Es modifica la redacció dels apartats 2 i 4 i s'afig un nou apartat 7 a l'article 18:

«2. Tots els recàrrecs a favor del Consorci seran recaptats obligatòriament per les entitats asseguradores juntament amb les seues primes.

En el cas de fraccionament de primes, les entitats podran optar per recaptar els esmentats recàrrecs amb el primer pagament fraccionat que es faça, o per fer-ho a mesura que vencen les corresponents fraccions de prima, si bé en este últim cas s'hauran d'aplicar sobre les fraccions del recàrrec els tipus per fraccionament que, per a cada possible periodicitat, es fixen en les tarifes dels recàrrecs a favor del Consorci, o tractant-se del recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores, els indicats en l'apartat 3.

L'elecció de l'opció de fraccionar els recàrrecs a favor del Consorci a mesura que vencen les corresponents fraccions de prima haurà de fer-se constar en les bases tècniques de les entitats, comunicar-se al Consorci i aplicar-se de manera sistemàtica en el ram o risc de què es tracte, excepte causa degudament justificada.»

«4. Les entitats asseguradores estaran obligades, en el moment de presentar al Consorci la declaració dels recàrrecs recaptats per compte d'este, a practicar una liquidació i ingressar el seu import amb la periodicitat i amb subjecció a les regles que es determinen reglamentàriament.

Prèvia comunicació fefaent al Consorci, les entitats podran liquidar els recàrrecs segons les primes emeses, sense perjudi de les regularitzacions periòdiques que siguen procedents. L'elecció d'esta opció s'haurà d'aplicar a totes les carteres de pòlisses de l'entitat i per anys naturals.

Tant les liquidacions efectuades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions derivades d'actes d'inspecció com aquelles altres que no tinguen assenyalat termini d'ingrés per les seues normes específiques hauran de ser ingressades dins dels quinze dies següents a aquell en què va tindre lloc la notificació de la liquidació a l'entitat asseguradora.»

«7. Quan els ingressos per recàrrecs efectuats al Consorci resulten ser indeguts en tot o en part, se n'acordarà la devolució a sol·licitud dels interessats, sense perjudi de les comprovacions i petició d'informació que corresponguen, en el termini de quinze dies des de la completa presentació de la documentació acreditativa de l'error advertit.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat com seguix:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a través de la Inspecció d'Assegurances de l'Estat i d'acord amb els plans d'inspecció aprovats a proposta del Consorci, inspeccionarà les empreses, siguen entitats jurídiques o persones físiques, que recaptin recàrrecs i primes per compte del Consorci.

Els costos dels mitjans personals i materials a què done lloc este servici d'inspecció seran sufragats pel Consorci, i a este efecte es formalitzarà l'oportú conveni amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el qual es determinarà la compensació econòmica a abonar a l'òrgan els mitjans del qual han sigut destinats a este fi, per a atendre els mencionats costos.»

Set. S'afig una disposició transitòria que queda redactada com seguix:

«Disposició transitòria. *Adaptació dels contractes d'assegurança vigents a la modificació efectuada en els articles 7.b) i 8.5 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

Els contractes d'assegurances en vigor s'hauran d'adaptar a la modificació introduïda per la disposició final octava de la Llei d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats asseguradores i reasseguradores, en els articles 7.b) i 8.5 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, abans de la primera renovació que tinga lloc a partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor de l'esmentada llei. Els contractes d'assegurança de nova emissió que se subscriuen a partir de l'1 de juliol de 2016 hauran d'estar adaptats a esta.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.*

L'article 8 queda redactat com segueix:

«Article 8. *Convenis d'indemnització directa. Declaració amistosa d'accident. Convenis d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit.*

1. Per a agilitzar les indemnitzacions en l'àmbit dels danys originats en ocasió de l'ús i circulació de vehicles de motor, l'entitat asseguradora s'haurà d'adherir als convenis d'indemnització directa entre entitats asseguradores per a la liquidació de sinistres de danys materials.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, l'assegurador facilitarà exemplars de la denominada declaració amistosa d'accident que haurà d'utilitzar el conductor per a la declaració dels sinistres a la seua asseguradora.

3. Per a agilitzar l'assistència als lesionats de trànsit, l'assegurador es podrà adherir als convenis sectorials d'assistència sanitària per a lesionats de trànsit així com a convenis d'indemnització directa de danys personals.

4. A este efecte, els mencionats convenis hauran de preveure condicions equivalents i no discriminatòries per a totes les entitats asseguradores, sense que es puguen imposar restriccions que no siguen indispensables per a la consecució d'aquell objectiu.»

Disposició final deu. *Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.*

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 6, queda redactat com segueix:

«1. Els mediadors d'assegurances oferiran informació veraç i suficient en la promoció, oferta i subscripció dels contractes d'assegurança i, en general, en tota la seua activitat d'assessorament, tot això en els termes que establisca el ministre d'Economia i Competitivitat.»

Dos. L'article 8 queda redactat com segueix:

«Article 8. *Els col·laboradors externs dels mediadors d'assegurances:*

1. Els mediadors d'assegurances podran subscriure contractes mercantils amb col·laboradors externs que col·laboren amb ells en la distribució de productes d'assegurances actuant per compte dels mencionats mediadors sota la seua responsabilitat i direcció, en els termes que les parts acorden lliurement.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà les línies generals i els principis bàsics que hauran de complir els programes de formació dels col·laboradors quant al seu contingut, organització i execució.

2. Els col·laboradors externs no tindran la condició de mediadors d'assegurances, i exerciran la seua activitat sota la direcció, responsabilitat i règim de capacitat financera del mediador d'assegurances per al qual actuen.

Els col·laboradors s'hauran d'identificar com a tals i indicar també la identitat del mediador per compte del qual actuen. En virtut del contracte mercantil amb este, la informació que hauran de proporcionar al prenedor d'assegurances serà tota o part de l'establida en l'article 42, sense que en cap cas el prenedor deixe de rebre eixa informació completa.

3. Els mediadors d'assegurances portaran un llibre registre en què anotaran les dades personals identificatives dels col·laboradors externs, amb indicació de la data d'alta i, si és el cas, la de baixa, que quedarà sotmés al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Un col·laborador extern d'un mediador d'assegurances, persona física o jurídica, no podrà col·laborar amb altres mediadors d'assegurances de diferent classe a la d'aquell que el va contractar en primer lloc. A més, si és col·laborador extern d'un agent exclusiu, només podrà col·laborar amb altres agents exclusius de la mateixa entitat asseguradora.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 15 queda redactat com segueix:

«2. Les dades contingudes en el Registre d'agents d'assegurances exclusives hauran d'estar actualitzades i seran remeses per cada entitat asseguradora a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per via telemàtica per a la seua inscripció en el termini màxim de dos mesos en el registre administratiu previst en l'article 52 d'esta llei. L'agent d'assegurances exclusives no podrà iniciar la seua activitat fins que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'haja inscrit en el mencionat registre.»

Quatre. L'apartat 3.e) i l'apartat 4 de l'article 21 queden redactats com segueix:

«e) Els agents d'assegurances vinculats es comprometran a disposar d'un programa de formació per als empleats i col·laboradors externs.

Així mateix, les entitats asseguradores adoptaran les mesures necessàries per a la formació dels seus agents d'assegurances vinculats i de les persones que integren l'òrgan de direcció previst en el segon paràgraf de la lletra b) d'este apartat en els productes d'assegurança mitjançats per estos.

La documentació corresponent als programes de formació estarà a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que podrà requerir que s'efectuen les modificacions que siguen necessàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà les línies generals i els principis bàsics que hauran de complir els programes de formació dels agents d'assegurances vinculats quant al seu contingut, organització i execució.»

«4. La sol·licitud d'inscripció com a agent d'assegurances vinculat es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'anterior apartat 3. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud serà de tres mesos a partir de la data de presentació de l'esmentada sol·licitud. La inscripció especificarà les entitats asseguradores per a les quals l'agent d'assegurances vinculat podrà realitzar l'activitat de mediació d'assegurances. La sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.»

Cinc. Els apartats 1.c), 1.g) i 2 de l'article 27 queden redactats com segueix:

«1.c) En les societats de corredoria d'assegurances, almenys, la mitat dels administradors hauran de disposar d'experiència adequada per a exercir funcions d'administració.»

«1.g) Presentar un programa d'activitats en què s'haurà d'indicar, almenys, els rams d'assegurança i la classe de riscos en què es projecte mitjançar, els principis rectors i àmbit territorial de la seua actuació; els mitjans personals i materials de què s'haja de disposar per al compliment del mencionat programa i els mecanismes adoptats per a la solució de conflictes per queixes i reclamacions de la clientela.

Haurà d'incloure, igualment, un compromís de disposar d'un programa de formació per a aquelles persones que com a empleats o col·laboradors externs d'aquell hagen d'assumir funcions que suposen una relació més directa amb els

possibles prenedors de l'assegurança i assegurats. A este efecte, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà les línies generals i els principis bàsics que hauran de complir els programes de formació dirigits als empleats i col·laboradors externs dels corredors d'assegurances quant al seu contingut, organització i execució.»

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor d'assegurances es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'apartat anterior. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa de la sol·licitud serà de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'inscripció. La sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 28 queda redactat com següent:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposarà d'un termini de tres mesos, a partir de la presentació de la informació, per a oposar-se a l'adquisició de la participació significativa o de cada un dels seus increments que igualen o superen els límits del 20 per cent, 30 per cent o 50 per cent i també quan en virtut de l'adquisició es pugua arribar a controlar la societat de corredoria. L'oposició s'haurà de fundar en el fet que qui pretenga adquirir-la no reuneix els requisits d'honorabilitat comercial i professional en els termes definits en esta llei o incorre en alguna de les prohibicions d'esta llei. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no es pronuncia en el termini de tres mesos, es podrà procedir a l'adquisició o increment de participació. Si l'esmentada direcció general expressa la seua conformitat a l'adquisició o increment de participació significativa, podrà fixar un termini màxim diferent del comunicat per a efectuar l'adquisició.»

Set. Els apartats 2 i 4 de l'article 39 queden redactats com següent:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà els requisits i els principis bàsics que hauran de complir els cursos de formació en matèries financeres i d'assegurances privades quant al seu contingut, organització i execució, que hauran de ser programats en funció de la titulació i dels coneixements previs acreditats pels assistents.

Les persones físiques o jurídiques que pretenguen organitzar els cursos a què es referix l'apartat anterior, hauran de sol·licitar-ho prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Reglamentàriament es desenvoluparan els requisits per a l'autorització a l'organització dels cursos de formació. Els organitzadors dels cursos emetran les certificacions que acrediten la superació d'estos.»

«4. L'autorització concedida als centres de formació per qualsevol autoritat competent tindrà eficàcia nacional. El titular de l'autorització comunicarà a l'autoritat competent de la seua comunitat autònoma o a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons corresponga, l'obertura de nous centres de formació.»

Huit. L'apartat 4 de l'article 42 queda redactat com següent:

«4. L'assessorament d'acord amb l'obligació de dur a terme una anàlisi objectiva a què estan obligats els corredors d'assegurances es facilitarà sobre la base de l'anàlisi d'un nombre suficient de contractes d'assegurança oferits en el mercat en els riscos objecte de cobertura, de manera que pugua formular una recomanació, atenint-se a criteris professionals, respecte del contracte d'assegurança que seria adequat a les necessitats del client.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 52 queda redactat com següix:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions portarà el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, en el qual s'hauran d'inscriure, amb caràcter previ a l'inici de les seues activitats, els mediadors d'assegurances i els corredors de reassegurances residents o domiciliats a Espanya sotmesos a esta llei. En el cas de les persones jurídiques, a més, s'inscriurà els administradors i les persones que formen part de la direcció, responsables de les activitats de mediació.

També es prendrà nota dels mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que actuen en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

En el mencionat registre es prendrà nota igualment dels contractes de distribució a què es referix l'article 4.1 d'esta llei.

Este registre administratiu expressarà les circumstàncies que reglamentàriament es determinen i l'accés al seu contingut serà general i gratuït.»

Deu. La lletra a) de l'apartat 1 de la disposició adicional quarta queda redactada com següix:

«a) La inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, de les persones que exercisquen com a agents d'assegurances o operadors de banca-assegurances, ja siguen exclusius o vinculats, com a corredors d'assegurances o corredors de reassegurances.»

Onze. Les referències a l'«auxiliar extern», «auxiliar assessor» o «auxiliar» es consideraran fetes al «col·laborador extern», en els articles següents i disposicions: 10.4, 16.1, 17.2, 18, 19, 21.3.e), 23.2, 24, 25.1 i 4, 27.1.g), 30.2, 31.2.b), 53, 55.2.u), 62.1.d), 62.2, disposicions adicional quarta i onze.1.

Disposició final onze. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de Modificació Parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 99, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats i les persones jurídiques, incloent-hi les entitats en atribució de rendes, que satisfacen o abonen rendes subjectes a este impost, estaran obligades a efectuar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent al perceptor, en la quantitat que es determine reglamentàriament i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'establisquen. Estaran subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per este impost que exercisquen activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacen o abonen en l'exercici de les esmentades activitats, així com les persones físiques, jurídiques i la resta d'entitats no residents en territori espanyol, que hi operen per mitjà d'establiment permanent, o sense establiment permanent respecte als rendiments del treball que satisfacen, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixen gasto deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es referix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaga o abone rendiments del treball a contribuents que presten els seus servicis a una entitat resident vinculada amb aquella en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats o a un establiment permanent radicat en territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què preste els seus servicis el contribuent haurà d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de lliure prestació de servicis hauran d'efectuar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

Els fons de pensions domiciliats en un altre estat membre de la Unió Europea que desenvolupen a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, d'acord amb el que preveu la Directiva 2003/41/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació o, si és el cas, les seues entitats gestores, hauran d'efectuar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

En cap cas estaran obligades a efectuar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'estats estrangers.»

Dos. Es modifiquen les lletres g) i h) de l'apartat 2 de l'article 105, que queden redactades de la manera següent:

«g) Per a les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

h) Per a les entitats previstes en el penúltim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 99 d'esta llei, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.»

Disposició final dotze. *Modificació de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació.*

U. Es modifica l'apartat 3, de l'article 6, amb el text següent:

«3. L'administració que tutela regularà els supòsits i el procediment per a la creació, integració, fusió, dissolució, liquidació i destinació del patrimoni de les cambres oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació i dels consells de cambres.»

Dos. S'afig un nou article 38, amb el text següent:

«Article 38. *Pla de viabilitat i dissolució per inviabilitat econòmica.*

1. Quan les cambres que es troben sotmeses a la tutela de l'Administració General de l'Estat incórreguen en resultats negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius, la cambra afectada haurà d'informar l'administració de tutela en un termini màxim d'un mes des que es conega esta situació.

La comunicació anirà acompanyada d'un pla de viabilitat, auditat i aprovat pel Ple, en el qual es descriuen les actuacions que es duren a terme per a la correcció del desequilibri en el termini que es considere necessari i, en tot cas, en un màxim de dos exercicis comptables. Així mateix, se li adjuntarà un inventari, el balanç, l'informe de l'auditoria realitzada, i tota l'altra documentació que es considere necessària per a valorar la situació econòmica de la cambra i el pla presentat.

2. Presentat el pla de viabilitat, l'administració de tutela podrà autoritzar-lo, modificar-lo o determinar qualsevol altra actuació que considere oportuna.

3. Quan concórreguen circumstàncies objectives que facen manifestament impossible solucionar la situació d'inviabilitat econòmica per mitjà de la presentació

d'un pla o quan el mencionat pla s'incomplisca, l'administració de tutela podrà suspendre i dissoldre els òrgans de govern d'acord amb l'article 37, o determinar l'extinció i liquidació de la cambra.

4. En cas que se n'acorde l'extinció, a partir d'este moment, la cambra no podrà realitzar cap acte jurídic, excepte els que siguen estrictament necessaris per a garantir l'eficàcia de la seua liquidació. Acordada la liquidació, la cambra presentarà a l'administració de tutela un pla de liquidació, que haurà de ser autoritzat per l'administració.

Quan en la decisió d'extinció s'acorde l'obertura de la delegació per la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació d'Espanya, per a l'obertura de l'esmentada delegació, la Cambra d'Espanya podrà formular una proposta per a la transmissió d'actius o unitats productives. Si la cambra accepta la proposta, els termes d'esta s'incorporaran en el pla de liquidació.

L'administració de tutela supervisarà el compliment del pla de liquidació. Conclosa la liquidació de la cambra, es produirà la seua extinció automàtica.

En cap cas es podrà assumir ni derivar del procés de liquidació i extinció cap obligació per a l'administració de tutela.

5. En el cas de les cambres tutelades per les comunitats autònomes s'ajustaran a allò que s'ha establert en la seua legislació específica.»

Disposició final tretze. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2016, es modifica l'apartat 1 de l'article 128 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 128. *Retencions i ingressos a compte.*

1. Les entitats, incloent-hi les comunitats de béns i les de propietaris, que satisfacen o abonen rendes subjectes a este impost, estaran obligades a retindre o a efectuar ingressos a compte, en concepte de pagament a compte, la quantitat que resulte d'aplicar els percentatges de retenció indicats en l'apartat 6 d'este article a la base de retenció determinada reglamentàriament, i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i formes que s'establisquen.

També estaran obligats a retindre i ingressar les persones físiques respecte de les rendes que satisfacen o abonen en l'exercici de les seues activitats econòmiques, així com les persones físiques, jurídiques i la resta d'entitats no residents en territori espanyol que hi operen per mitjà d'establiment permanent.

Així mateix, estaran obligades a efectuar retenció o ingrés a compte les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.»

Disposició final catorze. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució que atribuïx a l'Estat les competències per a establir les bases de l'ordenació de les assegurances i les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament. S'exceptuen d'això els preceptes següents:

- a) Els articles 16, 17, 18, 40, 119, 120, 121, 123, 126 i 210 a 213, que no tindran caràcter bàsic.
- b) L'article 130, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals.
- c) Els articles 9, 10, 11, 12, 13, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, el capítol II i capítol IV del títol III, els articles 89.3, 96, 98.1 i 2, 165.4, 168, 172, 173, 175, 179 al 189 i

l'annex, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de legislació mercantil.

d) L'article 97 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de legislació processal.

e) Els articles 53 i 59, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

f) L'article 167.2, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de legislació civil.

Disposició final quinze. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2009/138/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'assegurança de vida, l'accés a l'activitat d'assegurança i de reassegurança i el seu exercici (Solvència II) modificada per la Directiva 2014/51/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats) (Omnibus II).

Igualment, s'incorpora la Directiva 2011/89/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/67/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE, quant a la supervisió addicional de les entitats financeres que formen part d'un conglomerat financer.

Disposició final setze. *Normes aplicables als procediments que regula esta llei.*

Els procediments regulats en esta llei es regiran, en primer terme, pels preceptes continguts en esta i en les seues normes de desplegament, i, subsidiàriament, pels de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i normes complementàries.

Disposició final dèset. *Potestat reglamentària.*

1. Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, i amb audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar esta llei en les matèries que s'atribuïxen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, en totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què siga necessari per a la seua correcta execució, per mitjà de l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'este que siguen necessàries.

2. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat, amb audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar esta llei en les matèries que específicament atribuïx a la potestat reglamentària del mencionat ministre i, així mateix, desplegar el seu reglament quan siga necessari i així s'hi preveja.

El desplegament reglamentari dels preceptes relatius a les mutualitats de previsió social l'efectuarà el Govern per mitjà d'un reglament específic per a les esmentades mutualitats.

Disposició final díhuit. *Mesura transitòria sobre els tipus d'interés sense risc.*

Amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, l'entitat asseguradora o reasseguradora podrà aplicar un ajust transitori a l'estructura temporal pertinent de tipus d'interés sense risc respecte a les obligacions admissibles en matèria d'assegurances i reassegurances, en els termes i condicions que es determinen reglamentàriament.

Disposició final dènou. *Mesura transitòria sobre les provisions tècniques.*

Amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, l'entitat asseguradora o reasseguradora podrà aplicar una deducció transitòria a les provisions tècniques, en els termes i condicions que es determinen reglamentàriament.

Disposició final vint. *Altres mesures transitòries.*

Reglamentàriament, es determinaran els termes i condicions d'acord amb els quals les entitats asseguradores i reasseguradores podran:

1. Presentar i divulgar la informació a què es referixen els articles 80 i 114, amb periodicitat anual o inferior.
2. Aplicar un règim transitori per a la classificació dels fons propis bàsics en nivells.
3. Aplicar els requisits previstos en l'article 79, a determinats instruments financers emesos abans de l'1 de gener de 2011.
4. Aplicar un règim transitori als submòduls de risc de mercat, de concentració i de diferencials i al submòdul de risc de renda variable.
5. Sol·licitar l'aprovació d'un model intern de grup quan hi haja una part del grup amb un perfil de risc substancialment diferent.
6. Gestionar la seua cartera de contractes per a posar fi a les seues activitats.

Disposició final vint-i-u. *Entrada en vigor.*

1. Esta llei entrarà en vigor l'1 de gener de 2016.
2. No obstant això, la disposició transitòria tretze i la disposició addicional setze entraran en vigor l'endemà de ser publicada. Les disposicions transitòries quarta i deu entraran en vigor l'1 de setembre de 2015. La disposició final novena entrarà en vigor l'1 de juliol de 2016.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Rams d'assegurança

- A) Rams d'assegurança diferent de l'assegurança de vida i riscos accessoris.
 - a) En l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida la classificació dels riscos per rams s'ajustarà al següent:
 1. Accidents.

Les prestacions en este ram poden ser: a un tant alçat, d'indemnització, mixta d'ambdós i de cobertura d'ocupants de vehicles.
 2. Malaltia (compresa l'assistència sanitària i la dependència).

Les prestacions en este ram poden ser a un tant alçat, de reparació, bé per mitjà del reembossament dels gastos ocasionats, bé per mitjà de la garantia de la prestació del servei, o mixta d'ambdós.

3. Vehicles terrestres (no ferroviaris).

Inclou tot dany patit per vehicles terrestres, siguen o no automòbils, excepte els ferroviaris.

4. Vehicles ferroviaris.

5. Vehicles aeris.

6. Vehicles marítics, lacustres i fluvials.

7. Mercaderies transportades (compresos els equipatges i la resta de béns transportats).

8. Incendi i elements naturals.

Inclou tot dany patit pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per incendi, explosió, tempestat, elements naturals diferents de la tempestat, energia nuclear i afonament de terreny.

9. Altres danys als béns.

Inclou tot dany patit pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per la pedra o la gelada, així com per robatori o altres successos diferents dels inclosos en el ram 8.

10. Responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista).

11. Responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista).

12. Responsabilitat civil en vehicles marítics, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat del transportista).

13. Responsabilitat civil en general.

Comprén tota responsabilitat diferent de les mencionades en els rams 10, 11 i 12.

14. Crèdit.

Comprén insolvència general, venda a terminis, crèdit a l'exportació, crèdit hipotecari i crèdit agrícola.

15. Caució (directa i indirecta).

16. Pèrdues pecuniàries diverses.

Inclou riscos de l'ocupació, insuficiència d'ingressos (en general), mal temps, pèrdua de beneficis, subsidi per privació temporal del permís de conduir, persistència de gastos generals, gastos comercials imprevistos, pèrdua del valor venal, pèrdues de lloguers o rendes, pèrdues comercials indirectes diferents de les mencionades anteriorment, pèrdues pecuniàries no comercials i altres pèrdues pecuniàries.

17. Defensa jurídica.

Les entitats asseguradores hauran d'optar per alguna de les modalitats de gestió següents:

a) Confiar la gestió dels sinistres del ram de defensa jurídica a una entitat jurídicament diferent, que s'haurà de mencionar en el contracte. Si l'esmentada entitat es troba vinculada a una altra que practique algun ram d'assegurança diferent del de vida, els membres del personal de la primera que s'ocupen de la gestió de sinistres o de l'assessorament jurídic relatiu a l'esmentada gestió no podran exercir simultàniament la

mateixa o semblant activitat en la segona. Tampoc podran ser comunes les persones que exercisquen càrrecs de direcció de les dos entitats.

b) Garantir en el contracte d'assegurança que cap membre del personal que s'ocupe de la gestió d'assessorament jurídic relatiu a l'esmentada gestió exercisca al mateix temps una activitat semblant en un altre ram si l'entitat asseguradora opera en diversos o per a una altra entitat que opere en algun ram diferent del de vida i que tinga amb l'asseguradora de defensa jurídica vincles financers, comercials o administratius amb independència que estiga o no especialitzada en el mencionat ram.

c) Preveure en el contracte el dret de l'assegurat a confiar la defensa dels seus interessos, a partir del moment en què tinga dret a reclamar la intervenció de l'assegurador segons el que disposa la pòlissa, a un advocat de la seua elecció.

18. Assistència.

Assistència a les persones que es troben en dificultats durant desplaçaments o absències del seu domicili o del seu lloc de residència permanent. Comprendrà també l'assistència a les persones que es troben en dificultats en circumstàncies diferents, determinades reglamentàriament, sempre que no siguen objecte de cobertura en altres rams d'assegurança.

19. Decessos.

Inclou operacions d'assegurança que garantisquen la prestació de servicis funeraris per al cas que es produïska la defunció, o bé subsidiàriament, quan no es puga fer la prestació, per causa de força major o per haver-se fet el servici a través d'altres mitjans, diferents dels disposats per l'asseguradora, a satisfer als hereus legals de l'assegurat mort la suma assegurada, que no ha d'excedir el valor mitjà dels gastos funeraris per una defunció.

Els riscos compresos en un ram no podran ser classificats en un altre ram, sense perjudi d'allò que s'ha disposat respecte dels riscos accessoris en l'apartat 4.

Quan l'autorització es concedisca simultàniament per a uns quants rams, s'atorgarà amb les denominacions següents:

1r. «Accidents i malaltia»: Quan s'autoritzen els rams 1 i 2.

2n. «Assegurança d'automòbil»: Quan l'autorització comprega la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 3, 7 i 10.

3r. «Assegurança marítima i de transport»: Quan l'autorització comprega la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 4, 6, 7 i 12.

4t. «Assegurança d'aviació»: Quan l'autorització comprega la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i els rams 5, 7 i 11.

5t. «Incendi i altres danys als béns»: Quan s'autoritzen els rams 8 i 9.

6t. «Responsabilitat civil»: Quan s'autoritzen els rams 10, 11, 12 i 13.

7m. «Crèdit i caució»: Quan s'autoritzen els rams 14 i 15.

8u. «Assegurances generals»: Quan s'autoritzen tots els rams d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida enumerats en este article.

b) Riscos accessoris.

L'entitat asseguradora que obtinga una autorització per a un risc principal pertanyent a un ram d'assegurança diferent del de vida o a un grup de rams podrà, així mateix, cobrir els riscos compresos en un altre ram sense necessitat d'obtindre autorització per als dits riscos, sempre que concórreguen els requisits següents:

1r. Que estiguen vinculats al risc principal.

2n. Que es referisquen a l'objecte cobert contra el risc principal.

3r. Que estiguen coberts pel contracte que cobrix el risc principal.

4t. Que per a l'autorització en el ram a què pertanga el risc accessori no es requerisquen majors garanties financeres prèvies que per al principal, excepte, quant a

este últim requisit, que el risc accessori siga el de responsabilitat civil la cobertura del qual no supere els límits que reglamentàriament es determinen.

Quan el ram accessori siga el 2 (malaltia), este no comprendrà prestacions d'assistència sanitària o prestacions d'assistència per dependència.

Els riscos compresos en els rams 14 (crèdit), 15 (caució) i 17 (defensa jurídica), no podran ser considerats accessoris d'altres rams, excepte el ram 17 (defensa jurídica), que, quan es complisquen les condicions exigides en el paràgraf anterior, podrà ser considerat com a risc accessori del ram 18 (assistència), si el risc principal només es referix a l'assistència facilitada a les persones en dificultats amb motiu de desplaçaments o d'absències del domicili o del lloc de residència permanent, i com a risc accessori del ram 6 (vehicles marítics, lacustres i fluvials), quan es referisca a litigis o riscos que resulten de la utilització d'embarcacions marítimes o que estiguen relacionats amb l'esmentada utilització.

B) Ram de vida i riscos complementaris.

a) L'assegurança directa sobre la vida s'inclourà en un sol ram, el ram de vida, que comprendrà:

1. L'assegurança sobre la vida, tant per a cas de mort com de supervivència, o els dos conjuntament, incloent-hi en el de supervivència l'assegurança de renda; l'assegurança sobre la vida amb contraassegurança; l'assegurança de nupcialitat, i l'assegurança de natalitat. Així mateix, comprén qualsevol d'estes assegurances quan estiguen vinculades amb fons d'inversió o altres actius a què es referix l'article 73. Igualment, podrà comprendre l'assegurança de dependència.

2. Les operacions de capitalització basades en tècnica actuarial, que consistisquen a obtenir compromisos determinats quant a la seua duració i al seu import a canvi de desembossaments únics o periòdics prèviament fixats.

3. Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació, entenent per tals aquelles que suposen per a l'entitat asseguradora administrar les inversions i, particularment, els actius representatius de les reserves de les entitats que atorguen prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats. També estaran compreses estes operacions quan porten una garantia d'assegurança, siga sobre la conservació del capital, siga sobre la percepció d'un interès mínim.

4. Les operacions tontines, entenent per tals aquelles que porten amb si la constitució d'associacions que reunisquen partícips per a capitalitzar en comú les seues aportacions i per a repartir l'actiu així constituït entre els supervivents o entre els seus hereus.

b) Riscos complementaris.

Les entitats autoritzades per a operar en el ram de vida podran cobrir com a riscos complementaris els compresos en el ram 1 (accidents) i en el ram 2 (malaltia), sense necessitat d'obtenir autorització per als dits rams, sempre que concórreguen els requisits següents:

- 1r. Que estiguen vinculats amb el risc principal.
- 2n. Que es referisquen a l'objecte cobert contra el risc principal.
- 3r. Que estiguen garantits en un mateix contracte amb este.
- 4t. Quan el ram complementari siga el 2 (malaltia), que este no comprenga prestacions d'assistència sanitària o prestacions d'assistència per dependència.